

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 116

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

30.6.54
Συμπέρασμα με χλαίρη
κοσμητικά γυναικεία
Μπλουζάκια αγγα με κορσέ

Σ' αυτό το τεύχος:
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΝ

ΓΙΑ Ο
 ΤΑ ΔΕΡΜΑ
 •
 ΓΙΑ Ο
 ΤΙΣ ΗΛΑ
 •

ΓΙΑ ΤΗΝ
ΗΜΕΡΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ
ΝΥΧΤΑ

Κρέμα
ΡΟΔΑΛΙΝΗ

ΑΔΕΛ

Liola
χτυπά τὴν πόρτα
τοῦ σπιτιοῦ σας...

για να σ'ας φέρη τὸν πολιτισμὸ
τοῦ ἡλεκτρισμοῦ καὶ τοῦ νεροῦ.

ΛΕΚΤΡΙΚΗ

1201a

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΕΠΙΤΕ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΔΙΟΥΤΗΣ Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ, Ἀρχικτῆς Α. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ γωνία Σταδίου και Σανταροζα 1 ♦ Τηλέφ. 36-762
Τηλέφ. τυπογραφειών 36-555. Τηλέφ. πιστηρίων 26-343
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΑΛΛΑΞΑΝ ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ...

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ηλικίας, ανεξάρτητα οικονομικής ανέστεως, η γυναίκα θα είναι γυναίκα, όσο ο κόσμος θα είναι κόσμος. 'Απόδειξι μία διήτρινα με μόδες. 'Ολες τις τάξεις και όλες τις ηλικίες συγκεντρώνει. 'Ο άνδρας θα πη: Χαζεύουν. 'Ο μερμημένος όμως θα διορθώσει: Ψυτζονται. Λίγες είν' αυτές, που ύστερ' από το εκθαμβωτικό δόλωμα, αξιώνονται να δρασκελίσουν την πόρτα του καταστήματος. 'Οι πολλές θ' αποχωρήσουν οικειπτικές. Καί πάλι ο άνδρας θα πη: Φύγανε παραπονεμένες. Καί ο μερμημένος θ' αποκριθ' πάλι: Φύγανε αποκοιμίζοντας μία προσοπτική.

Κι' έτσι είναι. Ζούμε στὸν αἰῶνα πού σύνθημα του ἔχει: «Τίποτα δὲν εἶν ἀκατόρθωτο». Καί παρ' αὐτὸ σύνθημα: «Τόπο στὴ γυναίκα!» Καί κατὰ ἄλλο ἀκόμα: «'Ο, τι θέλει ἡ γυναίκα, τὸ θέλει ὁ Θεός». Ἐχετε ἀντίρρηση; Θὰ σὰς ἀποδείξω τὴν πλάνη σας ἀμέσως.

Ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια, ποῖα γυναικὰ τοῖμοσε τὰ ἐμφανισθῇ μὲ ψεύτικα κοσμητικά; Οὐτὲ ἀπὸ τὸ μυαλό τῆς δὲν περνοῦσε γὰ γίνη... ἀπατεύωνας! Ἀπατεύωνας, μάλιστα, ἀφ' οὗ τὸ νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἦτα στολισμένη μὲ γυαλικά, τὸ θεωροῦντες τὴν ἐσχάτην τῶν καταπτώσεων. Αὐτὸ τὸ εἶδος τῶν «χρυσοφικών», ἦταν ἀποκλειστικότης τῆς γυφτισίας. Κί' ἔτσι, ἡ μπερλεζὰ γινόταν μαθητρία, τελειοφοιτῶν, ἀρραβωνιαστικίαν, ἔχοντας κρεμασμένα στὰ τρυπημένα αὐτὰ της, τὰ κλασσικὰ σκουλαρίκια μὲ τὸ διαδι'άκριτο περουργῆ, αὐτὰ τὰ κλασσικὰ σκουλαρίκια, ποῦ ἐκὼντας ἄκοντας τῆς φορέσαν ἀπὸ τὰ γενεαφάκια τῆς γιὰ τὸ... μάτι! Μὴ νομίζετε ὅτι τόξε πράπτονο. Πῶς ἦταν δυνατόν ν' ἀντιληφθῇ τὴ δυσαρμονία, ἀφ' οὗ μόνο δυσαρμονία ἀντίκρυζε; Ποῦ θέλατε νὰ δῇ ἡ δεσποινὴς τοῦ 1900 κάτι διαφορετικὸ ἀπ' αὐτὰ τὰ τυποποιημένα γιὰ τὸν πολλὸ κόσμον στολίδια; Ποῦ; Στὶς κυριακάτικες ἐπισκέψεις ποῦ ἔκανε ἀγληῆδον, ξεροσταλιάζοντας 3 ὥρες στὴν καρέκλᾳ, μὲ μοναδική... ἀτραχὶν τὸ βεραντινάκι ἢ τὸ τριαντάφυλλο γλυκὺ;

Τὰ πράγματα ὅμως, ἀλλάξαν ἀπὸ τότε. Ἦσαν πόλεμοι. Κρίσεις. ἀκούλοισθαι. Ἡ γυ-

ναίκα αφήσε τὸ κέντημα τῆς πατροπαράδοτης πεσσοθήκης που ἀπαραιτήτως ἔπρεπε νάχη φαρδύ - πλατύ χρυσοκεντημένο τὸ «ΚΑΛΗΜΕΡΑ». Πέταξε τὸ τελάρο, καὶ εἶπε «Καλημέρα» στὴ ζωή. Ὅ,τι λίγα χρόνια πρὶν ἀποτέλουσε γι' αὐτὴ φανταστικὴ περιοχὴ, γίνθηκε ἰδιοκτησία της. Σ' αὐτὴν τὴν περιοχή εἶναι πν' ἀντίκρουσε γιὰ πρώτη φορὰ, ἐκεῖνο ποὺ ὁ προχειρολόγος δὲ πῃ «ματαιοδοξία» κι' ὁ στοχαστής δὲ πῃ «αἰσθητικὴ». Ἐκεῖ, σ' αὐτὸ τὸ συγχρωτισμὸ της μὲ τὸ καλύτερο, διώρθωσε τὴ στάσι της, τὶς χειρονομίες της, τὸ ντύσιμὸ της. Ἐκεῖ σοφίστηκε τὴν ἀντιγραφή τοῦ πανάκριβου μοντέλου, σὲ ὕψωμα φθινό. Κι' ἐκεῖ εἶναι ποὺ ἀντελήφθηκε ὅτι κατὶ τῆς ἔλειπε γιὰ μιὰ πλήρη ἐμφάνισι. Τὸ κόσμημα. Κι' ἔτσι, διακριτικὰ ἀποτέλεσμε τὴν ἀπομίμησι. Δὲ φορτώθηκε ἀμέσως μὲ τὰ τωρινὰ ὀγκώδη τζοβαϊρικά. Λάου - λάου τὸ πῆγε, ὡς ὅτου φάσει στὸ σημερινὸ κόσμημα—ἐξάρτημα, ποὺ τόσο κολακεύει ἀνοιξιάτικες θαλασσίες κι' ἀνθησείες φθινοπωρινές.

‘Αλλά ἡ νίκη τῆς γυναίκας δὲ σταματᾷ στὴν ἐπιβολὴ τοῦ ψεύτικου κοσμητή. Προχρῆσθαι τοῖς θρίαμβο ἀπάνω στ’ ἀληθινά. Τὸ οἰκογενειακὸ θάλασσο ἀπ’ τὰ χρόνια ζυμυρωτῶν τριῶν καρτιῶν, ἀλλοίωτο δὲν κολακεύει ὅσο τὰ δέκα καρτία τοῦ καλοκαυρῶμένου γυαλικοῦ. Στὶς κοσμικώτερες συγκεντρώσεις, ἐκεῖ τοῦ ὀ λιμουζίνες ἀδειάζουν τὸ κομψοτάτο φορτίο τους, δὲ ἔβη γινώστες Ἀθηναῖες φωρῶντας κρίκους, μεγάλους σὰν ἐκείνους ποὺ κρατοῦσιν τὴς μακαρίτισσες κουρτίνες τῆς περασμένης γενιᾶς. Χρυσός; Ποτέ! Ὅα εἶχε σχιστῇ ἐς κάτω τὸ ροδαλὸν αὐτάκι γιὰ νὰ τὸν σπῇ.

Κάτω, λοιπόν, ὁ χρυσὸς ! ‘Αλλὰ δὲν περιορίζεται ὡς ἐδῶ ἡ αἰραιονία τῆς ἐποχῆς. Οὐ μόνον ἐπὶ χρυσαφικὰ ἔχεται ἡ γυναίκα. Τ’ ἀληθινὰ μεταξά, ὑποκλήθηκαν μπροστὰ στὸ εὐεργετικὸ φῶτικό μετάξι. Μὲ γειὰ μας καὶ χαρά μας ! Μὴν ἀκούτε τοὺς παράφρονους, σὰν τὸν γνωστὸ μου κ. Βασιλάκη, ἐρημίτη παρελθοντολόγο πὺν κλαυμύρισε κυττάζοντας τὸ φέρεμά του:

— Ἀχ, ποὺ εἶναι τὰ βαρεῖά

Ἡ γωνία τῆς νέας κοπέλλας

● Νέες κοπέλλες, ή μικρή αυτή γωνία, φιλοδοξεί να σας βοηθήσει στο ντύσιμό σας. Αποφύγετε τα βαρεία και εξεζητημένα φορέματα, αγάπηστε τα βολικά και απλά σχέδια. Είναι τα μόνα που θα αναδείξουν τη νεανική σας χάρη και θα τιμήσουν το γούστο σας για το λεπτό ντύσιμό σας.

Ἡ Καρεδάκι ψιλὸ μὲ πολὺ με-
γάλες τσέπες καὶ διακοσμητι-
κὴ πιέτια στὴ φούστα. Μπάντα
ἀν-φὸρμ ἄσπρη ἀντὶ χιόκα.

2 Φούστα λοξή σουρωτή φαρ-
δειά. Έλαφρη σούρα στο στη-
θος, κάτω από τον κιμονό νω-
μίτη. Σχιστάς τσέπες με πāt.
Σχέδιο κατάλληλο για μεταμπι-
κερό ύφασμα ή και μεταξωτό

3 Μοντέλο ριγέ. Οι ρίγες της μπάντας του λαιμού και της φούστας έχουν αντίθετη κατεύθυνση με τις ρίγες του φορέματος. Από κρυφή τσέπη της φούστας δακύνει ζωηρό μαντήλι.

4. Σχέδιο για ριγέ ή για συνδυασμό ριγέ και μονόχρωμου. Μικρή γαζωμένη πιστούλα γαβρίζει την άκρη του νωμίτη και το πρώτο τμήμα της φούστας

μεταξὺ τῶν μαγάνων μας...
Θὰ τρίζουν τὰ κόκκαλα τους.
— Τρίζει ὅμως κι' ὁ φυτικός
ταφιάς. Γιατὶ τὸν πληρώ-
σαμε 200 χιλιάδες τὸν πηχὺ
καὶ τὰ τὸν... ἀποσβύσαμε ἀπὸ
τοῦ προϋπολογισμοῦ μας
καὶ τὴν γκαρνταρόμπα μας ἐπέν-
τε χρόνια, καὶ νὰ μὴ πά-
ρουμε τὸ ταφταδάκι τῶν πρι-
ντῶν, λέγοντας ἀνῶδυνα στὸ
τέλος τῆς ἐποχῆς; Καὶ εἰς ἄλ-
λα μετέλινε! Στὸν καιρὸ σοῦ
ἀκάκε γκρινιάρη μου, ντυνῶν
τὸ ἓνα ἑκατοστὸ τῶν γυναικῶν,
αὐτὸ τὸ 1810 ποὺ κυκλοφοροῦσε
μέσα στὸν πληθυσμὸ τῶν δια-
κοσίων χιλιάδων τῆς πρωτεύου-
σης. Σήμερα τὸ ποσοστὸ αὐτὸ
ἔχει ἀντιστροφή, μέσα σὲ πλη-
θυσμὸ ἐνάμιση ἑκατομμυρίου.
Κυττάζοντας με σὺ δαίμονε

τῆς κολάσεως, ἔδγαλε χαρτὶ
μολύβι καὶ παύροντας σημειώ-
σεις αὐτοσυγκεντρώθηκε.

Τὸν ἄφησα, βέβαιη ὅτι εἶχα
κεντρίσει τὴν ὀρεξί του, γιὰ
μιὰ βολτίτσα.

Σ' ἐπιφυσική, λοιπόν, ὁλο-
σας, Δὲ θά δυσκολευθῆτε νά
τὸν ἀναγνωρίσετε. Ἡ ἐρευνή-
τική ματιά τοῦ θά τὸν προδῶ-
σῃ. Καί τότε, διπλοῦσαίτε τή
φυσική χάρι σας, πολλαπλασιά-
στε τὸ φρού-φρού τοῦ φουστα-
νιού σας καὶ θά τὸν καταπο-
νώσετε. Οὐτ' ἓναν ἐξωμότη
δὲν παραδέχομαι σὺν σημερινῷ
παραδείσῳ τῆς γυναίκας.

MARJA I. ΛΟΒΕΡΔΟΥ

Ζητήματα της γυναίκας

ΤΑ ΥΦΑΝΤΑ ΜΑΣ

Είχαμε έπιστήσι και παλαιότερα την προσοχή των αρμοδίων στο λυπηρό φαινόμενο να μένουν αδιάθετα τα υφάντα των περιοχών της 'Ελλάδος που η οικοτεχνία αποτελεί ζωτικό οικονομικό παράγοντα και να πουλιούνται τα εισαγόμενα από το εξωτερικό που μπορεί να είναι ίσως φθηνότερα, αλλά στην ποιότητα βρίσκονται πολύ χαμηλότερα, παρ' όλη την εμφάνισή τους. Τα προϊόντα αυτά του γυναικείου μόχθου της υπαίθρου, θα έπρεπε να τύχουν κάποιας στοργής από το Κράτος για να μπορέσουν να προσφερθούν σε χαμηλότερες τιμές και να ανταγωνισθούν έτσι τα ξένες προελεύσεως, που όπως είπαμε, είναι καλύτερα σε ποιότητα. Γιατί, ενώ τα χωριάτικα υφάντα μας έχουν εξυμνηθεί από εγχώριους και ξένους καλλιτέχνες και αξίζουν πραγματικά, κανείς δεν ασχολήθηκε μέχρι τώρα να τα αξιοποιήσει έμπορικά, για να μη ακούν οι δύστυχες κατασκευαστρίες τους μόνο επαινούς, αλλά να δούν κάποτε και τον κόπο τους να μεταφράζεται σε κάποια υλική ικανοποίηση.

Ο αναλφαριθμισμός

Με ένα νομοσχέδιο που είχε καταρτισθεί από το υπουργείο Παιδείας, προβλεπόταν η ίδρυση κεντρικής επιτροπής για την καταπολέμηση του αναλφαριθμισμού. Η επιτροπή αυτή θα ήταν υπό την επίσημη προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου 'Αθηνών και την προεδρία του υπουργού της Παιδείας. Το νομοσχέδιο προβλέπε ακόμα την ίδρυση ειδικών νομαρχιακών επιτροπών σε κάθε νομό που θα είχαν σκοπό την καταπολέμηση του αναλφαριθμισμού, την ίδρυση εξετασίων νυκτερινών σχολείων στα οποία θα φοιτούσαν οι αναλφαριθμικοί και πολλά άλλα. Από όλα αυτά, όμως, ο αναλφαριθμισμός είναι μια από τις μεγαλύτερες πληγές της χώρας μας.

Τα έθνομολογικά βιβλιάρια

Το είπαμε και άλλοτε: "Όταν οι διαιτυμώσεις ήταν πολλές και η 'Ελληνίδα ήταν υποχρεωμένη να χάνει πολύτιμο καιρό και να εγκαταλείπει σπίτι και παιδιά πολλές ώρες επί αρκετές μέρες, υπήρχε κάποια δικαιολογία για να πήγαινε κάποιος να παραλάβει το έθνομολογικό της βιβλιάρειο. Τώρα όμως που οι διαιτυμώσεις έχουν περιοριστεί στο ελάχιστο, θα έπρεπε όλες οι δικαιούμενες ψήφου να φροντίσουν το συντομότερο για να παραλάβουν τα έθνομολογικά τους βιβλιάρια και να αποκτήσουν έτσι το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι, που τόσο αγωνίστηκαν οι διάφορες γυναίκες οργανώσεις για να το επιτύχουν. Και έχουν υποχρέωση όλες οι 'Ελληνίδες να φροντίσουν γι' αυτό, όχι μόνο σαν μέλη ενός έθνικού συνόλου, αλλά και γιατί με την ψήφο τους θα γίνουν πολίτιμοι παράγοντες στη διαμόρφωση της πολιτικής ζωής του τόπου. Τώρα μάλιστα με τις δημοτικές και κοινοτικές εκλογές του Οκτωβρίου, δεν πρέπει ούτε μια γυναίκα να μη ψηφίσει και να μη ενδιαφερθεί για το νοικοκυριό της περιοχής της. Έχουμε υπ' όψη μας επίσης ότι οι διαιτυμώσεις και τα προσκόμματα εξακολουθούν να υφίστανται. Αυτό δεν πρέπει να τις απογοητεύσει. Θα προσπαθήσουν, θα κούρασουν, θα επιμενούν, αλλά τελικά πρέπει, επιβάλλεται ν' αποκτήσουν έθνομολογικό βιβλιάρειο!

α' Ο Οίκος Φοιτητρίας

157 φοιτήτριες, μεταξύ των οποίων και πολλές σεσημασμένες, που στεγάζονται εις τον 'Οίκον Φοιτητρίας κινδυνεύουν με εξορία, γιατί το ίδρυμα όφειλε εις ενοίκια 80.000 νέες δραχμές και

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

● Η ΜΑΡΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΗ, ηρίστοχος της Δραματικής Σχολής, μία από τις μεγάλες ελπίδες της ελληνικής σκηνής. Η νεαρά καλλιτέχνη παίζει στο θέατρο «Ραντάρ».

Συμβολική χειρονομία

Τα μέλη του συμβουλίου του Συνδέσμου «Εθνική διεκδικήσεις 'Ελληνίδων» παρέδωκαν στον Μακαριωτάτον αρχιεπίσκοπον Πάφου το προϊόν του έρανού τους για τους σεισμοπαθείς της Κύπρου. Η πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Βαρβ. Θεοδοπούλου — Λιβάδα παραδίδοντας το ποσό των 2.500.000 δραχμ., έτόνισε ότι αποτελεί συμβολική προσφορά ανάγντης προς τους δοκιμαζόμενους σκληρά αδελφούς Παφίους. Ο Μακαριώτατος ευχαρίστησε συγκινημένος για την άρτια χειρονομία και έδωσε ότι ο έλευθερος 'Ελληνισμός θαυματουργεί πάντα και προστάσει στο πλευρό των υποδούλων με παρρησιαστική αφοσίωση. Τέλος ευχήθηκε να είναι σύντομη η μέρα της 'Ενώσεως της Κύπρου με την μητέρα 'Ελλάδα. Οι κυρίες που παρευρέθηκαν ήταν η αντιπρόεδρος του Συνδέσμου κ. Α. Αλεξοπούλου, η γεν. γραμματέας κ. Τούλα Μυτιληναίου και οι κυρίες Τόγια, Καρλίν, Κόινε, Βασιλείου, Γαβριηλίδου, Χατζοπούλου, Ψημένου, Αλαμάρα και Κουτρομπουσι.

Γάμος μέσα από δίκη

"Ενας ακόμη γάμος έγινε ύστερα από δίκη επί αποπλανήσεως ανήλικου. Τη φορά αυτή ήταν στο Δικαστήριο ο Μιχαήλ Γουλεμάκης απ' το Ζάρο και η νεαρή του 'Ηρακλείου, γιατί είχε αποπλανήσει την ανήλικη συγγενική του Γεωργία Γερούκακη. Και χρειάστηκε να αντιμετωπίσει ο «λεβέντης» το δικαστήριο για να αναγκασθεί να νυμφευθεί τη χωριατοπούλα που είχε διαρρήξει. Οπωσδήποτε ο γάμος έγινε με συμμετοχή πλήθους κόσμου που πανηγύρισε την εύτυχη αυτή κατάληξη. 'Ας ευχθούμε κι' έμεις στους νεο-νυμφους να ζήσουν ευτυχισμένα και στους διάφορους 'Γουλεμάκηδες να φροντίσουν κάπως γρηγορότερα να αποκαθιστούν τις κοπέλλες που τους «ερέσουν» μόνο για περιπέτειες.

Πολιτισμός

"Ενα στίγμα του πολιτισμού μας — οι προσφυγικές καλύδες του 'Ασυρμάτου, άρχίζουν να παραχωρούν σιγά - σιγά τη θέση τους σε συγχρονισμένες προσφυγικές πολυκατοικίες που θα αποτελέσουν αληθινή δασή μέσα στην άθλιότητα που παρουσιάζει εδώ και τριάντα χρό-

νια τώρα ο συνοικισμός αυτός. Ο Γάλλος πρώην υπουργός και μέλος του Συμβουλίου της Επικράτειας κ. Ζιντάρ, που επισκέφθηκε τον συνοικισμό αυτόν μαζί με τον υπουργό Προνοίας κ. Σολωμόνιδη, έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον και ικανοποίηση για τις εικασίες βαμμένες μονοκατοικίες του 'Ερανού της Βασιλίσσης, που θα στεγάσουν άνετα ισάριθμες οικογένειες του 'Ασυρμάτου. Τα οικήματα αυτά γυρίζονται μεταξύ τους με ένα μικρό περίβολο, είναι πέτρινα και έχουν τρία δωμάτια, γάλλ, λουτρό και κουζίνα. Διαθέτουν ακόμα μία ώραια θεσάντα προς τον κεντρικό δρόμο και μία μικρή αυλή στο πίσω μέρος του σπιτιού.

"Ολα αυτά τα ώραια σπιτάκια είναι έφωδιασμένα με τις απλές ε-εσεις, που κάνουν τη ζωή εύχρηστη και ξεκουράζουν τον ια-λαστωμένο άνθρωπο, που δεν ζητάει πολυτέλειες. Τα οικήματα αυτά είναι αποτέλεσμα μιας και μόνο επισκέψεως στον 'Ασυρμάτο της Βασιλίσσης, που συγκινήθηκε από την άθλιότητα

Γυναίκα - Πόλεμος

Μία τελευταία γαλλοιταλική ταινία με τον τίτλο (Περωμένη), που αποτελείται από τρεις μικρές ιστορίες έχει για συνδετικό κρίκο τον πόλεμο. Τι την επιδρασί του επί διαφόρων γυναικών τύπων. Στην πρώτη από αυτές μία σύγχρονη 'Αμερικανίδα (Κλωντ Κολυπέρ) που έρχεται στην 'Ιταλία για να πάρει στην πατρίδα της το κτήμα του φονευθέντος από τους Γερμανούς κατά τον πόλεμο συζύγου της, ανακαλύπτει ότι ο άντρας της είχε αποκτήσει παιδί με μία ώραια χωρική και γυρίζει στην 'Αμερική μόνη της.

Στη δεύτερη ιστορία η Μισέλ Μοργάν παίζει το ρόλο της μεγάλης ηρωίδας Ζαν ντ' 'Αρκ. Το τρίτο επεισόδιο, που είναι και το καλύτερο, έχει για σκηνοθέτη και πρωταγωνίστρια το γνωστό στους 'Αθηναίους ζεύγος των Γάλλων Κριστιάν Ζάκ και Μαρτίν Καρόλ. Πρόκειται για μία χαριτωμένη διασκευή της 'Αυστριακής, συγχρονισμένης στην εποχή μας και επίκαιρης. Η 'Ελίζαβετ, που υφίσταται τα κακά του πολέμου, η Ζαν ντ' 'Αρκ που κάνει τον πόλεμο και η Λυσικάπη, που άπεργεί για να τελειώσει ο πόλεμος, αποτελούν ένα άρμονικό τριπτυχό. Την ταινία αυτή, που γυρίστηκε πριν ο Ζάκ και η Καρόλ διασκοταν στην 'Αθήνα τον χειμώνα, θα την δούμε τον φετινό χειμώνα.

Οι λιγνές εκτός μάχης!

"Ο τριδιάστατος κινηματογράφος που έχει 'επαστρίσει' αξιόσεις επηρεάζει σε τέτοιο βαθμό τις αντιλήψεις περί μόδας, ώστε και στην 'Αμερική οι κομψές «σανίδες» ή «στέκες» είναι πια όριστικά «ντεμοντέ». Για πολλές γυναίκες, αν όχι για τις περισσότερες, η εξέλιξη αυτή είναι πολύ ευχάριστη γιατί θα μπορούν να τρώνε και θα σταματήσουν οι εκνευρισμοί από τον υποποτισμό. Το ποσοστό προχώνησης των «παχουλών» γυναικών, φαίνεται και από τις διάφορες εκθέσεις, στις οποίες «μανεκέν» με τις πλούσιες κομπιλιότητες έγιναν δεκτά με μεγάλη επιδοκιμασία, ενώ ο τύπος της «λιγνής» 'Αμερικανίδας δρόθηκε κυριολεκτικά εκτός μάχης. Σε πολλές γόνιμες του κινήματος του υποδολιγισμού για υπαγραφή συμβολίων, στα οποία, αντί όπως συνήθιζε πρώτα, να αναφέρεται το μεγαλύτερο επιτρεπόμενο βάρος, τώρα προ-

ΣΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

βλέπεται το ελάχιστο! Χαρακτηριστικό της επαναστατικής αυτής μεταβολής στο ιδεώδες της γυναικείας ωραιότητας, είναι μεταξύ άλλων, και η καταπληκτική επιτυχία ενός διδλίου, με τον έντυπωσικό τίτλο: «Η γοργά δια του... πάγου» και το οποίο εξυμνεί την «επ'αόδο στη φυσική γραμμή». Δηλαδή επανερχόμεθα στη βασιλεία των τριών διαστάσεων η απλούστερα των καμπυλοτήτων.

Κατανόσεις

Τί είναι πάλι αυτή η άγροα-πώληση μεταξύ δυο γυναικών ενός μεγάλου στην ηλικία και πατέρα δυο παιδιών που άγγελλεται από το Βόλο; Όσο και αν έχουν χάσει την αξία τους στην εποχή μας μερικές γυναίκες με τη συμπεριφορά τους και γενικά στους τρόπους του, η άγορα έδος σωφέρ από την εργο-δορία του για 300 λίρες με σκοπό την εκπλήρωση συγγενικών καθηκόντων και σ' αυτήν εκτός της γυναίκας του, δεν μπορεί παρά να προξενή εκπλήξη για την κατάπτωση τόσο της άγορας-στρίας όσο και της πωλητριάς. Τί διάβολο, τόσο περιζήτητοι έγιναν οι άντρες στο Βόλο, ώστε να φτάνει να αγοράζεται ένας πατέρας με δυο παιδιά με τέτοιο ποσό για να παρέχουν την εκδούλευση του στην ανέραστρη εργοδορία του;

Κουκλοθέατρο

Το κουκλοθέατρο ο «Μπαρόμπα - Μυτούσης», το εξαιρετικό αυτό παιδικό θέαμα, άρχισε χθές τις θερινές του παραστάσεις στον κινηματογράφο «Αμφιπόλη», του Παλ. Φαλήρου, στις 17.30 μ.μ. Κάθε Τρίτη νέο και διασκεδαστικό πρόγραμμα θα σκορπίζει τη χαρά στους μικρούς θεατές. Πολύ σύντομα θα αναγγελθούν οι παραστάσεις του κουκλοθεάτρου και σ' άλλο προ-άστειο των 'Αθηνών, στο Κεφα-λάρι της Κηφισίας. Με νέο και

ΕΝΑ ΝΕΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

"Ενα στιγμιότυπο από τον άγισμό που έγινε προ ημερών στο νέο 'Επιστημονικό 'Ινστιτούτο Καλλονής «Ντέμις - Ρίτα» επί της οδού 'Ακαδημίας 32 με την ευκαιρία των έγκαινιών του. Παρέστη έλεκτε μερίδα της 'Αθηναϊκής κοινωνίας στην οποίαν έπεδείχθησαν οι θαυ-μασίες επιστημονικές έγκαταστάσεις του 'Ινστιτούτου, το οποίο είναι έξοπλισμένο με τα τελευταία επιστημονικά μηχανήματα. Επίσης από το επιστημονικό προσωπικό έγινε επίδειξη και έρμηνεία των νέων διεθνών μεθόδων που χρησιμοποιούνται στο 'Ινστιτούτο «Ντέμις - Ρίτα», για την καταπολέμηση πάσης φύσεως δυσμορφίας, την έ-ξάλειψη των ρυτίδων της ριζικής αποτριχώσεως και των καλλωπι-στικών έγχειρησών προσώπου και σώματος. Για όλες τις περιπτώ-σεις που άφορούν την γυναικεία αισθητική λειτουργούν ειδικά τμήμα-τα που διευθύνονται από ειδικούς πεπεισμένους επιστήμονες.

Ματιές απ' το παράθυρο

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ «ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ»

ΑΠΟ πόσες λεπτομέρειες δεν εξαρτάται η συζυγική εύτυχία. Λεπτομέρειες που συχνά παίζουν αποφασιστικό ρόλο. Σχετι-κώς υπάρχουν πολλά παραδείγματα. Θα σας αναφέρουμε άλλο ένα: 'Αρμονικώτατο ζευγαράκι βρίσκεται σε παραμονές «διο-στάσεως» λόγω της... μουγαμάρας του συζύγου η αν θέλετε, λόγω της φευγαρίας της συζύγου. Γυρίζει αυτός από τη δουλειά του στο σπίτι, κουβεντιάζει με τη γυναίκα του όλα τα γενη-κά και ειδικά θέματα της οικογενείας — τα πιο ενδιαφέρον-τα — και μετά πέφτει στην ανάγνωση, στο ρεμβασμό, ή στον ύπνο. 'Αλλά εκείνη δύσκολα παραδέχεται ότι τα θέματα συζη-τήσεως εξαντλήθηκαν. Κλεισμένη δολόκληρη την ημέρα στο σπίτι, άφωσιωμένη στο νοικοκυριό, περιμένει την επάνοδο του συζύγου για να λύσει την... γλωσσίσσα της. Τί να κάνει; 'Ε-χει κι' ένα δίκη. Χωρίς κουβεντούλα — και μάλιστα με τον άνθρωπο που μπορεί να του μιλήσει έμπιστευτικά για όλους και για όλες — δύσκολα περνά η ζωή. 'Ελα όμως που δεν βρίσκει την ανάλογη «κατανόηση»; 'Εχει κι' αυτός το δίκη του. Κουρασμένος από τη δουλειά, όσα είχε να πη, τα είπε με τους συναδέλφους του στο γραφείο, στο καφενείο, στο δρόμο. Χόρτασε διαλόγους. Μπορεί να τους συνεχίσει επί ένα εικοσι-τράωρο; 'Ιδού τα επιχειρήματα του εν διαστάσει ζεύγους. Εί-ναι σοδαράτα. Και τα συζητούν με πείσμα. 'Οσοδήποτε δύσ-κολα πείθει ο ένας τον άλλον. Μά έτσι βρίσκουν θέμα... συζη-τήσεως χωρίς να το καταλαβαίνουν και ίσως αυτό διαλύσει την παρεξήγηση!

'Ηρωϊκές εξορμήσεις

Οι ταλαιπωρίες της κυριακά-τικής εξορμήσεως προς τη θα-λάσσα και το βουνό έχουν δημι-ουργήσει πολλούς έχθρους της εκ-δρομής. Χίλιες φορές προτιμούν να περάσουν την Κυριακή τους υπό την σκιά του δωματίου τους. Το πολύ - πολύ κάνουν κι' ένα ντους και δροσίζονται. Για-τί να σκοτανόμαστε, λένε, στις ούρες των λεωφορείων — για έ-να μπάνιο στη θάλασσα να κα-δουντίζομαστε τρεις ώρες υπό τον καφερινό ήλιο; Να φύγουμε φρέσκοι-φρέσκοι και να γυρίσουμε ζωντανά πτώματα; Μας φθάνουν ένα σωρό ηρώαμοι. Δεν είναι ά-ναγκη να φανούμε ήρωες και στην εκδρομή! 'Οπαδοί αυτής της θε-ωρίας δεν είναι λίγοι. Και προσ-παθούν να προσηλυτίσουν όσους μπορούν περισσότερους. Πού πά-τε, φωνάζουν. Καθίστε σπιτάκι-σας! Τα νεύματα όμως δεν τους άκούω. Και όχι μόνο τα νεύματα. Και όσοι δεν θέλουν να το «βά-λουν κάτω». Αυτοί προ πάντος, θεωρούν την δοκιμασία της εκδρο-μής... τεκμήριον για τη ζωτικό-τητα τους.

Καλλονές και μη

Λένε πως οι όμορφες γυναίκες είναι λιγότερο έξυπνες από τις μη καλλονές. Αυτό ίσως δεν απο-τελεί κανόνα — το σημειώνουμε όχι για να μη δυσχεστήσουμε τις... όμορφες. Μά πάλι δεν λε-γεται για να παρηγορηθούν οι μη καλλονές — τις οποίες επίσης δεν θέλουμε να δυσχεστήσουμε! Γεγονός πάντως είναι ότι το αι-σθημα της αυτοσυντηρήσεως ως εδώ παίζει τον ρόλο του. Μία όμορφη γυναίκα δεν έχει ανάγκη να κοπιάσει πολύ για να επικρα-τήσει σε όλες τις περιπτώσεις. 'Η φύσι, βλέπετε, είναι μερικές φορές και... άδικη. Και άκριβος για να ισοφαρίσει αυτή την άδι-κία της, αναγκάζει τις μη κα-λλονές να αναπτύσσονται ψυχικά και πνευματικά, ώστε να διεκδι-κήσουν σαν ισότιμα πλάσματα τα δικαιώματά τους. Και εδώ που τα λέμε τα καταφέρνουν κα-λύτερα από τις όμορφες — φτά-νει να έχουν συνείδηση της πρα-γματικότητας και να μη διεκδι-κούν τις δάφνες των... καλλι-στειών!

Προπαντός ψυχραιμία!

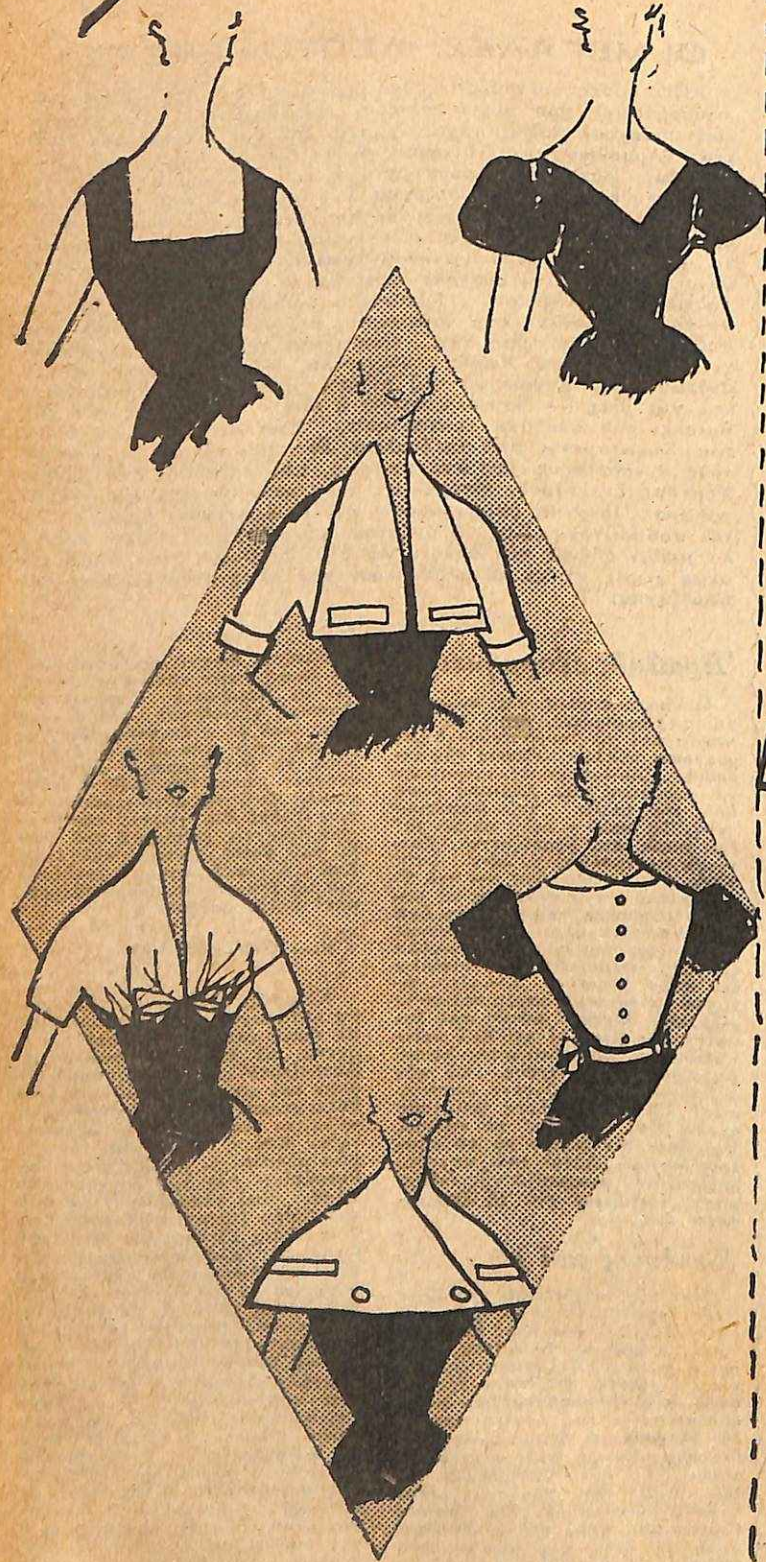
"Ανάστα οι γονείς από την επιδημία της πολιομυελίτιδος. Αυτή η τρομερή άρρωστική έχει

προξενήσει άρκετά κρούσματα — όχι όμως τόσα για να φτάσουμε σε ός υπερβολές απελτίσιες. Προσοχή χρειάζεται και τίποτε άλλο, μία κι' η επιστήμη δεν κα-τάφερε για την ώρα ν' ανακα-λύψει το αντιφάρμακο. Σχετικές οδηγίες μπορεί να λάβει ο κάθε γονιός από τα υγειονομικά κέν-τρα ή από ένα γνωστό του γιά-τρο. 'Ας τις εφαρμόσει στο παι-δί του όπως μπορεί καλύτερα. Και η φοβερότερη επιδημία για να αντιμετωπιστεί χρειάζεται κατ' άρχην ψυχραιμία!

Τό... σκάνδαλον

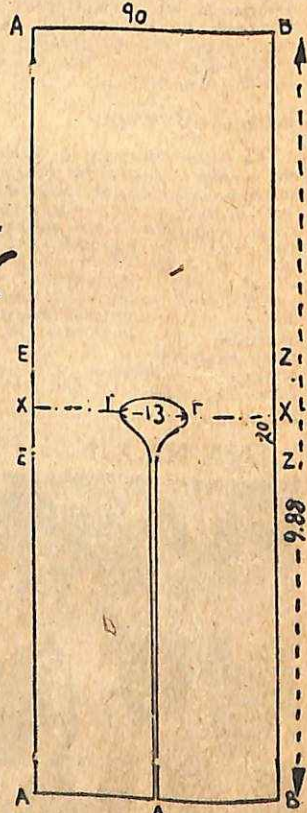
Κούρσες, κουρσάκια, τζίπ, λί-γο μεταχειρισμένα, προσφέρονται σε τιμές έκτακτου εύκαιρίας και συχνά, με ευκολίες πληρωμής. Αυτοκίνητο «Φιάτ» τεσσάρων θέ-σεων και τεσσάρων θυρών — δια-βάσουμε στις μικρές άγγελίες — πωλείται αντί 15 μόνο χιλιάδων νέων. Και η φορολογία του — μας πληροφορεί ο πωλητής — δεν υπερβαίνει τις 100 δραχμές τον μήνα. Και μπορεί π.χ. να σας πει στην Πάτρα καίγοντας δεν-ζίνη αξίας 15 δραχμών. Φτηνέ! Φτηνέ! 'Ελάχιστοι όμως τολ-μούν να αποκτήσουν ιδιόκτητο αυτοκίνητο και άς έχουν όλοι ά-νεξαρτήτως αυτό το ανικανοποίη-το όνειρο. Λέγοντας «τολμούν» κυριολεκτούμε. Χρειάζεται πραγ-ματικά μεγάλο θάρρος για να αποκτήσει ακόμα και έκείνος που έχει την οικονομική δυνατότητα ένα κουρσάκι. Φοβάται το...σκάν-δαλον. Μπορεί να χτίσει όκταόρα-φη πολυκατοικία, βίλα πολυτε-λέστατη, ν' αγοράσει επίπλασι-της μεγαλύτερης αξίας, δεν θα τον παρεξηγήσει κανείς. 'Αντίθε-τα, όταν έη άπλα και ριχή όλες τις οικονομίες του για να ικα-νοποιήσει το κέφι του αγοράζου-τας ένα «Φιατάκι», άμέσως θα γίνει ο στόχος και από τους γεί-τονες, γνωστούς και συγγενείς και από την... εφορία. 'Εγχεί-διο σου αυτοκίνητο; Καλέ τότε θησαυρίζεις; 'Αντε να τους έξη-γησης ότι δεν σου κοστίζει πε-ρισσότερο από το πιάνο που ά-γοράσες η έξοδα σου για την κόρη της. Δεν θα σε... δικαιο-κάνει! Στον τόπο μας η από-κτηση ιδιόκτητου αυτοκίνητου θεω-ρείται πρόκληση. 'Αλλοίως σή-μερα θα κυκλοφορούσαν τουλαί-στον τριπλάσια κουρσάκια. Και — κανένα κακό χωρίς καλό — θα είχαμε στο τριπλάσιο έπνευστή-να τα προβλήματα της κυκλοφο-ρίας και τα θύματα των τροχών!

Τραυτινές Ιδέες

Ένα έννομο πατρόν

● Το απλούστατο αυτό πατρόν θα σας επιτρέψει να κάνετε μόνη σας μια ωραία και πρακτική καλοκαιρινή ρούπα. Με το ίδιο το πατρόν μπορείτε να πετύχετε και ποικιλίες, ανάλογα με τη γαρνιτούρα που θα μεταχειριστήθετε. Θα διπλώσετε το ύφασμά σας εις δύο προς το φάρδος, στη γραμμή Χ-Χ (που θα έρθει στους ώμους όταν φορεθεί η ρούπα). Καθώς θα είναι έτσι διπλωμένο κάντε ένα ανοίγμα (Γ-Γ) 13 εκατοστών περίπου. Σκάψτε ελαφρά το ένα μέρος του ανοίγματος που θ' αποτελέσει το σβέρκο. Στο άλλο μέρος του ανοίγματος θα βοηθήτε το κέντρον και θα τραβήξετε από 'κει μια ψαλιδιά κάθετη έως κάτω, που θα σχηματίσει το ανοίγμα της ρούπας. (Θα κόψετε δηλαδή στο το κέντρον των 13 εκατοστών έως το σημείο Δ). Το επάνω μέρος του κοψίματος αυτού θα το κόψετε καταλλήλως στρουγύλωντας και οδύοντας ώστε να γίνει το ντεκολτέ, όπως βλέπετε και στο σχήμα. Ταχτοποιήστε και πάλι τη ρούπα ώστε να είναι κανονικά διπλωμένη στη γραμμή των ώμων, προσέξτε όμως το ύψος να ακουμπάει ψηλά με δυο. Τρυπήστε και γαζώστε τώρα τα πλάγια της ρούπας, αφήνοντας 20 εκατοστά ανοίγμα για να περνούν τα χέρια (όπως σημειώνεται και στο πατρόν). Κάντε το στρίψωμα και ρελιάστε τα μανίκια, το λαιμό και όλο το ανοίγμα με κορδέλα γκρό του ίδιου ή διαφορετικού χρώματος. Μπορείτε αντί αυτό να βάλετε ξένο στρίψωμα (αν π.χ. η ρούπα είναι έμπριμέ). Μπορείτε επίσης να στριψώσετε ελαφρά προς τα έξω και να τριγυρίσετε όλα τα ανοίγματα με καμμία διακοσμητική τρέσα. Άλλη ιδέα είναι να γαρνίσετε τη ρούπα με βολάν σουρωτό. Αν θέλετε τη ρούπα σουρωτή στο λαιμό κάντε το ανοίγμα 25 εκατοστά αντί 13 και μη σκάψετε το ντεκολτέ. Φοδράστε το ανοίγμα με λουρίδα και περάστε κορδέλα να το σουρώσει.

● Όταν θέλετε να προφυλαχθείτε από τη βραδυή ψύχρα ή για οποιοδήποτε λόγο να ντύσετε εύκολα ένα γυμνό ντεκολτέ, μπορείτε να μεταχειρισθείτε τις 4 ιδέες που δημοσιεύουμε στη σελίδα αυτή. Η πρώτη επάνω δείχνει ένα κανονικό μπολερό, πολύ πρακτικότερο όμως από άλλα γιατί εφαρμόζει καλά. Έχει κόψιμο κιμονό, μακρουλό μανίκι και μεγάλα πέτα. Άριστερά υπολερό κιμονό εντελώς μοντέρνο που σουρώνει με κορδέλα ή λάστιχο κάτω από το στήθος. Δεξιά: Δυο κομμάτια ανοιχτά στα πλάγια που σχηματίζουν ένα τύπο κλειστού ζιλέ. Δένουν στο πλάι με λουρίδια (ή κουμπιόνι). Συμπλήρωμα - υπερτούβλα, είναι η 4η ιδέα. Κομμάτινι σταυρωτά, ψεύτικες τσέπες.

Ο ΜΑΡΙΟ ΤΟΡΕΡΟ ΠΕΘΑΝΕ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΑΡΕΝΑ

Ο ΜΑΡΙΟ ΓΚΑΜΠΡΕ, ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥΣ ΜΑΤΑΝΤΟΡΕ, ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΚΑΙ ΗΘΟΠΟΙΟΥΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ, ΕΧΑΣΕ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ

ΠΡΕΠΕΙ να ήταν σπουδαίος νέος αυτός ο ταυρομάχος, ένας από τους τελευταίους ιππότες και τροβαδούρους της εποχής αυτής. Οι άντρες του έδειχναν την εκτίμησή τους, οι γυναίκες τον λάτρευαν, αν και όλοι ήξεραν ότι απέφευγε όσο μπορούσε κάθε εκδήλωση θαυμασμού και κάθε θόρυβο για το άτομό του. Πολλοί ενδιαφέρονταν μονάχα για τη μία πλευρά της ζωής του — για τον περίφημο ματαντόρ. Πολλές φορές, ύστερα από μια περίληψη νίκη στην άρενα, ο Μάριο αποσυρόταν στη μοναξιά του εξοχικού του σπιτιού, έξω από τη Μαδρίτη, όπου έμενε μόνος ολόκληρους γράφοντας τα διηγήματά του. Αυτά τον έκαναν τόσο γνωστό έξω από τα σύνορα της Ισπανίας, όπως οι ταυρομαχίες στην πατρίδα του. Δύο από τα διηγήματα του τιμήθηκαν με σπουδαία λογοτεχνικά βραβεία. Ο τρίτος Μάριο ήταν ο ήθοποιος — ένας περίφημος ηθοποιός που έπαιζε με πάθος ρόλους ταυρομάχων στον κινηματογράφο.

Ο Μάριο Γκάμπρε καταγόταν από μια πολύ καλή οικογένεια συγγραφέων της Βαρκελόνας. Στην άρενα ώδηγήθηκε από ένα «ευεχόνο», από τον ματαντόρ Ντομινγκο «Ορτέγκα». Το 1944 τον τραβήξαν, την τελευταία στιγμή ζωντανό κάτω από το σώμα του ταύρου που έπεφτε σκοτωμένος. Στο κρεβάτι της αρρώστειας του τότε έγραψε το περίφημο μυθιστόρημα του τορέρο που γεννά και που μοντεύει ποιά θα είναι η μοίρα του. Μερικά χρόνια κατόπιν ο Μάριο παρακολούθησε μόνο σά θεατής τις ταυρομαχίες. Κατόπιν άρχισε καινούργια εξάσκηση για τους ρόλους που έπαιζε στον κινηματογράφο.

● Η Άννα Έσμεράλδα, η γυναίκα που αγαπούσε ο Μάριο Γκάμπρε και που ήθελε να νικήση γι' αυτήν σε μια ταυρομαχία — την τελευταία του.

Και λίγο πιο ύστερα συνάντησε το πεπρωμένο του: Τη νεαρή Ισπανίδα χορεύτρια και ηθοποιό Άννα Έσμεράλδα. Και όχι μονάχα η Μαδρίτη, αλλά και όλος ο διεθνής κόσμος του κινηματογράφου παρακολουθούσε αυτή τη ρωμαντική ιστορία της αγάπης τους και περιμένε από μέρα σε μέρα να μάθουν πως παντρεύτηκαν.

● Ο Μάριο Γκάμπρε, συγγραφέας, ηθοποιός του κινηματογράφου και τορέρο.

δαν δής μια τίμια μάχη και όχι αυτά τα παιχνίδια που κάνουν τώρα στα φίλμ και που γυρίζονται στο κατάλληλο δευτερόλεπτο, έλεγε ο Μάριο στην αρραβωνιαστικιά του.

Η «πτώσις» του ήταν μια ταυρομαχία στη Μαδρίτη, όχι με εξαιρετική έκδοσι. Στην τελική φάση της μάχης ο Μάριο χρειάστηκε συχνά να τον καλύψουν οι πικαντόρ — πρύ δεν είναι σωστό. Όταν ο Μάριο έσκυψε δίπλα στο σκοτωμένο ταύρο, δεν άκουσε σχεδόν κανένα χειροκρότημα. Έτσι τις επόμενες τρεις τέσσερις ταυρομαχίες δρέθηκε στην κάτω τάξη των τορέρο, ανάμεσα σ' αυτούς που πολεμούν με κάππες κουρσμένους ταύρους, πριν οι μεγάλοι ταυρομαχοί αρχίσουν τη μάχη τους με το αληθινό, άγριο θηρίο που πετά φωτιές. Εκεί ήταν ο γέρο «Ορτέγκα», ο δάσκαλός του. Και όταν κάποιος από τους ταυρομάχους έπαθε δυστύχημα στο δρόμο, καθώς έρχοταν, ο Μάριο Γκάμπρε έπεισε τον «Ορτέγκα» να τον αφήσει να δοκιμάσει για μια ακόμη φορά την τύχη του σε μια αληθινή ταυρομαχία.

...ΚΑΙ Η ΑΝΝΑ ΦΟΡΑ ΜΑΥΡΑ ΡΟΥΧΑ

Ήταν η τελευταία του μάχη με τη μοίρα του. Την ώρα που πέθαινε, έβλεπε υποστά του το βραβείο που θέλησε να πάρη: Το σάλι που η Άννα Έσμεράλδα του είχε ρίξει

από το μεσαίο θεωρείο της άρενας. Ένας αληθινός ματαντόρ, ένας από τους τελευταίους, αποχαλάρησε τη λάμψη της ζωής, ένας θαυμαστός συγγραφέας και — το σπουδαιότερο απ' όλα — ένας μεγάλος έρωτευμένος. Από τότε η Άννα Έσμεράλδα φορεί μόνο μαύρα ρούχα, στην πατρίδα της.

Το κολύμπι στα νησιά μας

Στα διάφορα νησιά της Ελλάδας, από την Κέρκυρα ως την Κύπρο, απ' τα νησιά της Θράκης ως τη Δωδεκάνησο, ιδιαίτερη εντύπωση προξενούν οι βουτιές που γίνονται τη μέρα της Αναλήψεως. Στα Κοτύωρα του Πόντου — τη σημερινή Ορντού — το κολύμπι για τους Έλληνες κατοίκους, ήταν κάτι το απαραίτητο. Από την πρώτη εβδομάδα του Μαΐου, γινόντουσαν οι πρώτες θαλάσσιες εμφανίσεις, για να γενικευθούν κι εκεί την ημέρα της Αναλήψεως. Ιδιαίτερη εντύπωση στα Κοτύωρα, προξενεί το μαγικό που φορούσαν. Πρόκειται για ένα μαγικό δικής τους εφευρέσεως: Είναι μια μεγάλη ποδιά που λέγεται «πισταμπάλι» ή «μοζάν» και γινόταν «τυλιγάδι», δηλ. το τυλίγαν στο σώμα τους με τέτοιο τρόπο, που στο τέλος γίνεταν μαγικό. Το έδεναν στη μέση σφικτά, ώστε έμοιαζε με κοντό παντελόνι. Το φάρδος του, επέτρεπε να μπουν πολλά πράγματα. Πέτρες, μαχαίρι για να δγαλή πεταλίδες και...μυδια.

Οι γυναίκες πάλι και τα κορίτσια, κατάρθωναν να τυλίξουν μ' αυτό όλο τους το σώμα. Στα ελληνικά μέρη του Πόντου, όπως και εδώ, υπήρχαν διάφοροι τρόποι για κολύμπι. Είναι το αγουραϊκό (ανδρικό), κοριτσάκι (γυναικείο), έξοπιστόν (ανάσκελα) και ακόμα κολυμπούσαν με τη βοήθεια νεροκολοκυθών ή φελλών.

Το κολύμπι, ίσως είναι ακόμα ένας τρόπος, για να αποδείξει κανείς πόσο είναι έννομος ο Έλληνας.

ΥΒΟΝ ΝΕΤΕΡ Μια διάσημη Γαλλίδα

Η ΥΒΟΝ ΝΕΤΕΡ είναι μια από τις πιο διάσημες δικηγόρους του Παρισιού, όπου ασκεί το επάγγελμά της επί τριάντα τρία χρόνια. Είναι μια από τις παλαιότερες Γαλλίδες φεμινίστριες, παίρνοντας τη λέξη αυτή από την καλύτερη της έννοια. Συνετέλεσε πολύ στο να πάρουν ψήφο οι γυναίκες πρώτα με το διηγήματά της «Συνήγορία για τη Γαλλίδα γυναίκα» και μ' ένα μεγάλο αριθμό άρθρων και διαλέξεων, στη Γαλλία και εκτός της Γαλλίας. Με το μέσον μιας πολύ πλούσιας πείρας των ανθρώπων των πραγμάτων, απέκαλυπτε όλες τις αδικίες του γαλλικού νόμου για τη Γαλλίδα γυναίκα. Η Υβόν Νετέρ είναι επίσης αυτή που ίδρυσε τη «Φεμινιστική Έταιρία για τη δελτιώσι της θέσεως της γυναίκας και τη διεκδίκησή των δικαιωμάτων της».

Στην Υβόν Νετέρ οφείλουν οι Γαλλίδες τη νέα κατάσταση των πραγμάτων που μετέτρεψε τη ζωή τους, αφού οι άντρες γυναίκες έχουν τώρα τα ίδια δικαιώματα με τους άνδρες. Θα ήταν παράλειψη να μη πούμε δυο λόγια για τη νεανική καρδιά και το νεανικό πνεύμα αυτής της γυναίκας (το νεανικό της περπάτημα επίσης), για την κατανόησή που δείχνει προς τους άλλους, για την προθυμία της να τους βοηθήσει — τους νέους κυρίως — που κάνουν τη δράση της μιας ζωηράτης πηγής της πιο μεγάλης ευτυχίας.

«Η ευτυχία, λέει, δεν έγκειται απλώς, κατά τη γνώμη μου και σύμφωνα με την πείρα που απέκτησα, στο να αποδέχεσαι ότι σου έταξε η μοίρα, αλλά στο να προσπαθής πάντοτε να δελτιώσεις τη ζωή σου. Γιατί τη μοίρα μας τη δημιουργούμε κατά ένα μέρος έμεις. Δεν πρέπει να σταυρώνουμε τα χέρια μας και να αφήνουμε τα πράγματα όπως έρθουν.

Τόσο πιο πολύ αξίζει σε κάποιον η ευτυχία όσοι περισσότερες προσπάθειες έκανε για να την κερδίσει. Θα μου πείτε, ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη σ' αυτόν τον κόσμο. Είναι αλήθεια ότι δεν υπάρχει απόλυτη δικαιοσύνη. Είναι αναμφισβήτητο ότι οι ίδιες προσπάθειες δεν επιτυγχάνουν πάντοτε με τον ίδιο τρόπο, ότι η προσπάθεια απαιτεί θυσίες μάλλον. Όμως είναι βέβαιο ότι αμείβει κάποιος.

«Η προσπάθεια είναι πάντοτε η άρχη μιας επιτυχίας, είτε είναι υλική, είτε ήθικη ή πνευματική. Η προσπάθεια είναι η αντίστροφη πλευρά της αμέλειας και η αμέλεια είναι η χειρότερη καταστροφή.

Η συμβουλή του Πικασό

Ένας άντρας που η γυναίκα του έβαζε πάρα πολλή πουδρα στο πρόσωπό της, ζήτησε τη συμβουλή του Πικασό: —Τι να κάνω, τον ρώτησε, για να της κόσω αυτή τη γελοία συνήθεια; —Να της επιτρέψης, απάντησε ο Πικασό, να πουδράρει μονάχα το ένα της μάγουλο.

ΓΙΑ ΑΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

1-2 Φουφουλίσσα και φόρεμα με πρωτότυπες λουρίδες - μπρετέλες, που προεκτείνονται στη φούστα όπου γαρνίζονται με κουμπιές. Σχέδιο κατάλληλο για ρίγες. 3 Μπουστός που αποτελείται από μεγάλο νωμίτη με ροφή εμπρός και πίσω. Φούστα σουρωτή. 4 Φουφουλίσσα - σόρτ, ντέ - πιές. Προφυλάσσει τα ευαίσθητα μέρη από τον ήλιο χωρίς να ζεσταίνει. 5 Πολύ πρακτικό για τα παιδιά το μπουρνούζο που φοριέται πάνω από το μαγιό. Χρήσιμη λεπτομέρεια αποτελούν οι τσέπες. 6 Βολικώτατη για το παιχνίδι η κοντή φόρμα με τη μεγάλη τσέπη εμπρός. Ένα γαζί χωρίζει την τσέπη στα δύο. 7 Κλασικός τύπος κοντής φόρμας, κατάλληλος για αγοράκι και για κοριτσάκι. 8 Ναυτικό σύνολο. Γαρνίρεται με τρεις σειρές σειοήτια, και στενό φιογκάκι. 9-10 Σύνολο πλάς για κοριτσάκι. Φόρεμα εξωμο με μπροστέλα και ζακετάκι - μπολερό. Γαρνίρεται με φαρδερά δελονιά. 11 Ποδιά μονοκόμμη με δυο όμοια φάλλα εμπρός και πίσω. Τα φάρδη μαζεύονται στα πλάγια με λουριάκια που δένουν φιογκό. 12 Ήλεκτρο ποκαμίσιο σε τύπο χωριάτικο. Έχει εμπρός διπλό κομμάτι που γαζώνεται έτσι ώστε να φαίνεται σαν άμπισμάν. Γιακάς που θυμίζει κολλαρίνα. 13 Ναυτική μπλούζα ζερσεύ, ίσια και ανοιχτή στα πλάγια κάτω. Γαρνίρεται με γραβάτα. 14 Μπλουζα εμαρινιέρ από ζερσεύ, τουάλ, ντόκ κ.λ.π. Ο μεγάλος γιακάς γαρνίρεται με λουρίδες διαφορετικού χρώματος κατά προτίμηση.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΔΑΡΒΙΝΟΥ

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΙΑ ΠΡΑΣΙΝΗ, κατάφυτη — σχεδόν ζουγκλοειδής — γραφικότητα της Άττικής.

Η ατμόσφαιρα είναι ποτισμένη ολόκληρη από την αφάνταστη θηλυκότητα της νεαρής γυναίκας, που αναδεικνύει όγκο το θαυμάσιο κορμί της — και πυρπολεί που μισοκλείνει τα μάτια και μισοανοίγει τα χείλια — και συγκλονίζει που ανακλαδίζεται τεμπέλικα προβάλλοντας το σάρκινο τόξο του στέρνου — και συνταράσσει.

Κοντά της κάθεται ο άντρας. Νέος και αυτός, λίγο χλωμός, καλοβαλμένος, καλοστημένος. Πυκνή δλαστήση κυκλώνει το τραπέζακι τους και το χωρίζει, το απομονώνει από το υπόλοιπο έξοχικό κέντρο, από τους άλλους θαμώνες, από την όρχηστρα, από τα πολλά φώτα κι' από την πίστα του χορού.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ανακλαδίζεται απαλά, προβάλλοντας τους τορνευτούς θησαυρούς του κορμιού της, σαν έμπειρος καταστημάτρχης, που τοποθετεί στη βίτρινα ό,τι πιο έλκεκτο διαθέτει το μαγαζί του). — Πλήττω!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (όδυνηρη κατάπληξη). — Τι; Τι είπες; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μαντεύει την απήχση των λόγων της). — Μά βρέ παιδί μου, γιατί διάλεξες τούτη την απόμερη γωνιά; Δε σε καταλαβαίνω... Μοιάζουμε σαν πουλιά, που στριμωχθήκαμε σ' ένα πράσινο κλουδί...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με φανερό πίκρα). — Νόμιζα, πως θα σου άρεσε, Λίλη... (πιο σιγά). — Έτσι είμαστε πιο μόνοι... πιο κοντά ο ένας στον άλλο...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (κουρασμένη). — Δεν το βρίσκω και πολύ... σοφό. Νάναι πλάι μας ο κόσμος, τα φώτα, η μουσική, ο χορός — κι' εμείς να... καλογερούμε σ' ένα πράσινο κελί.

Ο ΑΝΤΡΑΣ (φανερά πληγωμένος). — Έν τάξει, Λίλη... Ν' αλλάξουμε τραπέζι, αφού... (διακόπτει απότομα).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (υπόνοια χαμόγελο). — Αφού;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Αφού προτιμάς τα φώτα, τους επίδεικτους λικνισμούς στην πίστα και... τα θαυμαστικά βλέμματα του συνόλου της πελατείας του κέντρου!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με άπορία).

—Τα λές δλ' αυτά μ' ένα τόνο... σά να με κατακρίνεις!...

Ο ΑΝΤΡΑΣ. —Και άπορείς γι' αυτό;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. —Μά... και δέβαια άπορώ! Δε θα μου ίσχυρισθής, πως ζητάω κάτι κακό ή πως είμαι μία γυναίκα με αλλόκοτα δίτσια!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σιγά). —Όπως τ' άρρες... (με κάποια διέξοδο στην πίκρα του). Πάντως δεν είναι και άπολυτα «φυσιολογικό» αυτό που κάνεις. Βρίσκομαι κοντά σου, ξέρεις πόσο πολύ σ' αγαπώ, ξέρεις πως η μοναδική χαρά μου είναι να δροθούμ, για λίγες ώρες, σ' ένα αυστηρό τέτ-α-τέτ οι ψυχικοί μας κόσμοι, — κι' εσύ... προτιμάς τα φώτα, την πίστα και το χορό, που θα σου δώσουν την ευκαιρία, να επιδείξεις σ' όλα τ' άρσενικά δλέμματα, τις θαυμασίες όμορφίες του κορμιού σου και την άφωγη γραμμή του προσώπου σου... (μικρή παύση).

—Αλλά... δε μπορούσε να γίνη άλλοιώς... Έχεις και συ τόν χαρακτήρα, έχεις τις ψυχικές εκδηλώσεις της όμορφης γυναίκας. Της κόθε πολύ όμορφης γυναίκας, που δεν άναγνωρίζει, ούτε κι' υποπτεύεται την ύπαρξη άλλου «ένδιαφέροντος», σ' αυτόν τόν κόσμο, εκτός από την ίδια την όμορφιά της... (πιο σιγά). Κι' εγώ, μοιραία, πρέπει να περσιτώ στο ρόλο τών άρσενικών, που γεννήθηκαν, για να ταλαι-

πωρούνται από μία τέτοια υπέροχη όμορφιά!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (παράξενα). —Όστε... παράξενα; Ο ΑΝΤΡΑΣ. —Γιατί όχι; Η ΓΥΝΑΙΚΑ. —Και μάλιστα... γενικής φύσεως. Έκ μερους όλων τών άρσενικών.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. —Πολύ φυσικό! Η ΓΥΝΑΙΚΑ. —Και... πιστεύεις, πως οι άντρες είναι άρμόδιοι να παραπονούνται γι' αυτόν τόν χαρακτήρα τών ώρσενικών; Ο ΑΝΤΡΑΣ (εξανισμένος). —Ποιος τάχα, θα ήταν άρμόδιος; Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Έγώ, θα την έδινά την άρμόδιότητα στις... ίδιες, τις ρώσιες γυναίκες!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. —Έ, δεν είμαστε καλά!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. —Για πρόσεξε με λίγο, σε παρακαλώ... (με κάποιαν έξαψη). Έσύ δεν έζησες κι' ούτε ήταν δυνατό να ζήσης την «ατμόσφαιρα» και το «κλίμα», μέσα στο όποιο ζή και μεγαλώνει μιο όμορφη κοπέλλα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. —Ποιόν «ατμόσφαιρα» έννοείς; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με την ίδια έξαψη). —Έννοώ την ατμόσφαιρα που δημιουργείτε γύρω της, σεις οι ίδιοι οι άντρες! (με έξαψη πού, σιγά-σιγά, μεταβάλλεται σε πάθος). Ρώτησε, όμως, και μένα! Άπ' τη στιγμή, που μπήκα στην ηλικία της ήβης, απ' τη στιγμή που το κορμί μου ξεπετάχτηκε σαν βλαστάρι, από γόνιμο έδαφος, από γέμισε χυμούς και καλοσχηματισμένες καμπυλώσεις, από κείνη τη στιγμή, μόνον εγώ ξέρω, ποιά ήταν η ύποδοχη, που μου φύλαξαν οι άντρες οι παντός είδους άντρες και γέροι και νέοι, και παντρεμένοι κι' άνυπαντροι, και «σοβαροί» και τυχαίοι. Στο δρόμο μου σφύριζαν χυδαία κηρύγματα για την όμορφιά μου! Στα σαλόνια προσηπαούσαν να γδύσουν, με πιο χυδαία δλέμματα, —παλί την όμορφιά μου! Στα πάρτυ, φρόντιζαν να μου πασάρουν ραβασάκια, που μιλούσαν με χυδαία όμορφια, κρυμμένη κάτω από ώραία λόγια. Παλί για την όμορφιά μου! (πιο βαθεία, σχεδόν βραχνά). Άπ' τόν καιρό, που άρχισα να νοιώθω κόσμο, δεν είδα τίποτ' άλλο, σε κανέναν άντρα, εκτός απ' αυτήν την περίφημη όμορφιά του κορμιού μου! Πώς ήθελες να διαπλάσθι ο χαρακτήρας μου κι' η ψυχή μου; Η θεωρία του Δαρβίνου μιλάει για την προσαρμογή τών ζώων προς το περιβάλλον που ζούνε. Έ, λοιπόν! Έγώ την επεκτείνω αυτή τη θεωρία. Πιστεύω πως εφορμόζεται, όχι μόνον στην έξωτερική εμφάνιση, μα και στους ψυχικούς κόσμους (κυττάζοντας τον στα μάτια). Πες μου, είναι κακό, ότι οι πολύ ώραίες γυναίκες μάθανε να προτάσσουν πάντα την όμορφιά τους; Πώς; Λες εναί; Το παραδέχομαι εγώ! Άλλά... παραδέχουν και σύ, πως οι άντρες είναι οι ατίποι κι' οι βασικοί δημιουργοί αυτού του κακού!

(Μεγάλη σιγή, γεμάτη άσπαστικώς άναπνοές της γυναίκας. Ο άντρας δεν έχει τι ν' άπάντησε, σωπαίνει κι' είναι πια καιρός να πείσει ή...)

Αύλαϊα)

Αύλαϊα)

Αύλαϊα)

Αύλαϊα)

Αύλαϊα)

Αύλαϊα)

Αύλαϊα)

Αύλαϊα)

Αύλαϊα)

Αύλαϊα)

Αύλαϊα)

ΠΩΣ ΚΟΒΟΝΤΑΙ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ

1 Ριγέ φούστα με χωριστό στράπελο μπουστό, που γαρνίρεται με πέτα από την κτρινη λουρίδα της φούστας.

2 Έμπριμέ φούστα πολύ φαρδερά με φύλλα. Μπλουζάκι σαντούγκ, με κόψιμο που σχηματίζει νωμίτη. Πολύ σικ.

3 Μπλουζα από τουάλ, ποπλίνα ή τυσόρ. Τρουά κάρ μανίκι κιμονό που σουρώνει με μανσετούλες. Γιακάς όρθιος, τσέπες σχιστές. Στη μία μαντήλη άσορτί με του λαιμού. Μπορεί επίσης η μία τσέπη να είναι ψεύτικη (δηλαδή θηλιά ρελιασμένη), και να περνά μέσα από εκεί η άκρη του μαντηλιού του λαιμού.

4 Παντελονάκι σόρτ με έλεύθερο ποκαμίσιο τύπου «εμαρινιέρ». Από ποπλίνα, τουάλ, τυσόρ ή άλλο μπαμπακερό ύφασμα (π.χ. πικέ, τομπράλκο ή και έμπριμέ κοτονάντ).

● Η Σούζαν Κάμποτ είναι μία νεαρωτάτη σταρλέτ του Χόλλυγουντ, αλλά ο δρόμος της επιτυχίας ανοίγεται φαρδύτατος μπροστά της. Αυτή τουλάχιστον είναι η γνώμη του καθρέφτη της πού, κάθε φορά που η όμορφη Σούζαν τον ρωτά, της απαντά πάντα πως είναι η ωραιότερη κοπέλλα του κόσμου... Και μάλλον δεν έχει άδικο... Τί γνώμη έχετε σεις;

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Η ΛΑΙΜΑΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΛΩΝΤ ΝΤΩΦΕΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΟΥΙ-ΖΟΥΡΝΤΑΝ

● Ο Κλώντ Ντωφέν κι' ο Λουί Ζουρντάν, πρωταγωνιστούν τώρα στο Παρίσι σε μερικές ταινίες μικρού μήκους, πρωρισμένες για την αμερικανική τηλεόραση. Ταυοχρονα λαμβάνουν μέρος και σε μια ταινία περιγραφική του γαλλικού υπερωκεανείου «Ιλ ντε Φράνς». Όταν έφθασε και η σειρά της κουζίνας του ωραίου αυτού πλοίου να απαθανατισθί, ο μάγειρος και ο διακομητής του πλοίου ήταν απαρνηγόρητοι. Τα μισά από τα όρια γλυκίσματα που είχαν στολίσει στους παγκούς των, δεν υπήρχαν. Δεν άργησαν ν' ανακαλύψουν τους ενόχους. Ο Κλώντ Ντωφέν κι' ο Λουί Ζουρντάν είχαν ξεγυλιώσει ως εκεί και είχαν καταδρογήσει μέσα σε λίγο διάστημα αρκετά.

ΤΟ ΑΤΥΧΗΜΑ ΤΟΥ ΓΚΑΡΥ ΚΟΥΠΕΡ

Στο Μεξικό γυρίζονται οι εξωτερικές σκηνές της ταινίας «Βέρα Κρούλ», στην οποία πρωταγωνιστεί ο Γκάρυ Κουπερ και η Χαρίτα Μονκέλ. Στην ίδια περιφέρεια έχει ένα κτήμα ο Τάουερ Μπουερ και ο οποίος έκανε ό,τι μπορούσε για να διασκεδάση

ΤΑ ΥΠΑΙΘΡΙΑ ΣΙΝΕΜΑ

● ΠΟΙΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΝΑ ΔΗΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Μία πραγματική απόλαυσι που μας έγινε πιά απαραίτητη τώρα το καλοκαίρι, είναι ο υπαίθριος κινηματογράφος της γειτονίας μας. Κουρασμένοι το βράδυ θα πάμε εκεί να ξεπαλθούμε σε καμμία πολυθρόνα, ν' ακουμπήσουμε σ' άλλες δύο, κι' απολαμβάνοντας τη λεμονάδα ή το γλυκύ κρασί στο μας θα θαυμάσουμε ταυτόχρονα τα κάλλη της Μαίριλυν Μονρόε, τα τσακίσματα της Ρίτας Χαίγνους ή τις περιπέτειες του Μπόγκαρτ. Και για τους πολλούς αυτό ίσως είναι και η ιόνη ψυχαγωγία του καλοκαιριού.

Και κάθε βράδυ, πριν να ξεκινήσει η οικογένεια ή η παρέα, αρχίζει η πολύωρη συζήτηση κι' η διαμάχη: Πού θα πάμε; Τί θα δούμε; Είν' αυτή η ταινία καλή ή θα κλάιμε τα λεφτά και την ώρα μας;

Για όσες κι' όσους θα βρεθούν σ' αυτό το δίλημμα, δίνουμε πιά κάτω τους τίτλους μερικών ταινιών που όταν τις δουν δεν θ' αγανακτήσουν. Μερικές μάλιστα απ' αυτές πρέπει να τις δουν όπωσδήποτε όλες όσες ενδιαφέρονται για τον κινηματογράφο σαν Τέχνη.

Μία από τις καλύτερες τέτοιες είναι η γαλλική «Απηγορευμένα παιχνίδια» η οποία είναι και η καλλιτεχνικότερη ταινία της χρονιάς. Με μεγάλη ευχαρίστηση θα δότε: «Το νυφικό κρεβάτι» με τον Ρεζ Χάρισον και τη Λίλυ Πάλμερ, τον «Δόν Καμίλλο» και τον «Απηγορευμένο καρπό» με τον Φερναντέλ και την περίφημη «Λίλυ» με την Λέσλι Καρόν και τον Μέλ Φέρρερ.

Περίφημη επίσης ταινία είναι και το «Μουλν Ρούζ» με τον Χοσέ Φέρρερ. Άλλες δύο χαριτωμένες είναι: «Ο καπετάνιος με τις δυο γυναίκες» με τον Άλεκ Γκίνες και την Ύδων ντε Κάρλο και το «Πατάβερι».

Για όσες προτιμούν τα θεαματικά και πλούσια έργα, απαισιόμοι με το «Κέθ Βάντις», τη «Σαλάμι», «Ιουλίο Κάισαρα», «Λουκρητία Βοργία», «Σαμψών και Δαλιδά».

Φέτος παίχθηκαν πολλές επανηλθικές τις οποίες συνηθίζουμε να δουν όσες δεν τις έχουν δει. Είναι η «Εκστασις» με την Ιλντρίντ Μπέργκμαν, «Πόθοι στους δάλτους» με την Σουλβάνα Μάγκαν, «Φλογισμένα νιάτα» τον Ζεράρ Φίλιπ και την Μισελίν Πρέλ, «Ανα Καρένινα» με την Γκρέτα Γκάρμπο, «Αιγυπώοι του παρελθόντος» με την Γκρη Γκάρσον, «Σοπέν» με τον Πολ Μιούνι, Μέρλ Όμπερον και Κόρνελ Γουάιλντ.

ΓΚΛΕΝ ΦΟΡΝΤ

● Ένα σκίτσ του Γκλέν Φόρντ ο οποίος πρόκειται τώρα να πρωταγωνιστήσει στην ταινία «Ανθρώπινο κτήνος» που θα γυρισθί στο Χόλλυγουντ. Μαζί του παίζουν ο Μπρόντερικ Κρόουφορντ και η Γκλόρια Γκράχαμ. Την ταινία αυτή, που βασίζεται πάνω στο γνωστό έργο του Ζολά, θα την σκηνοθετήσθ ο διάσημος Γερμανός σκηνοθέτης Φρίτς Λάνγκ, ο οποίος τώρα βρίσκεται στο Χόλλυγουντ.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΛΛΙΕ

● Ο σκηνοθέτης Γουίλλιαμ Γκέτς ζήτησε την άδεια από τον Μωρίς Σεβαλιέ να γυρίσθ μία ταινία με θέμα τη ζωή του. Τον Σεβαλιέ θα τον υποδυθί στην οθόνη ο Ντάννυ Κάιη. Στην ταινία αυτή θα παίξθ και η Ζαζά Γκαμπόρ, αλλά δεν είναι ακόμη γνωστό αν θα κατορθωθί το γυρίσμα στο Χόλλυγουντ χωρίς την παρουσία του Μωρίς Σεβαλιέ, που πρόκειται να δίνθ απ'... το Παρίσι τις οδηγίες του!

ΜΕ ΛΙΓΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

● Η Τζούν Χάβερ, μετά τη δεύτερη επιστροφή της απ' το μοναστήρι, βρίσκει παρηγορία στην συντροφιά του Φρέντ Μακ Μάρρεϊ. Και οι δυο υποφέρουν ψυχικά κι' ίσως να μπορούν να παρηγορηθούν και να δρουν επί τέλους την ευτυχία ο ένας στον άλλον.

● Ο Τόνυ Κούρτις και η Τζάννι Λη, έλπιζουν πως αυτή τη φορά θα γίνουν οι ευτυχείς γονείς ενός μωρού.

● Ο Έρρολ Φλυν είναι το είδωλο των γυναικών της Ευρώπης. Τον βλέπουν συνεχώς παντού με διάφορες καλλιτέχνιδες αλλά αυτός ισχυρίζεται πως μόνο η γυναίκα του Πάτρικ Γουάιτμορ και το μωρό τους είναι στην καρδιά του.

● Η Τζίντζερ Ρότζερς δεν είναι φανταίνα πολύ ευτυχισμένη με τον άνδρα της, τον Ζακ Μπερζέρ, ο οποίος ούτως ή άλλως της απειλείται με καταγίδες και από Παρίσι άρχισαν ήδη να περιμένουν πως η έκκεντρική Τζίντζερ θα εγκαταλείψθ το νεαρό Γάλλο.

● Ο Τσίντο Τζέρβι μαθαίνει γαλλικά κι' εξασκείται κάθε μέρα στη γαλλική προφορά για να μη ντυμπλάρωνται στο μέλλον οι ρόλοι του στις γαλλικές ταινίες.

● Ο Άλφρεντ Χίτσκοκ διάλεξε τη Γαλλίδα στάρ, Μπριτζέτ Μπέρνι για πρωταγωνίστρια της ταινίας του «Πιάστε τον κλέφτη». Κλέφτης θα είναι ο Κάρυ Γκράντ. Στην ίδια ταινία παίζουν ο Ρολάν Λεζάφ κι' ο Σαρλ Βονέλ και οι εξαιρετικές σκηνές της γυρίζονται στην Καννί Άκτιν.

● Ο Ρίτσαρ Γουίντμαρκ έφθασε στο Λονδίνο όπου θα πρωταγωνιστήσθ στην ταινία «Χρυσό Βραβείο».

● Ο Τζάιμς Στιούαρτ βρίσκεται στο Παρίσι, όπου δείχνει στη γυναίκα του όλα τ' αδιόλεστα της πόλεως. Έκινε το 1939 αλλά ήθελε να τα ιδί όλα πάλι. Το αποτέλεσμα ήταν να κρεβατωθί η γυναίκα του τις τελευταίες μέρες.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΚΑΚΟΔΙΑΘΕΣΙΕΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΕ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΜΙΚΡΟΕΝΟΧΛΗΣΙΕΣ ΚΑΙ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ● ΤΑ ΑΝΤΙΔΟΤΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΤΕΣ ΜΑΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

οι βαφές των μαλλιών, ώρισιμένα φυτά που αγγίζετε, ή επαφή με το νάυλον (σε ώρισιμένους ανθρώπους), ή επαφή με το ελαστικό (σε άλλους), με άλλα λόγια τα πάντα... αρκεί να παρουσιάζετε ανάλογο ενοϊκό πεδίο. Η σύγχρονη ιατρική ονομάζει τα φαινόμενα αυτά, αλλεργία. Αν παρουσιάζετε ευαισθησία σε κάποια από τις περιπτώσεις αυτές, συμβουλευθήτε το γιατρό σας. Θα σας δώση ασφαλώς κάποιο αντιαλλεργικό προϊόν. Φροντίστε μόνο να το παίρνετε με γεμάτο στομάχι. Συνιστάται μάλιστα να πίνετε συγχρόνως ένα φλυτζάνι καφέ με αρκετή ζάχαρη.

● Ο ιδρώς.

Είναι φυσικό και κανονικό να ιδρώνουν τα πόδια σας. Η λειτουργία αυτή είναι μάλιστα και χρήσιμη, γιατί χάρει σ' αυτήν διατηρεί το πόδι την ευκινησία του. Πάντως όμως, μία υπερβολική εφίδρωση μπορεί να γίνει ενοχλητική. Για να ελαττώσετε τον ιδρώτα, δοκιμάστε την ακόλουθη λουσιόν: Στύψι 1 γραμ., οξικός μόλυδος 5 γραμ., τριανταφυλλόνη 500 γραμ. Κατόπιν, πουντράρετε τα πόδια με το ακόλουθο μίγμα: Στύψι σε σκόνι 1 γραμ., σαλικυλικόν δξύ 2 γραμ., μοσχολιβανό 5 γραμ., άνδρακ. δισμουθίου 10 γραμ., τάλκ σε σκόνι, 85 γραμ.

● Το πόσιμο νερό.

Όσοι συνηθίζουν να πηγαινούν μακρινές εκδρομές ή να κατασκηνώνουν στην έσοχη, ξέρουν καλά το πρόβλημα του πόσιμου νερού: τις ανησυχίες που γεννιούνται από την αναγκαστική χρησιμοποίηση ενός πηγαδιού ή μιας ύποπτης πηγής, και το φόβο του τύφου. Για να αποφύγετε τις ανησυχίες αυτές και τους κινδύνους που μπορούν να προκαλέσουν, αν είναι δικαιολογημένες, πρέπει πάντοτε να έχετε μαζί σας μερικά από τα ειδικά απολυμαντικά δισκία που υπάρχουν στα φαρμακεία, και που εξοντώνουν αναμφισβήτητα κάθε μικρόβιο και μικροοργανισμό περιεχόμενο στο νερό. Μία άλλη απλή μέθοδος απολυμάνσεως: τρεις σταγόνες «νερό του Ζαβέλ» απολυμαίνουν τέλεια 3 όκάδες νερό, όσαδήποτε μικρόβια και αν περιέχνη.

● Τα τσιμπήματα των κουνουπιών.

Όλος ο κόσμος γνωρίζει το Ντι - Ντι - Τι και τα άλλα έντομοκτόνα, που απομακρύνουν τα έντομα στον κλειστό χώρο. Αλλά στο υπαίθριο, στην ακροθαλασσία, στο δάσος, και προ παντός τη νύχτα, πως να προφυλαχθί κανείς απ' αυτά; Υπάρχουν λοιπόν ήδη στα φαρμακεία διάφορα προφυλακτικά υγρά και κρέμες, με τα οποία, αν αλείψετε τα γυμνά μέλη σας, εξασφαλίζετε ότι τα έντομα θα...προτιμήσουν να αυτοκτονήσουν από πείνα παρά να σας τσιμπήσουν. Μπορείτε όμως να φτιάξετε στο φαρμακοποιό σας και την ακόλουθη λουσιόν: Μανιόλ 0 γραμ. 50, φαινικό δξύ 1 γραμ. 50, μπαμνιόλ 5 γραμ., γλυκερίνη με άμυνόν 100 γραμ. Σε περίπτωση τσιμπήματος που θα σας δημιουργήσθ μεγάλη πρήξιμο και θα σας δώση την εντύπωση μολύνσεως, απευθυνθήτε στον πλησιέστερο γιατρό.

● Οι κράμπες.

Οι κολυμβηταί, οι δρειβάται, και όλοι όσοι ασκούνται τακτικά σ' ένα σπόρ, γνωρίζουν καλά την κράμπα, την αϊνίδια αυτή και επίπονη σύσπασι ενός μύωνος που γίνεται σκληρός «σαν πέτρα». Πολύ καλό θα είναι, κατά τη διάρκεια της περιόδου που έντείνετε, γυμνάζετε, ή σωματικά διταίνετε Γ και Β. Τη στιγμή που θα σας παρουσιάσθ τυχόν η κράμπα, προσπαθήστε να κάνετε την αντίθετη κίνησι απ' αυτή που κάνατε τη στιγμή της κράμπας.

● Η δηλητηρίασις.

Η έντερική ακαταστασία είναι συχνά συνέπεια μίας μεταβολής στη διατροφή, μίας δηλητηρίασεως, μίας καταρροής κάποιου εντόπιου τροφής. Αν πρόκειται για μεμονωμένο — και όχι οικογενειακό — κρούσμα, δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας. Τί πρέπει να κάνετε: Κάνετε δίαιτα επί 24 ώρες. Φάτε κυρίως υγρά και νερούλα (κομπότσες, πουρέ, σούπα καρότα). Μη ελασρίζετε να πρώτε κανονικά παρά μετά 2 ημέρες. Θεωρή στεγνά επιθέματα στην κοιλία (ζεσταμένη φανέλλα) και, εσωτερικά, 1 ή 2 χάπια φυτικού άνδρακος (θα τα δώση στο φαρμακείο). Με κανένα τρόπο δεν πρέπει να αδιαφορήστε για τα συμπτώματα της δηλητηρίασεως που τυχόν παρατηρούνται.

● Η ήλιασις.

Έχετε ασφαλώς επανειλημμένα διαβάσει τους κινδύνους μίας παρατεταμένης παραμονής κάτω από τις καυτερές ακτίνες του ήλιου. Το λιγώτερο που μπορεί να σας συμβή σε μία τέτοια περίπτωση είναι η ήλιασις, δηλαδή ένα αληθινό έγκαυμα πρώτου βαθμού. Η ήλιασις εκδηλώνεται με ένα αίσθημα ισχυρής ζέσσης σ' όλοκληρο το σώμα, και είναι δυνατό να συνοδεύεται με πυρετό, αν η περιοχή του έγκαυματος είναι μεγάλη. Τί πρέπει να κάνετε; Να αλείψετε τις περιοχές που έχουν πάθει έγκαυμα με μία λιπαρή ουσία (λίπος, βούτυρο, λάδι κ.λ.π.) ή με κάποια από τις ειδικές — εναντίον των έγκαυμάτων — κρέμες που υπάρχουν στα φαρμακεία. Το φρονιμώτερο όμως είναι...να προσέχετε, να προφυλάγεστε ώστε να μη πάθετε ήλιασι. Η παράλογη ηλιοθεραπεία έχει οδηγήσει ανθρώπους στο σανατόριο...

● Η ναυτία στη θάλασσα, στο αυτοκίνητο, στο αεροπλάνο.

Πόσες φορές ή απόλαυσις ενός περιπάτου στη θάλασσα, ή με το αυτοκίνητο, καταστρέφεται από τη ναυτία! Έν τούτοις, το αντίδοτο είναι απλό και ασφαλές: για να προλάβετε τη ναυτία και να αποφύγετε τους εμετούς, πάρτε λίγο πριν ξεκινήσετε ένα ή δυο χάπια ντραμαμίνης, που υπάρχει σε όλα τα φαρμακεία. Το απλό αυτό φάρμακο έχει γίνει απαραίτητο πιά σε κάθε οικιακό φαρμακείο.

● Ο εαρινός κατάρρους (ερύμ ντε φουάν).

που ονομάζεται έτσι γιατί εμφανίζεται την εποχή που ωριμάζουν τα πρώτα στάχυα. Είναι μία εκδήλωση της παθήσεως την οποίαν οι γιατροί ονομάζουν αλλεργία. Ο εαρινός κατάρρους μπορεί να εξελιχθί σε άσθμα και να παρουσιάσθ και έκζεμα. Εκδηλώνεται με δάκρυσμα των ματιών, συνεχή καταρροή από τη μύτη, άφθονα φτερνίσματα και, καμιά φορά, πονοκεφάλους. Επανερχεται περιοδικά κάθε χρόνο και έτσι, ο άνθρωπος που έχει προσβλήθ, βλέπει με αγωνία να επανέρχεται η άνοιξη... Οι κρίσεις του εαρινού κατάρρους μπορούν να καταπραυνθούν ως εξής: Τοπικά, με την εισαγωγή στη μύτη μερικών αγγείο-συσταλτικών σταγόνων (πολυδωρίθια είδη υπάρχουν στα φαρμακεία — ή τον ψεκασμό της περιοχής του αναπνευστικού συστήματος με κάποιο από τα ειδικά προϊόντα που είναι συσκευασμένα ώστε να μπαίνουν στην τσάντα ή την τσέπη και να χρησιμοποιούνται συχνά (Ρινολατόρ, Αεροχολόρ κ.λ.π.). Εσωτερικά, με τη λήψη κάποιου αντιισταμινικού σιροπιού, ή ανάλογων χαπιών.

● Η όρτικάρια.

Παντός είδους πράγματα μπορούν να σας προκαλέσουν όρτικάρια: οι φρούλες, τα πεπόνια, τα αγγύ, τα φάρια, τα διάφορα προϊόντα που χρησιμοποιούμε στο νοικοκυριό εναντίον των μυρωδιών (στο αποχωρητήριο κ.λ.π.), οι καλλυντικές κρέμες, το κραγιόν των χειλιών,

Χαμένη δυσία

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΦΛΩΡΑ ήταν απόφασι-
σμένη να μη συναντηθή
με τον Έρρίκο εκείνο
το βράδυ. "Αν τον έ-
βλεπε την επομένη θα ήταν ί-
σως διαφορετικά, θα είχε με-
σολαβήσει μια νύχτα κι' ένα ό-
λοκληρο πρωινό. "Αλλά οι υπο-
λογισμοί της αποδείχθηκαν μά-
ταιοι, γιατί τον βρήκε να την
περιμένει μπροστά στην είσοδο
του σπιτιού της.

"Ήτανε μια φοβερή στιγμή.
Να τον βλέπει ύστερα από ό-
σα είχαν συμβεί εκείνο το από-
γευμα! Τού είχε πώς ήταν ά-
διαθετη και ήθελε να ξεκουρα-
σθή, μα εκείνος επέμενε τόσο
να μείνει μαζί της που στο τέ-
λος αναγκάστηκε να υποχω-
ρήσει.

Με μεγάλη δυσκολία προ-
σπαθούσε να φανή ήρεμη την
ώρα που τρώγαν στο μικρό ρε-
στοράν, ενώ η απέλπιση της
εσφίγγε την καρδιά.

— Τώρα θα πάμε στο σπίτι
μου, της είπε τέλος ο Έρρίκο,
είναι ακτώνισμα, θα καθήλωσε
λίγο δίπλα στο τζάκι, και κα-
τά τις δέκα θα σε συνοδεύσω
στο δικό σου.

"Εκείνη αρνήθηκε, μα δε υπό-
ρεσε πάλι να επιμείνει ως το
τέλος. "Ήτανε δυο χρόνια που
αγαπούσε τον Έρρίκο, μα πο-
τε δεν είχε αισθανθεί ένα αϊ-
σθημα τόσο δυνατό όσο τη
στιγμή εκείνη. Περνώντας έξω
από ένα μπαρ, της πρότεινε να
μπούν να πιουν κάτι.

— Φτάνει πιά, τού φώναξε με
αγανάκτηση. "Έχεις πηγή άρ-
κετά. Στην κατάστασή που βρί-
σκεσαι νομίζω πως πρέπει να
προσέχης, θυμάσαι τί σου είχε
πεί ο γιατρός. "Αλλά ο Έρρίκο
είχε μη τι κι' άλλες στο μπαρ.

"Ανεδαίνοντας τις σκάλες της
λαϊκής πολυκατοικίας όπου έ-
μενε ο νέος, η Φλώρα αισθανό-
θηκε πάλι να τρέμει. Τα μά-
γουλά της ήταν κατακόκκινα.
Στηρίχθηκε σφιχτά στο μπρά-
τσο του Έρρίκο, κι' ακούμπη-
σε το μάγουλό του στον ώμο
του.

— Πώς είσαι αγάπη μου; τόν
ρώτησε. "Όλο το βράδυ δεν έ-
βηδες ούτε μια φορά, αλλά
πρέπει να προσέχης πάντα.

Δεν της απάντησε, ξεκλείδω-
σε την πόρτα, και την έσπρωξε
έλαφρά προς το δωμάτιο. "Ε-
κείνη στάθηκε αμήλιτη μπροστά
στο τζάκι και ξανάφερε στο
νού της τη βασανιστική ανάμνη-
ση των τελευταίων μηνών.

Κάποια μέρα του Νοεμβρίου
ο Έρρίκο είχε πέσει στο κρε-
βάτι με πνευμονία. Σηκώθηκε
όμως γρήγορα, φαινόταν μάλι-
στα πως είχε ξαναβρεί την πα-
ληιά του υγεία, αλλά ένα βρά-
δυ έδειξε στη Φλώρα τη διά-
γνωσι ενός ειδικού. "Η λέξις
φυματίωσης χτύπησε στ' αυτιά
της κοπέλλας σαν ένας ήχος
κακός, πένθιμος, σαν προμήνυ-
μα θανάτου.

— Τί σου είπε ο γιατρός;
Πώς πρέπει να κλεις Έρρίκο;
τόν ρώτησε με απογοήτευση.

— Τρεις μήνες στο σανατό-
ριο, καλή τροφή, άναπαυση, ια-
τρική επίδραση.

12

"Από την ημέρα εκείνη αρ-
χισε το μαρτύριο της Φλώρας.
Για όλα αυτά χρειάζονταν
πολλά λεπτά.

"Απευθύνθηκε όπου μπορού-
σε, έγραψε στους γονείς της
που έμεναν στην έπαρχία, σε
κάποιο πλούσιο θείο στο έξω-
τερικό, μα από πουθενά δεν ήρ-
θε βοήθεια. "Εξ άλλου ο Έρρί-
κο ήταν το ίδιο φτωχός όσο κι'
εκείνη, με μοναδικό εισόδημα
το μισθό του.

"Δεν υπάρχει καμιά ελπί-
δα, σκεπτόταν η Φλώρα μ' α-
πόγνωσι. Κι' αν ο Έρρίκο πε-
θάνει, θα πεθάνω κι' εγώ από
τη λύπη.

*
"Ο Έρρίκο άναψε τη φωτιά
στο τζάκι, ύστερα πλησίασε
στο ντουλάπι, και γέμισε ένα
ποτήρι κονιάκ.

— Έρρίκο τρελλάθηκε! φώ-
ναξε η Φλώρα. Δεν άντεχε πιά
άλλο, αν συνεχίσεις έτσι θα ση-
κωθεί να φύγω.

— Δώσε μου ένα τσιγάρο
Φλώρα, τα δικά μου τελείωσαν,
είπε ψάχνοντας τις τσέπες του.
"Εκείνη σηκώθηκε απότομα
κι' άρπαξε τη τσάντα της που
ήταν ακουμπισμένη στην άκρη
του τραπεζιού.

Κυττάχθηκαν στα μάτια α-
μήλιτοι. Το βλέμμα της κοπέ-
λλας ήταν τρομαγμένο, σχεδόν
εχθρικό.

— Είσαι τρελλός, ξανάπε κι'
εσφίξε νευρικά την τσάντα της.
"Ήξερε πως μέσα δεν υπήρχαν
τσιγάρα, υπήρχαν όμως τα χρή-
ματα που θα έσωζαν τον Έρ-
ρίκο. Κι' ο Έρρίκο δεν έπρεπε
να μάθει...

"Όταν αργότερα θα ήταν
πιό ήρεμη, μπορούσε να δρῇ
ένα τρόπο να δικαιολογήσει την
προέλευσή τους. Δε μπορούσε
φυσικά να πη πως τα χρήματα
αυτά της τα είχε δώσει ο Πε-
ρίνι, γιατί ίσως τότε ο Έρρί-
κο να υποπτευόταν την αλή-
θεια.

"Ο Περίνι ήταν ένας φίλος
του διευθυντού της, πλουσιώτα-
τος μα ηλικιωμένος, που από

καρδ φανέρωνε κάτι διαφορετι-
κό από μια απλή συμπαθεία.

Μια μέρα που τη βρήκε μό-
νη στο γραφείο, τη ρώτησε
γιατί ήταν τόσο μελαγχολική
τον τελευταίο καιρό. Οικονομι-
κές στενοχώριες μήπως; Μα έ-
να τέτοιο θαύμασιο κορίτσι
δεν έπρεπε να πικραίνεται α-
πό τη ζωή.

"Εκφράστηκε με τόσο ένδια-
φέρον, που η Φλώρα του τα δι-
ηγήθηκε όλα.

"Ο Περίνι χαμογέλασε. Τί
άνοητη μικρή! Να παίρνει τό-
σο τραγικά μια υπόθεση που
μπορούσε να τακτοποιηθεί με
μερικά χαρτονομίσματα. "Ε-
βγαλε το καρνέ των τσέκ, κι'
έγραψε επάνω ένα αριθμό που
άφησε τη Φλώρα έκστατη.

— Θα έχης καταλάβει πόσο
σ' αγαπώ, της είπε. "Όταν κα-
ταλάβης πως μπορείς να μου
ανταποδώσης λίγη απ' αυτή
την αγάπη, θα σου υπογράψω
αυτό το τσέκ, και κανείς δε θα
μάθει ποτέ τίποτα.

"Η Φλώρα έφυγε χωρίς να
δώσει καμιά απάντηση στην
πρόταση του Περίνι. "Πώς τόλ-
μησε, σκεπτόταν. Πώς τόλμη-
σε!

Μα ο δόχας του Έρρίκο συ-
νεχίζονταν αδιάκοπος, ανησυχη-
τικός. "Η απέλπιση συχνά σε
ζαλίζει, δε ξέρεις τί κάνεις. Σε
μια τέτοια στιγμή, η Φλώρα
τηλεφώνησε του Περίνι:

"Έκείνο το ποσό δε θα μπο-
ρούσατε να μου το δανείσετε;
Θα σας το επιστρέψω σιγά-
σιγά.

"Όταν το απόγευμα της έ-
διδε εκείνης ημέρας μπήκε στο
αυτοκίνητό του, τον παρεκάλε-
σε με δάκρυα να την καταλά-
βει, να νοιώσει την αγάπη της
για τον Έρρίκο, την επιθυμία
της να του μείνει πιστή, αλλά
ο Περίνι είχε τις δικές του α-
πόψεις...

*
— Ξέρεις γιατί ήθελα να
πιω άποψη; της είπε σε μια
στιγμή ο Έρρίκο. "Ήθελα να
δρω το κουράγιο να σου μιλή-
σω για ώρισμα πράγματα,
που άλλωστε δε θα μπορούσα
να σου τα πω.

"Η Φλώρα τον κύτταξε προ-
σπαθώντας να μαντεύσει τις
σκέψεις του.

— Άκουσε Φλώρα, άρχισε.
Δεν είμαι άρρωστος. Μη νομί-
ζεις ότι φθείρω την υγεία μου
μ' ένα δυο ποτηράκια κονιάκ.
"Η ακτινοσκόπησι έδειξε, ότι

είμαι έντελώς καλά. Να δια-
βάσει.

Της έβαλε κάτω από τα μά-
τια της τη γνωμάτευση του γ' α-
τρού, κι' εκείνη την κύτταξε ά-
φωνη, σαστισμένη. "Υστερα σή-
κωσε το κεφάλι της και ψιθύ-
ρισε:

— Δεν είναι δυνατόν. Είσαι
μεθυσμένος. Έρρίκο, πήγαινε
να πέσης.

— Δεν είμαι μεθυσμένος, της
απάντησε, μα πρέπει να στα-
πώ την αλήθεια. "Υστερα από
δυο χρόνια που το ζήτημα του
γάμου θα ήταν αναπόφευκτο
κι' εγώ δεν ήθελα να σε παν-
τρευτώ. Είμαστε κι' οι δυο τό-
σο φτωχοί. "Υστερα από την
άρρώστειά μου συνήλθα έντε-
λώς, μα αποφάσισα να παίζω
μαζί σου αυτό το κακό παιχνί-
δι. Φανταζόμουν πως μονάχα
ή ιδέα της αρρώστειας, ή σκέ-
ψη πως θα ήμουν ένα βάρος
στη ζωή σου, θα έφθαναν για
να σε απομακρύνουν. "Όπως
ποτε μ' αυτή τη δικαιολογία,
θα ήταν πιο εύκολη μια διαλύ-
σι. Καταλαβαίνεις;

"Η Φλώρα έγεννε «ναί» με
το κεφάλι, αλλά από τα χείλη
της δε βγήκε κανένας ήχος.
Σε λίγο ρώτησε με φωνή
δραχνή, σκληρή.

— Λοιπόν έσυ δε μ' αγαπή-
σες ποτέ;

"Ο Έρρίκο πέρασε το μπρά-
τσο του γύρω από τους ώμους
της.

— Με συγχωρήσ Φλώρα, εί-
πε σιγά. "Αν ήξερες πόσο με-
τάνιωσα για τις πίκρες που
σ' έκανα να περάσης. Τουλά-
χιστο το ψέμα μου ωφέλησε
για να μου δείξη πόσο μεγάλη
ήταν η αγάπη σου, κι' ότι για
χάρι σου αξίζει κάθε θυσιά.
Νομίζα ότι η αρρώστεια θα σε
τρόμαζε, θα σε απομάκρυνε,
μα αντίθετος πολλαπλασίασε
τη στοργή σου. "Αν ήξερες τί
τυφίσει ένοιώθα όταν σ' έδλεπα
να χλωμιάζεις κάθε φορά που
άκουγες τη λέξη πυρετός. Ντρε-
πόμουν για την απάτη μου,
μισούσα τον εαυτό μου μα δεν
είχα το κουράγιο να σου πω
την αλήθεια. Τώρα όμως τελεί-
ωσε. Θα παντρευτούμε θέλεις;
Είμαι ευτυχισμένος που θα γί-
νεις γυναίκα μου. Θα παντρευ-
τούμε άμέσως. Σε δυο-τρεις
βδομάδες όλα θα είναι έτοιμα.

"Απ' αυτή τη στιγμή είσαι η
άρραβωνιστική μου. Δε μου
λές τίποτα Φλώρα; Δε μου
λές αν θα μ' αγαπάς σ' όλη σου
τη ζωή; Μετά το γάμο μας θ'
αφήσης το δωμάτιό σου και
θαρής να ζήσης εδώ μαζί μου.
Θα ήταν ώρα να αγοράζαμε
καινούργια έπιπλα, να φτιάχνα-
με ένα καινούργιο σπίτι, μα
που να βρεθούν τα λεπτά.

"Η Φλώρα έσφίξε νευρικά τη
τσάντα της. Σκέφθηκε πως μπο-
ρούσε να πη στον Έρρίκο ένα
ψέμα, να του πη πως τα λε-
πτά που είχε μέσα στην τσάν-
τα της της τα έστειλε ένας συγ-
γενής από το έξωτερικό, πως
μ' αυτά μπορούσαν ν' αγορά-
στούν τα καινούργια έπιπλα,
να έτοιμαστή το καινούργιο
σπίτι.

"Η ζωή είναι μεγάλη. Μια
μέρα όλα θα ξεχνώντουσαν,
κι' αυτή θα γινόταν μια καλή
σύζυγος για τον Έρρίκο. Μα
μέσα της κάτι την πρόσταζε.
"Όχι, πρέπει να του πης
την αλήθεια, τώρα άμέσως. Δε
μπορείς να τον παντρευτής, δε
μπορείς να στερήσης ολόκληρη
τη ζωή σου πάνω σ' ένα ψέ-
μα.

— ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στη σελ. 45

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ

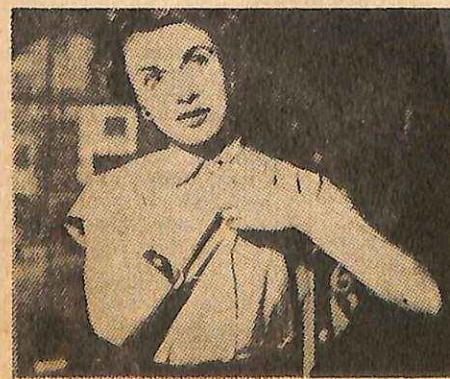
Διάφορες κινήσεις που
δεν πρέπει να κάνετε

ΕΝΑ από τα χαρακτηριστικά της κοι-
νωνικής ζωής είναι ακριβώς το γε-
γονός ότι παρατηρούμε οι μέν τους δέ.
"Ανεξάρτητα λοιπόν από το αν τα βλέμ-
ματα που πέφτουν επάνω μας είναι άφη-
ρημένα ή εξεταστικά, πρέπει σε κάθε
στιγμή να μη ξεχνούμε ότι μπορεί να α-
ποτελούμε το αντικείμενο της προσοχής
των όμοίων μας... και έπομένως, να απο-
φεύγουμε διάφορες χειρονομίες που είναι
άκομψες, αντιαισθητικές,.... πρόστυχες, θα
έλεγα.

*
• Τί ενδιαφέρουσα συνομιλία!... "Έχετε
πάρε όμως, ακούγοντας τον συνομιλητή
σας, μια στάσι απ' αυτές που δεν παίρνει
ποτέ μια καλοανατεθραμμένη γυναίκα.
"Αν τουλάχιστον φορούσατε παντελόνια, ή
σόρτς, και είχατε ένα πιο «πτόρ» ύφος,
κάτι πάει κι' έρχεται! "Αλλά με φουστά-
νι, μέσα σ' ένα σαλόνι!... Πάρτε μια πιο
γυναικεία πόζα!...

*
• Τώρα, ήρθε η σειρά των μπρετελών που
πέφτουν!... "Οσοδήποτε επιεικής και αν
είναι ο συνομιλητής σας, ή αντιαισθητική
αυτή χειρονομία θα τον ενοχλήση. "Αν
λοιπόν οι μπρετέλες σας είναι πολύ μα-
κρές, κάνετε τον κόπο να τις κοντύνετε,
και δεν θα σας ξαναπέσουν. "Αν είναι πο-
λύ μακρές, κοντύνετέ τις... Και αν οās
πονούν (πράγμα που συμβαίνει κυρίως
αν είσθε λίγο παχουλή, κάντε τις πιο
φαρδείες, βάλτε τους από μια—έν ανάγ-
κη—μαλακή φόρα, και προσέχετε να τις
φοράτε πάντα ίσιες, ώστε να μη τυλίγων-
ται και σας πονούν.

• Νοιώθετε να έχη
άνεδη ή ζώνη σας;
Είναι πράγμα που
συμβαίνει. "Αλλά
δεν είναι και λόνος
για να την τραβά-
τε προς τα κάτω,
στη μέση του δρό-
μου. Αυτό μπορείτε
να το κάνετε κά-
που που θα είσθε
έντελώς μόνη σας,
και όπου θα μπο-
ρήτε με την ήσυχία
σας ν' ανασηκώσε-
τε το φόρεμά σας
και να τραβήξετε
τη ζώνη σας, χωρίς
να χρειάζεται να
ζαρώσετε τη φού-
στα σας. Είναι μ'α
κινήσις που δεν εί-
ναι διόλου ώραία...
και που πάντα κά-
ποιος θα δροβή να
την παρατηρήσει...

Η καλή συμπεριφορά

• Πώς θα σηκώσετε το ποτήρι και θα ευχθήτε;

"Η καλή συμπεριφορά απαιτεί να προσαρ-
μόζεσθε με τις περιστάσεις. Οι καλοί τρόποι
επιβάλλουν να πίνετε το ποτό χωρίς θόρυβο,
να σηκώνετε το ποτήρι ή να το τσουγκράτε όχι
πολύ επιδεικτικά. "Αν ή δημόγυρι είναι πολυά-
ριθμη, καλόν είναι πάντοτε να προβλέψετε ότι
μπορεί να γίνη μια πρόποσις. "Επομένως φρό-
νιμο είναι να μη αδιάσετε το ποτήρι σας πρό-
ωρα και να σηκώσετε τη διδομένη στιγμή ένα
ποτήρι κενό. Το τσουγκρίσμα δίνει πάντοτε
μια νότα οικειότητας στη συγκέντωσι. Είναι
λοιπόν καλύτερο να μη πάρετε την πρωτοβου-
λία της κινήσεως αυτής. "Όμως δεν θα ήταν εύ-
γενικό να δείτε ότι θέλετε ν' αποφύγετε το
τσουγκρίσμα. Θα πητε «Είς υγείαν σας». "Ο-
μως μπορείτε να ικανοποιήσετε όλους άκουμε-
νη να τσουγκρίσετε το ποτήρι σας. "Αν κάθε-
στε πολύ μακριά, είναι καλύτερα να σηκώ-
σετε το ποτήρι κυττάζοντας ένα—ένα τους συνδαι-
τημόνες, παρά να ριψοκινδυνεύσετε, τσουγκρί-
ζοντας, να ξεχάσετε κάποιον.

• Ποιά στάσι θα τηρήσετε άπέναντι προσώ-
πων που προσβλήθηκαν από ελαφρές αναπηρίες;

Και πρώτα—πρώτα τί θα μπορούσαμε να
χαρακτηρίσωμε «περαστική αναπηρία». Π.χ. το
κριθαράκι, το λόβευγα, τη φλεγμονή του δου-
τιού κ.λ.π. «Ήρθε, παρ' όλο που θα έχω μια
όψι φρικτή», λέει ή επισκέπτις σας. "Η καλύ-
τερη στάσις που θα τηρήσετε σε τέτοια περί-
πτωσι είναι να καθισχυράτε την κυρία για
την «έντυπώσι» που προξενεί, να την εύχαρι-
στήσετε για την προσπάθεια που κατέβαλε και
να ξεχάσετε άμέσως το μειονέκτημά της. Φυσι-
κά, θ' άνεχθήτε εκ μέρους της τις συνέπειες της
ασθένειας από την οποία υποφέρει. Είναι βέ-
βαια άπρεπες να επευδαίνετε σε κάθε της κου-
βέντα σχετική μ' ένα: «Νομίζω ότι θα έπρεπε
να...» "Αλλά αν καταλάβετε ότι ο φόδος μήπως
παρεξηγηθή της επιβάλλει να καταβάλη μια
επίπονη προσπάθεια, δεν πρέπει να διστάσετε
να πάρετε την πρωτοβουλία. «"Αν επιθυμήτε...
είσθε απόλυτος δικαιολογημένη». Για τις μι-
κρές χρόνιες αναπηρίες (καφότης, κακή δρα-
σις, τραυλισμός, στραβισμός, χαλότης κλπ.),
πρέπει να τις έχετε υπ' όψιν και συγχρόνως να
κάνετε πως τις άγνοείτε. "Η λεπτότης επιβάλ-
λει ν' αποφεύγετε κάθε υπερβολή προς τη «α»
ή την άλλη κατεύθυνσι. "Ενα πρόσωπο λίγο θα-
ρύκοο θα σας χρώστα εύγνωμοσύνη, π.χ. αν
αορβώνετε καλά και ψάχνετε λίγο τον τόνο της
φωνής σας. "Αντίθετα, κινδυνεύει να πιστέψη
την αναπηρία του πολύ μεγαλύτερη, από όση
είναι αν σας άκούη να «φωναίτε». Προσέχον-
τας λίγο, αποφεύγετε πολλά δυσάρεστα. Προέ-
πει να σκέπτεσθε ότι πολλοί άνθρωποι προσπα-
θούν να κρύβουν ώρισιμένες άνικανότητές τους
και να μη τους τις υπενθυμίζετε με την άδειό-
τητά σας.

• Νά και μια άλλη νεαρή γυ-
ναίκα άφηρημένη ή ίσως και
αδιάφορη! Δεν μπορούσε να
κυττάξη αν είναι ίσιες οι ραφές
των καλτσών της πριν βγῇ απ'
το δωμάτιό της; "Υπάρχουν χει-
ρονομίες που δεν επιτρέπεται
να γίνονται δημοσία, έκτεθε μέ-
νες σε κάθε αδιάκριτο βλέμμα.

• Βέβαια, δεν έχουν εφαρμο-
σθή ακόμη τα τηλέφωνα με τη-
λεόρασι, και είσαστε μόνη στο
σπίτι. "Αν όμως βρίσκετε πως
αυτός είναι άρκετος λόγος γ'α
να έχετε πάρει αυτή την αντι-
αισθητική πόζα, δεν έχετε διό-
λου δίκιο... "Είσις, δευτέρα φύ-
σις, αγαπητή μου δεσποινίς,
"Αν παίρνετε τέτοιες στάσεις
όταν είσθε μόνη, το ίδιο θα
κάνετε και μπρός στον κόσμο,
και δεν είναι διόλου χαριτω-
μένο...

Η ΦΙΛΗ ΣΑΣ

ΘΑ ΒΓΑΛΕΤΕ ΤΟΥΣ ΛΕΚΕ-
ΔΕΣ ΤΟΥ ΚΑΦΕ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΟ-
ΚΟΛΑΤΑΣ από ένα λεπτό ύφα-
σμα, αν αναλύσετε έναν κρόκο αυ-
τού με λίγο χλιαρό νερό και με
το μίγμα αυτό πλύνετε το ύφα-
σμα. "Αν οι λεκέδες επιμένουν
προσθέστε λίγες σταγονές αμμο-
νίας και τρίψτε το ύφασμα με
μια μαλακή βούρσα.

ΑΠΑΝΤΗΣΙ ΣΕ 500 ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Δρος Ν. Ι. Ζακοπούλου

67 ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΩΝΕ ΟΙ ΓΕΡΟΙ;

Κατά ένα γενικό κανόνα, οι γέροι που διατηρούν τη ζωτικότητα τους και εξακολουθούν να εργάζονται, πρέπει να τρώνε όπως και όσο και οι ενήλικες που έχουν το αυτό ανάστημα και όρεξη, και κάνουν την ίδια εργασία. Σήμερα αυτό δεν γίνεται συνήθως. Από συνήθεια ή από κακή αντίληψη για την υγιεινή διατροφή, ή τέλος από οικονομική ανέχεια, υπάρχουν δυο τύποι γέρον. Έκείνοι που τρώνε πολύ και είναι παχείς και εκείνοι που τρώνε ελάχιστα και είναι σκελετώδεις. Ο μέσος σωστός τύπος είναι σπανιότερος.

68 ΤΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΓΕΡΩΝ;

Οι γέροι συνήθως δεν εφοδιάζονται και επομένως δεν τους χρειάζεται και το συμπλήρωμα της διατροφής το απαραίτητο για την έκταλη της δουλειάς τους.

Έχουν ελαττωμένες κατά 10—15% τις «καύσεις» του οργανισμού τους, επειδή τα κύτταρά τους είναι πιο γερασμένα και δεν έχουν τη δραστηριότητα που είχαν όταν ήταν νέα. Επομένως η απαραίτητη τροφή για τη διατήρησή τους στη ζωή, είναι μικρότερη από ό,τι ενός ενήλικου με το ίδιο βάρος και τις ίδιες διαστάσεις.

Δεν έχουν καθόλου δαπάνες «σεξουαλικές» και δαπάνες φυσικής δραστηριότητας, δηλ. σπορ, κινήσεις, εκδρομών κ.λπ. Άρα έχουν κι' από δω ελαττωμένες απαιτήσεις διατροφής.

69 ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΓΕΡΩΝ;

Δέχονται σήμερα ότι ένας γέρος 60—70 χρόνων πρέπει να τρώει τα 2/3 της τροφής που έτρωγε πριν, σαν ήταν μεσόκοπος.

Μετά τα 70 χρόνια του, πρέπει να ελαττώσει ακόμη περισσότερο την τροφή του. Να τρώει περίπου το μισό και κάτι παραπάνω, απ' ό,τι έτρωγε στην ώριμη ηλικία του, ή τα 2/3 απ' ό,τι έτρωγε όταν ήταν 60—70 χρόνων.

Πρέπει να τρώνε οι γέροι από όλα τα είδη των τροφών, όταν φυσικά δεν είναι άρρωστοι, και να φροντίζουν να έχουν καθαρισμένα φρούτα και ιδίως πορτοκάλια και λεμόνια το χειμώνα (βιταμίνη Σέ, προστατευτική του οργανισμού από τις λοιμώξεις).

Η ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ, το πώς και τι πρέπει δηλαδή να τρώει ένας άρρωστος που πάσχει από αυτό ή εκείνο το νόσημα, δεν είναι δυνατό να καθορισθεί «γενικά», κι' αυτό γιατί όχι μόνο η κάθε άρρώστια, κι' ο κάθε άρρωστος έχει τις δικές του ενδείξεις. Θα μπορούσε να πη κανείς πως υπάρχουν τόσες «διαίτες», όσοι και άρρωστοι. Αυτό συμβαίνει ιδιαίτερα για τους καρδιοπαθείς, τους νεφρικούς, τους πάσχοντες από το στομάχι και τα έντερα τους.

Όπου το είδος της τροφής έχει άμεσο αντίκτυπο και άμεσες συνέπειες στην πορεία της άρρώστιας και όπου οι διαφορές «ποικιλίες» της διαίτης και πάρα πολλές είναι και ειδικές για τις διάφορες «ποικιλίες» της διαίτης και πάρα πολλές είναι οι ειδικές για τις διάφορες ποικιλίες των ίδιων παθήσεων. Έλκος του στομάχου ή έλκος, έλκος και ο άλλος. Οι πατάτες οι η-γανιτές τον πειράζουν τον ένα και οι βραστές όχι, οι βραστές πειράζουν τον άλλο και τις ηγανιτές τις χωνεύει βαυμάσια. Νε φρίτιδα ή έλκος, νεφρίτιδα κι' ο άλλος. Ο ένας όμως έχει λεύκιμα και όχι κυλινδρούς ο άλλος μόνο «αίμοσφαιρίσ» κι' έτσι άλλο φαγητό πρέπει να φάει ο ένας κι' άλλο ο άλλος. Ο γιατρός λοιπόν μπορεί μόνο να καθορίσει τις διάφορες διαίτες στις διάφορες αρρώστιας. Κι' όχι μόνο στις νεφρίτιδες και τις στομαχο-εντερικές αλλά και σ' όλες τις άλλες. Γι' αυτό δεν θα ασχοληθούμε εδώ καθόλου με τις ειδικές αυτές διαίτες. Θα κάμουμε μόνο μια εξαίρεση, με όλες τις επιφυλάξεις, για όσους πάσχουν από το σπικό τους και για τους αρθρικούς. Ίσως γιατί γι' αυτούς μπορεί να πη κανείς μερικούς κανόνες σχετικά με το τι τρώνε γενικές παρατηρήσεις σχετικά με το τι τρώνε καλά και τι όχι, από όσα η πείρα έχει ως τώρα διδάξει.

70 ΤΙ ΔΕΝ ΑΝΕΧΟΝΤΑΙ ΚΑΛΑ, ΚΑΙ ΕΠΟΜΕΝΩΣ ΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΩΝΕ ΟΣΟΙ ΠΑΣΧΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΣΗΚΟΤΙ ΚΑΙ ΤΗ ΧΟΛΗ ΤΟΥΣ;

Πρώτα απ' όλα δεν ανέχονται τα λίπη. Οι ίκτερικοί, οι κηρωτικοί, οι λιθιασικοί, δεν μπορούν να φάνε χωρίς να έχουν ενόχληματα, ούτε λίπος κρέας, ούτε το κίτρινο το αυγό, ούτε χοιρινό κρέας, ούτε λαρόδι ή λουκάνικο. Το ίδιο τη μαργαρίνη. Η μαργαρίνη μέσα στο βούτυρο ή χωρίς βούτυρο, είναι ο έχθρος αυτών που πάσχουν από το σπικό. Αντίθετα ανέχονται καλά το καλό ελαιόλαδο και το φρέσκο βούτυρο σε μικρή ποσότητα.

Ανέχονται καλά τους υδατάνθρακες (άμυλο) που αποτελούν και την πιο συνήθισμένη και πολύτιμη τροφή τους (πατάτες, άσπρο ψωμί, μακαρόνια, ρύζι, κομπόσες, ζάχαρη). Εξαίρεση γίνεται για τις φασές, τα ξερά φασόλια, τα μπιζέλια, το μέλι, τη σοκολάτα και το κακάο.

Τρώνε και χωνεύουν εύκολα τα κρέατα και τα ψάρια όταν είναι άδύνατα και φτιαγμένα χωρίς πολλές σάλτσες (γιαχνιστά, τσιγαριστά κ.τ.λ.) και πολλά μπαχαρικά. Επίσης τα άδυνατα τυριά, το γάλα, τη γισούρη. Δεν μπορούν να χωνέψουν και έχουν ενόχληματα όμα φάνε παχιά κρέατα και ψάρια, κοκέρβες, αλλαντικά, τυριά ζυμωμένα (ροκφόρ κλπ.).

Τρώνε και χωνεύουν αρκετά καλά, και πρέπει να τα χρησιμοποιούν για πολλούς λόγους, τα χορταρικά εκτός από τις ξυνίθρες, τα κουνουπίδια, τα σπανακία, τα σέλινα. Επίσης δεν βλέπουν τα φρούτα εκτός από τις φρούρες, τα βατόμουρα, τα καρύδια, τα μύγδαλα και τα φουντούκια.

Τέλος ανέχονται καλά, χωρίς ενόχληματα, το σκέτο νερό της βρύσης, το ελαφρό τσάι και τον ελαφρό καφέ. Δεν ανέχονται, και γι' αυτό απαγορεύονται, το κρασί, τα άπεριτρί, το ούζο και γενικώς τα οινόπνευμα.

71 ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΩΝΕ ΟΙ ΑΡΘΡΙΤΙΚΟΙ;

Δεν πρέπει να τρώνε: Τα πολλά αλάτια, τα πιπέρια, τις κανέλες, τα εντόσθια, τα μυαλά, τα μικρά κρέατα. Το βαρύ καφέ, το βαρύ τσάι, τη σοκολάτα. Τα αλλαντικά, τα σπανακία, τα σέλινα, τα κρεμμύδια, τα σέσκουλα, τα πράσινα φασόλια, τις ξυνίθρες, τη συμπάνια.

Επιτρέπονται: Τα ζυμαρικά, το ρύζι, τα μεγάλα και άδυνατα κρέατα, τα χορταρικά, ο ελαφρός καφές και το ελαφρό τσάι, το γάλα και το τυρί, το γισούρι, το ψωμί, τα φρούτα, οι κομπόσες.

Τελειώσαμε σχεδόν με τα ζητήματα της

διατροφής. Λέω «σχεδόν» γιατί αυτά δεν τελειώνουν ποτέ, αν ήθελε κανείς να μη πη σε λεπτομέρειες και να δώσει απάντηση σε όλα τα ερωτήματα που έρχονται στο νου μας. Όμως απαντήσαμε στα πιο πολλά και τα πιο χρήσιμα για τον αναγνώστη που δεν είναι γιατρός και δεν θέλει ν' αποκτήσει ειδικές γνώσεις, αλλά μόνο μια γενική άποψη του προβλήματος διατροφής και ανθρώπου. Από τω κι εμπρός δεν θα δώσουμε τάδε στα ερωτήματά μας. Δεν θα τα χωρίσουμε δηλαδή σε κατηγορίες, μα θα τα πούμε σκόρπια, τυχαία και ανάκατα, έτσι, όπως μας τα δίνουν οι άνθρωποι που ρωτάμε. Γιατί από χτες άρχισα να ρωτώ τους γνωστούς μου και τους πελάτες μου: «Πέστε μου. Τι άπορίε έχετε σχετικά με την Ιατρική και την υγιεινή που θα θέλατε να πάρετε μια σωστή απάντηση; Τι σας κάνει εντύπωση; Τι θα σας ήταν χρήσιμο να μάθετε;»

Τις ερωτήσεις τους με την απάντησή μου θα σας μεταφέρω εδώ ως που να θασούμε στον αριθμό 500. Θα έχω δέβαια το δικαίωμα της διαλογής της... επεκτάσεως. Δεν θα απαντήσω φυσικά σε κάποια κυρία που με ρώτησε «πόση πρέπει να είναι η περιμέτρος της μέσης της γυναίκας στις διάφορες ηλικίες» γιατί εκτός από όλα τα άλλα δεν έχω και καμιά αρμοδιότητα πάνω σ' αυτό, ούτε στο λεπτολόγο φίλο μου που θέλει να μάθει ποιές είναι οι ούσιες που «έκκρινουν» τα επινεφρίδια, γιατί αυτό μπορεί δέβαια να ενδιαφέρει έμένα, αλλά δεν ενδιαφέρει ούτε εκείνον ούτε εσάς.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να σας παρακαλέσω να μου γράψετε όσες θέλετε τις ερωτήσεις και τις άπορίες για να σας απαντήσω με τον ίδιο τρόπο και τα ίδια δικαιώματά μου. Νομίζω πως αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για να ανταποκριθώ στις άπορίες που είναι πιο συχνές και πιο ενδιαφέρουσες. Και ως άρχισω, ή μάλλον ως συνεχίσω.

72 ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ; ΠΟΙΑ ΣΧΕΣΗ ΕΧΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ;

Το να υποδείξουμε σε ένα άτομο, και κυρίως σε ένα παιδί, ποιά δουλειά του ταιριάζει να κάνει, ποιά δηλ. επάγγελμα του πάει να ακολουθήσει και να δαλούμε το παιδί γύρω στις κατάλληλες συνθήκες που θα το σπρώχνουν προς τη δουλειά αυτή, αυτό είναι επαγγελματικός προσανατολισμός. Όλα τα παιδιά δεν κάνουν για την ίδια, ούτε και για όλες τις δουλειές, για όλα τα επάγγελα. Το καθένα έχει και μια ειδική «κλίση» που πολλές φορές δεν την ξέρει, και του καθενός η κατάσταση της υγείας επιτρέπει ή απαγορεύει διάφορα επάγγελα. Μελετώντας την «κλίση» του παιδιού, τις επιθυμίες της οικογένειάς του, και την κατάσταση της σωματικής και πνευματικής του υγείας, μπορούμε να δώσουμε συμπεράσματα για το επάγγελμα για το οποίο κάνει, και προς το οποίο επομένως πρέπει να το προσανατολίσουμε. Ο προσανατολισμός αυτός είναι χρέος για την οικογένεια και την κοινωνία. Ο γιατρός της οικογένειας, ο δάσκαλος του παιδιού κι' ο πατέρας του είναι τα τρία πιο αρμόδια πρόσωπα να δώσουν το συμπέρασμα.

73 ΤΙ ΔΙΑΦΕΡΕΙ Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟ;

«Επαγγελματική επιλογή» σημαίνει να διαλέξουμε έναντι έργατος ή υπάλληλους για ένα καθορισμένο επάγγελμα. Άφρα ενήλικους πια και όχι παιδιά. Θέλουμε, π.χ. να προσλάβουμε σωφεί για μια επικίνδυνη συγκοινωνιακή γραμμή. Δεν θα προσλάβουμε τον οποιοδήποτε που έχει δίπλωμα σωφεί, μα από τους σωφεί εκείνους που έχουν τις καλύτερες υγιεινές προϋποθέσεις. Εκείνους, για να μείνουμε στο παράδειγμα του σωφεί, που δεν είναι νεωρίκοι, που δεν είναι αλκοολικοί, που δεν πάσχουν ούτε κατά ελάχιστο από τα μάτια τους ή τα αυτιά τους. Αντίθετα δεν μας ενδιαφέρει αν είναι μωσκες π.χ. οι λογιόται που πρόκειται να προσληφθούν σε μια τράπεζα κ.ο.κ. Η σωστή εκτίμηση της υγείας από το

γιατρό είναι κι' εδώ η απαραίτητη προϋπόθεση για μια καλή επαγγελματική επιλογή όταν χρειασθεί.

74 ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΣΕ ΠΟΙΑ ΗΛΙΚΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΩΤΟΠΗΓΑΙΝΟΥΝ ΣΧΟΛΕΙΟ; ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΟΦΕΛΙΜΟ ΝΑ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ ΜΙΚΡΑ;

Τα παιδιά πρέπει να τα στέλνουμε στο σχολείο μόνο όταν γίνουν 7 χρόνων. Είναι επιζήμιο και θα έχω οπωσδήποτε δυσάρεστες απηχησεις στην κατοπινή του ζωή, όταν το στείλετε νωρίτερα. Έχει αποδειχθεί ότι, ο νεαρός και ευαίσθητος παιδικός οργανισμός δεν είναι πωλν τα 7 χρόνια του ικανός να αντεπεξέλθει στη σωματική και την πνευματική κόπωση που απαιτεί το σχολείο. Το νεωρίκο του συστήματος και ιδιαίτερα ο εγκέφαλος του (το μυαλό του) δεν είναι ώριμα για να δεχθούν την αυξημένη λειτουργία που απαιτούν τα γράμματα. Μη ξεβραδέστε πως είναι εξυπνάδα τα παιδιά σας και τα «παιονουν» εύκολα τα γράμματα. Άλλο εξυπνάδα και άλλο ώριμοτητα σωματική και πνευματική. Αν εναγκαλάστε τον παιδικό οργανισμό σε πρόωρη πνευματική και σωματική κόπωση, θα έχετε αργότερα ευκολότερα προσβολές από αρρώστιας και ελαττωμένη απόδοσι πνευματική. Θα απορήσετε και σεις «που πήγε» εκείνη η παλιά εξυπνάδα του παιδιού. Ύστερα, πριν τα 7 χρόνια, ο σκελετός του παιδιού ευκολότερα παθαίνει παραμορφώσεις ή δυσμορφίες από τα βρανία κ.λπ.

75 ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΟΜΥΕΛΙΤΙΔΟΣ, ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΔΗΜΙΕΣ;

Επιδημία είναι η εξάπλωση μιας μολυσματικής νόσου σε μεγάλο αριθμό πληθυσμού, οπωσδήποτε μεγαλύτερο αίσθητά από τα συνηθισμένα κρούσματα που παρατηρούνται. Ακριβώς επειδή χτυπάει τον πληθυσμό, το «δημό» όπως ήταν γνωστή στην αρχαιότητα η έννοια του πληθυσμού μιας πόλεως, ονομάστηκε από τότε επιδημία (έπι του δήμου).

76 ΜΠΟΡΟΥΝ ΟΙ ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ ΟΛΕΣ ΝΑ ΠΑΡΟΥΝ ΜΟΡΦΗ ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ;

Όχι δέβαια. Μόνον οι λοιμώδεις, αυτές δηλαδή που οφείλονται σε μικρόβιο και μάλιστα όχι όλες. Οι λοιμώδεις αρρώστιας είναι δυο είδους από την άποψη μεταδόσεως: Εκείνες που στην πραγματικότητα δεν είναι μεταδοτικές από άνθρωπο σε άνθρωπο (δηλ. ο τέτανος π.χ., ή λύσσα κ.λπ.), και εκείνες που μεταδίδονται. Αυτές, οι δεύτερες, μπορούν να γίνουν επιδημίες και σ' αυτές όμως υπάρχουν διαφορές. Άλλες, όπως η ικτεροαιμοραγική σπειροχαιτίωση, είναι ελάχιστα μεταδοτικές και σπανιότατα κάνουν επιδημίες. Άλλες είναι αρκετά μεταδοτικές αλλά τόσο μόνο και με τέτοιο τρόπο, ώστε οι επιδημίες τους να μη ξεπερνούν την περιοχή μιας συνοικίας ή μιας πόλεως. Τέτοια αρρώστια είναι ο τυφός, η ιλαρά κ.λπ. Άλλες (όπως ο εξανθηματικός τυφός) μπορούν να επεκταθούν ακόμη περισσότερο και να καταλάβουν μια ολόκληρη χώρα, ενώ υπάρχουν τέλος κι' άλλες, όπως η γρίπη, η χολέρα κ.λπ., που περνάνε τα σύνορα των κρατών και προκαλούν επιδημίες παγκόσμιες πολλές φορές (γρίπη 1918 κ.λπ.). Οι τέτοιες επιδημίες λέγονται πανδημίες (πάν=όλος και δήμος). Μια άρρώστια λέγεται ενδημική σε μια χώρα, όταν μονιμοποιηθεί σ' αυτήν, και υπάρχει μονιμώς σε πολλά περιστατικά.

77 ΑΠΟ ΠΟΙΟΥΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΕΞΑΡΤΑΤΑ Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΚΑΙ Η ΠΟΡΕΙΑ ΜΙΑΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ;

Από δυο. Από την «τοξικότητα», από τη δύναμη δηλαδή του μικροβίου και από την αντίστασι του οργανισμού προς το μικρόβιο. Η τοξικότητα του μικροβίου δεν είναι πάντοτε η ίδια. Κατά περιόδους αυξάνει. Όταν αυξηθεί, τότε τα κρούσματα της αρρώστιας σε μια περιοχή αυξάνουν κι' αυτά κι' έχουμε την επιδημία. Η πολιομυελίτιδα π.χ. υπάρχει σε άραϊα κορύμματα, πάντοτε στην Ελλάδα. Εφέτος η δύναμη του μικροβίου φαίνεται πως αυξήθη

κε, γι' αυτό και η επιδημία. Η αντίστασι του οργανισμού έχει σημασία για την εξάπλωση της επιδημίας. Γενικά οι επιδημίες πλαταινουν εκεί όπου η αντίστασι αυτή βρίσκεται ελαττωμένη είτε από κακή διατροφή και κατοικία, είτε από έλλειψη καθαριότητας, είτε από άλλες αρρώστιας που έχουν προηγηθεί και εξασθενήσαν τον οργανισμό κ.λπ. Γι' αυτό και οι περισσότερες επιδημίες προσβάλλουν την περιοχή όπου υπάρχει αβλιότητα και ακαθαρσία είτε φτώχεια και πείνα.

78 ΠΩΣ ΣΤΑΜΑΤΑΕΙ ΜΙΑ ΕΠΙΔΗΜΙΑ;

Μια επιδημία, και αν ακόμα την αφήσουμε χωρίς να την πολεμήσουμε, κάποτε θα σταματήσει από μόνη της. Κι' αυτό γιατί το μικρόβιο της αρρώστιας όπως αυξάνει τη δύναμή του, στην αρχή, έτσι και σιγά - σιγά τη χάνει αργότερα, αφού περάσει από το μεγαλύτερο της σημείο. Τα κρούσματα αραιώνουν και γίνονται πιο ελαφρά σιγά - σιγά και τέλος η επιδημία σβύνει. Θα έχω όμως προκαλέσει μεγάλες ζημιές σε ανθρώπινα θύματα. Γι' αυτό ποτέ δεν αφήνουμε μια επιδημία να τραβήξει το δρόμο της και να σβύσει σιγά - σιγά από μόνη της, αλλά την πολεμούμε με όλα τα μέσα που διαθέτουμε για να σταματήσει μια ώρα γρηγορότερα.

Ο πολεμός μας θα γίνει προς τις εξής κατευθύνσεις:

● Απομόνωση όσων προσβάλλονται από την αρρώστια και προσάθεια για τη θεραπεία τους.

● Εμβολιασμός του πληθυσμού της περιοχής αν η αρρώστια είναι από κείνες που εμπολιάζονται.

● Μεγάλη καθαριότητα σε όλα όσα έρχονται σε έπαφή μαζί μας και ιδιαίτερα στα φαγητά και το νερό. Καθαριότητα στα φαγητά σημαίνει επιμελημένη προεργασία τους από τις μυγες και τα άλλα έντομα, καλό βράσιμο και καλό καθαρισμό τους με α-φθονο νερό και σαπούνι όταν πρώνονται ώμα, όπως τα φρούτα και τα χόρτα.

79 Η ΗΛΙΚΙΑ ΠΑΙΖΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΡΟΛΟ ΣΕ ΚΑΜΜΙΑ ΕΠΙΔΗΜΙΑ;

Και δέβαια παίζει. Μερικές επιδημίες αφορούν σχεδόν αποκλειστικά την παιδική ηλικία, όπως π.χ. οι επιδημίες της ιλαράς, της οστρακίας, του κοκκύτη, η πρό-σφατη της πολιομυελίτιδος κ.λπ. Λέμε όμως «σχεδόν» γιατί οι αρρώστιας αυτές, αρρώστιας κυρίως της παιδικής ηλικίας, μπορούν να προσβάλουν και μεγάλους. Ο μακαρίτης ο πρόεδρος Ρούζβελτ είχε προσβληθεί από πολιομυελίτιδα αντρας πια, και είχε μείνει από κεί κι' ύστερα παράλυτος πια για όλη του τη ζωή. Και όχι μό-

ΣΥΣΤΑΣΙΣ!

— Μη πιάνεις τα πράγματα της κ. Παπαδοπούλου, Γιωργάκη. Θα λερώσης τα χέρια σου!

νο σκόρπια περιστατικά, αλλά και μικρές επιδημίες μιας παιδικής αρρώστιας, μπορούν να παρουσιαστούν σε μεγάλους. Άς πάρουμε σαν παράδειγμα την ιλαρά. Έπιδημίες ιλαράς παρατηρούνται συχνά στους νεοσυλλεκτούς στρατιώτες πολλών στρατιωτικών μονάδων, όταν αυτοί προέρχονται από δουνά ή απομονωμένα χωριά και δεν είχαν επομένως πάθει την αρρώστια όταν ήταν μικρά παιδιά. Μήπως δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί κανείς τον καρκίνο σαν επιδημία που προσβάλλει κυρίως τους μεγάλους, αν δεχόμαστε τη θεωρία πως ο καρκίνος είναι νόσημα μολυσματικό που υποστηρίζουν νεωρίκοι;

80 ΟΙ «ΕΠΟΧΕΣ» ΠΑΙΖΟΥΝ ΡΟΛΟ ΣΤΙΣ ΕΠΙΔΗΜΙΕΣ;

Είναι δύσκολο να εξηγήσει κανείς το γιατί, όμως είναι σίγουρο πως οι διαφορές εποχών του χρόνου επηρεάζουν την εμφάνισι και την εξάπλωση μιας επιδημίας ή όχι. Υπάρχουν επιδημίες κατά προτίμηση χειμωνιάτικες — ανοιξιάτικες, όπως π.χ. οι οφειλόμενες σε μηνιγγίτιδες, σε εξανθηματικές αρρώστιας, σε διφθερίτιδα, βρογχίτιδες κ.λπ. και άλλες που παρουσιάζονται κυρίως το καλοκαίρι, όπως του τυφού, της πολιομυελίτιδος, της δυσεντερίας κ.λπ. Βέβαια κι' εδώ τα πράγματα είναι σχετικά, και μια επιδημία συνήθως «καλοκαιριάτικη» μπορεί να παρουσιαστεί και το χειμώνα, αλλά σπάνια.

81 ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΜΕΤΑΔΟΣΗ ΜΙΑΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ ΑΠΟ ΑΝΘΡΩΠΟ ΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟ, ΚΑΙ ΕΠΟΜΕΝΩΣ Η ΕΞΑΠΛΩΣΗ ΤΗΣ;

Οι επιδημικές αρρώστιας μεταδίδονται από άνθρωπο σε άνθρωπο, από τους εξής δυο δρόμους — τρόπους: Είτε από την κοιλότητα της μύτης και του στόματος ή τους πνεύμονες, είτε από το πεπτικό σύστημα. Είτε δηλαδή τα μικρόβια δρύνονται κυρίως στη μύτη, στο ρινοφάρυγγα ή στους πνεύμονες του πάσχοντος, εκτοξεύονται προς τα έξω με το βήχα, την αμίλια, τα σάλια, τα σκεύη φαγητού κ.λπ. και προσλαμβάνονται από τον υγιή πάλι από τους ίδιους δρόμους (άναπνοη σταγονιδίων, βήχα, μολυσμένα φαγητά με τα ίδια κουτάλια του άρρωστου κ.λπ.), είτε δρύνονται στο πεπτικό σύστημα (στομάχι - έντερο - χολή) αποβάλλονται προς τα έξω με τα ούρα και τα κόπρανα μολύνουν νερά πηγαδιών ή άλλα ποτιστικά και πόσιμα νερά και ξανάρχονται στον υγιή με το νερό που πίνει ή με τα χόρτα και τα φρούτα που τρώει όταν αυτά τρώγονται ώμα και άπλυτα. Ο πρώτος τρόπος λέγεται άμεσος, «κατ' ευθείαν» δηλαδή, και μ' αυτόν μεταδίδονται οι επιδημίες της ιλαράς, του κοκκύτη, της γρίπης, της πνευμονικής πανώλης (από την οποία γλύτωσε και η Ευρώπη), της οστρακίας, της διφθερίτιδος κ.α. Στις αρρώστιας αυτές, τα μικρόβια τους, μεταδίδονται πολύ εύκολα, αλλά είναι και πολύ εύπαθα και καταστρέφονται γρήγορα έξω από τον άνθρωπο. Αντίθετα, τα μικρόβια που μεταδίδονται με το πεπτικό σύστημα (τυφός, δυσεντερία, χολέρα, πολιομυελίτις) δεν πετάνε εύκολα από άνθρωπο σε άνθρωπο, αλλά όμως αντέχουν πολύ έξω από τον οργανισμό του, στο κρύο, στη ζέση, στα νερά κ.λπ. και γι' αυτό μένουν επί καιρό ζωντανά στα νερά ή στα χορταρικά και μολύνουν και μετά από χρόνια ακόμη τον άνθρωπο.

82 ΤΑ ΜΙΚΡΟΒΙΑ ΠΟΥ ΜΕΤΑΔΙΔΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΤΙΣ ΕΠΙΔΗΜΙΕΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ ΜΟΝΟ Ή ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΥΓΙΕΙΣ;

Υπάρχουν δέβαια οπωσδήποτε στους άρρωστους, και ένας άρρωστος μπορεί να μολύνει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Μπορεί όμως να υπάρχουν σ' αυτούς και πάλι μετά την άρρώστια, όπως μπορεί να υπάρχουν άδυνα, χωρίς να προκαλούν νόσο, και σε υγιείς. Τα άτομα αυτά που περράσαν την αρρώστια ή που έχουν τα μικρόβια και δεν έχουν νόσο, λέγονται «μολυσμένοι» και αποτελούν το μεγαλύτερο κίνδυνο για την εξάπλωση των επιδημιών.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ή συνέχεια.

ΠΑΝΤΟΤΕ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΖΑΚΕΤΟΥΛΑ

ΥΛΙΚΑ: 830 γραμ. μαλλί άσπρο ή πράσινο και 140 γραμ. μαλλί μπλε - μαρέν ή άσπρο. Βελόνες Νο 3. Λίγο άσπρο ή πράσινο βαμβάκερό ύφανση. 4½ πηχ. έστραφορ και 3 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα άναποδη. Ανάγλυφες ρίγες: 6 άσπρες βελόνες ζέρσευ. 7η ΒΕΛΟΝΑ, (καλή μεριά του πλεκτού) * 1π άναποδη με μπλε μαλλί (άφήσετε το μαλλί στο μπρος μέρος του πλεκτού σας). Συνεχίστε από * 8η ΒΕΛΟΝΑ: Πλέξτε καλή το κάθε μπλε πόντο με μπλε μαλλί και με άναποδη τον άσπρο πόντο με άσπρο μαλλί. 9η ΒΕΛΟΝΑ: Πλέξτε με άσπρο μαλλί το μπλε πόντο άναποδη και πάρτε τον άσπρο πόντο άπλεκτο. 10η ΒΕΛΟΝΑ: Και πάλι με το άσπρο μαλλί θα πλέξετε τον άπλεκτο πόντο της προηγούμενης βελόνας άναποδη και θα παίρνετε άπλεκτο τον πλεγμένο πόντο της προηγούμενης βελόνας. Θα συνεχίσετε την πλέξι όπως άρχίσατε, δηλ. 6 βελόνες ζέρσευ άσπρο και στην 7η βελόνα θα σχηματίσετε την άνάγλυφη ρίγα.

Πλάτη

* Όλο το πλεκτό πλέκεται καθεώς. Θ' άρχίσετε από το μαύρι. Βάλετε 44π με άσπρο μαλλί και άρχίσετε με ζέρσευ. Πλέξτε 2 έκατ. και άμέσως μετά, πλέξτε μία βελόνα καλή στην άναποδη μεριά του ζέρσευ (στρίψωμα μανικιού). Κατόπιν συνεχίστε το πλέξιμο σχηματίζοντας τις άνάγλυφες ρίγες. Στη δεξιά μεριά θα βάλετε 1π κάθε 4 βελόνες (34 φορές) και 1π κάθε 5 βελόνες (26 φορές). Ταυτοχρόνως θα κλείνετε στην άριστερή μεριά 1π κάθε 4 έκατ. (8 φορές). Σε 38 έκατ. γενικό μάκρος θα βάλετε στην άριστερή μεριά κάθε δεύτερη βελόνα 1π (4 φορές), 2π (3 φορές) και 112π σε μία φορά (μασάλη και πλάινη ραφή). Σε γενικό μάκρος 63 έκατ. θα κλείνετε στη δεξιά μεριά 1π κάθε 4 βελόνες (6 φορές) (ντεκολτέ). Σε 69 έκατ. γενικό μάκρος πρέπει να έχετε στη βελόνα σας 212π. Σ' αυτό το σημείο έχετε άκριβώς το μισό κομμάτι της πλάτης. Συνεχίστε το πλέξιμο για το άλλο μισό, κάνοντας το αντίθετο, δηλ. τα στενέματα θα τα κάνετε άνοίγματα και τ' άνοίγματα θα γίνονται στενέματα. Καθώς καταλαβαίνετε θ' άρχίσετε από το τέλος και θα τελειώσετε όπως άρχίσατε, δηλ. με τους 44π του μανικιού. Στο κάτω μέρος του κομματιού πλέξτε, σπκάστε 180π. Πλέξτε 2 έκατ. ζέρσευ άσπρο και κλείστε τους πόντους σε μία φορά (στρίψωμα).

Δεξί μπροστινό

Βάλετε 44π και άρχίστε με ζέρσευ. Πλέξτε 2 έκατ. ζέρσευ και άμέσως μετά πλέξτε μία βελόνα καλή στην άναποδη μεριά του ζέρσευ (στρίψωμα μανικιού). Κατόπιν συνεχίστε με τις άνάγλυφες ρίγες. Στην άριστερή μεριά θα βάλετε

1π κάθε 4 βελόνες (5 φορές) και 1π κάθε 5 βελόνες (49 φορές). Ταυτοχρόνως και σε 6 έκατ. από την άρχή, θα κλείνετε στη δεξιά μεριά 1π κάθε 4 έκατ. (8 φορές). Σε γενικό μάκρος 38 έκατ. θα βάλετε στη δεξιά μεριά κάθε δεύτερη βελόνα 1π (4 φορές), 2π (3 φορές) και 120π σε μία φορά (μασάλη και πλάινη ραφή). Σε 61 έκατ. γενικό μάκρος (θα μετρήσετε το πλεκτό σας στην ίσια μεριά του πλεκτού), θα κλείνετε στην άριστερή μεριά κάθε δεύτερη βελόνα: 3π (2 φορές), 2π (5 φορές), 1π (5 φορές) και κάθε 4 βελόνες

1π (4 φορές), (ντεκολτέ). Ταυτοχρόνως και σε 64 έκατ. από κάτω, θα πλέκετε μόνον έως τα 64 έκατ. τους πόντους κατά τον έξης τρόπο: Άριστερή μεριά του πλεκτού σας. Κάθε δεύτερη βελόνα θ' άφινετε στη βελόνα σας από 9π άπλεκτους (3 φορές). Κατόπιν πλέξτε όλους τους πόντους συνέχεια. Συνεχίστε τα στενέματα του ντεκολτέ. Ταυτοχρόνως και σε 25½ έκατ. φάρδος από την πλάινη ραφή, θα σχηματίσετε τρεις κουμπότρυπες κατά τον έξης τρόπο: Πλέξτε τους 40 πρώτους πόντους της δεξιάς μεριάς 1½ έκ. και άφήστε τους να περιμένουν. Κατόπιν πλέξτε τους 30 επόμενους πόντους 1½ έκ. και άφήστε τους να περιμένουν. Πλέξτε και πάλι 30π 1½ έκατ. και άφήστε τους να περιμένουν. Τέλος πλέξτε όλους τους υπόλοιπους πόντους και πάλι 1½ έκατ. και συνεχίστε το πλέξιμο με όλους τους πόντους. Σε 29 έκατ. φάρδος από την πλάινη ραφή, θα κλείνετε κατά τον έξης τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα από τη δεξιά μεριά: 54π (10 φορές) 10π, 15π και 26π. Πλέξτε και τ' άριστερό μπρο-

στινό κατά τον ίδιο τρόπο, άντικρουστό, παραλείποντας τις κουμπότρυπες. Σηκώστε στο κάθε κάτω μέρος του μπροστινού από 70π με άσπρο μαλλί, άρχίζοντας από την πλάινη ραφή και τελειώνοντας σε 8 έκατ. πρό της άκρης του μπροστινού. Πλέξτε 2 έκατ. ζέρσευ και κλείστε τους πόντους σε μία φορά.

Δεξιά μούστρα

Βάλετε 26π και άρχίστε με ζέρσευ. Θα πλέξετε μόνον 3 βελόνες με άσπρο μαλλί αντί 6 και θ' άρχίσετε την άνάγλυφη ρίγα. Κάθε δεύτερη βελόνα θα βάλετε στη δεξιά μεριά 19π (6 φορές), 16π και 54π. Σε 4 έκατ. από την άρχή, αφήστε το πλεκτό σας να περιμένει. Βάλετε σε μία άλλη βελόνα το ίδιο νούμερο 2π με άσπρο μαλλί και άρχίστε με τις ρίγες. Την πρώτη άνάγλυφη

λόνα: 130π (4 φορές), 14π, 4π και 15π (8 φορές). Πλέξτε και την άριστερή μούστρα κατά τον ίδιο τρόπο άντικρουστί, παραλείποντας τις κουμπότρυπες.

Γιακάς

Βάλετε 20π με άσπρο μαλλί θ' άρχίσετε τις άνάγλυφες ρίγες άμέσως μετά από τις 2 βελόνες του ζέρσευ με το άσπρο μαλλί. Στην άριστερή μεριά θα βάλετε 1π καθ' 4 βελόνες (12 φορές). Σε 20 έκατ. από την άρχή, έχετε πλέξει άκριβώς το μισό γιακά. Συνεχίστε το πλέξιμο για τον άλλο μισό, πλέκοντας το αντίθετο, δηλ. τα άνοίγματα που κάνετε προηγουμένως θα τα κάνετε στενέματα.

Τοέπη

Βάλετε 48π με άσπρο μαλλί και άρχίστε με ζέρσευ. Πλέξτε 8 βελόνες ζέρσευ και σχηματίστε την άνάγλυφη ρίγα. Ταυτοχρόνως και στην 4η βελόνα από την άρχή, θα προσθέσετε στη δεξιά μεριά 11π (στρίψωμα τσέπης). Σε 16½ έκατ. από την άρχή, κλείστε στη δεξιά μεριά τους 10π που προσθέσατε. Πλέξτε 4 βελόνες και κλείστε όλους τους πόντους σε μία φορά. Σηκώστε στο κάτω μέρος της τσέπης 50π με άσπρο μαλλί και πλέξτε 4 βελόνες ζέρσευ. Κλείστε τους πόντους σε μία φορά (γύρισμα τσέπης). Πλέξτε άλλη μία την ίδια.

Εφαρμογή

Σιδερώστε τα κομμάτια του πλεκτού σας με νωπό πανί, πολύ προσεκτικά και έλαφρα. Στο κομμάτι της πλάτης θα σχηματίσετε δυο πένες στους ώλους κατά τον έξης τρόπο: Σε 8½ έκατ. απόδοται από το κέντρον του ντεκολτέ της κάθε μεριάς, θα τσakisετε την κάθε πένσα, με 1 έκατ. βάθος και 7 έκατ. μάκρος. Σχηματίστε και στα δυο μπροστινά από μία πένσα του στήθους (για τον έξης τρόπο. Σε 36 έκατ. ύψος από την κάτω άκρη της πλάινης ραφής, τσakisετε την κάθε πένσα με 1 έκατ. και κάτι βάθος και 11 έκ. μάκρος έλαφρώς λοξά προς τα επάνω. Ράψτε τις πλάινες ραφές με τις κάτω ραφές των μανικιών. Ράψτε τις πάνω ραφές των μανικιών με τους ώλους. Στις ραφές των μανικιών και τους ώλους θα βάλετε στην άναποδη μεριά το έστραφορ. Τοποθετήστε το γιακά και τις μούστρες. Στο γιακά και τις μούστρες θα τοποθετήσετε μεταξύ της ζακέτας και των κομματιών (γιακά και μούστρες) το άσπρο ύφανση. Την άκρη από τις μούστρες και του γιακά θα τις ράψετε στην άναποδη μεριά με περαστί βελονιά. Γυρίστε στο κάτω μέρος της ζακέτας το στρίψωμα καθώς και στα μανίκια. Γυρίστε το στρίψωμα στο πάνω μέρος της κάθε τσέπης και ράψτε το με περαστί βελονιά. Τρουπώστε το κάτω γύρισμα και γυρίστε και ένα στρίψωματάκι στα δυο πλάγια έως 3 έκατ. φάρδος. Τοποθετήστε τις τσέπες, σε 4 έκατ. πιο πάνω από την κάτω άκρη και άκριβώς στην πλάινη ραφή. Κόψτε και στο ύφανση της μούστρας κουμπότρυπες και κανέτι τις φερόνι. Τις τσέπες θα τις ράψτε με περαστί βελονιά.

T. K.

ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΗΔΕΣ

Αυτό έδειξε μιá τελευταία έρευνα στην 'Αμερικη

ΟΙ άντρες κουτσομπολεύουν περισσότερο από τις γυναίκες! Αυτό ήταν το άναπάντεχο συμπέρασμα μιáς μεγάλης έρευνας που έκαναν τώρα τελευταία δυο 'Αμερικανοί σύζυγοι ψυχολόγοι.

Ο Λέστερ και η 'Ιρένε Ντάβιντ, μήνες δλοκλήρους χωρισμένοι ο ένας απ' τον άλλον «άκουγαν». Ο Λέστερ συγκεντρωνόταν άποκλειστικά στις κουβέντες των άνδρων και η 'Ιρένε προσπαθούσε να διαπιστώσει για ποιá ζητήματα μιλούν οι γυναίκες, όταν δεν είναι άντρες μαζί τους. Όταν άργότερα οι δυο ψυχολόγοι ένωσαν τις παρατηρήσεις τους, δρέθηκε ότι ο Λέστερ άκουσε 2.660 λεπτά της ώρας συνομιλίες άνδρων. Από τον καιρό αυτόν 459 λεπτά χρησιμοποίησαν στο κουτσομπολιό, δηλαδή σε διάφορες ιστορίες σκανδάλων, ή διηγήσεις που είχαν άκούσει εις βάρος ανθρώπων που δεν ήταν παρόντες. Συγκρίνοντας τις ώρες αυτές με τον υπόλοιπο καιρό, που μίλησαν γι' άλλα ζητήματα, βλέπουμε ότι το ισχυρό φύλο χρησιμοποίησε τα 17.3% για να κουτσομπολέψη. Αντίθετα η 'Ιρένε άκουσε 2.231 λεπτά της ώρας συνομιλίες γυναικών όπου μόνον 13.3% έκαναν κουτσομπολιό.

Άκούστε τώρα για ποιá ζητήματα μίλησαν οι γυναίκες και οι άντρες:

Θέματα	Άνδρες	Γυναίκες
Δουλειές και εργασία	20.7 %	3.8 %
Έρωας και γάμος	5.9	5.0
Θέατρο, κινηματογράφος κλπ.	7.7	10.0
Σπόρ	9.0	1.4
Φορέματα	0.7	16.1
Παιδιά	1.5	16.6
Φαγητά	6.3	20.0
Πολιτική - τωρινά γεγονότα	12.4	3.5
Άνέκδοτα, αστειά	7.9	2.7
Γενικά προβλήματα της ζωής	7.7	4.9
Άλλα θέματα	2.9	2.7
Κουτσομπολιό	17.3	13.3

Αυτά είναι τα άποτελέσματα και καθώς ξέρουμε, οι αριθμοί δέ λένε ψέματα.

Άποδεικνύεται λοιπόν πως ο ισχυρισμός ότι οι γυναίκες είναι μεγαλύτερες κουτσομπολές από τους άντρες, δεν είναι σωστός. Και σαν άντρας λυπάμαι που το λέω.

Γιατί όμως οι άντρες να κουτσομπολεύουν περισσότερο από τις γυναίκες; Ένας άλλος 'Αμερικανός ψυχολόγος λέει: «Το κουτσομπολιό και ή κακογλωσσία θ' άταν γίνονται από άντρες έχει την αίτια του σ' ένα αίσθημα άβεδασιότητας. Έμεις οι άντρες μιλάμε άσχημα γι' άλλους ανθρώπους, για να δώσουμε στον εαυτό μας την εντύπωση ότι είμαστε καλύτεροι».

Μερικά παραδείγματα από άντρικό κουτσομπολιό, όπως τ' άκουσε ο Λέστερ Ντάβιντ: «Αυτών τον ήλιθιο τον προβίβασαν. Δεν έχει την παραμικρή ιδέα από τίποτα, μιλά όμως τόσο λίγο, που δεν το καταλαβαίνει κανείς».

«Ο Τζόν μου είπε έμπιστευτικά πως αγοράζει τη βενζίνα του αυτοκινήτου του για λογαριασμό της εταιρίας που εργάζεται».

«Δεν πρόσεξε λοιπόν πως ο Τζιμ κάθε άπογευμα πηγαίνει στο μπάρ, στη γωνιά του δρόμου του και τα κοπανάει ώσπου γίνεται φέσι!»

Το γυναικείο κουτσομπολιό ήταν κάπως αλλοιότυπο:

«Όταν ήταν παντρεμένη νόμιζε πως ήταν πλούσια. Τώρα όμως κρατά ο γέρος τα λεφτά

κι' αυτή δέ βλέπει πεντάρα. 'Οραία παντρεία έ!»

«Δεν είναι καν ήκανη να έξη καθαρό το στίπι της, τέσσερα δωμάτια όλο-όλο! Να ήξερε τουλάχιστον να μαγειρεύη! Μα που! Μονάχα κονσέρβες τρώνε στο τραπέζι τους».

Άγαπητοί μου φίλοι, όταν οι γυναίκες σας διαβάσουν αυτό το άρθρο με θριαμβευτικό χαμόγελο, μπορείτε, νομίζω να τους πείτε:

— Μάλιστα! Αυτά όμως μπορεί να γίνονται μονάχα στην 'Αμερική.

ΠΕΤΕΡ ΓΚΡΟΥΝΒΑΛΤ

Ουράνια μουσική

Ο μέγας συνθέτης Χαίντελ δέχτηκε κάποτε να διευθύνει ένα από τα έργα του σε μία μικρή πόλη της 'Αγγλίας. Ρώτησε λοιπόν τους μουσικούς της τοπικής ορχήστρας αν μπορούσαν να διαβάσουν νειόγραφες συνθέσεις. Χωρίς να διστάσουν, έδωλσαν όλοι ότι μπορούσαν: Τό κάνουμε αυτό κάθε Κυριακή στην εκκλησία...

— Παίξε λοιπόν, είπε ο Χαίντελ. Σας άκούω.

Οι μουσικοί είχαν ώστόσο φθάσει μόλις στην είκοστή μεζούρα, όταν ο Χαίντελ πετάχτηκε όρθος και με μία χειρνομία τους παρακάλεσε να σταματήσουν την κακοφωνία.

— Συνέχισε να παίζετε στην εκκλησία, τους είπε. Μόνον ο Θεός μπορεί να έχη την ύπομνη και την εύσπλαχνία να σας υποφέρει.

ΤΑ ΜΩΡΟΥΔΑΚΙΑ

Χαρές, λαχτάρες και χτυποκάρδια

ΕΡΧΟΜΟΣ ένος μωρού—του πρώτου—φέρνει μιάν επανάσταση σ' ένα μοντέρνο άνδργγυνο. Η άναταραχή αυτή σε μιá οργάνωση που έως τώρα είχε βρή την ισορροπία δεν είναι χωρίς κινδύνους και γι' αυτό ακόμα το νεογέννητο. Άρες φαγητού, ώρες αναπαύσεως, έξοδα, ή ή ρουτίνα της καθημερινής ζωής θα είναι στο έξης υπό τις άσυνειδήτες διαταγές του μωρού.

«Εκείνος, τί βρίσκει φθάνοντας; Γονείς άπειρους, γεμάτους από μιá έκδηλη καλή θέληση και από μιá άπέραντη άγάπη, αλλά από τους όποιους πολύ συχνά, διαφεύγουν δλοσχερώς και οι πιο στοιχειώδεις άνάγκες αυτής της νέας ζωής, με τρεις!

Το μωρό έχει στη διάθεσή του—είναι έξ άλλοι το μόνο του επιχείρημα—μιá δλοκλήρη ποικιλία θορύβων από τους όποιους ο ένας σημαίνει πονόδυτο, ένας άλλος ότι το κρεβάτι είναι θρεμένο, ο τρίτος πείνα μ'. Ένα συμπλήρωμα για τη δίψα κλπ. Άσυνήθιστοι σ' αυτόν τον τρόπο εκφράσεως οι γονείς δυσκολεύονται τρομερά να καταλάβουν αυτή τη γλώσσα. Η μαμά διατάζει, ο μπαμπάς πηγαίνει ψηλαφητά ενώ το μωρό, που ξελαρυγγιάζεται μάταια, μελανιάζει από το θυμό του και σπείρει έτσι τον πανικό στην καρδιά των γονεϊκών του και τους κάνει να καλέσουν έπειγόντως το γιατρό...

Το μωρό σκάει από τα μάλγια που του έχουν ρίξει από πάνω του—γιατί ή μαμά είναι υπέρ της υπερβολικής θερμότητας—έκτος αν δεν τουρτουρίσει στον άέρα του μπαλκονιού—μέθοδος του μπαμπά που είναι υπέρ της σκληραγωγής—ως! Το καίμενο το μωρό που δεν έχει άλλο μέσο από τα δάκρυα! Άλλά αν κλαίη πολύ, θα το τινάξουν όπως τινάζουν τη δαμασκηνιά το φθινόπωρο ή θ' άρχίσουν να του κάνουν την καούνια του, πράγματα πολύ δυσάρεστα και τα δυο για το μωρό. Καλύτερα είναι να γονιμάει σιγά, πράγμα που θα κάμη να σκύψουν με άγωνία από πάνω

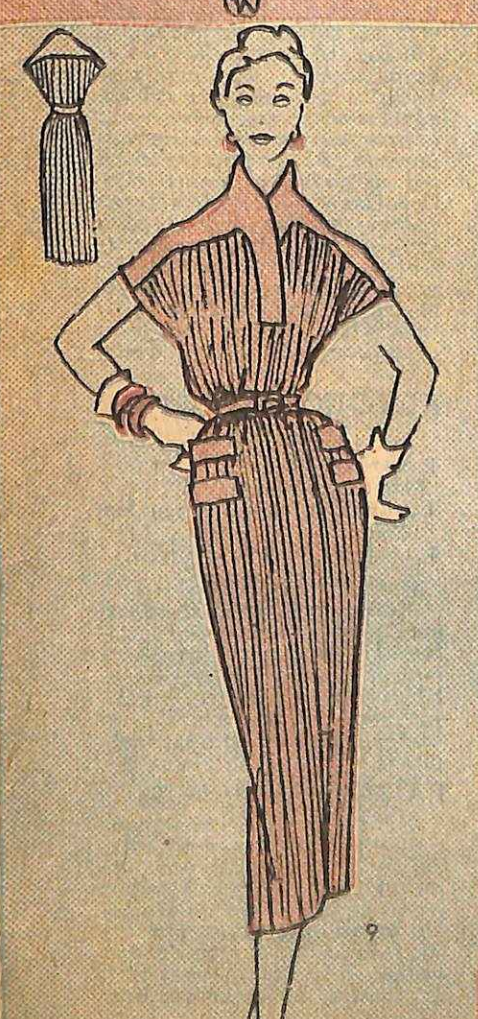
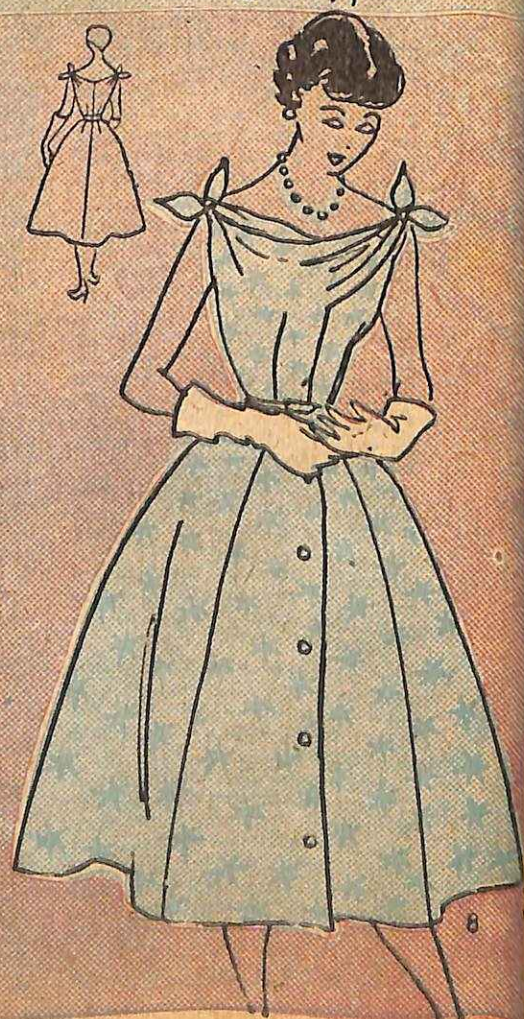
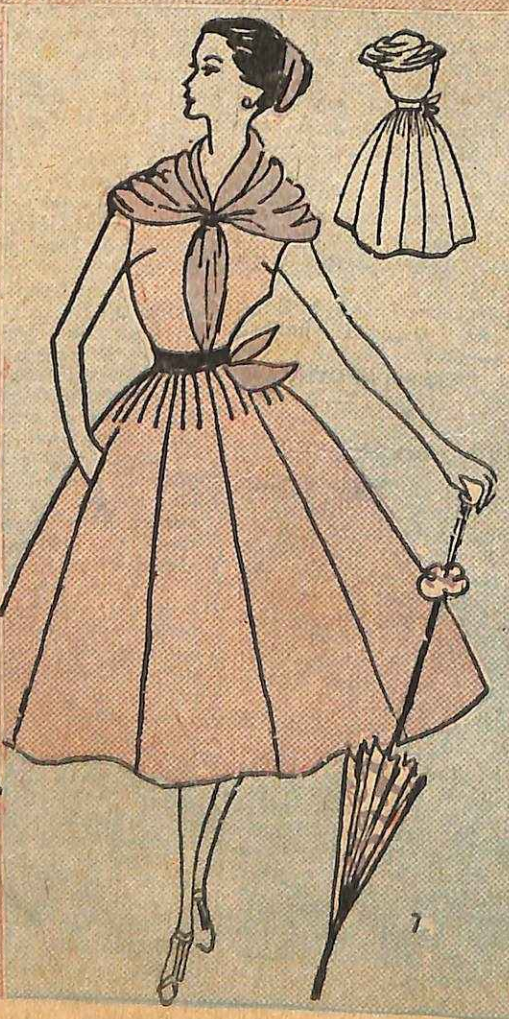
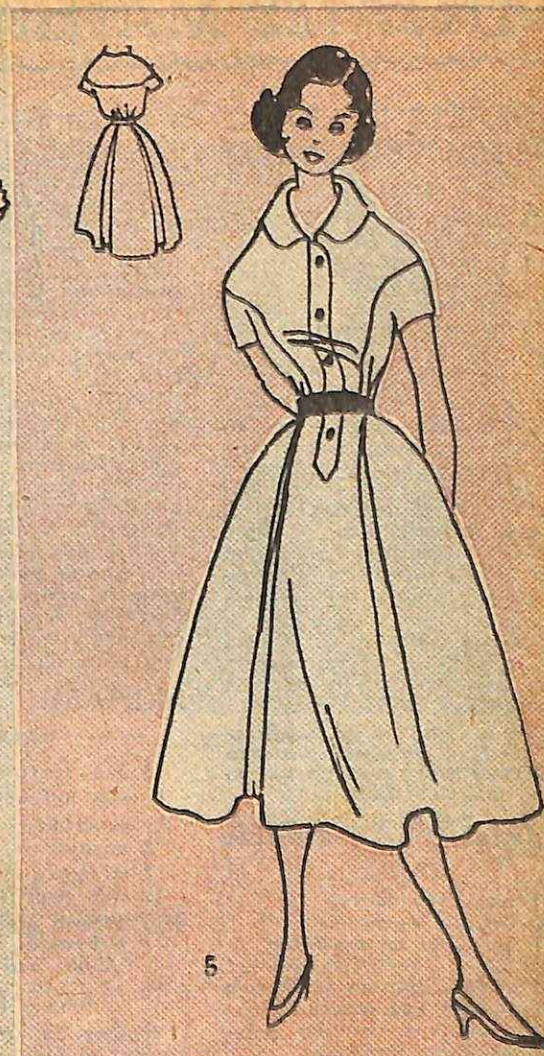
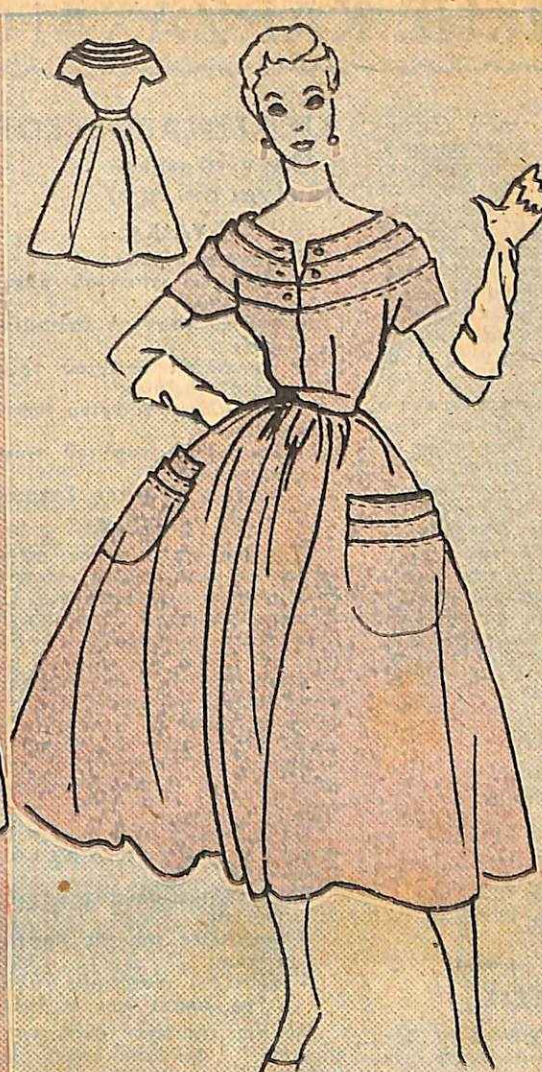
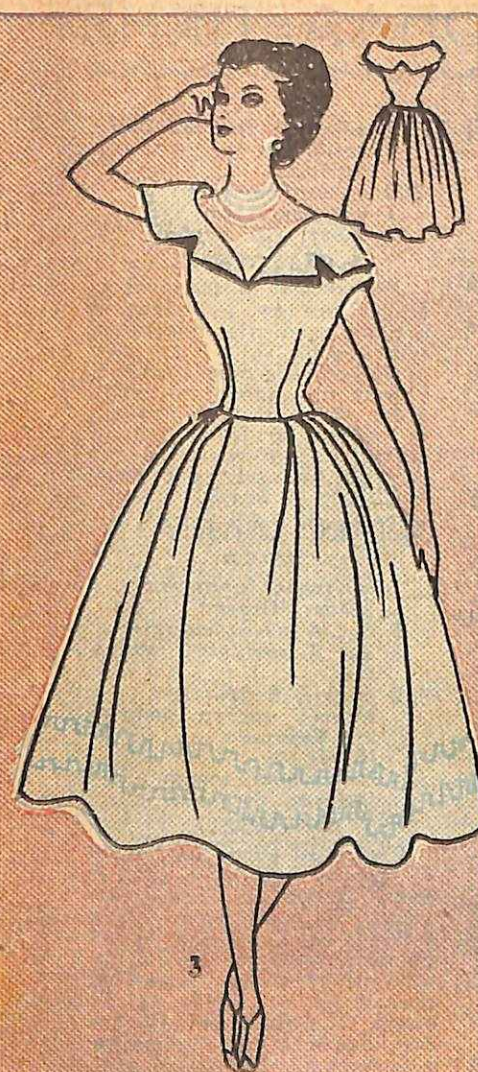
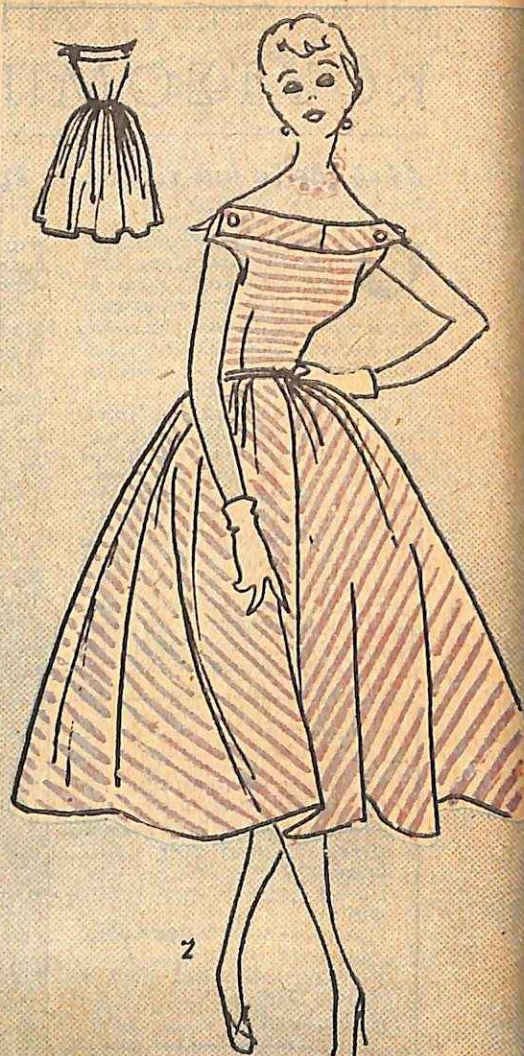
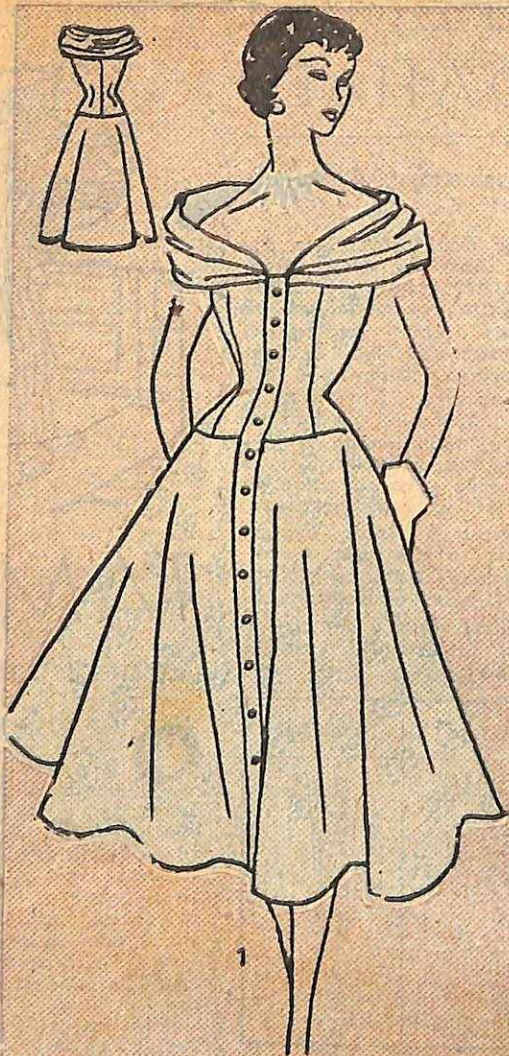
του: «Τί έχει, που πονάει; Μήπως έχει πυρετό;» Όχι, το μωρό δεν έχει τίποτα. Πληττει. Για να διασκεδάση, θ' άρνηθ ή να δάλη το μπιμπερό στο στόμα του. Καινούργιο και άκανθώδες πρόβλημα. Πώς να το κάμουν να φάη; Είναι πολύ ζεστό ή πολύ χλιαρό; Γελάκια, ίκεσιές, φοβέρες, ύψωσις φωνής, όλα είναι άνώφελες προσπάθειες. Όρισμένως, οι γονείς δεν καταλαβαίνουν τίποτα. Και να που οι έπισκέπται χτυπούν το κουδούνι. Έρχονται να θαυμάσουν το θησαυρό. Δεν έχουν τύχη!

Άλλά και στην ώρα του μπάνιου ή μητρική άπειρία βρίσκει το πιο ευρύ της πεδίο δράσεως. Από φόβο μη κρούση, ή μαμά έχει συσσωρεύσει όλα τα μέσα θεράνσεως, πράγμα που έχει ως άποτέλεσμα να μεταβάλη το μωρό σ' έναν άληθινό άστακό. Εύκαιρία που την βρήκε άληθεια, ενώ αυτή κοντεύει να τρελλαθ ή από τη στεναχώρια της, ν' άρχισ ή και ή μπαμπάς τις πικρές παρατηρήσεις του, έπειδη μουσκεψε στον έδρωτα από την πολλή ζέση που έχει το δωμάτιο του λουτρού. Πράγματι, τους πρώτους μήνες, ένας πατέρας έπεμβαίνει συχνά στις μικρές καθημερινές άγγραφίες. Ύστερα, ο έχλος θα του περάσει...

Εκείνοι που ανακατεύονται καμιά φορά στη σύρραξη, είναι ή γιαγιά και ο παππούς, σπαταλώντας άπειρες άντιφατικές συμβουλές, τόσο που ο μπαμπάς και ή μαμά θα προτιμήσουν πάλι να τα βγάλουν πέρα μόνι τους. Μόνι τους; Όχι έντελως. Γιατί υπάρχουν εύλογες βιβλία που λυπούνται τους άρχαίους στην τέχνη της παιδοκομίας. Έτσι, με το δίδλο στο χέρι, μπορούν επί τέλους να περιπαιχθούν, να σπαργάνουν, να ταΐσουν, ν' άποκοιμήσουν το μωρό. Ά, ναι! Να κοιμηθ ή, να ή καλύτερη λύσις, σκέπτεται το μωρό ύστερα από μιá κουραστική μέρα. Πρέπει ν' άφήση στον μπαμπά και στη μαμά τον άπαιτούμενο χρόνο για ν' άποστηθίσουν τα δάφρονα κεφάλαια του πολυτίμου βιβλίου των...

ΔΡΟΣΕΡΑ και Ευχάριστα

1 Το άμπιγνέ αυτό μοντέλο, κουμπώνει με μικρά κουμπιά και έχει μακρύ μπούστο και λοξή φούστα. Λοξό ντραπέ αγκαλιάζει τους ώμους, όπως βλέπετε, με πάρα πολύ γούστο.
2 Φούστα σουρωτή, με κόψιμο λοξό. Το ντεκολτέ πλαισιώνεται με φαρδύ ρεβέρ που κουμπώνει στις άκρες του με όμορφα κουμπιά.
3 Ο μπούστος πολύ εφαρμοστός στη μέση (φορμάρεται με πένες). Σούρες διευθετημένες πλάγια και πίσω. Ιδιόρρυθμος γιακάς.
4 Ο μπούστος του μοντέλου αυτού έχει τρεις πιέτες που γαρνίζονται με φαρδιά βελονιά και δίνουν την εντύπωση νομίτη. Ανάλογη γαρνιτούρα πρέπει να βάλετε και στις τσέπες.
5 Το κόψιμο των μπροστινών προσεκτείνεται πίσω σε στρογγυλό νομίτη. Η φούστα έχει 2 ατσάκιστες κουφότητες εμπρός και πίσω.
6 Φούστα πολύ φαρδιά με βαθιές κουφότητες εμπρός και πίσω. Από μέσα φουντωτό μισόφορι. Μοντέρνος τεράστιος γιακάς-μπέρι.
7 Φαρδιά φούστα με φύλλα. Τα φύλλα στενεύουν στο επάνω μέρος με πένες. Ντραπέ γιακάς-σάρπα, δεμένος σαν προσκοπικό μαντήλι. Γίνεται από το ύφασμα του φορέματος ή από μουσελίνα, κατά δική σας προτίμηση.
8 Φόρεμα κουμπωτό. Στο πάνω μέρος του μπούστου εμπρός, σταυρώνει ντραπάροντας έλαφρά και δίνει κόμπο στους ώμους. Πίσω ραφή από πάνω ως κάτω.
9 Όλο το φόρεμα είναι πλισέ εκτός από τις γαρνιτούρες που γίνονται στο ίδιο του ύφασματος.
10 Έδώ υπερτερεί το ίδιο και το πλισέ άπα-τελεί τη γαρνιτούρα μόνο του φορέματος.
11 Η φούστα έχει κατά διαστήματα από τρεις μονές πιέτες (ή πλισέ) που την ποικίλουν και τη φαρδύνουν. Τα μεγάλα πέτα γαρνίζονται με άλλα δύο, μικρότερα όμως.

ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

ΑΓΓΟΥΡΙΑ ΣΑΛΑΤΑ
ΜΕ ΓΙΑΟΥΡΤΙ (Σατζίκι)

- ΥΛΙΚΑ:
- 1 άγγουρι
 - 1/2 Έλαχιστο αλάτι
 - 1 σκελίδα σκόρδο
 - 1 κουταλιά ξύδι
 - 1/2 Άνθος
 - 75 δράμια γιαούρτι
 - 2 κουταλιές λάδι
 - Δυόσμος

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:

Καθαρίζετε το άγγουρι, το κόβετε κατά μήκος στα τέσσερα και κατόπιν το κόβετε σε φέτες λεπτές. Το βάζετε σ' ένα μπλκ και το πασπαλίζετε με αλάτι. Λιώνετε μέσα σε βαθύ πιάτο το σκόρδο και ρίχνετε το ξύδι και λίγο άνθο φιλοκομμένο. Κατόπιν προσθέτετε το γιαούρτι. Ρίχνετε το μίγμα επάνω στο άγγουρι. Σερβίρετε τη σαλάτα σε πιάτα, ρίχνετε λίγο λάδι και τη γαρνίρετε με ψιλοκομμένο δυόσμο.

Σ η μ. Άραιώνετε, εάν θέλετε, με λίγο παγωμένο νερό το ανώτερο παρασκεύασμα και το σερβίρετε ως σούπα.

ΚΟΛΟΚΥΘΙΑ ΓΕΜΙΣΤΑ

- ΥΛΙΚΑ:
- 1 δόκ κολοκύθια
 - 150 δράμια κιμάς
 - 1 κρεμμύδι φιλοκομμένο
 - 1/4 φλυτζ. τσαγιού ρύζι
 - 4 κουταλιές σούπας φυτίνη
 - 1/2 Αλάτι και πιπέρι.
 - 2 φλυτζάνια τσαγιού φιλοκομμένες τομάτες.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:

Ξύνετε τα κολοκύθια, τα πλένετε και τα χωρίζετε στη μέση κατά μήκος. Αφαιρείτε το εσωτερικό των ώσπερ να σχηματισθούν «βαρκούλες». Ανακατεύετε τον κιμά, το κρεμμύδι, το ρύζι, τη φυτίνη και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Γεμίζετε με το μίγμα τα ανοιγμένα κολοκύθια και τα τοποθετείτε στη σειρά σε γιουβετί ευρύχωρο. Σωτάρετε με φυτίνη το εσωτερικό των κολοκυθιών και ρίχνετε την τομάτα. Αφήνετε το μίγμα να βράσει μερικά λεπτά και το ρίχνετε επάνω στα κολοκύθια. Τα σιγοβράζετε σκεπασμένα επί 1 ώρα, ή τα ψήνετε σε σιγανό φούρνο.

ΜΟΣΧΑΡΙ ΚΟΜΜΑΤΙΑΣΤΟ ΜΕ ΤΟΜΑΤΑ

- ΥΛΙΚΑ:
- 300 δράμια κρέας (χωρίς κόκαλο)
 - 1/2 ποτήρι λάδι
 - 2 σκελίδες σκόρδο
 - 1/2 Αλάτι και πιπέρι
 - 1 λίγη ματζουράνα
 - 1 φύλλο δάφνης
 - Μαϊντανός φιλοκομμένος
 - 1 ποτήρι κρασί άσπρο
 - 5 έως 6 τομάτες

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:

Ρίχνετε σε κατσαρόλα το λάδι και το σκόρδο. Όταν ξαφηνή το πετάτε και ρίχνετε το κρέας, κομμένο σε μικρά κομμάτια. Το κοκκινίζετε σε δυνατή φωτιά και προσθέτετε ανάλογο αλάτι, πιπέρι, ματζουράνα, δάφνη και λίγο μαϊντανό. Κατόπιν το βράζετε με το

κρασί και όταν αυτό εξαφανισθεί, ρίχνετε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλοιό τους και τους σπόρους και τις κόψετε σε μικρά κομματάκια. Αφήνετε το φαγητό να σιγοβράσει λίγο με την τομάτα, προσθέτετε νερό ζεστό ώστε να σκεπασθεί σχεδόν το κρέας και το σιγοβράζετε, σκεπασμένο, επί δυο ώρες. Το σερβίρετε με πατάτες τηγανητές, με σπαγγέτο ή με ρύζι.

Εάν μαγειρεύετε το φαγητό σε χύτρα ταχύτητας: Το ετοιμάζετε όπως αναφέρεται ανωτέρω και μόλις ρίξετε την τομάτα—χωρίς να προσθέσετε νερό—σκεπάζετε τη χύτρα. Αφήνετε το φαγητό στη φωτιά επί 20 λεπτά από τη στιγμή που θ' άρχισαν το σφύριγμα της βαλβίδας. Ανοίγετε τη χύτρα όταν σταματήσει το σφύριγμα, περίπου μετά 15 λεπτά.

ΜΠΡΙΑΜΙ

- ΥΛΙΚΑ:
- 1/2 δόκ πατάτες
 - 1/2 δόκ κολοκυθάκια
 - 1/2 μελιτζάνες
 - 2 κρεμμύδια
 - 2 πιπεριές
 - 1/2 δόκ τομάτες
 - 100 δράμια λάδι
 - Μαϊντανός
 - 1/2 Αλάτι και πιπέρι

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:

Κόβετε τα λαχανικά σε φέτες και τα βάζετε σε σειρές μέσα σε ταψί. Ρίχνετε το λάδι, αλάτι και πιπέρι και λίγο μαιντανό φιλοκομμένο. Ψήνετε το φαγητό στο φούρνο επί 1 ώρα και 15 λεπτά, ή έως ότου ψηθούν τα λαχανικά και μείνουν με το λάδι του.

● Ένα καλοστρωμένο τραπέζι σε θεράντο, ή σε κήπο, με καλοκαιρινή όψη. Όλα είναι έγχρωμα και το σερβίς του φαγητού το στολίζουν εξωτικά πουλιά και λουλούδια πολύχρωμα.

ΚΡΟΚΕΤΕΣ ΑΠΟ ΣΗΚΟΤΙ
(Όταν το σηκότι είναι σκληρό)

- ΥΛΙΚΑ:
- 150 δράμια σηκότι
 - 1 φλυτζάνι τσαγιού πηκτή μπεσαμέλ
 - 1/2 φλυτζ. τσαγιού βρασμένο ρύζι
 - 1 κουταλάκι τσαγιού τριμμένο κρεμμύδι
 - 1 κουταλάκι τσαγιού κοφτό αλάτι
 - 1 κουταλάκι τσαγιού τριμμένου λεμονιού
 - Μαγειρικό λίπος Στερεόλ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:

Σιγοβράζετε το σηκότι σε αλατισμένο νερό και το περνάτε από μηχανή του κρέατος. Το ανακατεύετε με τα υπόλοιπα υλικά, εκτός του στερεόλ και βάζετε το μίγμα στο ψυγείο να παγωώσει. Κατόπιν το πλάθετε σε κροκέτες, τις οποίες βυθίζετε σε αυτό και τυλίγετε σε γαλέτα. Τηγανίζετε τις κροκέτες σε αρκετό και καυτό λίπος και τις σερβίρετε με σάλτσα τομάτας.

Για να γίνει ή μπεσαμέλ πηκτή χρειάζεται:

- 3 κουταλιές σούπας κοφτές φυτίνη
- 4 κουταλιές σούπας κοφτές αλεύρι
- 1 φλυτζάνι τσαγιού γάλα
- Λίγο αλάτι και πιπέρι.

Με τις ανωτέρω αναλογίες γίνεται 1 φλυτζάνι τσαγιού μπεσαμέλ.

ΨΑΡΙ ΣΤΟ ΦΟΥΡΝΟ

- ΥΛΙΚΑ:
- 1 δόκ ψάρι — σαρδέλλα, σαφρίδια κ.λπ.

- 1 φλυτζάνι τσαγιού λάδι
- 2 κρεμμύδια
- 2 πιπεριές
- 300 δράμια τομάτες
- 1 ποτήρι κρασί
- 1/2 Αλάτι και πιπέρι.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:

Καθαρίζετε το ψάρι και το βάζετε σε ταψί. Κόβετε τα κρεμμύδια και τις πιπεριές σε λεπτές φέτες και τα σωτάρετε με το λάδι έως ότου μαλαθούν. Ρίχνετε την τομάτα, το κρασί, αλάτι και πιπέρι και αφήνετε τη σάλτσα να βράσει επί 15 λεπτά. Τη ρίχνετε επάνω στο ψάρι και το ψήνετε στο φούρνο 25 έως 30 λεπτά.

ΑΣΤΙΑΚΟ ΣΑΛΑΤΑ

- ΥΛΙΚΑ:
- 1/2 Αστακός βρασμένος
 - 1/2 Αλάτι. Πιπέρι
 - 3 έως 4 αυγά βρασμένα
 - 3 έως 4 πατάτες βρασμένες
 - 2 καρότα βρασμένα
 - Μερικά φρέσκα φασολάκια βρασμένα
 - 1/2 Έλνις
 - 1/2 Αγγουράκι τουρσί
 - 1/2 Αρακάς κονσέρβας

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:

Ρίχνετε σε κατσαρόλα άσπαστο νερό, αλάτι, λίγο ξύδι, ή κρασί άσπρο και αρωματικά χόρτα. Όταν αρχίσουν να βράζουν βυθίζετε μέσα τον αστακό—ζωντανό—αφού του δέσετε την ουρά με το σώμα. Σκεπάζετε αμέσως την κατσαρόλα και αφήνετε να βράσει επί 10 λεπτά. Τραβάτε την κατσαρόλα στην άκρη της φωτιάς και αφήνετε τον αστακό να πασπαρσθεί 10 έως 15 λεπτά. Τον αφήνετε αλολούθως να μισοκυρώσει μέσα στο νερό του και κατόπιν τον ανοίγετε, αφαιρείτε το καβούκι και τον κόβετε σε κομματάκια. Βράζετε τα λαχανικά και τα κόβετε σε κομματάκια. Προσθέτετε λίγο αγγουράκι τουρσί φιλοκομμένο, τ' αυγά κομμένα σε φέτες, μερικές έλνις—χωρίς το κουκούτσι—λίγο αλάτι και πιπέρι και τα ενοώνετε με μαγιονέζα. Κατόπιν προσθέτετε τον αστακό και τα σκεπάζετε όλα με λίγη ακόμη μαγιονέζα.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ ΣΩΤΕ

- ΥΛΙΚΑ:
- 2 κοτόπουλα.
 - Αλάτι και πιπέρι.
 - 1 ποτήρι κρασί τύπου Μοδέρας.
 - 1 κομμάτι φρέσκο βούτυρο.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:

Καθαρίζετε, καθαρίζετε και κόβετε τα κοτόπουλα σε μερίδες. Τις σωτάρετε γρήγορα σε δυνατή φωτιά. Όταν κοκκινισθούν ρίχνετε αλάτι, πιπέρι, το κρασί, το βούτυρο, για να «δεθεί» η σάλτσα τους και σερβίρετε.

ΠΑΙΖΑΡΙΑ ΜΕ ΠΑΓΑΤΕΣ

Κόβετε σε λεπτές φέτες βρασμένα πατζάρια και πατάτες. Τα βάζετε σε σειρές μέσα σε σαλατιέρα. Ρίχνετε ανάμεσα λίγη κάρφη, κλωνοδάκια μαϊντανού και μερικά φιλέτα αντζούριας. Ραντίζετε τη σαλάτα με λαδόδυο και τη γαρνίρετε, εάν θέλετε, με αυγά γεμιστά.

ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ

ΜΟΣΧΑΡΟΚΕΦΑΛΗ
ΜΑΡΙΝΑΤΗ

- ΥΛΙΚΑ:
- 1/2 μοςχαροκεφαλή.
 - 1/2 Αλάτι, πιπέρι και ξύδι.
 - 1 σκελίδα σκόρδο.
 - Μαϊντανός, κάρφη, λάδι.
 - 2 αντζούγιες.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:

Βράζετε τη μοςχαροκεφαλή με αρωματικά χόρτα, τη στραγγίζετε και αφαιρείτε τα κόκαλα. Κόβετε το κρέας σε μικρά φιλέτακια, και το μαρινάρετε μερικές ώρες μέσα σε ένα μίγμα από ξύδι, λάδι, σκόρδο, αλάτι και πιπέρι. Ετοιμάζετε σάλτσα πράσινη ως εξής: Κοπανίζετε σε γουδί λίγο μαϊντανό, κάρφη και δυο αντζούγιες καθαρισμένες και φιλοκομμένες. Ρίχνετε στο μίγμα αρκετό λάδι και πιπέρι. Όταν πρόκειται να σερβίρετε βάζετε το κρέας της μοςχαροκεφαλής σε πιατέλα και το σκεπάζετε με τη σάλτσα.

ΜΟΣΧΑΡΙ ΣΩΤΕ

- ΥΛΙΚΑ:
- 300 δράμια μοςχάρι (σπάλα)
 - 2 κουταλιές βούτυρο κοφτές
 - 1 φυτίνη.
 - 1 κουταλιά κοφτή αλεύρι.
 - 1/2 ποτήρι κρασί άσπρο
 - 1/2 Αλάτι και πιπέρι.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:

Κόβετε το κρέας σε μικρά κομμάτια. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το βούτυρο ή τη φυτίνη και, μόλις ζεσταθεί, ρίχνετε το κρέας και το σωτάρετε. Κατόπιν το πασπαλίζετε με το αλεύρι και το ανακατεύετε έως ότου ξανθηνή. Τότε το βράζετε με το κρασί και, όταν αυτό εξαφανισθεί, προσθέτετε ένα φλυτζάνι τσαγιού νερό ζεστό ή ζωμό κρέατος. Ρίχνετε αλάτι και πιπέρι και αφήνετε να σιγοβράσει επί μία ώρα. Το σερβίρετε με πατάτες τηγανητές ή με διάφορα λαχανικά της εποχής σωτέ.

ΣΙΡΟΠΙ ΛΕΜΟΝΙΟΥ
(Για λεμονάδες)

- ΥΛΙΚΑ:
- 4 λεμόνια
 - 150 δράμια νερό
 - 250 δράμια ζάχαρη
 - 8 δράμια κίτρινον οξύ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:

Κόβετε το φλοιό των λεμονιών—το κίτρινο μόνο μέρος—και τον ρίχνετε σε κατσαρόλα μαζί με το χυμό και το νερό. Αφήνετε να σιγοβράσει επί 5 λεπτά. Κατόπιν σκεπάζετε την κατσαρόλα και περιμένετε έως ότου το περιεχόμενο κρυώσει. Λιώνετε το κίτρινον οξύ σε λίγο νερό κρύο και το προσθέτετε στο σιρόπι. Το ανακατεύετε και το στραγγίζετε. Το διατηρείτε σε φιάλες. Για να κάνετε λεμονάδα ρίχνετε 2 έως 3 κουταλιές σιρόπι λεμονιού μέσα σε ποτήρι και το απογειώνετε με νερό ή σόδα παγωμένα.

ΠΑΓΩΤΟ ΣΟΚΟΛΑΤΑ

- ΥΛΙΚΑ:
- 1 κουτί γάλα γλυκό
 - 17 1/2 δράμια άγλυκη σοκολάτα

- 1 φλυτζάνι τσαγιού νερό κρύο
- 2 φλυτζάνια τσαγιού κρέμα γάλακτος, ή έδαπορέ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:

Βάζετε το γλυκό γάλα και τη σοκολάτα μέσα σε ένα κατσαρόλακι και το τοποθετείτε επάνω από βράζον νερό (μπαιν μαρί). Το ανακατεύετε συχνά έως ότου πήξει, περίπου 10 λεπτά. Το κατεβάσετε από τη φωτιά και ρίχνετε λίγο-λίγο το νερό. Κατόπιν προσθέτετε την κρέμα, ή το έδαπορέ. Παγώνετε το μίγμα ως συνήθως σε μηχανή παγωτού.

ΜΑΡΜΕΛΑΔΑ
ΒΕΡΥΚΟΚΚΟ

- ΥΛΙΚΑ:
- 1 δόκ δερύκοκκα
 - 300 δράμια ζάχαρη

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:

Βράζετε τα δερύκοκκα σε έλαχιστο νερό και τα περνάτε από σίτα. Αναμιγνύετε τον πολτό του φρούτου με τη ζάχαρη και βράζετε τη μαρμελάδα 20 έως 30 λεπτά. Ή ζεματάτε τα δερύκοκκα, τα βυθίζετε σε νερό κρύο και αφαιρείτε το φλοιό. Τα χωρίζετε στη μέση, δγάζετε το κουκούτσι και τα βάζετε σε σειρές με τη ζάχαρη μέσα σε κατσαρόλα. Αφήνετε να σταθούν μερικές ώρες. Κατόπιν βράζετε τη μαρμελάδα, σε σιγανή φωτιά, επί μισή ώρα.

ΣΟΚΟΛΑΤΑ
ΠΑΓΩΜΕΝΗ

- ΥΛΙΚΑ:
- 12 δράμια άγλυκη σοκολάτα
 - 1/2 κουτί γάλα γλυκό
 - 3 φλυτζάνια βράζον νερό
 - 1/2 Έλαχιστο αλάτι
 - Βανίλια
 - Πάγος

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:

Λιώνετε τη σοκολάτα σε μπαιν-μαρί και ρίχνετε λίγο-λίγο το γάλα, ανακατεύοντας διαρκώς. Κατόπιν ρίχνετε το νερό και το αλάτι. Όταν πρόκειται να σερβίρετε προσθέτετε τη βανίλια και χτυπάτε τη σοκολάτα με τη μηχανή που χτυπούν τ' αυγά έως ότου γίνει αφρώδης. Τη σερβίρετε μέσα σε ποτήρια, επάνω σε πάγο σπασμένο. Γίνονται περίπου 6 μερίδες.

ΜΠΙΣΚΟΤΑΚΙΑ ΑΠΛΑ

- ΥΛΙΚΑ:
- 1 3/4 φλυτζάνι τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι
 - 3/4 κουταλ. τσαγιού σόδα.
 - 1 φλυτζάνι τσαγιού φυτίνη
 - 1 1/2 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
 - 1 κουταλάκι τσαγιού (κοφτό) αλάτι
 - Λίγο ξύσμα λεμονιού
 - 1/4 φλυτζ. τσαγιού γιαούρτι
 - 2 αυγά, άχτυπητα
 - 1 φλυτζάνι τσαγιού φιλοκομμένα καρύδια
 - 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού κουάκερ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:

Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι και τη σόδα. Χτυπάτε τη φυτίνη με τη ζάχαρη και προσθέτετε το αλάτι, το ξύσμα λεμονιού, το γιαούρτι και τ' αυγά.

ΠΑΓΩΤΟ ΦΡΑΟΥΛΑ

- ΥΛΙΚΑ:
- 250 δράμια ώριμες φράουλες.
 - Ζάχαρη.
 - 1 κουτί γάλα γλυκό.
 - 1 φλυτζάνι τσαγιού κρέμα γάλακτος ή έδαπορέ.
 - 1 φλυτζάνι τσαγιού νερό κρύο.
- ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:**
- Λιώνετε τις φράουλες και προσθέτετε ζάχαρη για να γλυκάνουν. Αναμιγνύετε το γάλα του κουτιού, την κρέμα, ή το έδαπορέ και το νερό. Προσθέτετε τις φράουλες. Παγώνετε το μίγμα σε μηχανή παγωτού, ως συνήθως, χρησιμοποιώντας πάγο και αρκετό χονδρό αλάτι.

Εξακολουθείτε το χτύπημα έως ότου τα υλικά αναμιχθούν τελείως. Τότε προσθέτετε το κοσκινισμένο με τη σόδα αλεύρι, τα καρύδια και το κουάκερ. Ρίχνετε κομματάκια από το μίγμα μέσα σε λαμαρίνα βουτυρωμένη εις τρόπον ώστε, το καθενα ν' απέχει 5 εκατοστά από το άλλο. Ψήνετε τα μπισκοτάκια σε μέτριο φούρνο—375 βαθμούς Φαρενάιτ—10 έως 15 λεπτά. Γίνονται περίπου 3 1/2 δωδεκάδες. Τα σερβίρετε με πορτοκαλάδα.

ΤΣΑΪ ΠΑΓΩΜΕΝΟ
(Με χυμό φρούτων)

- ΥΛΙΚΑ:
- 2 φλυτζάνια τσαΐ κρύο
 - 2 κουταλιές σούπας σιρόπι από ζάχαρη
 - 2 κουταλιές σούπας χυμός λεμονιού
 - Χυμός φρούτου
 - Παγάκια

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:

Αναμιγνύετε το τσαΐ, το σιρόπι και το χυμό λεμονιού. Ρίχνετε μέσα σε ποτήρια σπασμένο πάγο και το μισογεμίζετε με το τσαΐ. Το συμπληρώνετε με χυμό φρούτου.

ΚΕΡΑΣΙ ΚΟΜΠΟΣΤΑ

- ΥΛΙΚΑ:
- 250 δράμια κεράσια
 - 1 φλυτζάνι τσαγιού νερό
 - 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
- ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:**
- Αφαιρείτε τα κοτσάνια από

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΝΔΗ

Η ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕ ΜΙΑ ΕΠΟΧΗ ΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ, ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ, ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΛΟΓΕΡΟΥΣ ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ

6ον Θά περνούσε τρεις μήνες στο Νοάν και τρεις μήνες στο Παρίσι κι' ο άνδρας της θά της έδινε τρεις χιλιάδες φράγκα το χρόνο.

Η Αύγη κατά την πρώτη διαμονή της μένει στο σπίτι του αδελφού της 'Ιππόλυτου. 'Ισαμε τότε είχε έρβει πολλές φορές στο Παρίσι, μα τώρα γνωρίζει την πραγματική ζωή του. Συντροφιά με τον Ζυλ γυρίζει στα φιλολογικά καφενεία, πηγαίνει στα καμπαρέ, συχνάζει στα κέντρα των καλλιτεχνών. Έρωτας και μπουρμπουσιές, φιλολογία και ποίηση, έπισημη και πολιτική. 'Επειτα από την επανάστασι του 'Ιουλίου, ένας άερας ελευθερίας πνέει στο Παρίσι. Κι' αυτόν τον αέρα η Αύγη τόν ρουφάει μ' όλα της τα πλεονήματα. Φορώντας παντελόνια και ψηλό καπέλο δύσκολα μπορεί κανείς να την ξεχωρίσει από άντρα. Μ' αυτά τα ρούχα έχει έλευθερες τις κινήσεις και μπορεί να πάει παντού. Ξευτυχάει συχνά τώντας, υποστηρίζει με πάθος τις άποψεις της. Ζωή έντονη, έλευθερη, δημιουργική. Κι' ο Ζυλ, το «άγαπημένο της αγόρι» πάντοτε κοντά της, πλημμυρίζοντας από έρωτα τη ψυχή της.

Τον 'Απρίλη η Αύγη ξαναγυρίζει στο Νοάν και μένει τρεις μήνες κοντά στα παιδιά της. Ο 'Ιούνιος την ξαναδρίσκει στο Παρίσι. Αυτή τη φορά νοικιάζει ένα σπίτι μαζί με τον Ζυλ. Τον Αύγουστο επιστρέφουν για τις διακοπές στο Μπερού. Το μικρό οπτικάκι στην άκρη του κτήματος, το δασάκι, οι απόμακρες μεριές δέχονται πάλι τους δυο έραστές ένα χαρούμενο πάλι κι' ευτυχισμένο καλοκαίρι.

Το φθινόπωρο οι δυο έραστές επιστρέφουν στο Παρίσι, στη μικρή έρωτική τους φωλιά, στη σοφίτα της Ρυ ντε λά Σέν και ξαναρχίζουν τη μπουρμπουσιή τους. Συχνάζουν στα καφενεία της Μονμάρτης, πηγαίνουν στα θέατρα, επισκεπτόνται τα μουσεία, διασκεδάζουν με εύθυμες συντροφίες ως τα χαράματα. Η Αύγη για να κυκλοφορή πιο εύκολα και να πηγαίνει όπου θέλει πετάει τα φουστάνια και βάζει ανδρικά ρούχα: γκριζά σαγιγκότα και γκριζό ψηλό καπέλο. Οι διαβάτες στους δρόμους και οι πελάτες των κέντρων δεν υποψιάζονται ότι κάτω από το άψογο αυτό ανδρικό κοστούμι κρύβεται μια γυναίκα.

Μα τα χρήματα σώνωνταν γρήγορα, η ζωή στη πρωτεύουσα είναι πολυέσθη. Η Αύγη αποφασίζει να δουλέψει για να συμπληρώσει το ποσό που της στέλνει ο άντρας της—3.000 φράγκα το χρόνο. Η δουλειά θά είναι πάντα γι' αυτήν μια πηγή χαράς. Ποτέ δε θά την τρομάζει. Και θά δουλέψει στη ζωή της όσο λίγοι πνευματικοί άνθρωποι. Στην αρχή γίνεται

Μυθιστορηματική βιογραφία από τον συνεργάτη μας ΑΛΕΞ. ΚΑΡΡΕΡ

δισκοσμήτρια. Ζωγραφίζει μπουρμπουσιές, κασετίνες και άλλα μικρά αντικείμενα. Και η δισκοσμητική δεν της αποδίδει μεγάλα πράγματα. Τότε σκέπτεται εαφικά, να χρησιμοποιήσει το συγγραφικό της ταλέντο σαν διοποριστικό μέσο. 'Εχει ήδη τελειωμένο ένα μυθιστόρημα και έχει στα σκαριά άλλα δυο. Γράφει σε συνεργασία με τον Ζυλ. Δέ ξέρει όμως κανέναν εκδότη, δεν έχει ακόμα έπαφή με ανθρώπους των γραμμάτων. Αυτά όμως δεν είναι σοβαρά εμπόδια για μια γυναίκα σαν την Αύγη, δραστήρια και θεληματική. Κάποιοι τη συστήνουν στο δουλεύτη και συγγραφέα Κερατρώ. Πηγαίνει και τον βρίσκει στις όχθες του Ζυλ. Τό πρωί στο σπίτι του. Αυτός τη δέχεται με μεγάλο ένθουσιασμό, αλλά δεν την παίρνει στα σοβαρά και στο τέλος της λέει:

—Κυρία μου, αν θέλετε την ειλικρινή μου γνώμη, είναι προτιμότερο να σκαρώνετε παιδιά, παρά βιβλία.

Η Αύγη, πειραγμένη, του απαντάει:

—Ω, κρατήστε καλύτερα αυτή τη συμβουλή για τον εαυτό σας!

Ο Κερατρώ είναι ένας μέτριος συγγραφέας και ένα η δυο μυθιστορήματα που έχει εκδόσει σημειώσαν περιωρισμένη επιτυχία.

Η Αύγη δεν απογοητεύεται. Σε λίγες μέρες πηγαίνει να βρή ένα πατριότη της συγγραφέα και ποιητή, τον 'Ανού Λατούς. Κουβαλάει μαζί της τα χειρόγραφα του μυθιστορηματός της «'Αϊμέ». Όταν τελείωσε το διά δασμα, ο Λατούς τη ρωτάει:

—Έχετε παιδιά, κυρία μου;

—'Αλλοίμονο! ναι, μα δε μπορώ να επιστρέφω κοντά τους, απαντάει η Αύγη.

—Και σκοπεύετε να μείνετε

Θά στενοχωρηθούν πολύ τα μυρμήγκια όταν δούν ότι έχω βάλει Ντι-Ντι-Τι στα σάντουιτς...

στο Παρίσι και να ζήσετε από την πέννα σας;

—Είναι απόλυτη ανάγκη. —Δεν το βλέπω τόσο εύκολο, γιατί αυτά που μου διαβάσατε δεν είναι εκείνα που θέλει ο κόσμος. 'Ακούστε με: είναι προτιμότερο να επιστρέψετε στη συζυγική στέγη.

Νέα αποτυχία; 'Οχι. 'Ο Λατούς παρά τις αρχικές αντιρρήσεις την προσλαμβάνει στο τέλος στη μικρή σατυρική του εφημερίδα, τον «Φιγκαρό».

Τον 'Απρίλη δημοσιεύει στην «Παρισινή 'Επιθεώρησι» την νουβέλα «Η Πριμαντόνα» που έγραψε με τον Ζυλ Σαντώ. Η νουβέλα έχει από κάτω την υπογραφή Ζυλ Σαντ. Πρόκειται για την ιστορία μιας ήθοποιου που οι αστικές προλήψεις επνέιναν τη μεγαλοφυΐα της.

Τον ίδιο μήνα επιστρέφει στο Νοάν, πιστή στη συμφωνία που είχε κάνει με τον άντρα της. 'Ο γυιός της την πνίγει στα φιλιάρια, η κόρη της κραιμιάει από το λαϊμό της. 'Ω, πόσο θά ήθελε να τα είχε τα παιδιά της διαρκώς κοντά της. Με τον Ζυλ έκαναν σχέδια στο Παρίσι, πώς μόλις θα διορθωνόντουσαν τα οικονομικά τους θα έφερναν στην πρωτεύουσα τον Μαρίς και τη Σολάνζ.

Όσο όμως κι' αν χαίρεται στο Νοάν, η καρδιά της έχει μείνει στο Παρίσι, στη μικρή σοφίτα της Ρυ ντε λά Σέν. Γράφει στο Ζυλ γράμματα γεμάτα ερωτικό πάθος. Τον 'Ιουλίω, δε μπορεί ν' αντέξει περισσότερο και, μολονότι δεν έχουν περάσει οι έξη μήνες της συμφωνίας της με τον Καζιμίρ, παίρνει το αμάξι για το Παρίσι.

Οι δυο έραστές σμίγουν πάλι και ρίχνονται μαζί στη δουλειά. Τώρα μένουν σε ένα άνετο σπίτι στο Καί Σεν Μισέλ. Η Αύγη καταφέρνει τον Λατούς να προσλάβει και τον Ζυλ στο «Φιγκαρό».

Μα το Σεπτέμβριο η Αύγη αναγκάζεται να φύγει πάλι για το Νοάν. Αυτή τη φορά ο Ζυλ την ακολουθεί. Πηγαίνει να μείνει κι' αυτός στους γονείς του, στη Σάρτρ. Οι δυο έραστές συνεχίζουν και στο Νοάν τη ζωή που έκαναν και στο Παρίσι. Είναι όλη την ημέρα μαζί και πολλές φορές και τη νύχτα. Οι κακές γλώσσες της Σάρτρ δίνουν και παίρνουν αυτοί όμως αδιαφορούν. Μένουν

ώρες κλεισμένοι στην κάμαρα της Αύγης και γράφουν. 'Ετοιμάζουν ένα μεγάλο μυθιστόρημα, το «Ροζ έ Μπλάνς» για το οποίο έχουν υπογράψει συμβολαιο με τον παρισινό εκδότη Ρενώ. Πρόκειται για την ιστορία μιας ήθοποιου και μιας καλόγυρας.

Οι πέντε τόμοι του βιβλίου δεν άργησαν να τελειώσουν. Η Αύγη ήταν τρομερά παραγωγική. Το «Ροζ έ Μπλάνς» κυκλοφόρησε στο τέλος του χρόνου και πουλήθηκε καλά. Ταυτόχρονα η Αύγη δούλευε ένα μυθιστόρημα μόνη της κι' όταν το Νοέμβριο ο Ζυλ έφυγε για το Παρίσι αυτή έμεινε στο Νοάν για να συνεχίσει το γράψιμό της.

Τον επόμενο όμως μήνα, από ένα κοινό τους φίλο, μαθαίνει πως ο Ζυλ είναι άρρωστος. Τότε τα παρατάει όλα και τρέχει κοντά του. Βρίσκει τον έρραστή της άδυνατο και χλωμό. Τον περιποιείται όσο μπορεί, μα το Δεκέμβριο έρχεται στο Παρίσι ο Καζιμίρ. Οι δυο έραστές είναι αναγκασμένοι να χωριστούν για μερικές μέρες. Όταν ο Καζιμίρ επιστρέφει στο Νοάν παίρνει μαζί του και τη γυναίκα του.

Στην έξοχή η Αύγη δουλεύει έντατικά. Κάθε νύχτα, γράφει ως τα ξημερώματα, και την ημέρα κάνει στον Μαρίς μαθήματα γεωγραφίας και ιστορίας και αφιερώνει αρκετές ώρες στην κόρη της.

Όταν την άνοιξι του 1832 γυρίζει στο Καί Σεν Μισέλ, φέρνει μαζί της ένα έτοιμο μυθιστόρημα, την «'Ινδιάν» και την Σολάνζ. 'Ο εκδότης βρίσκει αιμέσως, μα με τί όνομα θά υπογράψει το καινούργιο της βιβλίο; Ζυλ Σαντ; Το όνομα με το οποίο έχουν γίνει κιόλας γνωστοί οι δυο έραστές από το «Ροζ έ Μπλάνς»; Μα ο Ζυλ δε δέχεται να υπογράψει ένα βιβλίο για το οποίο δε δούλεψε καθόλου, και που μάλιστα το θεωρεί σαν ανώτερο των δικών του. Τότε η Αύγη κρατάει το Σαντ και αλλάζει μόνο το κύριο όνομα. Το κάνει Ζωρζ. Ένα όνομα ανδρικό (!). 'Ανδρικά ρούχα, ανδρικό όνομα, ανδρικά φερσίματα. 'Ετσι λυτρώνεται από τη γυναικεία σκλαβιά.

Το «'Ινδιάν» σημειώνει μεγάλη επιτυχία. Την ημέρα που κυκλοφορεί έρχεται να επισκεφθή την Αύγη στο σπίτι της ο Λατούς. 'Ο διευθυντής του Φιγκαρό ρίχνει μερικές ματιές στο βιβλίο και λέει στη συγγραφέα του, που για το τάλαντό της έχει πάντοτε επιφυλάξεις:

—Θυμίζει πολύ Μπαλζάκ. 'Αντιγραφή του Μπαλζάκ. Νομίζω πως διαβάξω Μπαλζάκ. Και φεύγει γκρινιαζοντας όπως πάντα και κουβαλώντας κάτω από τη μασχάλη του το αντίτυπο που του αφιέρωσε η Αύγη.

Το πρωί νωρίς της στέλνει το ακόλουθο σημείωμα:

«Γεωργία, σας ζητώ συγγνώμη. Πέφτω στα πόδια σας. Ξεχάστε αυτά που σας είπα χτές το βράδυ. Ξεχάστε ό,τι σας είπα τώρα και 6 μήνες. 'Ολη

(1) 'Ο πρώτος Έλληνας μεταφραστής έργων της Σάνδης, μη γνωρίζοντας την ιστορία της μετέφρασε το Ζωρζ Γεωργία αντί Γιάργος και έτσι καθιερώθηκε το Γεωργία Σάνδη, ενώ θά έπρεπε να λέμε Γεωργίος Σάνδης.

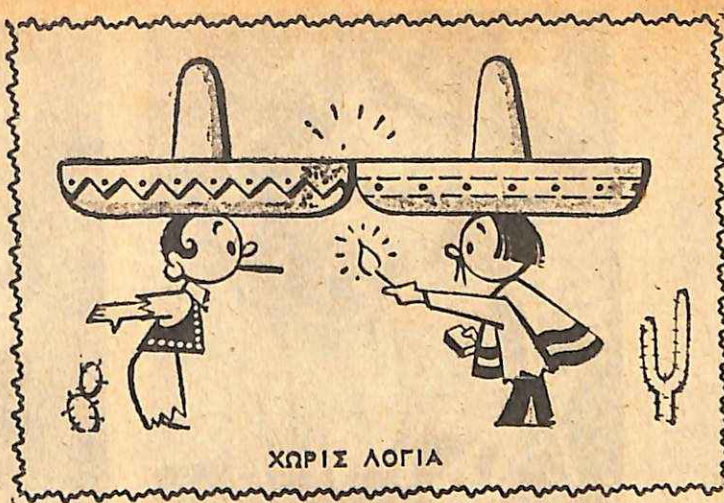
νύχτα διαβάξα το βιβλίο σας. Είμαι πολύ ευχαριστημένος μαζί σας, παιδί μου».

Όλοι οι κριτικοί, χωρίς εξαίρεσι, εκθειάζουν το μυθιστόρημά της. 'Ο μεγάλος Μπαλζάκ της αφιερώνει ένα ένγκαμια στικό άρθρο στο περιοδικό «Καρικατούρ». 'Ο Γκυσταβ Πλάνς, ο τρόμος και ο φόβος των συγγραφέων, ανεβάσει ως τα ούρνια την Αύγη και της προτείνει συνεργασία στην «'Επιθεώρησι των Δύο Κόσμων», το πιο έγκυρο τότε περιοδικό. Η Αύγη δέχεται και ο διευθυντής του περιοδικού Μπιυλζ της πληρώνει τέσσερις χιλιάδες φράγκα το χρόνο για τριάντα δυο χειρόγραφα τη δωδεκάδα. Ταυτόχρονα οι εκδότες της «'Ινδιάν» της προκαταβάλλουν ένα άλλο μυθιστόρημα, τη «Βαλ λεντίν», που έτοιμάει. Ξαφνικά η Γεωργία Σάνδη γίνεται διάσημη και πλούσια.

Ένώ όμως αυτή ανεβαίνει γρήγορα τα σκαλοπάτια της έπιτυχίας και της δόξας ο Ζυλ Σαντώ δε μπορεί να την ακολουθήσει. Γράφει κι' αυτός, αλλά με πολύ αργότερο ρυθμό και όχι θαυμάσια πράγματα, όπως η Γεωργία. 'Εχει μια φυσική ταπεινότητα, έπειτα είναι άρρωστος. 'Εξ άλλου νοιώθει ένα είδος ταπεινώσεως μπροστά στη ραγδαία εξέλιξη της έρωμένης του, που ώστόσο εξακολουθεί ν' αγαπάει με την ίδια ένταση των πρώτων ημερών.

Δε συμβαίνει όμως το ίδιο με τη Γεωργία. 'Ο Ζυλ αρχίζει να την κουράζει. Ένώ αυτή γράφει συνεχώς μυθιστορήματα — «Μέτελλας», «Μαρκισία» — συνεργάζεται σε περιοδικά, συναναστρέφεται τις κορυφές της φιλολογίας, δέχεται πολυάριθμες επισκέψεις, ο Ζυλ μένει, καπτά ένα τρόπο στο περιθώριο αυτής της γεμάτης και έντονης ζωής. Η Γεωργία αρχίζει να τη νοιώθει σαν ένα βάρος, σαν ένα εμπόδιο στην έλευθερία της. 'Οστόσο δε διακόπτει άμεσα τις σχέσεις της μαζί του. Περνούν αρκετοί μήνες. Το καλοκαίρι η Αύγη πηγαίνει στο Νοάν κι' ο Ζυλ στο Παριναί, όπου έχει μετατεθή ο πατέρας του. Το φθινόπωρο ξανασιμίζουν, μα η καρδιά της Γεωργίας έχει κρουήσει σχεδόν έντελως και στις αρχές του 1833 αποφασίζει—αυτή πάντα θ' αποφασίζει—να δώσει ένα τέρας στο ρομαντισμό της. 'Ο Ζυλ στην απελπισία του αποζητάει το θάνατο, μα η ποσότητα της μορφής που παίρνει είναι μεγάλη και την κάνει έμετο. Η απόπειρα αυτοκτονίας του Ζυλ δεν έπηρεάζει την απόφασι της Γεωργίας. Η ένδοξη πιά συγγραφέας θέλει όπωσδήποτε να ξαναποκτήσει την έλευθερία της. Και πείθει τον Ζυλ—αν δεν τον εξαναγκάζει—να ταξιδέψει στην 'Ιταλία. Του δαίνει η ίδια τα εισιτήρια και τον αποχαιρετάει στο σταθμό. 'Ο Ζυλ φεύγει με την πίκρα στη ψυχή. Δε θά ξεχάσει ποτέ τη Γεωργία και ποτέ δε θά παρηγορηθή για το χαμένο του έρωτα. Θά τον ξαναζωντανέει σε ένα από τα καλύτερα μυθιστορήματά του, τη «Μαριάννα» που θά εκδοθι 6 χρόνια αργότερα, το 1839. Σ' αυτό θά δώση μια αντικειμενική εικόνα της πρώτης του έρωμένης:

«Η γαλήνη της έξοχης, η με λέτη, η ουνεροπόλησι είχαν αναπτύξει μέσα στη Μαριάννα

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

(διάβαζε Γεωργία) περισσότερη δύναμι παρά τρυφερότητα, περισσότερη φαντασία παρά καρδιά, περισσότερη πεσιόγεια, παρά πραγματική ευαισθησία. Δεν είχε ζήσει ως τότε παρά μέσα στον κόσμο της χιμαιρας. Μόνη κοντά στην όχθη της Κρέζ, πάνω στις πλαγιές των λόφων, είχε φανταστή μια ζωή ήρωική γεμάτη αυταθυσίες. Πριν ακόμα χαρή, είχε εξαντλήσει τα πάντα...».

Η Γεωργία αρχίζει να γράφει ένα καινούργιο μυθιστόρημα, τη «Λέλια». Είναι μια αυτοανάλυσι και μια αυτοεξομολόγησι. Το δράμα ολόκληρης της ζωής της. Το ότι ποτέ το κορμί της δε μπόρεσε να θερμανθι από τον έρωτα, το ότι η σάρκα της δε μπόρεσε ποτέ να συγκινηθι από το ανδρικό αγκάλιασμα. 'Ο έρωτας γι' αυτήν είναι μονάχα ψυχικός και πνευματικός. 'Αν δινεται στους άνδρες δεν το κάνει γιατί νοιώθει η ίδια αυτή την ανάγκη, αλλά γιατί καταλαβαίνει πως δε θά μπόρεση να κρατήσει με άλλο τρόπο τους άνδρες, που έρωτεύεται. 'Εχει πλούσιο συναισθηματισμό, αλλά οι αισθήσεις της είναι σά ναρκωμένο. Κανει κάθε προσπάθεια για να μπόρεση να τις ζυγνήσει, μα το αποτέλεσμα είναι πάντα απογοητευτικό.

«Ξέχασα πως ήμουν νέα. Λέει η Λέλια, και η φύσι ξέχασε να με ζυγνήσει».

Μιλώντας σε άλλο μέρος για τον έρωτα των αισθήσεων και για τον έρωτα της ψυχής γράφει:

«Τόν έρωτα της ψυχής μπόρώ να τον έμπνεύσω και να τον νοιώσω, ο άλλος όμως δεν είναι καμωμένος για μένα, η μάλλον δεν είμαι φτιαγμένη εγώ για να τον νοιώσω».

Αλλά η έρωτική της περιέργεια και η έξαλλη φαντασία της θά την ώθουν διαρκώς στην αναζήτησι αυτής της ευτυχίας που δε γνώρισε, και όσο τα χρόνια θά περνούν η αναζήτησι θά γίνεται μ' ένα είδος μανίας.

Κι' η αναζήτησι αυτή δεν περιορίζεται προς την πλευρά των ανδρών. Στρέφεται κι προς την πλευρά των γυναικών. Αυτή την εποχή η Γεωργία Σανδη γνωρίζεται με την ήθοποιό της Γαλλικής Κωμωδίας Μαρία Ντορβάλ. Τη βλέπει ένα βράδυ να παίζει στους Γάμους του Φιγκαρό και έπειτα από τρεις μέρες της αφιερώνει ένα μεγά-

λο ένθουσιαστικό άρθρο στον «Καλλιτέχνη». 'Ανάμεσα στις δυο γυναίκες δημιουργείται ένας δεσμός που ξεπερνάει τα όρια της φιλίας. Τον πρώτο καιρό δρίσκεται διαρκώς μαζί της. Η Γεωργία Σάνδη πηγαίνει κάθε βράδυ στο θέατρο και παίρνει τη φίλη της. Την περιμένει στο καμαρίνι της καπνίζοντας τσιγάρα.

Η Μαρία Ντορβάλ δεν ήταν πολύ όμορφη γυναίκα. Ήταν όμως λεπτοκαμωμένη, καστανή, και είχε δυο μεγάλα μπλε μάτια. Μια γυναίκα όλο πάθος. Τώρα και μερικούς μήνες η Ντορβάλ ήταν έρωμένη του ρομαντικού ποιητή 'Αλφρέντ ντε Βινύ, ο όποιος με δυσφορία έβλεπε τον στενό δεσμό ανάμεσα στις δυο γυναίκες.

Σ' ένα κομμάτι αφιερωμένο στη φίλη της και που έχει για τίτλο «Στον άγγελο δίχως όνομα» η Γεωργία γράφει:

«Είναι η ώρα σου... το παράθυρο είναι ανοιχτό. 'Υπάρχουν λουλούδια εδώ. Σε περιμένω».

«'Αν δεν επιστρέψεις γρήγορα, θ' αποκοιμηθώ. Είναι η ώρα που κοιμάται κανείς. Μά, νά, ηδρε! 'Ας είσαι εύλογη μένο, παιδί τούρανο! Δώσου το τριανταφυλλέιο σου στήνα να το φιλήσω, άφρησε τα μαύρα του μαλλιά ν' άπλωθούν πάνω στο στήθος μου».

«'Αγγελε σιωπήλε, βάλε το δροσερό σου χέρι πάνω στο στήθος μου... Φλέγεται από έρωτα, μα κανένας άνδρας δεν άκουμπησε πάνω του τα χείλη του. Η άρωματισμένη ανάσα σου, το δελουδίνο μάγουλό σου μπόρουν μονάχα να το δροσίουν...».

«Φτάνει άγγελέ μου. Δεν άντέχω άλλο, θά πεθάνω. Έλνω να είμαι ζωντανή ούριο για να σε ξαναδώ. Φύγε γρήγορα, θησαυρέ μου, και πρόσεξε μη σε δη κανένας, γιατί θά σε κλέψουν από μένα, και θ' αναγκαστά να δοθώ στους άνδρες».

«'Αντίο. 'Αφρέ με να φιλήσω το χιονάτο λαιμό σου και το μέτωπό σου όπου λάμπει ένα αστέρι...».

«'Αν οι άνομες σχέσεις τους δεν κράτησαν παρά ένα μικρό διάστημα, η φίλια τους ώστόσο διατηρήθηκε ως το θάνατο της Μαρίας Ντορβάλ (1849).

ΠΡΟΣΠΕΡ ΜΕΡΙΜΕ

Η Γεωργία μένει τώρα στο σπίτι του Λατούς, στο Καί Μαλακάι. 'Ο Λατούς έχει άποσω

θη στην έξοχή και της το έχει παραχωρήσει. Η Σολάνζ δρίσκεται κοντά της, ενώ ο Μαρίς είναι έσωτερικός στο Καλλεγίο «'Ερρίκου 4ου».

Η Γεωργία δουλεύει έντατικά. Η παραγωγή της μοιάζει με όρμητικό ποτάμι. Από τους ανθρώπους των γραμμάτων, εκείνος με τον όποιο έχει τη μεγαλύτερη έπαφή είναι ο κοιτικός Σαιντ Μπεδ, που έχει την ίδια ήλικία μ' αυτήν και τόνεμά του είναι γνωστό κιόλας ανάμεσα στους πνευματικούς ανθρώπους. Η Γεωργία τον συμβουλεύεται ταχτικά όχι μόνο για φιλολογικά θέματα παρά και για προσωπικά της ζητήματα.

Μια μέρα—είναι αρχές του 1833—ο Σαιντ Μπεδ την προσκαλεί σ' ένα φιλολογικό γλέντι.

Θά είναι και ο Προσπερ Μεριμέ, προσθέτει.

—'Αλήθεια, κανει μ' ενδιαφέρον η Γεωργία.

Με το μόνο συγγραφέα της εποχής της που δεν έχει γνωρίσει ακόμα είναι ο Προσπερ Μεριμέ. Η Γεωργία έχει διαβάσει τα βιβλία του μα ποτέ δεν έτυχε να τον συναντήσει. 'Ο Μεριμέ είναι στενός φίλος του Σαιντ Μπεδ.

Ο συγγραφέας της «Κολόμπα», έπειτα από μερικές αίσθηματικές αποτυχίες που είχε όταν ήταν νεώτερος—τόρα είναι τριάντα χρονών—ένα χρόνο πιο μεγάλος από την Γεωργία—έγινε ένας κυνικός Δόν Ζουάν που ζητάει να κατακτήσει κάθε γυναίκα που τυχαίνει στο δρόμο του και που της βρίσκει κάποιο ενδιαφέρον, περισσότερο σαρκικό παρά ψυχικό.

Όταν το βράδυ, του γλεντιού γνώρισε τη Γεωργία, αποφάσισε να προσέβει άλλη μια χάντρα στο άτέλειωτο κομπολόι των εφημερών επιτυχών του. Μόνο ένα καπρίτσιο και μια περιέργεια τον τράβηξε προς τη συνάδελφό του με τα παντελόνια. Κι' άρχισε αμέσως να την ποιορκά. Μα η Γεωργία δεν είχε διακόψει ακόμα έντελως με τον Ζυλ Σαντώ και έπιπλέον στη ζωή της είχε έμφανισθι η Μαρία Ντορβάλ. Κι' απέκρουσε τον έρωτά του γι' αρκετούς μήνες.

Μα ένα βράδυ, έπειτα από το θέατρο, ο Μεριμέ, της έπρότεινε να τη συνοδεύει στο σπίτι της.

—Ευχαρίστως, είπε η Γεωργία, αν θέλετε μάλιστα, υπορούμε να πάμε με τα πόδια για να ξεμουδιάσουμε. Η βραδυά είναι πολύ όμορφη.

Εκείνο το βράδυ ένοιωσε μια τρομερή απογοήτευσι. Το αίσθημα του άνικανοποίητου τη βασάνιζε όσο ποτέ. Σ' όλη τη διαδρομή ο Προσπερ Μεριμέ της έκανε έρωτικές προτάσεις.

Ποιος ξέρει, ίσως ο δυνατός, ώραιος και κυνικός αυτός άντρας της χάριζε την ευτυχία που δεν είχε βρή ως τότε πουθενά. Η Γεωργία του πρόσφερε έρωτική φίλια.

Αυτά είναι κουταμάρες, της απάντησε ο Προσπερ. Στον έρωτα ένα πράγμα μονάχα λογαριάζεται.

—'Αν είναι έτσι, τότε καλά. Και σαν αυτό να ήταν το πιο άπλο πράγμα του κόσμου η Γεωργία τον πήρε εκείνη τη νύχτα σπίτι της.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια

ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙ ΑΠ' ΤΟ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟ ΤΟΥ ΤΙΤΟ

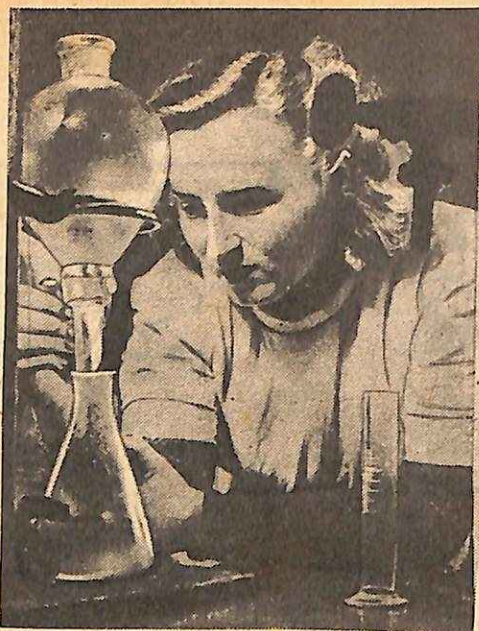
Όνομα: Νάντια Τσίκοβικ.
Χώρα: Γιουγκοσλαβία.
Τόπος γεννήσεως: Δυόν Ούνι.
Ημερομηνία: 23 'Απριλίου 1929.
Εθνικότητα: Γιουγκοσλαβική.
Επάγγελμα: Φοιτήτρια.

ΠΟΛΕΜΟΣ, αίχμαλυσία, πείνα, φυγή — είναι σταθμοί που χαρακτηρίζουν τη ζωή της Γιουγκοσλαβίδας Νάντια Τσίκοβικ. Η Νάντια ήταν «αντάρτισσα». Σήμερα ζει μαζί με τους γονείς της, ένα θείο, μία θεία και τα δύο παιδιά τους σε ένα μικρό σπίτι, στο Βελιγράδι. Εκτός από το ηλεκτρικό φως και την κεντρική θέρμανση, το σπίτι δεν έχει άλλα κομμάτια. Η κατοικία τους αποτελείται από δύο υπνοδωμάτια, μία κουζίνα, μία τραπεζαρία και ένα δωμάτιο μικρό που μελετά η Νάντια.

Το μεγαλύτερο μέρος της παιδικής της ηλικίας, η Νάντια το έζησε το Ντράβο, στη Βοσνία. Μετά την κατοχή της πατρίδας της από τα Ιταλικά και γερμανικά στρατεύματα, ο πατέρας της ενώθηκε με τους αντάρτες, για να πολεμήσει τον έχθρο. Η Νάντια πήγαινε στα χωριά, παρακινούσε τους κατοίκους να πολεμήσουν το στρατό της κατοχής και φρόντιζε να στέλνει στους αντάρτες τρόφιμα και πολεμοφόδια.

Ο πατέρας της πιάστηκε αιχμάλωτος και αργότερα ανταλλάχθηκε με δύο Ιταλούς αιχμαλώτους. Όταν όμως απέκτησε την ελευθερία του, ξαναπήγε στους αντάρτες. Τότε οι Ιταλοί έπιασαν τη Νάντια μαζί με τη μητέρα της και τις έκλεισαν στη φυλακή, όπου τις κράτησαν έξι μήνες. Κατόπιν τις άφησαν ελεύθερες. Η Νάντια έγινε τότε πραγματική αντάρτισσα, στα βουνά. Μα δεν άργησε να συλληφθεί από τους στρατιώτες του Ντούσε και να ξαναφυλακιστεί. Όταν η Ιταλία παραδόθηκε, η Νάντια ήταν μόλις δεκαεπτά ετών χρονών. Βγήκε τότε από τη φυλακή και προσπάθησε να φύγει κρυφά στο Ντράβο, την πατρίδα της. Έβδομάδες ολόκληρες έτρεχε μέσα στα δάση μαζί με δυο φίλες της και κάθε στιγμή υπήρχε κίνδυνος να πέσουν πάνω σε Γερμανούς στρατιώτες. Έτρωγαν ό,τι έβρισκαν: ρίζες, χόρτα, καρπούς. Το ένα από τα τρία κορίτσια δεν άντεξε σ' αυτή την ταλαιπωρία και πέθανε στο δρόμο. Η Νάντια και η σύντροφός της κατόρθωσαν ύστερα από έντονη μάχη, να φτάσουν στο σκοπό τους: το Ντράβο.

Η ημέρα που μπήκε στην πατρίδα της, ήταν για τη Νάντια η πιο ευτυχισμένη της ζωή της. Γιατί δε βρήκε μόνο τη μητέρα της εκεί, αλλά και τον πατέρα της. Η οι-

● Έκτος απ' την Κυριακή, τα πρωινά της η Νάντια τα περνά στο Πανεπιστήμιο όπου εκεί παρακολουθεί τα εργαστήρια.

κογένεια που ο πόλεμος την είχε σκορπίσει εδώ κι' εκεί, ήταν πάλι ενωμένη. Την ίδια όμως ημέρα η Νάντια μάθαινε τη φονερότερη είδηση της ζωής της: ότι ο πατέρας της, που τον λάτρευε, είχε τουφεκισθεί μαζί μ' ένα θείο της, από Κροάτες φιλοαξονικούς.

Τους τελευταίους μήνες του πολέμου (η Ιταλία είχε παραδοθεί στις 8 Σεπτεμβρίου του 1943), η Νάντια εργαζόταν ως γραμματέας στο στρατό των παρτιζάνων. Και έπειτα από πολλές περιπέτειες και κινδύνους, την κάλεσαν, το Δεκέμβριο του 1944, στο Βελιγράδι, όπου τοποθετήθηκε στο στρατηγείο του Τίτο.

Σ' αυτή τη θέση έμεινε ως το 1947. Όταν ο πόλεμος τελείωσε, πήγε σε μία νυχτερινή σχολή και μετά δυο χρόνια πήρε το απολυτήριο της που αντιστοιχούσε με απολυτήριο γυμνασίου. Αμέσως κατόπιν η ρωσική κυβέρνηση, που την έποχε εκείνη ήταν φιλική με τον Τίτο, την κάλεσε μαζί με άλλες 499 Γιουγκοσλάβες, να σπουδάσει ένα χρόνο στη Μόσχα. Η Νάντια άφησε το Βελιγράδι με μεγάλες ελπίδες.

Μετά το ρήγμα της Σοβιετικής Ρωσίας και του Τίτο, η Νάντια γύρισε στο Βελιγράδι, όπου της ξαναπαρουσιάστηκε η ευκαιρία να ταξιδέψει στο εξωτερικό. Πήγε για λίγες εβδομάδες στο Λονδίνο, μαζί με άλλες φοιτήτριες και φοιτητές, ενώ η Αγγλία έστελνε στη Γιουγκοσλαβία δικούς της σπουδαστές. Τώρα φοιτά στο πανεπι-

● Η Νάντια στο τέλος της εβδομάδας πηγαίνει με τον αρραβωνιαστικό της και χορεύει. Της άρεσει πολύ ο χορός.

στήμιο του Βελιγραδίου, ηλεκτρομηχανική. Κάθε πρωί σηκώνεται στις έξι και στις επτάμιση βρίσκεται στο Πανεπιστήμιο. Εργάζεται εκεί ως τις δυο το μεσημέρι. Μετά το μεσημεριανό φαγητό, που αποτελείται συχνά από ντοματόσουπα, πατάτες, ζυμακάκια, κρέας, τηγανίτες και καφέ, η Νάντια μελετά στο σπίτι. Όταν ο καφός είναι καλός, κάνει ένα περίπατο μαζί με τον αρραβωνιαστικό της ή τις φιλένδες της. Τέσσερις φορές την εβδομάδα παίρνει μέρος σε συμβούλια και μία φορά την εβδομάδα ασκείται στη σκοποβολή.

Πού και πού, η Νάντια πηγαίνει στον κινηματογράφο. Αγαπά περισσότερο τις αμερικανικές ταινίες. Οι αγαπημένοι της συγγραφείς ο Τολστόι και ο Α. Σίγκλαϊρ.

Η ίδια δεν παίζει κανένα όργανο, ακούει όμως με πολλή ευχαρίστηση Μπάχ, Μπετόβεν, Μότσαρτ, Πουτσίνι και Σλάβους συνθέτες. Όσον αφορά τα οικονομικά, οι Τσίκοβικ έχουν τις ίδιες πολλές ή λίγες φροντίδες, με τους περισσότερους Γιουγκοσλάβους πολίτες, αυτής της οικονομικής καταστάσεως. Ο πατέρας της Νάντια κερδίζει 4.000 δηνάρια. Η Νάντια παίρνει 2.600 δηνάρια το μήνα από την κυβέρνηση ως βοήθημα φοιτητικό. Για το σπίτι τους πληρώνουν 900 δηνάρια (100 δηνάρια είναι περίπου 10 δραχμές).

Το μέλλον της Νάντια: —Το όνειρό μου είναι να γίνω μία καλή χημικός. Θα παντρευτώ σε λίγο και ελπίζω να αποκτήσω πολλά παιδιά.

● Η νεαρή φοιτήτρια παίρνει μέρος σε πολλά συμβούλια.

● Μία φορά τη βδομάδα η Νάντια γυμνάζεται στη σκοποβολή.

Ένα ενδιαφέρον ιστορικό ανάγνωσμα

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

Ε'.

ΜΙΑ ΠΟΥ όπως είδαμε η βυζαντινή δρίσκονταν σε πολύ κατώτερη θέση από τους άνδρες, ήταν φυσικό και ο οικογενειακός της βίος να μη ήταν ευχάριστος και όμοιος. Σ' όλους τους λαούς της αρχαιότητας και του μεσαίωνα που δεν αναγνωρίζονταν στη γυναίκα κανένας είδους ισοτιμία στην κοινωνική ζωή, ο οικογενειακός της βίος ήταν μαρτυρικός. Είναι σωστό δεβάζει, πως αυτές οι συνθήκες που κρατούσαν από παλιά πολλά χρόνια είχαν δημιουργήσει και την ανάλογη ψυχολογία στις πιο πολλές γυναίκες. Ήταν δηλαδή υπνητικές και την κατώτερη θέση τους την έβρισκαν «φυσική». Έπειτα και η εκκλησία τροποποίησε τα πρώτα κηρύγματα του Χριστιανισμού που επέβαλε την ισοτιμία στους άνδρες και γυναίκες και θέσπισε απόλυτη υπαταγή της γυναίκας στον άντρα. Έτσι διαμορφώθηκε όπως είπαμε το συναίσθημα της υπαταγής.

Όστόσο, υπήρχαν και μερικές γυναίκες που εναντιωνόνταν στα καταθλιπτικά αυτά δεσμά και με τον ένα ή άλλο τρόπο εκδηλώνανε την «ανταρσία» τους. Όπως και στα χρόνια μας, μερικές γυναίκες που είχαν μεγάλη προίκα, όχι μόνο ξεφώνιζαν, αλλά και αντιλογούσαν στις προταγές του άντρα τους. Από λόγο σε λόγο λοιπόν άρχιζαν τους καυγάδες και διαταράσσονταν η οικογενειακή γαλήνη. «Αν είσαι αυτός που είσαι — λέγανε στον άντρα τους — το χρωστάς στην προίκα μου...».

Στα χρόνια του μεγάλου ιεράρχου Χρυσόστομου, φαίνεται πως είχαν δημιουργηθεί πολλά οικογενειακά δράματα και πολλές γυναίκες που ήταν άρχοντοπούλες σηκώναν κεφάλι και έκαναν στους άντρες τους τη ζωή άβυσσος. Γι' αυτό ο Χρυσόστομος παίρνει το μέρος των ανδρών και δογματίζει: «δενών πενιχρότεραν λαβείν γυναίκα, δεινόν ευπορώτεραν». Δηλαδή μεγάλο κακό είναι να παντρευτείς γυναίκα φτωχή, όπως μεγάλο κακό και αν πάρης πλούσια. Ο ίδιος όμως έχοντας υπ' όψη του τα παράπονα πολλών ανδρών που του ζητούσαν τη συμβουλή του λέει: «μυριάκις γενούμην πένης — ήκουσα λεγόντων — η παρά γυναίκας λάβειμι πλούτον».

Άλλες πάλι γυναίκες καυχιόντανε για την αριστοκρατική γενιά τους. «Εγώ είμαι από μεγάλο σόι, ενώ εσύ κατάγεται από παρακατιανή γενιά... δεν σ' αξίζει να με πάρης...» Και ξεφώνιζαν όταν άρχιζε ο καυγάς του τα ψέλλανε απ' την καλή. «Ανάνδρε και δειλέ, τεμπέλη και υπνάρη, ο τάδε, αν και είναι από κατώτερο σόι, ωστόσο δούλεψε, μόχθησε, πήγε στην ξενιτιά, εργάστηκε και γύρισε με μεγάλη περιουσία. Κι' έτσι πηγαίνει παντρώ καθάλα σε άσπρο πουλάρι, έχει δούλους πολλούς και άλλους τόσους ευνούχους, ενώ εσύ κάθεται χωρίς να κάνης τίποτα και τρώς την προίκα μου που σου έδωσαν οι γονείς μου...».

Μα τέτοιοι είδους καυγάδες δεν γίνονται μόνο στα χρόνια του Χρυσόστομου αλλά και αργότερα στα τελευταία χρόνια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, όπως μαθαίνουμε από ένα λαϊκό στιχουργό, τον Πτωχοπρόδρομο, που γράφει πολλούς στίχους, για να πη τον καμμό του από τα «βάσανα» που τραβούσε από τη γυναίκα του:

«Εγώ, ήμουν υποληπτική και σί, πτωχός πολίτης, εγώ είχον προίκα περισσή και σ' είχες ποδοκόπτη, εγώ είχον ασχημοχρύσαρον

και σ' είχες σκάφοδούγας, τί σε θέλω ξεπαρώ, το τί σε χρήω ούκ οίδα, αν ούκ εθάρρεις κολυμβάν, κολυμβητής μη γένου».

Δεν πρέπει όμως να δγάλουμε το συμπέρασμα πως όλες οι γυναίκες στο Βυζάντιο, ζητούσαν τα δικαιώματά τους. Στο γενικό ήταν υποταχτικές. Έσκυβαν το κεφάλι τους. Πικραίνονταν, υποφέρον, αλλά δεν διαμαρτύρονταν, όπως γίνεται και στα χρόνια μας. Τα παραπάνω λοιπόν παραδείγματα αποτελούν εξαιρέσι στο γενικό κανόνα.

Όμως ο ίδιος Ιεράρχης που κατακεραύνωνε τις βυζαντινές γυναίκες που «αυθαδίαζαν» συμβούλευε στους άντρες να είναι υπομονετικοί και να μη παραφέρονταν όταν οι γυναίκες τους ξεφώνιζαν. «Αν σου πη πως αυτά που ξεδύεις είναι δικά μου, πές της με το καλό πως δεν υπάρχουν «δικά μου και δικά σου». Αν συμβη κανένα δυσάρεστο και η γυναίκα σου αρχίξει να φωνάζει και να σε κακολογή, προσπάθησε να την μαλακώσης. Αν είναι από φτώχο σόι να μη της τολές και την ταπεινώσεις. Αν είναι γλωσσού ή νευρική να μη την δέρνης. Αφού είναι ντροπή να δέρνη κανείς τη δούλα του πολύ πιο μεγάλη ντροπή είναι να ξυλοκοπή το σύντροφο της ζωής σου».

Μα οι συμβουλές αυτές από το ένα αὐτί εμπναιναν και από το άλλο εξαίαναν. Τα οικογενειακά δράματα εξακολουθούσαν και πολλές φορές οι άνδρες χειροδικούσαν με τον πιο βάρβαρο τρόπο. Φαίνεται μάλιστα πως ο ξυλοδαρμός ήταν κάτι το συνηθισμένο, γι' αυτό στα προικοσύμφωνα ο πατέρας της νέας έβαζε το γαμπρό να υπογράψει χαρτί πως ούτε θα βρίζη τη γυναίκα του ούτε θα την δέρνη: «μη κακουχέιν μη δε υβρίσειν αυτήν εις σώμα μηδε εις πρόσωπον».

Όστόσο και πολλές αντρογυναίκες δεν υπάκουαν με ιάδιο υπομονή τη δάσβαρη συμπεριφορά των ανδρών τους: Σηκώναν και αυτές χέρι και τους τις έδρεχαν. Γι' αυτό στην Κύπρο θεσπίστηκε διάταξη η γυναίκα που έδερνε τον άνδρα της να πληρώνει πρόστιμο 50 υπέρπυρα και άλλα 51 να δίνει στον άντρα της!

Δεν θέλει ρώτημα πως η μεγαλύτερη αιτία για τέτοιους καυγάδες ήταν η ζηλοτυπία. Πολλοί για να λείψη το κακό αυτό συμβούλευαν τους άντρες να μη δείχνουν «υπερβολικόν ενδιαφέρον» για τις παραδολεύτες και σκλάβες και στις γυναίκες ούτε μέσα στο σπίτι τους να δείχνουν οικειότητα στους δούλους και υπηρέτες, ούτε όταν βγαίνουν έξω να κυττάζουν δεξιά και αριστερά.

Μα και οι συμβουλές αυτές δεν είχαν πρακτική σημασία γιατί το κακό είχε βαθύτερες ρίζες. Όπως και στην ελληνική αρχαιότητα, και στις ασιατικές χώρες, έτσι και στο Βυζάντιο, η αιτία της οικογενειακής ζωής. Έπειτα οι αντινομίες σε κοινωνικούς παραγόντες. Πρώτα απ' όλα η ισοτιμία που είναι απαραίτητος και βασικός όρος για την αρμονική οικογενειακή ζωή. Έπειτα οι αντινομίες και οι αντιφάσεις της κοινωνικής ζωής γεννούσαν ένα σωρό αντιθέσεις και παράλληλα ψυχολογικές καταστάσεις που προκαλούσαν τα οικογενειακά δράματα.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ΤΑΚΤ

Η νεαρή σύζυγος κυττάζει και θαυμάζει τα περιεχόμενα μιας διτρίνας κοσμηματοπωλείου.

—Τζώρτζ, λέει, πόσο θα ήθελα να είχα αυτό το διαχρυσίο.

—Δυστυχώς, δεν μου επιτρέπουν τα οικονομικά μου μέσα να σου το αγοράσω, αγάπη μου, λέει ο Τζώρτζ.

—Αλλά αν σου το επέτρεπαν, θα μου το αγοράζες, δεν εν' έτσι;

—Όχι, απάντα διπλωματικά ο Τζώρτζ.

—Γιατί; ρωτάει εκείνη έκπληκτη και θυμωμένη.

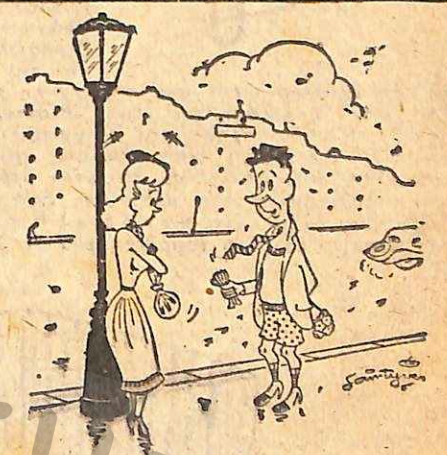
—Δεν είναι αρκετά όμορφα για σένα, αγάπη μου.

—Ω! Χουσε μου!

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

—Το ξέρω πως δεν πρόκειται να πάρω τα λεπτά μου μαζί μου όταν πεθάνω — μα μήπως και σ' θα μωρέσης να πάρης μαζί σου όλα αυτά τα πράγματα που αγοράζεις ;...

ΑΥΤΟ ΗΤΑΝ!

—Με συγχωρήτε που άργησα, αναγκάστηκα να γυρίσω πίσω: είχα ξεχάσει τα γάντια μου σπίτι.

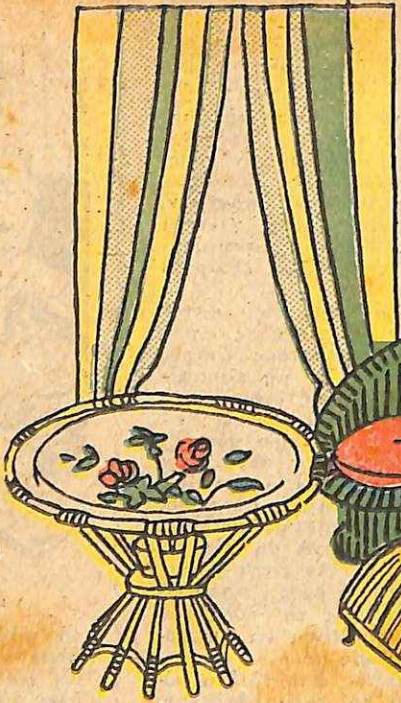

ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΚΑΘΡΕΦΤΗ;

—Γιάννη, για όνομα του Θεού, πήγαινε να κουρευτής σήμερα. Τα μαλλιά σου είναι φρικτά!

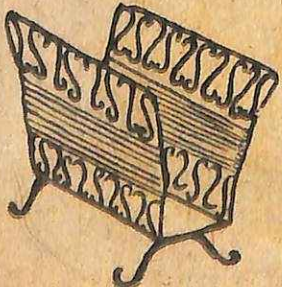
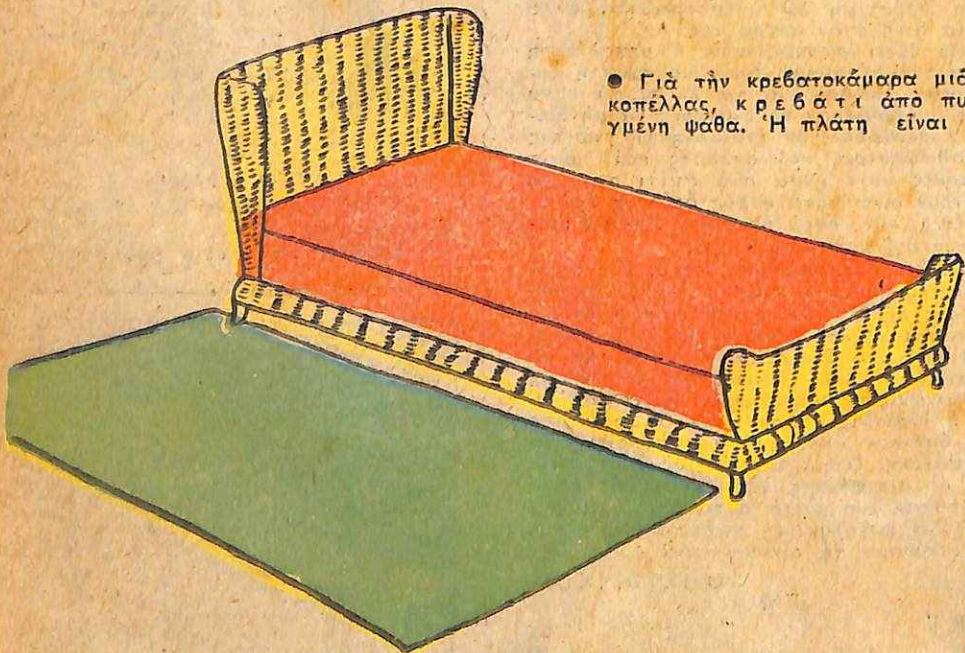
Μοντέρνες έπιπλώσεις

ΟΠΟΥ ΤΟ ΣΙΔΕΡΟ
Η ΨΑΘΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΛΑΜΙ
ΕΚΘΡΟΝΙΖΟΥΝ
ΤΟ ΞΥΛΟ

● Βλέπετε εδώ τρία διάφορα καθίσματα. Το πρώτο, άριστερο, μία τετράγωνη πολυθρόνα, με σκελετό από σιδεροσωλήνα, που συγκρατεί το κάθισμα και την πλάτη, φτιαγμένα από ψάθα πλε-
χτή. Το δεύτερο είναι μία στρογγυλή πολυθρόνα από καλάμι και ψάθα. Ένα παχύ μαξιλάρι την κάνει ιδιαίτερα αναπαυτική. Το τρίτο, «σαϊλόγκ» από ψάθα, στηρίζεται σε μεταλλικά πόδια. Στη μέση, το στρογγυλό τραπέζι από καλάμι και ψάθα, έχει για επιφάνεια ένα κρύσταλλο, που φανερώνει να φαίνεται μία γλάστρα ή ένα βάζο με λουλούδια, τοποθετημένο στη μέση της βάσεως.
● Έμπρός δεξιά, ένα μικρό τραπέζι, φτιαγμένο από ένα κομμάτι στρογγυλό ξύλο τοποθετημένο σε 3 πόδια από χρυσωμένο μπρούντζο.

● Για την κρεβατοκάμαρα μιάς νέας κοπέλλας, κρεβάτι από πυκνωμένη ψάθα. Η πλάτη είναι ύψηλη.

● Η πολύ πρακτική σύστη «σχάρας» για περιοδικά είναι συνδυασμός φερ-φορξέ και καλαμιού. Οι γραμμές της είναι αρμονικές και ευχάριστες στο μάτι, και χωρεί αρκετά περιοδικά, βιβλία και έφημερίδες.

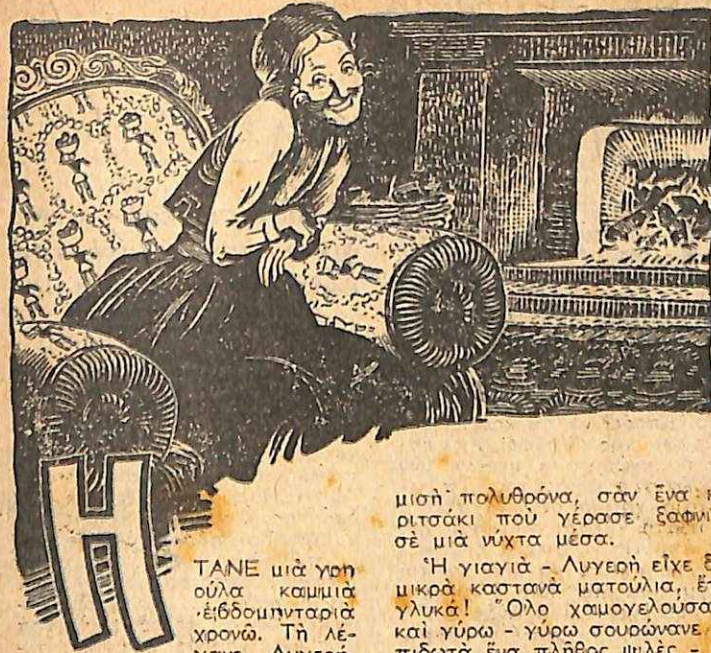
● Χοριτωμένη λάμπα, ή βάσις της οποίας — από φερ-φορξέ — σχηματίζει μία ανθρώπινη σιλουέτα με ένα μεγάλο καπέλο — το άμπαζούρ, που είναι φτιαγμένο από ψάθα διαφόρων χρωμάτων. Τα χέρια της σιλουέτας στηρίζουν 2 γλάστρες.
● Ίδου μία πρακτική βάση από φερ-φορξέ, για τη διακόσμηση του δωματίου με μερικές γλάστρες με διάφορα άνθη.
● Ένα τετράγωνο τραπέζι από ένα εσωτερικό ξύλινο σκελετό, ο οποίος έχει τυλιχθεί παντού εξωτερικά με ψάθα. Τα πόδια χαμηλά από χοντρό ξύλο.

ΕΝΑ από τα κύρια χαρακτηριστικά της σύγχρονης τέχνης στην επίπλωσι, είναι η συχνή χρησιμοποίηση του καλαμιού και της ψάθας. Τα δυο αυτά υλικά, που άλλοτε ήταν περιφρονημένα, θεωρούνται σήμερα ως έκλεκτα υλικά για την επίπλωσι μοντέρνων σαλονιών ή δωματίων. Το ίδιο συμβαίνει με το σφυρηλατημένο σίδηρο, το «φέρ-φορξέ»: Πρακτικό και στερεό, το είδος αυτό που έχει χρησιμοποιείτο άλλοτε για τα έπιπλα του κήπου, παίρνει τώρα τη θέση του στις έπιπλώσεις των πιο πολυτελών διαμερισμάτων, όπου και ταιριάζει θαυμάσια, παρά την, όμολογουμένως, ψυχρή όψη του που δείχνει στην πρώτη ματιά.

● Ένας τέλειος τύπος «σχάρας» για περιοδικά: Ο σκελετός του από «φέρ-φορξέ» ψηλώνει αρκετά ώστε να σχηματίζει τη βάση για ένα τραπέζι, όπου άκουμπάτε το φλυτζάνι ή το τασάκι του τσιγάρου.

‘Η γιαγιά ή Λυγερή

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗ ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΤΑΝΕ μιά γρη ούλα καμμία έβδομηνταριά χρονά. Τη λέγανε Λυγερή. Είδες εκεί ονο-
μα γιά μιά γρη ούλα. Όμως το σήκωνε ακόμα σά φλάμπου-
ρο της νιότης, το σήκωνε μ’ όλα τα έβδομηντα της και δεν τένταζε κάτω. ‘Η γιαγιά ή Λυγερή. ‘Ηταν κοντούλα, ήτονε κκεκετούλα και καλοστεκούμενη, άσπρη - άσπρη, με ψιλολογιά μισόδια, ντελικάτη και ναζού. Σ’ αυτή την ηλικία και ρόδιζε το μάγουλό της σαν την έπαιρναν οι ντροπαλόνες. Είχε πεντέξη έγγονες, κοπέλλες της παντρείας πιά οι μεγάλες, κι έμεις πούμαστε γειτονάκια, μιάν αυλή, άκούγαμε τόσες φο-
ρές νά την καλούνε γιαγιά, πού τη λέγαμε πιά όλοι έτσι. ‘Η γιαγιά ή Λυγερή. ‘Ηθελε το φακιολάκι της πάντα φρεσκε, και τ’ άσπρα σγουράκια της θγαίνανε με μιά κοιτσιστική φιλαρέσκεια στις παραυτίδες, μπουκλάκια μεταξάτά. Οι κο-
πέλλες της τα χαϊδεύανε.
— Όχου τά σγουράκια σου, γιαγιούλα, όχου τά καβουράκια σου!
Και κείνη κρυφοκαμάρωνε και ξεροκοκκινίζε σαν παιδού-
λα. Χτυπούσε ανάλαφρα το χέ-
ρι του κοριτσιού κι έλεγε:
— Έλα δά πλιά και σείς! ‘Έλα δά πλιά, λέγου!
Της είχαμε μιά φορδιά πολυθρόνα, ντυμένη με μιά λου-
λουδιόστη κλάδα, όπου εί-
χανε σκεματισμένα ένα σωρό παι-
δάκια με τριανταφυλλίες καλ-
τσες σφιχτές στο γόνατο και μαύσα γοβάκια. Εστούσαν ά-
πό ένα πανεράκι πράσινα τρι-
ανταφυλλά στο κεφάλι τους. Εί-
τανε ή πρώτη και ή τελευταία φορά πού βλέπαμε πράσινα τρι-
ανταφυλλά, όμως όλα αυτά τά παιδάκια, πού είτα-
νε στα-
ρισμένα παντού, σ’ όλες τις με-
ριές της πολυθρόνας, τ’ άκρα-
τούσανε χωρίς καμμιάν άπο-
ρία στο κεφάλι τους, με τον φυσικώτερο τρόπο. Στο τέλος των τελών και μεις συνθησάμε-
να τ’ άβλεπουμε έτσι, πράσι-
να, καλώς κοιμημένα. Αυτή ή πολυθρόνα είτανε πολύ φορδιά, σαν ένας μικρός καναπές, στη-
μένη άντικρυ στο παραγώνι, μέσα στη μεγάλη τραπέζα. Μπορεί κιόλας νά μην είταν έ-
ξαιρητικά φορδιά, και νά υάρ-
άπομυαινε έτσι μέσα στη θύ-
μηση, γιατί ή γιαγιά - Λυγερή είτανε πολύ μικροκαμωμένη, πολύ ντελικάτη, κι έπιασε τη

μιοή πολυθρόνα, σαν ένα κο-
ριτσάκι πού γέραςε ξαφνικά σε μιά νύχτα μέσα.
‘Η γιαγιά - Λυγερή είχε δυό μικρά καστανά ματούλια, έτσι γλυκά! Όλο χαμογελούσανε, και γύρω - γύρω σουρώνανε ρι-
πιδωτά ένα πλήθος ψιλές - ψι-
λές ζάρες, σαν άχτίδες καλο-
σύνης. Οι έγγονες βάσανε μα-
ξιλάρια και καθίζανε χαμους κοντά - κοντά στις μαλλένιες παντούφλες της με το φελλέ-
νιο πάτο. Της λέγανε και την πειράζανε:
— Ό, γιαγιούλα, πές μας, πώς το κάνεις και βαστιέσαι, μαθές, έτσι δερογουσάτη, νά γίνουμε κι ‘έμεις;
Και κείνη έλεγε πάλι ψευδοθυμωμένη:
— Έλα δά πλιά και σείς. ‘Έλα δά πλιά, λέγου.
‘Ετσι γαλιφα είταν ή γιαγιά ή Λυγερή, έτσι χα-
διάρα και ναζού. ‘Ο Μπαρ-
μπαλιάς είχε χρονία πού συχωρέθηκε, ώστόσο είτα-
νε πάντα σά νά ζούσε μέ-
σα σέ κείνο το παιδοθέμι, τόσο πολύ τότε μελειούσε ή γιαγιά - Λυγερή κι οι κοπέλλες, πού όλο και γυ-
ρίζανε την κουβέντα πάνω στη θύμηση του γιά νά την καλοκαρδίζουν. Μιλού-
σαν γιά τον παππού προ-
σχαρα, λέγανε χωρατόδες και ιστορικά του, σά νά-
τανε ή Μπαρμπαλιάς εκεί, κον-
τά στο παραγώνι, και φουμά-
ριζε τ’ άγισσομένο τσιπουόκι του και τάρκουγε και άπόσωνε τις κουβέντες, χαϊδεύοντας τις μουστάκες του.
‘Ετσι και κείνο το χειμω-
νιάτικο θράδυ. ‘Η Τριανταφυλ-
λιά, ή μεγάλη ή έγγυνη, με τις χοντρές πλεξούδες τυλιγμέ-
νες δυό φορές πάνω στ’ άσπρο κουτέλο, έριξε στη φωτιά μιάν ελίστικη σκίζα κι είπε:
— Ό γιαγιά - Λυγερή, ού-
λα δά καλά κι άξια στον και-
ρό σας, μόνο πού δεν όρίζατε την άγάπη σας. Ζας στεφανό-
νανε, μαθές, και το γαμπρό

τόνε πρωτοβλέπατε κατ άπό το στέφανο.
Γύρισε το γελαζούμενο πρό-
σωπό της προς τη γιαγιά θαρ-
ρετά, και ξανάπε με ψευτική λύπη:
— ‘Η καμένη ή γιαγιούλα!
‘Όλοι γυρίσαμε και βλέπα-
με τη γιαγιά, και περνούσαμε νά δούμε τί λογής πούλι θά θγάλε το φόλι της Τριαντα-
φυλλιάς.
‘Η γρηά κύτταξε κάμποσο τη χουσή φλόγα πού σηκώθηκε και χόρευε μέσα στο πασάγωνι κι είπε φανερά πειραγμένη:
— Το θαρείτε σεις, πώς δεν όρίζατε την άγάπη στα χρονία μας. ‘Αμ’ αν είτανε κι ά στε-
κούτανε άγάπη, στα χρονία μας είτανε, κοπελλούδα μου. Στα χρονία μας και στα ζαμά-
νια μας.
Κουνούσε το κεφαλάκι, κύτ-
ταζε τη φλόγα και χαμογελού-
σε σά νάβλεπε εκεί μέσα ένα γλυκό όραμα.
‘Η Τριανταφυλλιά άπόσωσε:
— Ναί! Θά μάς πείς τώρα πώς ή παππούς ήξαισε άπό έ-
ρωτίες και καλούδια...
‘Η γιαγιά σήκωσε τ’ άφλο-
γραμμένα φουδάκια της, είπε χωρίς νά σηκώσει τ’ άμάτια ό-
πό τη φλόγα:

— ‘Ο παππούς, μάτια μου, δεν ήξαισε άπό έρωτίες κι άπό καλούδια. Δεν ήξαισε κείος άπό «φλέρτια» και «εργολασίες» και ζαχαρώματα. ‘Ο παππούς ή-
ξαισε από άγάπη. Αυτό εν-
άλλο πράγμα βλέπεις. ‘Ο πα-
πούς είταν άρχοντάδωτος.
‘Εγώ είμωνα φτωχούλα. Στα λιομαζώματα μ’ άγάπησε ή ά-
γισμένης. Είμωνα με τη μά-
να μου στον «νταϊφά» πού μά-
λευε στα χτήματά του. Πενή-
τα κοπέλλες, δέκα ραβδόστα-
δες, όχι πείξε, γέλασε. ‘Ανά-
μεσα τους κι ‘εγώ. Μιά μαζώ-
τρα, μωρό πράμα. Είμωνα δεν είμωνα δεκαπέντε χρονά. Σάν

τέλειωσαν οι έλιές, γυρίζαμε με τ’ άβελία και με τ’ άγού-
τα απ’ το χωράφι, όλοι, μαζώ-
τες και ραβδόσταδες κι άγώ-
γιάτες, νά φάμε τις θηγαίνες στο σπίτι τ’ άφεντίου και νά γλεντήσουμε τ’ άγλιτώμα-
τα. Τα παλικάρια πήραν τ’ άκα-
θια μας, τ’ άσκήσανε υπλά πά-
νω στις μακριές ραβδόστερες και τ’ άβελανε φωτιά. ‘Αναφαν-
και καϊγόντανε στον άέρα, κι οι λόχες τους πετούσανε, κ’-
όχι κίνα μπαϊράκια. Είχαμε πολ-
λές χαρές κείνα τ’ άχρονία σαν γιορτάζε ή κόσμος τ’ άγλι-
τώματα». Τά ζά άνεβαίνανε μπροστά, φορτωμένα τ’ άστε-
νά γουάρια, στολισμένα με μωρσίνες κι άγριοπιπεριές με κόκκινα βολάκια. ‘Ο παππούς μάς καλοδέχτηκε στο σπίτι. Χορέψαμε, γελάσαμε, τραυ-
δήσαμε, φάγαμε θηγαίνες με το μέλι. Στο τέλος μωρσισε σ’ όλους κι άπ’ ένα άσπινέο «κάρτο» γιά ρεγάλο. Είταν χιο-
νισμένα, σαν καλή ώρα άπόψε, και φευγαίε απ’ το σπίτι του. (τούτη έδω ή τραπέζα εί-
ταν) κοντολογούσαν τ’ αεσά-
νυχτα. Πήγαμε και μεις με τη μητέρα μου νά καλονυχτίσουμε τ’ άφεντίο και νά φηθούμε και το χρόνο. ‘Ο παππούς σιμογέλασε, ξεροκοκκίησε κι είπε:
— ‘Ε, ή Θεός νά σας έχει γε-
ρές, κι ή Λυγερή, στο χέρι σας είναι, μπορεί νά μαζέψει κον-
τά μου όλα της τ’ άχρονία και ποτέ νά μην έχει γλιτώματα!
Σάν πήγαμε σπίτι, στρώσα-
με και κοιμηθήκαμε κι ή βο-
ριάς τραγουδούσε μέσα στην καμινάδα. ‘Η μάνα μου ή συ-
χωρεμένη γύριζε και ξαναγύρι-
ζε σαν το φίδι μέσα στο στρω-
σίδι της.
— Δεν έχεις ύπνο, μάνα, ά-
ποψε, της λέω κατ’ άπό το πά-
πλωμα.
— Δεν τον άκούς πού λύ-
σαζε, θ’ αττέρα! μου λέει, τ’ ά-
χα ή άγέρας πού σφύριζε της φευγαίτζε τον ύπνο.
‘Εγώ μιλά. Σέ λίγο ή μάνα μ’ πάλι γυρίζει πλεύρο και ξε-
φυσά. ‘Εγώ κάνω πώς δεν ά-
κούω. Κείνη δέ βάσταξε. ‘Ε-
δγαλε το κεφάλι άπό το στρω-
σίδι και λέει:
— Τόν άκούσες δά, θ’ αττε-
ρα;
— ‘Ασ’ τον κι ός φυσά ώ-
που νά θαρθεθεί, μάνα, της κ’-
νω πάλι γώ κατ’ άπό το πά-
πλωμα. Μήτε καράβια έχου-
με στη θάλασσα, μήτε κορπό στα δέν-
ρα...
Κείνη ξαναλέει:
— Γιά το λόγο τ’ λέγω, θ’ αττέρα. Τόν άκούσες τ’ ά-
λογο τ’;
— ‘Α! Γιά τ’ άφεντίο λές, μάνα; Λόγος είταν σαν όλονο, δεν κατάλαβα νάμαι δά και τίποτα σημαδιακό, κ’άω γώ τον άνήξερο.
Κείνη δέ μεταμύληξε. Μόνο γύρισε απ’ την άλλη και γώ άνεστένονα κι άποκοιμήθηκα. Σέ δυό βδομάδες έρχεται στο σπίτι ή κυρά-Παγώνα, ή προσεήνητρα, Κυριακή άπόλει-
τονα είτανε. ‘Εφερε τ’ άπρο-
ξενία του παππού. Χαρές πιά

Ο Ο ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗ-
ΛΗΣ είναι ή μεγαλύτερη σύγχρονη πεζογράφος. Τό έρ-
γο του και σε όγκο και σε ποιότητα είναι επιβλητικό και ή επίδρασις του στην πορεία της μεταπολεμικής πεζογρα-
φίας μας σημαντική. ‘Ο Μυ-
ριβήλης γεννήθηκε στη Σκα-
μνιά της Μυτιλήνης. Στα γράμματα πρωτοεμφανίσθηκε άπό τ’ ά μαθητικά θρανία (1910) με συνεργασίες του

στα περιοδικά της Σύνοσης και της πατρίδας του. Γυρί-
ζοντας στη Μυτιλήνη ύστερα άπό τον πρώτο μεγάλο πόλε-
μο, δημοσίευσε σε έπιφυλλί-
δες το «‘Η ζωή εν τάφω», το έργο πού τον κατέστησε πα-
σιγνωστό όταν τ’ έξέδωσε σε βιβλίο (1924). ‘Από τότε ή ή άνοδος του είναι σταθε-
ρή. Τα έργα του μεταφράζον-
ται σε πολλές γλώσσες.

— ‘Α! Γιά τ’ άφεντίο λές, μάνα; Λόγος είταν σαν όλονο, δεν κατάλαβα νάμαι δά και τίποτα σημαδιακό, κ’άω γώ τον άνήξερο.
Κείνη δέ μεταμύληξε. Μόνο γύρισε απ’ την άλλη και γώ άνεστένονα κι άποκοιμήθηκα. Σέ δυό βδομάδες έρχεται στο σπίτι ή κυρά-Παγώνα, ή προσεήνητρα, Κυριακή άπόλει-
τονα είτανε. ‘Εφερε τ’ άπρο-
ξενία του παππού. Χαρές πιά

Εμείς, τρεχάματα. Ήθελε στο φτωχικό μας κι ο γαμπρός. Ο ριμμος άντρας είταν, όμως ο μορφος, μεγαλοκαμωμένος, μαυρομάτης και γαϊτανοφρόνης. Φορούσε τα καλά του, τσόχινη δράκα, μεταξωτό ζουνάρι, κεντητό μείντονογέλεκο και τσακιστό φέσι με δαριά φούντα. Βγήκα, κέρασα. Αρραβωνιάστηκε, σταυρώσαμε δαχτυλίδια. Σ' ένα χρόνο είτανε να γίνει η χαρά. Η κυρά - Παγώνα πια στα μέσα και στα δέξω. Είτανε δά, Θεός σχωρέστη, μια τετραπέρατη γυναίκα. Χωρατατζού και μαριόλα. Παράξενη γυναίκα, όμως η καρδιά της ένα κομμάτι μάλαμα. Ξεπνίχεται, έρχομένη απ' τις Σαραντά Κλησές, χρόνια. Ολομόναχη στον κόσμο. Η χαρά της να παντρωθεί τον κόσμο. Έλα δα σύ, ο πατέρας μου να λάχει ένας μουρμούρης, ένας ανάποδος άνθρωπος, Θεός σχωρέσ' τον. Όλα τότε φαίγανε, όλα τον μπόδιζαν του γαμπρού. Τα καλά που μούστεινε τότε προσδένανε. «Με τις άρχοντιές του, δηλαδή, πιάει να μάς θαμπώσει το μάτι!..» Κάθε φορά τούκανε κι από μια χωριάτια του παππού. Όπου στο τέλος θύμωσε και κείνος απ' τις χοντροδές του πεθερού του, φωνάζει μια μέρα κρυφά την κυρά - Παγώνα, δγαζέει το δαχτυλίδι μου απ' το χέρι του και της το δίνει:

— Πάρτονε τούτον το χαλκά, της λέει, και πηγαίνε τον πίσω της Λυγερής. Πές της, πώς δεν τρώγονται πια τα φερσίματα του γονιού της. Άς λείψει κι άς πιά να δρεί τον καλύτερό μου. Χαρίζω.

«Βρέ καλέ μου, δρέ κακέ μου», να πολεμά η κυρά - Παγώνα να γυρίσει το κεφάλι του να κρατήσει το δαχτυλίδι. Τίποτα. «Νά το πάρεις και να της το πές στα χέρια της». Σήκωσε και κείνη θυμωμένη τις πλάτες, το πήρε και τόδεσε κόμπο στην άκρη στη μαγουλίκα της.

Ο παππούς την περίμενε να του φέρει τα νέα.

— Το πήγες;

— Το πήγα, λέει η Παγώνα.

Ο παππούς αναστέναξε.

— Και τί σου είπαν;

— Τί να μου πούν, λέει η Παγώνα. Περήφανοι άνθρωποι είναι, λόγο δε σταύρωσαν.

— Καλά! κάνει ο παππούς, και πάλι θαυματοστέναξε. Ήθελε γιά τον κόπο σου! Και δγαζέει και της δίνει ένα άσημένιο μετζίτι.

— Νάσαι καλά, λέει η Παγώνα, και δένει το μετζίτι στη μαγουλίκα της.

Εμείς στο σπίτι, να μην ξαίρουσε τίποτα απ' αυτά. Μήτε δαχτυλίδι είδαμε, μήτε η Παγώνα μάς είπε τίποτα.

Πέρασαν έτσι μήνες. Χρόνος κόντεψε. Ο Λιάς δε φαινότανε πιά απ' το σπίτι και κανένας δεν ήθελε τί τρέχει. Έγώ, φαρμάκι στην καρδιά, όμως πού να δγαλώ κουβέντα απ' το στόμα. Ο πατέρας φουρτουμισμένος απ' το πωρί ως το δρόμο. «Δεν σάς τάλεγα, δεν σάς τάλεγα!» Και κανένας μας να μην ξαίρει τίποτα, ούτε γιά το γυρισμό του δαχτυλιδιού, ούτε γιά το χολιάσμα του παππού σας. Όπου ο Λιάς ήρθε: άρρωστος. Άχάμνηνε, αδυνάτιζε, κτρινίζε, σούρωνε μέρα με τη μέρα και κανένας δεν ήξερε τί έχει. Πήγε στη Χώρα, στους γιαντούς, τον ζεταζανε, τίπο-

τα δεν του βρίσκανε. Όσο το όλο κι αδυνάτιζε. Χτικιό είναι, είπανε. Όπου μια μέρα που έλαχε στο σπίτι του η κυρά - Παγώνα, την παίρνει στα λόγια απέξω, απέξω και της λέει τον καημό του.

— Άμ, το ξαίωω γώ, κυρά - Παγώνα, τί έχω. Μόνο τί να κάνω τώρα, πούναι πια χαλασμένα τα πράματα. Η πέτρα έπεσε στο πηγάδι και πάει Γυρίζει πια πίσω η πέτρα;

— Ποιά πράματα μπρέ, είναι χαλασμένα; ρωτά η κυρά - Παγώνα, και ποιά πέτρα έπεσε στο πηγάδι;

— Έ, πώς τα ξαίρεις λέει ο παππούς κι αναστενάζει. Αυτή η άνακεφαλάδα μου ν' αποδιώξω τον άρεδώνα της Λυγερής. Άμποτε νακούγα τα λόγια σου τότες, κυρά - Παγώνα, να μην της το γυρίζα το δαχτυλίδι. Σαμπως είτανε να πάρω τον πατέρα της στεφανωτό...

— Ποιό δαχτυλίδι λές αυτό το πέρα, μπρέ; λέει η κυρά - Παγώνα.

— Το δαχτυλίδι της Λυγερής λέω, που σουδωσα πέσει και της πήγες πίσω, μαζί με τα πικρά μου λόγια.

Κάνει έτσι δά η κυρά - Παγώνα, λύνει κάτ' από το σαγόνι τη μαγουλίκα της και χαλά ένα κόμπο στη μια την άκρη. Από μέσα δγαζέει το δαχτυλίδι και το δίνει του παππού σας.

— Μπρέ Λιά, του λέει, γιά πρωτάρα με πήρες, μαθές, που πίστεψες πώς θα πηγαίνα πίσω το δαχτυλίδι σου στην κοπέλα; Ένα χρόνο, μπρέ, το βαστώ δεμένο δδονά και φυλάω την ώρα τ'! Πάρτο, μπρέ, και τράβα στο κορίτσι, πετ'νοκάφκαλε!

Λύνει και την άλλη άκρη του κεφαλόπανου και δγαζέει ένα μετζίτι.

— Νά πάρτο και τούτο, του λέει. Μου τόχες δάσει γιά το ποδοκόπι που δεν έκανα, προκομένε!

Ο παππούς αναγάλιασε. Παίρνει πίσω το μετζίτι, δγαζέει και της δίνει μια χρυσή λίρα. Αυτό είταν. Την ίδιον ώρα ο παππούς ήρθε στο σπίτι κι ο γάμος έγινε άρον - άρον, σαν σήμερα των Φωτών μεσα σε δώδεκα μέρες, και τα πικριδιά μ' αφήμένα στη μέση. Την ίδιον ώρα πέρασαν κ' οι άνορεξίες του κ' οι άνεφαγές του κ' οι ζαλάδες κ' οι ζωόστιες και τα κοιμένα γόνατα.

Η γιαγιά - Λυγερή σήκωσε τα μάτια από τη φλόγα και κύτταξε τις εγγόνες.

— Νά. Τέτοιες λογής είτανε στα χρόνια μας οι έρωτιές και τα καλούδια, κοπέλλες. Είταν άγάπη του θανάτá. Τ' άκούς. Τριανταφυλλιά μ'; Τ' άκούγω να λές!

— Όξω στο δρόμο στοιβαζε δλοένα το χιόνι πάνω στο χιόνι, κ' οι μπαμποκούλες άκουμπούσανε σαν πεταλούδες πάνω στο χλιδό τζάμι και σήθωνε. Τα κούτσουρα τρίζανε γλυκά μέσα στο φαρδύ παραγόνι και χόρευε η φλόγα η παλαστή πάνω στις ελίτικες σκιζές. Η γιαγιά σώπαινε και χαμογελούσε προς τη φωτιά που λαμπράδιζε, και τα ζωγραφιστά παιδίακια σηκώνανε τα πανεράκια τους απ' όλες τις μεριές της μεγάλης πολυθρόνας της, τα πανεράκια τους που είταν γεμάτα από πράσινα τριαντάφυλλα. Κανένας δεν έκοψε τη χρυσή κλωστή της σιωπής, και

ΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ο ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΙΣΟΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ;

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ θέσι της γυναίκας στην κοινωνία είναι πολύ διαφορετική απ' ό,τι ήταν σε παλαιότερους καιρούς. Η «έξοδος» της γυναίκας από το σπίτι όπου ήταν κλεισμένη επί αιώνες και η εμφάνισή της σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής είχε ως αποτέλεσμα φυσικό, μπορεί να πη κανείς, την άνωψισι της θέσεώς της και την αναγνώρισι εκ μέρους των άνδρών της άξιας της. Τα τελευταία χρόνια σε όλα σχεδόν τα κράτη γίνεται συνεχής άγώνας από τις γυναικείες οργανώσεις με σκοπό να εξασφαλίση η γυναίκα τα ίδια δικαιώματα που έχει και ο άνδρας. Το σημαντικότερο αποτέλεσμα αυτών των προσπαθειών του «άσθενος φύλου» ήταν να υπογραφη την 24ην Απριλίου 1953 στη Ν. Υόρκη Διεθνής Σύμβασις «περί πολιτικών δικαιωμάτων της γυναίκας». Στη σύμβασι αυτή καθορίστηκε ότι οι γυναίκες έχουν δικαίωμα να εκλέγουν εις όλες τις εκλογές που θα γίνονται στη χώρα τους και να εκλεγώνται σε όλα τα δημόσια σώματα (π.χ. Βουλές, δημοτικά συμβούλια κ.λ.π.).

Το θέμα της ισότητος των φύλων έχει προβλεφθή και ρυθμισθί και σε προηγούμενες συμβάσεις των τελευταίων ετών. Π.χ. η οικουμενική διακήρυξι των δικαιωμάτων του ανθρώπου η οποία εψηφίσθη στο Παρίσι την 10.12.1948 από τη Γενική Συνέλευσι του ΟΗΕ, ορίζει στο άρθρο 1: «Όλα τα ανθρώπινα όντα, γεννώνται ελεύθερα και ίσα εις άξιοπρέπειαν και δικαιώματα...». Στο άρθρον 2: «έκαστος άνευ διακρίσεως ιδίως φυλής, χρώματος, φύλου, γλώσσας, θρησκείας, πολιτικής ή άλλης δοξασίας, εθνικής ή κοινωνικής προελεύσεως, περιουσίας, γεννήσεως ή άλλης καταστάσεως, δικαιούται όλων των δικαιωμάτων και ελευθεριών...». Επίσης η διεθνής Σύμβασις της Ρώμης «διά την προσπίσιν των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών» που υπεγράφη στη Ρώμη την 4.11.1950 ορίζει στο άρθρο 14 ότι η ύπαρξι των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών πρέπει να εξασφαλισθί σε κάθε άτομο, άσχετως διακρίσεων φύλου, φυλής, χρώματος, γλώσσας, θρησκείας, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, εθνικής ή κοινωνικής προελεύσεως κ.λ.π.

Το θέμα της ισότητος των φύλων έχει προβλεφθή και ρυθμισθί και σε προηγούμενες συμβάσεις των τελευταίων ετών. Π.χ. η οικουμενική διακήρυξι των δικαιωμάτων του ανθρώπου η οποία εψηφίσθη στο Παρίσι την 10.12.1948 από τη Γενική Συνέλευσι του ΟΗΕ, ορίζει στο άρθρο 1: «Όλα τα ανθρώπινα όντα, γεννώνται ελεύθερα και ίσα εις άξιοπρέπειαν και δικαιώματα...». Στο άρθρον 2: «έκαστος άνευ διακρίσεως ιδίως φυλής, χρώματος, φύλου, γλώσσας, θρησκείας, πολιτικής ή άλλης δοξασίας, εθνικής ή κοινωνικής προελεύσεως, περιουσίας, γεννήσεως ή άλλης καταστάσεως, δικαιούται όλων των δικαιωμάτων και ελευθεριών...». Επίσης η διεθνής Σύμβασις της Ρώμης «διά την προσπίσιν των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών» που υπεγράφη στη Ρώμη την 4.11.1950 ορίζει στο άρθρο 14 ότι η ύπαρξι των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών πρέπει να εξασφαλισθί σε κάθε άτομο, άσχετως διακρίσεων φύλου, φυλής, χρώματος, γλώσσας, θρησκείας, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, εθνικής ή κοινωνικής προελεύσεως κ.λ.π.

Επίσης η διεθνής Σύμβασις της Ρώμης «διά την προσπίσιν των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών» που υπεγράφη στη Ρώμη την 4.11.1950 ορίζει στο άρθρο 14 ότι η ύπαρξι των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών πρέπει να εξασφαλισθί σε κάθε άτομο, άσχετως διακρίσεων φύλου, φυλής, χρώματος, γλώσσας, θρησκείας, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, εθνικής ή κοινωνικής προελεύσεως κ.λ.π.

μέσα στη ζεστή τραπεζαρία πήγαινε κ' έρχοταν ο ίσκιος του παππού. Ήμερος και γελαζόμενος, με το μακού γιασομμένο τσιμπούκι που όλο κάπνιζε. Χαμογελούσε και χάριδε τις μουστάκες του. Σάν νατάν εκεί πλάι κι αυτός, σαν να τάκουγε όλα κ' έννεφε με το κεφάλι του θεβαιωτικά.

— Τ' άκούς, Τριανταφυλλιά μ'; Τ' άκούγω να λές!

Σ. ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Ποιός έχει περισσότερα δικαιώματα κατά την ελληνική νομοθεσία.

Υπάρχουν σήμερα κράτη τα οποία έχουν κατατάξει νομικώς τη γυναίκα ως ίση έντελώς προς τον άνδρα. Κατά τα συντάγματα των κρατών αυτών, άπονέμονται στη γυναίκα δικαιώματα ίσα προς τα των άνδρών σε όλους τους τομείς της κοινωνικής δραστηριότητος (π.χ. πολιτικών τομέα, επαγγελματικών, εκπαιδευτικών κλπ.). Τα δικαιώματα αυτά των γυναικών δεν αποτελούν κενές φράσεις ενός νομικού κειμένου, αλλά είναι αληθινά δικαιώματα διότι παρέχουν στη γυναίκα την ίδια προστασία που παρέχουν και στον άνδρα γιά την εξασφάλισι της εργασίας, του μισθού, της αναπαύσεως, των κοινωνικών ασφαλίσεων και της παιδείας. Επί πλέον εξασφαλίζουν ιδιαίτερη προστασία της γυναίκας μητέρας κατά την περίοδο της κυοφορίας.

Η Ελλάς δεν εύρίσκεται μεταξύ των κρατών αυτών. Κατά το Σύνταγμα μας ορίζεται στο άρθρον 3 ότι «οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου» αλλά πέραν αυτού τίποτ' άλλο. Δεν υπάρχει στο ελληνικό Σύνταγμα διάταξι που να λη ότι οι γυναίκες έχουν τα αυτά δικαιώματα με τους άνδρες ή να δοίξη κατ' άλλον τρόπον ειδικώς, ισότητα των φύλων. Αντιθέτως, κατά την ελληνική νομοθεσία υπάρχουν αρκετές ανισότητες μεταξύ άνδρών και γυναικών και οι ανισότητες αυτές, όπως είναι εύδητο και γνωστό υπάρχουν εις βάρος της γυναίκας. Εύτυχως με τον πρόσφατο νόμο του έτους 1952, μία από τις κυριότερες ανισότητες, ή σπουδαιότερη ίσως (διότι αυτή κυρίως είχε και έχει άκόμη ως συνέπεια να διατηρούνται και οι λοιπές ανισότητες) δηλ. το ότι οι γυναίκες δεν είχαν δικαίωμα να εκλεγούν και να εκλεγώνται στις βουλευτικές εκλογές, καταργήθηκε. Έτσι σήμερα, οι γυναίκες, ως προς τα πολιτικά δικαιώματα εξωμοιώθηκαν με τους άνδρες. Διατηρούνται όμως άκόμη αρκετές ανισότητες σε διάφορους κλάδους του ελληνικού δικαίου (τις σπουδαιότερες απ' αυτές θα τις δούμε την προσεχή φορά).

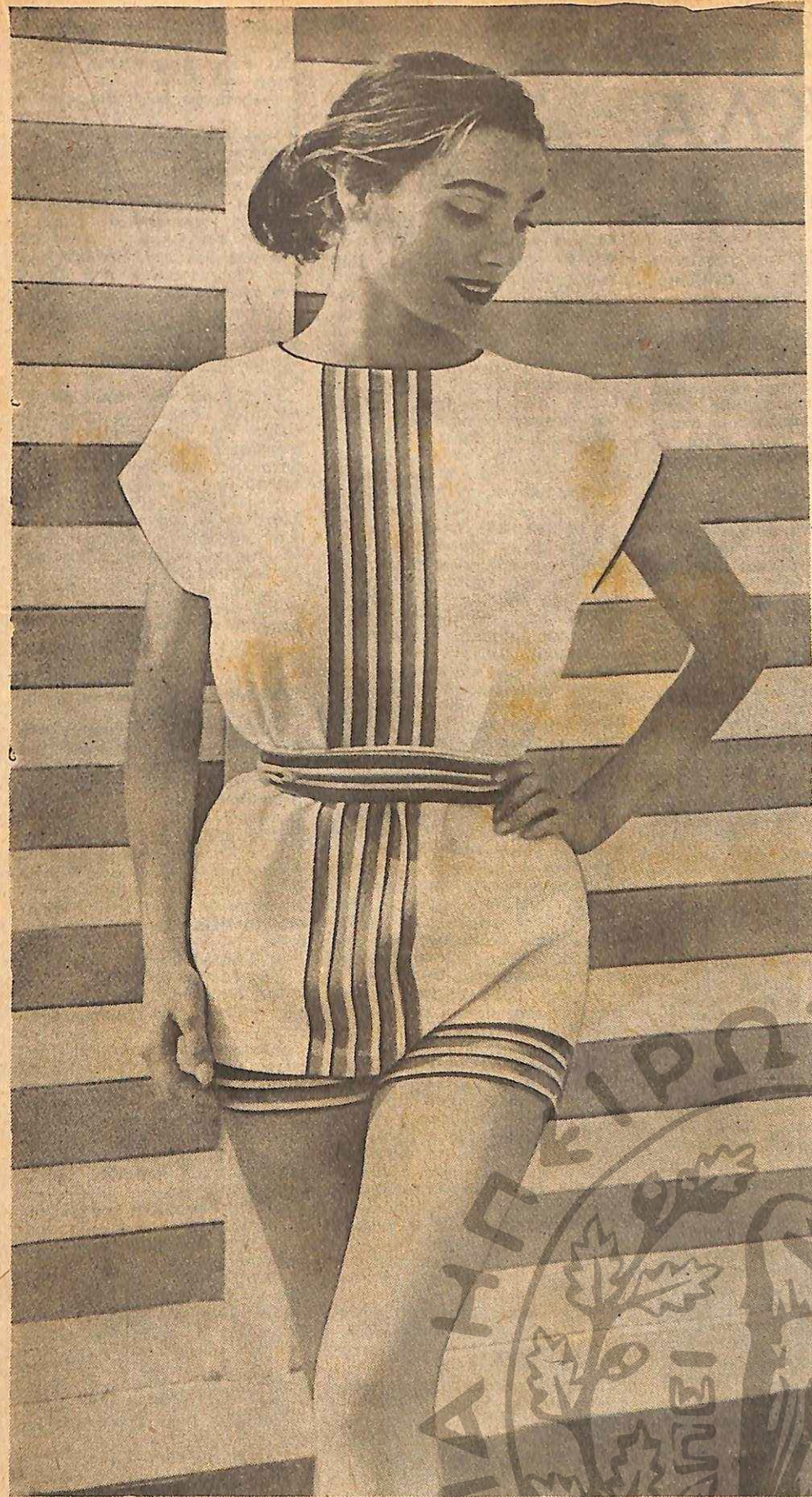
Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Γνώσις

«Αυτός που δέ ξέρει και δέ ξέρει ότι δεν ξέρει, είναι τρελός: άπόφευγέ τον...»

«Αυτός που δεν ξέρει και ξέρει ότι δεν ξέρει, είναι ένα παιδί: εκπαιδεύσε το...»

«Αυτός που ξέρει και δεν ξέρει ότι ξέρει, κοιμάται...» Έμπνησέ τον. Αυτός που ξέρει και ξέρει ότι ξέρει, είναι ένας γνωστικός: ακολουθήσε τον.

ΤΑ ΜΟΝΟΚΟΜΜΑΤΑ ΣΟΡΤ

Τα μονοκόμματα σορτ είναι φέτος πολύ της μόδας. Τόσο τα σορτ που καταλήγουν σε παντελονάκι όσο κι εκείνα που σχηματίζουν φουσιτίτσα. «Όταν τελειώνουν σε φουσιτίτσα φοριέται από μέσα ιδιαίτερο παντελονάκι. Το σορτ που δλέπετε στη φωτογραφία έχει στη μέση μια λουρίδα κατακόρυφη

ριγέ που έπιτείνει την έντύπωσι του μονοκόματου. Το παντελονάκι είναι μακρύτερο και καταλήγει στο τμήμα του ύφασματος που έχει τη ριγέ λουρίδα. Αν δεν βρήτε ανάλογο τύπο ύφασματος, μπορείτε να γαρνίρετε το σορτ με ιδιαίτερα κομμάτια από ριγέ ύφασμα. Δοκιμάστε το, είναι κάτι το χαριτωμένο.

Εμείς και τα παιδιά μας

«Η ΜΙΚΡΗ ΜΟΥ ΚΟΡΗ ΞΕΡΕΙ ΝΑ ΜΑΓΕΙΡΕΥΗ»

Η ΜΗΤΕΡΑ μου ήταν μια εξαιρετική νοικοκυρά. Το σπίτι της έλαμπε πάντα από καθαριότητα και ό,τι μαγειρεύε ήταν περίφημο. Έγώ όμως δεν ήμουν καθόλου ευχαριστημένη. Γιατί η μητέρα μου δεν ήθελε ν' ανακατευτώ καθόλου στο νοικοκυριό της, λέγοντας αιώνας πώς ήμουν μικρή. Αυτό το πράγμα με λυπούσε πολύ, γιατί πολλές φορές λαχταρούσα να τη βοηθήσω στο πλάσιμο των κουλουριών, στο ζωαρώμα των κουραμπιέδων, στο ξεκόνισμα των επίπλων. Κι αν καμιά φορά μ' άφινε επί τέλους να κάνω κάτι, με σταματούσε γρήγορα, γιατί, καθώς έλεγε, δεν το έκανα καλά. Και φυσικά δεν το έκανα καλά, αφού δεν μου έδειξε ποτέ.

Γι' αυτό κι' εγώ, αργότερα που παντρεύτηκα και άπόκτησα ένα κοριτσάκι, άποφάσιζα να μη έμποδίσω την κλίσι του στο νοικοκυριό αν είχε. Πραγματικά η Μαρία μου φαινόταν από μικρή πώς αγαπούσε να με βοηθά σε μικρές και έλαφρές δουλειές. Την άφινα στη διάθεσί της και της έδειχνα πώς να τις κάνει καλά. Σήμερα είναι δώδεκα χρονών και το πιστεύετε; Το καλοκαίρι που δεν έχει σχολείο είναι γιά μένα μια πολύτιμη βοηθός.

Χαμογελάτε ίσως νομίζοντας πώς η μητρική μου υπερηφάνεια με κάνει να υπερβάλλω κάπως τα πράγματα. Έγώ όμως δεν ήθελα να καυχήθω γιά την άξια κορούλα μου. Ήθελα να σας διηγηθώ, πώς το κατώρθωσα. Γιατί έκτος από τα νοικοκυριά που σας είπα, υπάρχουν ανάμεσα στις δυο μας και άλλα πράγματα, λιγώτερο πρακτικά και περισσότερο πνευματικά. Η κορούλα μου κι' εγώ σπάνια έχουμε διαφορετικές γνώμες. Και ενώ άλλες μητέρες από τον κύκλο μου, παραπονούνται δι' ακρκώς γιά τις κόρες τους που όσο μεγαλώνουν, τόσο πιά δυσκόλες γίνονται, η Μαρία κι' εγώ είμαστε οι καλύτερες φιλένδες, που συζητούμε όλες τις φροντίδες του κοινού μας νοικοκυριού.

Γιά να μιλήσω ειλικρινά, στην άρχη δεν ήθελα να το άποφασίσω. Πώς είναι εύκολο, ένα μικρο κοριτσάκι να άνακατευτή στο φαγητό, σε πράγμα δηλαδή που χρειάζεται, έκτος της πείρας, γρηγοράδα και έτοιμότητα; Ο κόπος όμως που έκανα γιά να τη διδάξω διάφορα σχετικά πράγματα, ανταμείφθηκε. Και είμαι δέδαιη ότι νίκησε εύκολώτερα τις δυσκολίες που είναι φυσικές στην ηλικία της. Μπορεί τώρα να μάς κάνει ένα εύκολο φαγητό, όποτε έχει όρεξι, παίρνοντας όλη την εύθυνη πάνω της και άκούοντας τα παινήματα όλης της οικογένειας.

Γιατί πώς το μαγειρέμα διδάσκει πολλά πράγματα. Σε άναγκάζει να είσαι καθαρή, τακτική, να χρησιμοποιήσ σωστά τον καιρό σου και να είσαι προσεχτική. Γιά να ώφεληθί απ' όλα αυτά η κορούλα μου, την έαυσα με ένα ώρισμένο σύστημα στα μυστήρια της μαγειρικής τέχνης. Προσέβα δηλαδή ότι έπρεπε να της τα έξηγώ όλα και αν είναι δυνατό να της τα δείχνω έτσι, που να τα καταλαβαίνει ένα άνηξρο παιδί. Ό,τι έμεις κάνουμε χωρίς σχεδόν κέφι και έτοιμασία, π.χ. το χτύπημα ενός αυγού, γιά τα χεράκια ενός παιδιού είναι μεγάλη υπόθεση. Και όταν πετύχη, δεν πρέπει να ξεχνούμε να το παινεύουμε με θερμά λόγια.

Τέτοιες ήταν οι πρώτες δουλειές που έμαθε η Μαρία μου: το χτύπημα των αυγών, το τρίψιμο του τυριού κ.τ.λ. Γιά να μη θαυμάται όμως, την άφησα σε λίγο να κάνει ένα τέλειο φαγητό — χωρίς φωτιά: σαλάτα φρούτων, κρέας γεμιστές ντομάτες, αυγά γεμιστά, σάντουιτς κ.τ.λ. Η μικρή μαγείρισσα ήταν όλο φωτιά στη δουλειά της. Και όταν ο πατέρας και ο θεός ένθουσιασθηκαν και δεν ήξεραν τί παινήματα να της πούν, κοκκίνησε ευτυχισμένη.

Τα ζεστά φαγητά, φυσικά, δεν είναι τόσο άπλά και υπάρχουν χίλιες — δυο δυσκολίες να καταναλωθούν. Όταν η Μαρία κάνει κάτι λάθος, καταλαβαίνω άμέσως ότι δεν της το έξηγωσα άρκετά καλά. Με τον καιρό όμως προχωρούμε περίφημα. Και ξέρετε κάτι; Την έρωμένη Κυριακή θα κάνει έντελώς μόνη της το πρώτο γλυκό της. Έτσι θα εκπληρωθί ένα όνειρό που είχε καιρό τώρα. Της έγραψα μια όλη συνηγία. Και θα καλέσει τις φίλες της το άπέγευμα να διασκεδάσουν.

ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Σύγχρονο αθηναϊκό κοινωνικό μυθιστόρημα του Ν. Μαραγκά

19ον

Ένα ψεύτικο μαργαριτάρι άστραφτικοπούσε πάνω στην κόκκινη γραβάτα του. Ήταν γελοίος και από την πρώτη στιγμή — ήταν ένας μύνας τσάρα που η Ρένα εργαζόταν σε τούτο το γραφείο εισαγωγών ελαστικών — δεν της άρεσε. Τό εξομολογήθηκε μάλιστα άμέσως μόλις γνωρίστηκε με τη Φανή.

—Δεν μου άρεσουν τὰ μουτρα του, της είπε.

—Ποιανού;

—Του Χαρλάφτη.

—Δεν έχεις δικη, καυμένη! Είναι ένας άντρας πολύ γκολάν! Φυσικά δεν είναι ο Έφης των Άντικυθήρων. Έχει όμως γερό δόντι στην επιχείρησή και πρέπει να τάχουν με καλά μαζί του. Ο Πετρίτης του έχει μεγάλη άδυναμία. Γυναίκες δέβαινα, δε λέω όχι... Άλλά μπορεί τώρα μια υπάλληλος να τὰ δάλλ μαζί του; Την άλλη μέρα θα δρεθί στο δρόμο.

Η Ρένα δε μίλησε τότε άλλα δεν άλλαξε και γνώμη. Κάθε φορά όμως που ήταν αναγκασμένη να πηγαίνει στο γραφείο του, αισθανόταν πολύ άσχημα. Όταν έβγαίνει και ξαναγυρίζει στη θέση της, εύρισκε πάλι την ψυχραιμία της. Τώρα λοιπόν, καθώς πήρε το έγγραφο που υπέγραψε κι' έτοιμαζόταν να φύγει, ο Χαρλάφτης άπλωσε το χέρι του και έπιασε το δικό της. Τό πεινασμένο βλέμμα του έδειχνε καθαρά τὴ ζήτουσε.

—Είσαι κουκλί σήμερα, της είπε. Τό ξέρεις;

—Σας παρακαλώ!, έκανε στενοχωρημένα η Ρένα και τράβηξε τὸ χέρι της. Μά εκείνος δεν την άφησε.

—Γιατί με παρακαλεί; Δεν θέλεις δηλαδή να τὸ παραδεχτής πως είσαι ένα κουκλί;

—Αχ, αφήστε με, σας παρακαλώ.

Τὴν άφησε.

—Μά ξέρης όμως, της είπε χαμογελώντας, πως εγώ τρελαίνουμαι για τὰ κουκλιά που είναι αγρίμια...

Η Ρένα έκανε να φύγει.

—Θέλετε να δώσω τὸ έγγραφο στη διεκπεραίωσι; ρώτησε.

—Ναί. Μια στιγμή...

Άνασκάλεψε τὰ χαρτιά που είχε μπροστά του και της έδωσε τρία καινούργια έγγραφα για τὴ γραφομηχανή.

—Αὐτὰ δεν είναι και τόσο επείγοντα, της είπε. Μπορείς να τὰ ετοιμάσης με τὴν ήσυχία σου.

Χαμογέλασε και κάρφωσε πάλι τὸ βλέμμα του άπάνω της.

—Δεν θέλω να κουράζεσαι, πρόσθεσε. Μή διαστής.

—Η κοπέλλα δὴκε άπ' τὸ γραφείο και μονάχα όταν έφτασε και κάθισε πάλι μπροστά στη μηχανή της, ξαναβρήκε τὴν ψυχραιμία της. Για πρώτη φορά της είχε μιλήσει τόσο

άνοιχτά. Αισθανόταν τάσι στην ναυτία. Τούτος ο άνθρωπος της έδινε σὰ νεύρα.

—Τί έχεις; τὴ ρώτησε καθώς έφυγαν μαζί άπ' τὸ γραφείο η Φρίντα.

—Ήταν ένα άμορφο κορίτσι με κανελιά μαλλιά και γκριζά μάτια. Ψηλή και γεμάτη. Άπό τούς τύπους που άρέσουν στους άντρες. Είχαν γίνει φίλες με τὴ Ρένα και έτρωγαν κάθε μεσημέρι μαζί, στο ίδιο εστιατόριο. Ήταν κι' αὐτὴ μόνη, δεν είχε κανέναν. Στὴν κατοική πέθαναν άπό αστία οί γονεὶς της. Έτσι μικρή καθώς ήταν, τὴν περιμάζωναν οί Γερμανοί στρατιώτες που είχαν έγκατασταθῇ σ' ένα σχολείο, κοντά στα Πατήσια. Έπλενε τὰ πιάτα και τις καθαδάνε τους και ζούσε με τ' άποφάνια του συσταίου. Τὴν έλεγαν Ειρήνη. Οί στρατιώτες τὴν φώναζαν Φρίντα που σημαίνει Ειρήνη στα γερμανικά. Της άρεσε και τὸ κράτησε αὐτὸ τὸ όνομα.

—Ο Χαρλάφτης...

—Πάλι ο Χαρλάφτης;

—Ναί. Σήμερα μου φέρθηκε πολύ πρόστυχα.

Της διηγήθηκε τὸ καθεκαστα. Η Φρίντα γέλασε.

—Είσαι κουτή!, της είπε.

—Έφτασαν στο εστιατόριο. Κάθισαν σ' ένα τραπέζι και παράγγειλαν κάτι. Η Ρένα περίμενε. Ήξερε πως τόσα ε' άρχισή να της μιλά για τὸ χθεσινό γλέντι η Φρίντα. Και πόσο τὸ ήθελε, Θεέ μου!

—Λοιπόν, δεν σὰ εἶπα τὰ χθεσινά, άρχισε. Περάσαμε πολύ άρτια. Εγώ όμολογῶ τὴν άμαρτία μου. Μέθωσα και δεν ήξερα τί έλεγα οὔτε τί έκανα. Σε μια στιγμή μάλιστα χαστούκισα και τὸν Πρεντέρη. Μ' άρπαξε κι' ήθελε δία της βίας να με φιλήσῃ. Τὸν χαστούκισα αλλά κατόπιν τὸν λυτήθηκα και τὸυ έπέτρεψα να μου δώσει ένα άδελφικό φιλάκι! Η Άννα με τὸ Βερύκιο είχανε τὰ δικὰ τους και όταν ήρθαν στο τσακί κέφι θέλανε σώνει και καλά να πέσουνε στη θάλασσα ν' αυτοκτονήσουν άγκαλιά γιατί ο κύριος μπαμπάς του Βερύκιο δεν έδινε τὴ συγκατάθεσί του, λέει, στο γάμο τους. Πλυσινό- παιδο θλέπεις αὐτός, υπάλληλος Τραπεζῆς εκείνη δεν ταιριάζει να γίνουν άντρόγονο ά- φοῦ δεν έχει πεντέξη πολυκατοικίες προκία. Ύστερα θέλανε σώνει και καλά να πάμε στο Λουτράκι. Πήγαμε και δυο — τρεις φορές ο Βερύκιος άπ' τὸ μεθύσι του λίγο έλειψε να μὰς...αὐτοκτονήσῃ άλους. Άπό τρία γλυτώσαμε γιατί δεν μπορούσε να κρατήσῃ τὸ βολάν και τὸ αὐτοκίνητό του πήγαινε πότε εδῶ και πότε εκεί, σαν ξεβιδωμένο. Έπὶ τέλους φτάσαμε καμμία φορά στο Λουτράκι κι' εκεί χορεύαμε κι' ήπισαμε μερικά ούσκάκια ακόμα. Τὰ πράγματα υπερδέχανε και δὲ θυμάμαι ύστερα τίπο-

τα. Μονάχα ο Σταυρίδης ήταν μελαγχολικός. Όταν ατελεί- στηκε πως ήταν νάρθης, θέλησε να φύγει, μα δεν τὸν άφήσαμε.

Της έκλεισε τὸ μάτι με νόημα.

—Είναι τσιμπημένο, τὸ παιδί. Τὸυ ήρθε και ντὸ φούντρ θλέπεις άπό τὴν πρώτη στιγμή που σε είδε. Έρωτας κατακού- τελος, δηλαδή!

Μέσα της η Ρένα αιστάνθη- κε μια κρυφή χαρά. Τὴν σκεφτόταν λοιπόν πάντα! Ήταν μέρες τώρα που μια γλυκεία ταραχή τὴν εύρισκε όταν τὸν έβλεπε και μιλούσε μαζί του. Η πίκρα είχε κατακαθῇ και κάποια άχτίδα ζεστοῦ καλοκα- ριάτικου ήλιου χαίδεσε τὴν κουρασμένη της καρδιά, όταν τὸν έφερνε στο νοῦ. Ναί, δέβαινα, και παράδωκε συνδβαινε τώρα τελευταία στη Ρένα. Ένα λουλούδι που τὸ νόμιζε μαρμεμένο για πάντα, άρχισε ν' ανοίγει τὰ βελουδένια πέταλά του, να σκορπίζει ένα γλυκό άρωμα.

—Όχι, είπε. Εγώ τον λάχιστον δε μπορώ να δεχτώ. Σας εύχαριστῶ, αλλά ποῦπτι να έπιστρέψω σπίτι. Είμαι πολύ κουρασμένη.

—Μη λές άνοησίες, Ρένα!, τὴν έκοψε η Φρίντα. Δε μπο- ρούμε ν' άρννηθούμε.

Γύρισε πρὸς τὸ μέρος του νέου.

—Έν τάξει, Γιώργο, είπε. Πάμε να δοκιμάσουμε αὐτὴ τὴν περίφημη σπείσιαλιτέ.

Κάθισαν άρκετὴ άρα στο ζαχαροπλαστείο. Μήλησαν για τὸ έργο του κινηματογράφου κι' ύστερα για ένα σωρό άλλα πράγματα. Δυο τρεις φορές πάλι τὰ μάτια τους άνταυώθηκαν.

Ήταν μια θερμή προίπτει. Όταν βγήκαν στο δρόμο, έπιασε μια ξαφνική ψιχάλα. Ο Σταυρίδης σταμάτησε ένα τα- ξί. Μπήκαν κι' οί τρεῖς. Αφ- σαν τὴ Ρένα έξω άπ' τὴν παν- σιόν.

—Σας εύχαριστῶ, τὸυ είπε. Της έσφιξε τὸ χέρι.

—Είμαι πολύ ευτυχῆς που σὰς γνώρισα, άποκρίθηκε εκεί- νος.

Αιστάνθηκε μια γλυκεία τα- ραχή. Δεν είπε τίποτα. Καλη- νύχτισε κι' όταν δρέθηκε μόνη στο δωμάτιό της στάθηκε μερι- κά λεπτά μπροστά στον κα- θρέφτη. Κάτι φτεροκόπησε με- σα της χαρούμενα. Τὴν άλλη μέρα τὸ πρωί η Φρίντα της έ- δωσε ρεπόρτο.

—Ο Σταυρίδης τσιμπήθη- κε!, της είπε.

Κι' επειδή εκείνη φάνηκε έκ- πληκτη, συνέχισε:

—Ναί. Ναί. Ξέρω τί σου λέω. Όσο να φτάσουμε σπίτι με ζάλισε με τις ερωτήσεις του για σένα. Τί άνθρωπος είσαι, αν έχης κανένα αίσθημα και τὰ λοιπά και τὰ λοιπά! Με κράτησε μισή άρα στην έξω- πορτα. Ευτυχῶς που σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ είχε σταματήσει η βροχή.

—Και σὺ τί τὸυ είπες; ρώ- τησε τὰχα άδίαφορά η Ρένα.

—Τί τὸυ είπα;

—Ναί. Τί τὸυ είπες;

Τὴν κτύπησε λοξά και χαμο- γέλασε.

—Τὸυ είπα πως είσαι ένα παλιοκόριτσο και πως δεν άξι- ζει τὸν όποιο ν' άσχολητάς κανείς με σένα. Ύστερα άπ' αὐ- τὸ, τὸ μεσημέρι θα μὰς περ- μένη στο εστιατόριο να μὰς κἀν τὸ τραπέζι.

Συναντήθηκαν πολλές φορές άπό τότε. Στὴν αρχή συντρο- φιά με τὴ Φρίντα. Ύστερα οί δυο τους μονάχα. Η Φρίντα

δεμένο άθλητικό κορμί. Δεν ή- ταν να πὴ κανείς άμορφος. Μά είχε και τὸ άρρενωπό και τὸ τίμιο στο βλέμμα του.

—Να σὰς συστήσω, είπε η Φρίντα. Ο κύριος Γιώργος Σταυρίδης, καθηγητὴς της Γυ- μναστικής. Η φίλη μου Ρένα Άποσταλίου.

Έκανε μια έλαφρά υπόκλιση και τὰ μάτια τους άνταυώθη- καν. Η Ρένα ένιωσε ένα πα- ράξενο φούντωμα. Ήταν σὰ νάφτασε μια μυρωδιά άνοιξέως στο άσπρό χειμῶνα που έδεσε τὴν καρδιά της.

—Προσφέρω παγωτό!, είπε ο Σταυρίδης. Μου είπαν πως στα Βουτσάσια σεβρίζουν μια έξαιρετική σπείσιαλιτέ. Δέχε- σθε!

Τὸ βλέμμα του, καθώς ρωτοῦ- σε, ήταν κορφωμένο στο πρό- σωπο της Ρένας. Η κοπέλλα χαμήλωσε τὰ μάτια σὰ μια μα- θητριά που δεν θέλει ν' αν- τιλήφθουν τίς σκέψεις της.

—Ό! Όχι, είπε. Εγώ τον λάχιστον δε μπορώ να δεχτώ. Σας εύχαριστῶ, αλλά ποῦπτι να έπιστρέψω σπίτι. Είμαι πολύ κουρασμένη.

—Μη λές άνοησίες, Ρένα!, τὴν έκοψε η Φρίντα. Δε μπο- ρούμε ν' άρννηθούμε.

Γύρισε πρὸς τὸ μέρος του νέου.

—Έν τάξει, Γιώργο, είπε. Πάμε να δοκιμάσουμε αὐτὴ τὴν περίφημη σπείσιαλιτέ.

Κάθισαν άρκετὴ άρα στο ζαχαροπλαστείο. Μήλησαν για τὸ έργο του κινηματογράφου κι' ύστερα για ένα σωρό άλλα πράγματα. Δυο τρεις φορές πάλι τὰ μάτια τους άνταυώθηκαν.

Ήταν μια θερμή προίπτει. Όταν βγήκαν στο δρόμο, έπιασε μια ξαφνική ψιχάλα. Ο Σταυρίδης σταμάτησε ένα τα- ξί. Μπήκαν κι' οί τρεῖς. Αφ- σαν τὴ Ρένα έξω άπ' τὴν παν- σιόν.

—Σας εύχαριστῶ, τὸυ είπε. Της έσφιξε τὸ χέρι.

—Είμαι πολύ ευτυχῆς που σὰς γνώρισα, άποκρίθηκε εκεί- νος.

Αιστάνθηκε μια γλυκεία τα- ραχή. Δεν είπε τίποτα. Καλη- νύχτισε κι' όταν δρέθηκε μόνη στο δωμάτιό της στάθηκε μερι- κά λεπτά μπροστά στον κα- θρέφτη. Κάτι φτεροκόπησε με- σα της χαρούμενα. Τὴν άλλη μέρα τὸ πρωί η Φρίντα της έ- δωσε ρεπόρτο.

—Ο Σταυρίδης τσιμπήθη- κε!, της είπε.

Κι' επειδή εκείνη φάνηκε έκ- πληκτη, συνέχισε:

—Ναί. Ναί. Ξέρω τί σου λέω. Όσο να φτάσουμε σπίτι με ζάλισε με τις ερωτήσεις του για σένα. Τί άνθρωπος είσαι, αν έχης κανένα αίσθημα και τὰ λοιπά και τὰ λοιπά! Με κράτησε μισή άρα στην έξω- πορτα. Ευτυχῶς που σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ είχε σταματήσει η βροχή.

—Και σὺ τί τὸυ είπες; ρώ- τησε τὰχα άδίαφορά η Ρένα.

—Τί τὸυ είπα;

—Ναί. Τί τὸυ είπες;

Τὸυ είπα πως είσαι ένα παλιοκόριτσο και πως δεν άξι- ζει τὸν όποιο ν' άσχολητάς κανείς με σένα. Ύστερα άπ' αὐ- τὸ, τὸ μεσημέρι θα μὰς περ- μένη στο εστιατόριο να μὰς κἀν τὸ τραπέζι.

Συναντήθηκαν πολλές φορές άπό τότε. Στὴν αρχή συντρο- φιά με τὴ Φρίντα. Ύστερα οί δυο τους μονάχα. Η Φρίντα

εύρισκε πάντα μια δικαιολογία να τούς άφήσῃ μόνους να κου- δεντιάσουν. Της άρεσε πολύ η συντροφία του. Ήξερε να μι- λᾷ. Η φωνή του ήταν ένα δε- λουδένιο χέρι που χαίδεσε τὰ αὐτιά της. Μια μέρα της μιλή- σε για τὴν αγάπη του με τρό- πο άπλο. Χωρίς μελοδραματι- σμούς.

—Δεν ξέρω πως θα τὸ πά- ρης Ρένα, της είπε. Μά πρέπει να στο πῶ. Άρχισα να σκέ- πτωμαι σοβαρά τὸ γάμο. Πριν λίγο καιρό οὔτε λογαρίαζα ένα τέτοιο πράγμα. Τώρα τελευ- ταία όμως και άλλαξε μέσα μου. Τί λέεις; Θέλεις να γίνης γυναίκα μου;

Τὰ μάγουλά της φούντωσαν κι' η καρδιά της χτύπησε δια- σπικά. Τὴν περίμενε φυσικά αὐτὴ τὴν εξομολόγηση. Όμως είχε τὴν έλπιδα πως θα πρό- φταινε να τὸυ εξηγήσῃ ώρισμέ- να πράγματα. Τὸυ είχε μιλήσει για τὸν Καρατζά. Ήξερε πως ήταν να πάρῃ διαζύγιο. Δεν τὸυ είχε πὴ όμως τίποτα για τὸ παιδί που περίμενε.

—Γιατί δεν μου άπαντάς, Ρένα; τὴ ρώτησε.

—Δεν ξέρω τί ακοιδῶς ν' άπαντήσω!, έκανε ταραχμένη αὐτή. Καί δέβαινα σ' εύχαρι- στῶ. Μά άφησε με να τὸ σκε- φτώ, πρώτα...

—Έγινε ξαφνικά μελαγχολι- κός.

—Ύπάρχει ίσως κανένα άλ- λο αίσθημα στη μέση; ρώτη- σε. Άν υπάρχει κάποιος άλλος που μπορεί ν' αγαπάς, να μου τὸ πῆς, Ρένα. Φυσικά θα λυ- πηθῶ. Μά...

—Όχι! Όχι!, έκανε νευρι- κά η κοπέλλα. Δεν υπάρχει κα- νείς άλλος. Αχ, άφησέ με να τὸ σκεφτώ...

Ύστερα άπό δυο μέρες ήταν να πᾶνε σὲ μια διασκέδασι που άργάνωσε ο Βερύκιος. Η Ρέ- να έδωσε μια άόριστη υπόσχε- σι, αλλά δεν πῆγε. Γι' αὐτὸ της μιλούσε τώρα η Φρίντα κα- θῶς έτρωγαν στο εστιατόριο.

—Μά ο κύριος Πετρίτης, της είπε, δεν είναι Γενικός Διευθυ- τής. Είναι ο χρηματοδότης της επιχείρησας. Διευθυντὴς είναι ο γαμπρός του. Μά καλά. Πῶς δεν τὸ ξέρετε; Τόσον καιρό ερ- γάζεσθε στὴν εταιρία. Χδὲς λοιπόν γύρισε άπ' τὸ ταξίδι του μέλιτος μαζί με τὴν γυναι- κά του, τὴν κόρη δηλαδή του κ. Πετρίτη. Κατάλαβα;

—Ναί. Κατάλαβα.

Όσον καιρό εργαζότανε σὲ τούτο τὸ γραφείο δεν είχε φρον- τίσει να μάθῃ πράγματα που δεν τὴν ένδιέφεραν. Ήξερε πως η φίρμα της Έταιρίας Εισαγω- γῆς Έλσαστικών ήταν Πετρίτης και Υἱός αλλά δεν ρώτησε να μάθῃ περισσότερα. Τί της χρε-

ιζότανε; Τὴς ήταν άρετὸ τὸ ότι ύστερα από τόσες άγωνίες πέτυχε να εξασφαλίσει μια θέ- σι μ' ένα μισθὸ που της έπέ- τρεπε να ζῇ και να πληρώνη άνετα τὸ νοίκι της. Αὐτὸ της ή- ταν άρκετό. Ήταν η πρώτη φορά λοιπόν που μάθαινε ότι ο κ. Πετρίτης δεν ήταν ο πραγ- ματικός Γενικός Διευθυντὴς.

—Καί ποῖος είναι ο γαμ- πρός του κ. Πετρίτη; ρώτησε.

—Ένας πολύ καθώς πρέπει κύριος.

—Δεν σ' έρωτῶ αὐτό. Έν- νοῶ πως ονομάζεται.

—Ο μικρὸς άνασκήωσε τούς άμους.

—Χμ! Αὐτὸ δεν τὸ έμαθα ακόμη.

Όταν βγήκε άπ' τὸ άσαν- σέρ και μπήκε στο γραφείο και κάθισε μπροστά στη μηχανή της, λησμονήσε τὸ νέο κύριο Γενικό Διευθυντὴ. Είχε τόσα άλλα δικὰ της να σκεφτῇ. Ο- λοκληρῇ τὴ νύχτα στριφογύρι- ζε άγρυπνη στο κρεβάτι. Εί- χαν συναντηθῇ άπό νωρίς με τὸν Σταυρίδη και καθώς τὸ εἶ- χε άποφασίσει, θα τὸυ μιλού- σε μὰ τὸ παιδί. Είχε σχεδιά- σει στο μυαλό της τὸ τί ακρ- βῶς θα τὸυ έλεγε: «Ξέρεις; Εἶ- ναι και πού πρέπει να μάθης ακόμα, πριν άποφασίσῃς να με παντρευτῇ. Σε μερικὸς μῆνες είναι να γίνω μητέρα. Έχω ε- να παιδί που δεν θα είναι δικό σου. Είναι ένα παιδί άπό τὸ γάμο μου με τὸν Καρατζά. Δεν έρω πως θα τὸ πάρης. Μά έπρεπε νὰ στο πῶ». Αὐτὰ είχε σχεδιάσει στο μυαλό της να τὸυ πῇ. Άλλά όταν τὸν είδε δεν τῶλμησε. Πάλι ανέβαλε. Κι' ο Σταυρίδης περίμενε άδικα να τὸυ δώση τὴν άπάντησι αν δέ- χεται ναί η όχι να γίνῃ γυναί- κά του. Όλη τὴ νύχτα λοιπόν τὴν πέρασε άγρυπνη και τὰ έ- βαζε με τὸν αὐτὸ της που δεν είχε τὸ θάρρος να μιλήσῃ, να δώση ένα τέρμα και στὴ δική της και στὴ δική του άγωνία. Καί τώρα που καθόταν μπρο- στά στη μηχανή κι' έγραφε, πᾶ- λι ο νοῦς της ήταν εκεί, σ' αὐ- τὸ τὸ δίλημμα που τὴ βασά- νιζε.

Λίγο πριν άπ' τὸ μεσημέρι ήρθε και τὴν εἰδοποίησε ο κλη- τήρας:

—Τότε να τὸυ τὸ πῆς. Θέ- λεις να τὸυ μιλήσω εγώ;

—Όχι. Καλύτερα άφήσε με να σκεφτώ...

—Όπως θέλεις...

Όταν βγήκαν άπ' τὸ εστια- τόριο, η Ρένα είχε πᾶσει κιό- λας τὴν άπόφασή της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 36

Η Ρένα έμαθε τὸ νέο άπ' τὸ παιδί τὸυ άσανσέρ.

—Καλῶς τὰ δεχτήκατε! Κα- λῶς τὰ δεχτήκατε!, της είπε καθώς πατούσε τὸ κουμπί που θα τούς έφερνε στὸν τρίτο ό- ροφο. Ήρθε ο νέος Γενικός Δι- ευθυντὴς. Ποῖος σὰς μιλάει! Καί φαίνεται πολύ προκομμένος

Ήρθε πριν καλά — καλά φύ- γουν οί καθαρίστριες, να πιά- σῃ δουλειά! Άπό τὰ έμμερῶ- ματα. Φανταστῇτε. Αὐτὸς οὔ έκανε ποδαρικό στο άσανσέρ.

—Ο νέος Γενικός Διευθυ- τής; άπόρησε. Μά τί; Φεύγει ο κ. Πετρίτης;

—Ο μικρὸς χαμογέλασε. Τὸ- υτὸ τὸ παιδί ήταν η έφημερίδα του μεγάρου. Κάθε πρωί η γλώσσα του έδινε κι' έπαιρνε. Φλύαρος και λιχούδης. Μιλού- σε και μασούσε τσιγκες ἡ σο- κολάτες. Κι' όταν δεν είχε με- ποῖό να μιλήσῃ, έβγαζε άπό τὴν πίσω τσέπη τὸυ παντελο- νιῶ του ένα φτηνὸ φυλλάδιο άπό εκείνα που δημοσιεύουνε άποτυμωμένες περιπέτειες και διάβαζε μεγαλόφωνα τὰ κατορ- θώματα του Λωποδύτη Φάντα- σμα ἡ τὴς Νυχτερίδας. Χαμο- γέλασε με τὴν άπορία της Ρέ- νας.

—Μά ο κύριος Πετρίτης, της είπε, δεν είναι Γενικός Διευθυ- τής. Είναι ο χρηματοδότης της επιχείρησας. Διευθυντὴς είναι ο γαμπρός του. Μά καλά. Πῶς δεν τὸ ξέρετε; Τόσον καιρό ερ- γάζεσθε στὴν εταιρία. Χδὲς λοιπόν γύρισε άπ' τὸ ταξίδι του μέλιτος μαζί με τὴν γυναι- κά του, τὴν κόρη δηλαδή του κ. Πετρίτη. Κατάλαβα;

—Ναί. Κατάλαβα.

Όσον καιρό εργαζότανε σὲ τούτο τὸ γραφείο δεν είχε φρον- τίσει να μάθῃ πράγματα που δεν τὴν ένδιέφεραν. Ήξερε πως η φίρμα της Έταιρίας Εισαγω- γῆς Έλσαστικών ήταν Πετρίτης και Υἱός αλλά δεν ρώτησε να μάθῃ περισσότερα. Τί της χρε-

ιζότανε; Τὴς ήταν άρετὸ τὸ ότι ύστερα από τόσες άγωνίες πέτυχε να εξασφαλίσει μια θέ- σι μ' ένα μισθὸ που της έπέ- τρεπε να ζῇ και να πληρώνη άνετα τὸ νοίκι της. Αὐτὸ της ή- ταν άρκετό. Ήταν η πρώτη φορά λοιπόν που μάθαινε ότι ο κ. Πετρίτης δεν ήταν ο πραγ- ματικός Γενικός Διευθυντὴς.

—Καί ποῖος είναι ο γαμ- πρός του κ. Πετρίτη; ρώτησε.

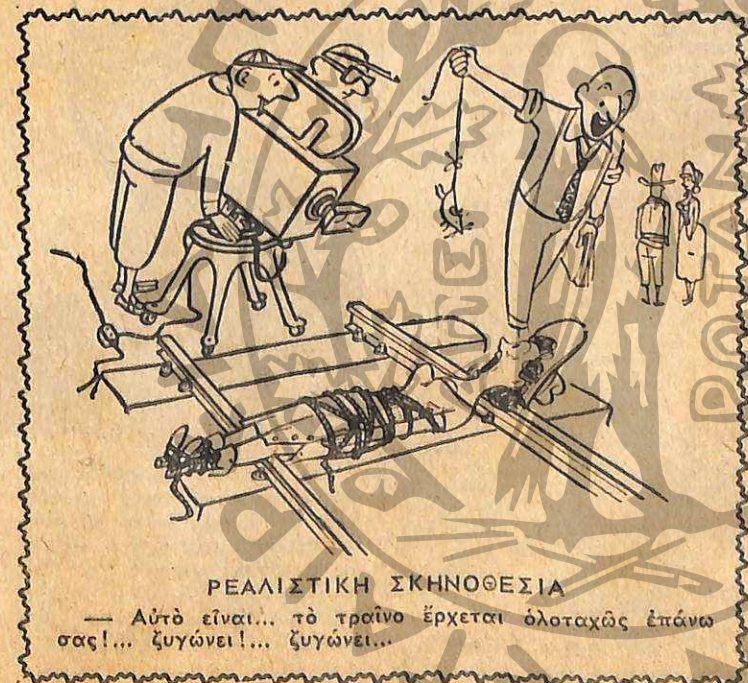
—Ένας πολύ καθώς πρέπει κύριος.

—Δεν σ' έρωτῶ αὐτό. Έν- νοῶ πως ονομάζεται.

—Ο μικρὸς άνασκήωσε τούς άμους.

—Χμ! Αὐτὸ δεν τὸ έμαθα ακόμη.

Όταν βγήκε άπ' τὸ άσαν- σέρ και μπήκε στο γραφείο και κάθισε μπροστά στη μηχανή της, λησμονήσε τὸ νέο κύριο Γενικό Διευθυντὴ. Είχε τόσα άλλα δικὰ της να σκεφτῇ. Ο- λοκληρῇ τὴ νύχτα στριφογύρι- ζε άγρυπνη στο κρεβάτι. Εί- χαν συναντηθῇ άπό νωρίς με τὸν Σταυρίδη και καθώς τὸ εἶ- χε άποφασίσει, θα τὸυ μιλού- σε μὰ τὸ παιδί. Είχε σχεδιά- σει στο μυαλό της τὸ τί ακρ- βῶς θα τὸυ έλεγε: «Ξέρεις; Εἶ- ναι και πού πρέπει να μάθης ακόμα, πριν άποφασίσῃς να με παντρευτῇ. Σε μερικὸς μῆνες είναι να γίνω μητέρα. Έχω ε- να παιδί που δεν θα είναι δικό σου. Είναι ένα παιδί άπό τὸ γάμο μου με τὸν Καρατζά. Δεν έρω πως θα τὸ πάρης. Μά έπρεπε νὰ στο πῶ». Αὐτὰ είχε σχεδιάσει στο μυαλό της να τὸυ πῇ. Άλλά όταν τὸν είδε δεν τῶλμησε. Πάλι ανέβαλε. Κι' ο Σταυρίδης περίμενε άδικα να τὸυ δώση τὴν άπάντησι αν δέ- χεται ναί η όχι να γίνῃ γυναί- κά του. Όλη τὴ νύχτα λοιπόν τὴν πέρασε άγρυπνη και τὰ έ- βαζε με τὸν αὐτὸ της που δεν είχε τὸ θάρρος να μιλήσῃ, να δώση ένα τέρμα και στὴ δική της και στὴ δική του άγωνία. Καί τώρα που καθόταν μπρο- στά στη μηχανή κι' έγραφε, πᾶ- λι ο νοῦς της ήταν εκεί, σ' αὐ- τὸ τὸ δίλημμα που τὴ βασά- νιζε.

ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

— Αὐτὸ είναι... τὸ τρένο έρχεται ολόταχῶς έπάνω σας!... ζυγώνει!... ζυγώνει!

—Ο κύριος Γενικός Διευθυ- τής σας ζήτηί, της είπε.

—Έμένα; ρώτησε με κά- ποιαν ανεξήγητη ταραχή.

—Ναί. Σας...

—Ο νέος Γενικός Διευθυ- τής;

—Μάλιστα, ο νέος Γενικός Διευθυντὴς.

Σηκώθηκε, έφτιασε λίγο τὰ μαλλιά της με τὰ χέρια, περα- σε τὸ διαδρομὸ κι' έφτασε έ- ζω άπό τὴν πόρτα του γραφεί- ου του. Χτύπησε, άκουσε ένα «έμπρησ», άνοιξε, έκανε ένα δη- μα αλλά δεν έπραγματοποίησε τὸ δεύτερο. Στῆρίχτηκε σ' ένα καθίσμα γιατί ένιωσε ξαφνικά να τρέμουν τὰ πόδια της και να λυγάνε τὰ γόνατά της. Τὸ βλέμμα της ήταν γεμάτο έκπλη- ξι και τρόμο μαζί, τὸ πρόσω- πὸ της έγινε χλωμό και χτύ- πησε σπασμωδικά η καρδιά της.

Ο Μίλτος Κονταξῆς ήταν έ- κεί μπροστά της, όρθος κοντά στο παράθυρο που έβλεπε στο μεγάλο δρόμο και τὴν κτύπα- ζε. Προσπάθησε να χαμογέλα- σῃ για να κρύψῃ τὴ δύνατὴ συ- κίνησι που τὸν παίδεψε.

ρα, απότομα. 'Η καλωσύνη του την πλήγωνε.
—Είσαι τουλάχιστον εύτυχι-
σμένη τώρα; τη ρώτησε.
'Αναστήκωσε τα μάτια της.
'Ηταν κλαμένη.
—Πώς είναι δυνατό να εί-
μαι εύτυχισμένη; παραπονέθη-
κε.
—Λίγες μέρες πριν παντρευ-
τώ, είπε εκείνος, συνάντησα τη
Μαίρη. Μου μίλησε πολύ για
σένα. Έμαθα τα καθέκαστα από
το στόμα της. Μου κόστισε
πολύ. 'Αλλά ήταν άξια πιά.
'Ηταν πάντως μια εξήγησι στο
αίνιγμα που με βασάνιζε. Δε
μπορούσα να καταλάβω τότε
τό λόγο που τόσο απότομα εί-
χες αλλάξει. Και όταν μου μί-
λησε ήταν σά να γίνει κάποιο
φώς...

—'Εκανε μερικά δέματα
προς το παράθυρο. Στάθηκε με
τα χέρια στις τσέπες του παν-
τελονιού του και κύτταζε έξω.
—Πώς μπόρεσες να πάρης
μια τέτοια απόφασι; συνέχι-
σε χωρίς να νυρίση. Είναι κά-
τι που δεν μπορεί ακόμα να
το χωρήσει ο νους μου.

Πήγε κοντά της. 'Εσκυψε
πάνω απ' το κεφάλι της.
—Μα γιά πές μου, τη ρώτη-
σε. Γιά πές μου. 'Ηταν τόσο
σοβαρός λοιπόν αυτός ο λόγος
που σ' έκανε να παντρευτής τον
Καρατζά;
'Η Ρένα άναστήναξε.

—'Ηταν μια ανώφελη θυσία
άποκριθηκε κι' ένοιωσε ένα
σφάχτη στην καρδιά. 'Ηταν μια
θυσία που έκανα γιά χάρη του
πατέρα μου. Μα δεν την άξι-
ζε. Κατάστρεψα τη ζωή μου
χωρίς λόγο. Κι' έκανα και σε
σένα τόσο κακό...

—Ναί. Φυσικά, συμφώνησε
άνασπώνοντας τους ώμους, ύ-
πέφερα πολύ. Μ' έδιωξαν απ'
την Τράπεζα, έμεινα άνεργος,
ρίχτηκε στο πιετό. 'Υστερα
συνάντησα τη Λέλα. Είναι μια
κοπέλλα με καλά αισθήματα.
Δεν έχω παράπονο.

Τό βλέμμα της, γεμάτο πό-
νο, διασταυρώθηκε με το δικό
του. 'Ενοιωσε και συνέρχεται.
—Κι' εσύ; Είσαι εύτυχισμέ-
νος τουλάχιστον, Μίλτο;
—Θά μπορούσα να ήμουνα,
Ρένα. Μα δεν είμαι...

'Εγινε μια μικρή σιωπή. 'Ε-
να πέταλο απ' τα τριαντάφυλ-
λα που ήταν σ' ένα άνθοδοχείο
έπεσε στο κρύσταλλο του γρα-
φείου. 'Ηταν κόκκινο σά μια
σταγόνα αίμα. Πήγε πάλι προς
το παράθυρο. 'Αναψε τσιγά-
ρο. Κάπνιζε άμύλητος. Βυθι-
σμένος σέ σκέψεις.

—Θά ήθελα να ήσουν εσύ
τουλάχιστον εύτυχισμένος, είπε
σπάζοντας τη σιωπή. Πρέπει
να είσαι εύτυχισμένος.
Κούνησε μελαγχολικά το κε-
φάλι του. Κάτι του άγκύλωσε
την καρδιά.

—'Η γυναίκα μου θά πεθά-
νη σύντομα, Ρένα. Είχε πιστέ-
ψει πως είχε αποθεραπευθή ό-
ταν με παντρεύτηκε. Είχε μεί-
νει πολλά χρόνια σ' ένα σαλα-
τόριο του Νταβός και όταν γύ-
ρισε στην 'Ελλάδα ήταν σίγου-
ρη πως είχε γίνει έντελώς κα-
λά πιά. Μα τώρα τελευταία,
έκει στο ξενοκάνισμα που βρισκό-
μασταν, της ήρθε μια καινού-
ρια κρίσι. Οι γιατροί που την
έξετάσανε μου τό έπιναν καθά-
ρά. 'Η άρρώστεια δούλευε μέ-
σα της. Δε σταμάτησε ούτε
στιγμή να δουλεύει. Δεν έχει
πιά καμμία έλπίδα ζωής. Φυ-

32

σικά αυτή δεν τό ξέρει. Είμαι
υποχρεωμένος να υποκοινωνώ
όταν βρίσκωμαι κοντά της. Κι'
όμως εγώ τό ξέρω μονάχα πό-
σο υποφέρω γι' αυτό...

—Την αγαπάς, Μίλτο; ρώ-
τησε κι' ή φωνή της έτρεμε έ-
λαφρά.

Δεν άποκρίθηκε άμέσως, μο-
νάχα την κύτταζε. 'Ηταν σά να
παραξενεύτηκε που τον ρώτου-
σαν ένα τέτοιο πράγμα.

—Μά φυσικά την αγαπώ,
Ρένα, είπε. Χωρίς αυτήν δεν
ξέρω αν θά μπορούσα ν' άντέ-
ξω στο φοβερό χτύπημα...

Πήρε μια βαθειά ανάσα.

—Δεν ξέρω αν αυτό που αι-
σθάνομαι γιά τη γυναίκα μου
είναι ένας μεγάλος έρωτας.

'Ομως σίγουρα είναι μια θα-
θειά εύγνωμοσύνη που με δέ-
νει μαζί της.

—Της αξίζει να της αγα-
πάς, Μίλτο, είπε.

'Η φωνή της ήταν σταθερή.
'Εδειχνε ελικοκρίνια. Τα μάτια
του καρφώθηκαν στά δικά της.

'Ηταν σά να έπαυσε να μαντέ-
ψη τί έκρυβε ή ψυχή της.

—Τό λες αλήθεια αυτό, Ρέ-
να; ρώτησε.

—Ναί. 'Αλήθεια τό λέω. Θά
στενοχωριόμουν αν συνέβαινε
τό αντίθετο. Δεν ξέρω πως να
στό εξηγήσω, γιά να τό κα-
ταλάβης. Ούτε κι' εγώ δε μπο-
ρώ να εξηγήσω τό γιατί. 'Ο-
μως νοιώθω μια εύγνωμοσύνη
γιά τη γυναίκα που σου παρα-
στάθηκε όταν εγώ φέρθηκα τό-
σο πρόστυχα, νομίζοντας πως
έκανα μια θυσία...

'Ο καύμος που τη βασάνιζε
ξέσπασε απότομα. Σηκώθηκε.

—Δεν αξίζω να μου μιλάς
με γλυκό τρόπο! Βρίσκε με!

Πές μου ότι με συχαίνεσαι, ότι
με μισείς, ότι σου κάνω κακό
που με βλέπεις! Φτύσε με κα-
τά πρόσωπο, όπως και τότε!

Αυτό θά ήταν περισσότερο φυ-
σικό, Δεν τό καταλαβαίνεις,
λοιπόν, πως κάθε γλυκός λό-
γος σου είναι και μια μαχαίρη
στην καρδιά μου; Με λυπάσαι,
Μίλτο! 'Ελα, πές μου την α-
λήθεια. Δέ με λυπάσαι;

—Ρένα!, τη μάλωσε αύ-
τός. 'Ηούχασε, Ρένα...

—'Αχ. Είμαι πολύ δυστυχι-
σμένη! Και σέ τούτην ακόμα
τη συνάντησι, Μίλτο, σ' αυτή
τη σύμπτωσι, να δροθώ μέσα
σέ μια επιχείρησι που διευθύ-
νεις εσύ, διακρίνω τό χέρι της
άδυσωπτης μοίρας, που με
κυνηγεί... Γιατί, Θεέ μου;

Σκούπισε τα μάτια της. 'Η-
ρέμησε κάπως. Τό στήθος της
άνεβοκατέβαινε διαστικά.

—Καλύτερα είναι να φύγω,
είπε.

'Εκείνος άπλωσε τό χέρι του
και τη συγκράτησε.

—Μή φύγης, Ρένα, της είπε.

—'Αφσέ με, παρακάλεσε
κι' ένοιωσε σέ τούτη την έπα-
φή μια παράξενη ανατριχίλα σ'
λόκληρο τό κορμί της. 'Αφη-
σέ με να φύγω. Πρέπει να φύ-
γω μακριά, να μη νοιώθω τόσο
κοντά την παρουσία σου. Δέ
θάταν σωστό, άλλως τε. Πώς
θά τό πάρη ένα τέτοιο πράγ-
μα ή γυναίκα σου, όταν μάθι
πως εγώ, που ήταν άλλοτε 'α
με παντρεντής, σ' έχω τώρα
προϊστάμενο στο ίδιο γρα-
φείο. Δέ θέλω να της πικρά-
νι' μέρες της ζωής που της ά-
πομένουν. Ναί, Μίλτο, αυτό εί-
ν' τό σωστό.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στό επόμενο,

Η ΜΟΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΖ

ΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ ΕΜΦΑΝΙΖΟΥΝ ΝΕΑ
ΜΟΤΕΛΛΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΑ

• Οι 'Αγγλοι εμφανίζουν καινούργιες ιδέες γιά τις
σκούφιες του μάνιου. Τα μαλλιά μπορεί να κρύβω-
νται, αλλά οι γυναίκες δεν πρέπει να εμφανίζονται με
τό 'γυμνό κεφάλι', την έντύπωσι του όποιου δίνουν συ-
νήθως οι παλές σκούφιες. 'Ετσι, βλέπετε εδώ αληθινά
διακοσμητικές σκούφιες με λουλούδια και... σκουλαρίκια
ρίκια.

• Οι 'Ιταλοί εγκατέλειψαν
φέτος τα 'ντε πιές' σύνολα
γιά την πλάζ. Αυτό τό συν-
δυασμένο «μαγιό γιά τό κο-
λόντι» και «μαγιό γιά την
ήλιοθεραπεία» δίνει πολλή
θηλυκότητα και χάρη. Τα
κουμπιά είναι διακοσμητικά.

• 'Η 'Αμερική ξαναγυρίζει
στά νεανικά μαγιό. Στο χα-
ριτωμένο αυτό μαγιό, οι κά-
θετες ρίγες και ή δροσερή
νταντέλα είναι συνδυασμέ-
νες ώστε να κάνουν έξαιρε-
τικά έντυπωσιακό τό άπλού-
στατο αυτό μαγιό.

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ

Μια μεγαλοπρεπής γυναικεία γιορτή
που συμβόλιζε τις εποχικές αλλαγές

ΣΤΗΝ αρχαία 'Ελλάδα ό
θεός της άνοιξης και
της γονιμότητας ήταν ό
Διώνυσος. Γι' αυτόν γί-
νονταν μεγάλα πανηγύρια και
παντού λατρεύονταν με κρασο-
κατάλυσι.

Παρόμοιος όμως παράτεα και
γιορτές γίνονταν και γιά ένα
άλλο θεό, που λέγονταν 'Αδω-
νις. 'Η λατρεία του έχει την
καταγωγή της στην 'Ασία και
στις χώρες που κατοικούσαν
από Σημίτες. 'Από την 'Ασία
ή λατρεία του 'Αδωνι μεταφέ-
θηκε στην Κύπρο και απ' εκεί
και στην άλλη 'Ελλάδα.

Σύμφωνα με τις αντίληψεις
των Σημιτών, ό 'Αδωνις αρχί-
κά ήταν ή θεοποίηση του ήλιου.
'Ο ήλιος που είναι θαλπερός
την άνοιξη και καυτερός τό κα-
λοκαίρι, έχει μεγάλη επίδρασι
στις παραγωγικές ασχολίες.
Την άνοιξη με την επίδρασι του
ήλιου βγάζουν φύλλα τα δέν-
τρα και λουλουδίζουν τα φυτά.

Οι άρχοντες σπέρνουν και τό
χωράφι πρασινίζουν, ενώ τό
καλοκαίρι ωριμάζουν οι καρ-
ποί και τα γεννήματα γεμίζουν
τους κάμπους. Μα ό δυό σύ-
τες εποχές δεν κρατούν. Την
άνοιξη διαδέχεται τό θέρος και
τό θέρος τό φθινόπωρο. Τα
φύλλα κιτρινίζουν. Τα χορτάρια
ξεραίνονται από την κάψα. Σι-
γά - σιγά όλα αλλάζουν. Στην
αρχή έρχεται ή δροσιά και σέ
λίγο ό παγερός χειμώνας. 'Ο
ήλιος δεν είναι πιά ζεστός και
ή γή κιναινεταί, παγώνει...

Οι άρχαίοι λοιπόν έπλασαν
τό μύθο πως όλα αυτά γίνον-
ταν γιαντί ό 'Αδωνις — ό
'Ηλιος την άνοιξη ανταμώνεται
με τη θεά 'Αρτεμι που εί-
ναι ή προσωποποίηση της φύ-
σεως. Στο σεξουαλικό ξεφάν-
τωμά τους διώχνουν την χειμώ-
να και φέρνουν την εύτυχία
στους ανθρώπους. Μα ή εύ-
τυχία αυτή δε βαστά πολύ. 'Αμα
τελειώσει τό καλοκαίρι οι ακτί-
νες του ήλιου δεν είναι όπως
πριν ζεστές. 'Ο 'Αδωνις φεύ-
γει και κρύβεται στά βάθη της
γής που εφραίνεται και σιγά-
σιγά παγώνει από τους βορρά-
δες, τις παγωνιές και τα χιό-
νια.

'Από τις αντίληψεις αυτές
όργανώθηκαν σ' όλη σχεδόν την
'Ελλάδα τα 'Αδωνία που ή-
τανε γιορτή που συμβόλιζε τις
εποχικές αλλαγές και γιορτά-
ζονταν άποικιαστικά από τις
γυναίκες. Την πρώτη ήμέρα,
μαζεύονταν οι γυναίκες στο ίε-
ρό του 'Αδωνι και της 'Αφρο-
δίτης και μοιρολογούσαν άγ-
ζώντας σπαραχτικές φωνές. Τα
μοιρολόγια αυτά, είναι φανε-
ρό, πως άνταναικλούσαν τό «θά-
νατο» που θεού. Την άλλη ό-
μως μέρα τελείωνε τό πένθος
και ή τελετή και ή γιορτή έ-
παινε έθουσιαστικά χαρούμη-
ρα. Χόρευαν, τραγουδούσαν,
εξάφιναν και όλα τους τα τε-
λετουργικά φερσιμύα έδειχναν

πως χαιρετούσαν την άνάστα-
σι του 'Αδωνι.

Στην 'Αλεξάνδρεια τα 'Αδω-
νια γίνονταν με μεγάλη λαμ-
πρότητα. Πάνω σέ πορφυρή
κλίνη έαπλώναν τό διοίωμα
του θεού που παριστάνονταν
παλληκάρι δεκαοχτώ χρονών
και δίπλα του ήταν τό όμοίω-
μα της 'Αφροδίτης. Τό κρεβά-
τι του 'Αδωνι γύρω του είχε
πράσινα κλαδιά και κάτω απ'
αυτό έβαζαν ώριμους καρπούς,
ένώ παράπλευρα πολλά καλά-
θια και πανέρια από άσημι εί-
χανε βλαστήρια, λουλούδια και
άλλα φυτικά άντικείμενα. Δεν
έλειπαν φυσικά και τα τάμα-
τα, μικρά άντικείμενα που εί-
χανε μορφή ζώων ή πουλιών,
που δείχνει πως οι τελετές αυ-
τές βαστούσαν από την τοτε-
μική περίοδο, που οι άνθρωποι
λατρεύαν ζώα και πουλιά.

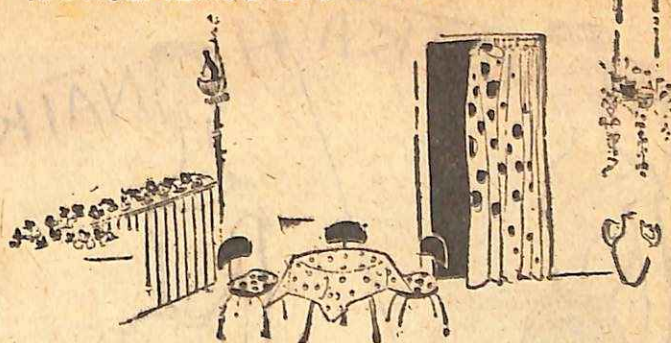
Την άλλη μέρα οι γυναίκες
της 'Αλεξάνδρειας, πριν ακόμα
φωτίση καλά, με γυνιά τα στίγ-
μια τους και άναμωλίσιαμέ-
νες πήγαιναν στην παρολία και
αφού μοιρολογούσαν και χτυ-
πιόντουσαν — έκβάλλανε «θρή-
νους και κοπετούς» — έρρι-
χναν στή θάλασσα τό διοίωμα
του θεού, εύχόμενες να ξανα-
γυρίση.

Στην 'Ελλάδα, τις μέρες που
γιορτάζονταν τα 'Αδωνία, σέ
πολλές πόλεις και χωριά, έ-
φτιαχναν τάφους και μέσα σ'
αυτούς έβαζαν τό είδωλο του
θεού. Γύρω στους τάφους αυ-
τούς, τοποθετούσαν πανέρια ή
άγγεϊα γεμάτα χάρμα, καθώς
και φυτά, κυρίως μαρούλια και
μάραθα, που στόλιζαν τους τά-
φους και τους έλεγαν «κήπους
του 'Αδωνι».

Στην 'Αττική τα 'Αδωνία τε-
λούντανε στο τέλος του Μαρ-
τίου και κρατούσαν δυό μέρες.
Μερικοί όμως άρχαίοι χρονο-
γράφοι λένε πως κρατούσαν ό-
λόκληρη δδομάδα. 'Οπως και
άλλοι, έτσι και στην 'Αττική,
μόνο γυναίκες έπαιναν μέρος
στή γιορτή αυτή 'απειροφό-
ροι και ποιοίσει πάντα τα εις
κήδεις καθιερώμενα. Στην
'Αθήνα μάλιστα τις μέρες αυ-
τές απέξω από τα σπίτια τους
οι 'Αθηναίκες, μπροστά τό κα-
τόφλια πάνω σέ νεκροκρέβατο
τοποθετούσαν κήρινο διοίωμα
(είδωλο) του 'Αδωνι και τό
στόλιζαν με λουλούδια. 'Αφού
λέγανε τα σχετικά μοιρολόγια,
ύστερα ψάλλανε εύχες και πε-
ριέφεραν τό «νεκρό» στους δρό-
μους. 'Αμα τελείωνε ή περι-
φορά τα κήρινα αυτά είδωλα τα
έριχναν ή στον 'Ιλισσό ή σέ
πηγή. Αυτά γίνονταν την πρώ-
τη ήμέρα ενώ τη δεύτερη ή τε-
λετή γίνονταν με χορούς και
τραγούδια γιαντί όπως είδαμε,
συμβόλιζε την άνάστασι του
θεού.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Η ΒΕΡΑΝΤΑ ΣΑΣ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΣΚΕΦΘΗΚΑΤΕ ποτέ πως
μπορεί να παραθερίση
κανείς όμορφα στη θεράν-
τα του; Κάνοντάς το... οι-
κονομά τό έξοδα του τα-
ξιδιού... στην 'Ιταλία λό-
γου χάρη! Πρέπει όμως
τότε να κάνουμε τη θεράν-
τα μας μια όμορφη και ά-
νετη διαμονή. Και πρώτα
να δάψετε ή να φρεσκάρε-
τε τον τοίχο αν έχη ανάγκη.
'Αν μάλιστα σας άρέση ή
ιδέα μπορείτε να τον χρω-
ματίσετε και μ' ένα χαρού-
μενο χρώμα.

Πολύ διακοσμητικά είναι
τα άναρριχόμενα φυτά
στον τοίχο. Με λίγα καλά-
μια από αυτά που φτιά-
νουν τα πλεχτά έπιπλα
που θά τα καρφώσετε με
προκακία ή θά τα δέσετε
με χόρτο, φτιάνεται «ρά-
φια» όμορφα και κομψά,
όπου θά δάλετε γλαστρού-
λες με περιττοκάδες και
άλλα λουλούδια της έπο-
χής. Μερικά καλαμάκια θά
καρφώσετε με χάρη πάνω
στον τοίχο γιά να δοθη-
σετε τις περιττοκάδες να
άναρριχηθούν. 'Ενα - δυό
μεγάλα πηλίνα βάζα στις
γωνίες ή γάστρες με φυ-
λόδενδρα θά κάνουν μια ώ-
ραία έντύπωσι. 'Από την
όροφη της θεράντας σας
θά κρεμάσετε ένα χαριτω-
μένο πλεχτό καλαθάκι και
μέσα θά δάλετε μια γλά-
στρα με ένα σπάνιο φυτό
ή κάτι που να λουλουδί-
ζη.

Τό πρεβάζι της θεράν-
τας σας θά είναι φυτεμένο
με λουλούδια, γεράνια
σπαράγγια, γαρφαλίες.
'Αν υπάρχει θέσι, μπορεί-
τε να δάλετε και χάρμα
μια σειρά από γλάστρες με
φυτά που πηγαίνουν ψηλά
π.χ. πεντάφυλλες άσπρες
και τριαντάφυλλες, γερά-
νια, κατηφίδες. 'Όσο γιά
τά έπιπλα, οι πάνινες πα-
λυθρόνες σέ ζωηρά χρώμα-
τα και ένα τραπέζι με
πολύχρωμο, χαρούμενο τρα-
πέζιασμένο, είναι άρκε-
τά! 'Αν υπάρχει θέσι μπο-
ρούν να προστεθούν δυό
πάνινες ντορμέρες. 'Αν τα
καθίσματα στολισθούν με
πολύχρωμα μαξιλαράκια, ή
θεράντα σας θά πάρη μια
όψι γιορτινή. Θά φαίνεται
σαν ένας μικρούτσικος λου-
λουδιασμένος κήπος που
ξεπετάχθηκε ξαφνικά από
τά παραμύθια.

Τό παιχνίδι με τα λου-
λούδια θά δείξη τό γούστο
της νοικοκυράς. 'Ασπρα
κίτρινα, κόκκινα, ρόζ, μύδ,
γκρενά, και τί δεν ύπόρ-
χουν, γιά να στολίσουν ό-
μορφα τη θεράντα σας. Μη
περιμένετε όμως να έρθη
τό καλοκαίρι γιά να φυ-
τέψετε τις γλάστρες σας.
'Ετοιμάστε τις από προ-
τήτερα, ώστε τις ήμέρες
της ζέστης που θά καθό-
σαστε εκεί και θά δεχόμα-
στε τους γνωστούς σας, να
δρίσκονται πάνω σ' όλη
τους την άνθησι και την ό-
μορφιά.

Γιά την υγεία σας

'Ενας 'Αμερικανός ψυχίατρος
λέει ότι πολύ συχνά ή καλή υ-
γεία όφείλεται σέ ψυχολογικούς
παράγοντες. Δίνει δε τις παρα-
κάτω άπλές συμβουλές χρήσιμες
γιά την άποκτησι της ψυχικής
γαλήνης, που είναι απαραίτητη,
ώστε να διατηρήση ό οργανισμός
την ισορροπία του.

1. Σταματήστε να άναζητάτε
διαρκώς ελαττώματα στον όργα-
νισμό σας. Μη άναλύετε όλοένα
τά συναισθήματά σας.

2. Συνήθιστε να αγαπάτε τη
δουλειά σας.

3. 'Η ψυχική γαμία (όποιαδήπο-
τε ευχάριστη απασχόλησι) είναι
άπαραίτητη γιά να ξεκουράζη
τό πνεύμα από την έντασι της κα-
θημερινής εργασίας.

4. Μάθετε να αγαπάτε τους
άνθρώπους. Τό να μισήτε ή να
άντιπαθείτε ένα πρόσωπο, μπορεί
να επιδράση καταστρεπτικά στον
όργανισμό σας. Μάθετε λοιπόν
να συμπαθείτε τον πλησίον σας.

5. Μάθετε να προσαναμοζέστε
σε μια κατάσταση που δεν είναι
δυνατόν να αλλάξη.

6. Προσπαθήτε να παρηγορέ-
στε γιά τις άναποδιές της ζωής.
Πολύς κόσμος άρρωσταίνει μόνο
και μόνο, γιαντί δεν ξέρει να άν-
τιμετώπιση τις καθημερινές στε-
νοχωρίες.

7. Συνήθιστε να λέτε εύχρί-
στα πράγματα. Μη μακομελετά-
τε διαρκώς — όχι γιαντί ύπαρ-
χει όφδος να προκαλέσετε τό κα-
κό — αλλά γιαντί έτσι υποφέρε-
τε άσκατα, γιά κάτι που μπορεί
να μη συμβή.

Μη λέτε δυσάρεστα πράγματα.
Τό πρωί δηλαδή μη φωνάζετε με
τρόμο στο σύζυγο ή στη σύζυγο
σας: 'Πώς είσαι σ' αυτά τα κα-
λά σήμερα, δεν μου φαίνεται
καλά». Μ' αυτό τον τρόπο χαλά-
τε την καλή διάθεσι του άλλου,
και τό υποβάλλετε την ιδέα της
άρρωστίας.

Τέλος, μάθετε να αντιμετώπι-
ζετε με τόλμη τα προβλήματα
σας.

ΣΥΝΟΛΑ

Για ταξίδια

1 Κοντό παλτό μαλλινάκι, απαραίτητο για τις ένδεχόμενες καιρικές μεταβολές που αντιμετωπίζει κανείς σε ταξίδι. Μεγάλος γιακάς, τσέπες, ρεβέρ, κόψιμο κιμονό. Το παλτό στενεύει προς τα κάτω. 2 Φούστα στενή από το ύφασμα του παλτού και μπλουζάκι ποπλίνα σε χρωματική αντίθεση. 3 Φούστα φαρδιά από το ύφασμα της μπλουζας αποτελεί ιδιαίτερο φόρεμα όταν φοριέται με τη μπλουζα. Έτσι, με το σύνολο αυτό, που αποτελείται από 4 κομμάτια (κάτρ - πιές) έχετε 3 διαφορετικές αρμονικές εμφανίσεις, κατάλληλες για κάθε σχετική περίπτωση.

Για τη θάλασσα

4 Ριγέ μπαμπακερή φούστα-μπλουζα χωριστά. Η φούστα είναι κουμπωτή κι έχει κάτω μπορντούρα. Η μπλουζα είναι σε τύπο πουκάμισο το όποιον έχει ραγκλάν μανίκι. 5 Μπουστός στράπλες, φοριέται με τη φούστα και τη μετατρέπει σε φόρεμα της πλάξ. Γαρνίρεται ωραία με λουρίδα όπως της φούστας. 6 Το τέταρτο κομμάτι του συνόλου είναι το παντελονάκι που φοριέται ή με το στράπλες ή με το πουκάμισο.

Για Σαββατοκύριακα

1 Κανονικό ταξιέρ από άλ-

Γ

ΤΙΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

πακά ή άλλο κατάλληλο ύφασμα. Στενή φούστα με πιέτα πίσω για το βάδισμα. Ζακέτα κιμονό, λίγο εφαρμοστή, πρωτότυπος γιακάς, τρουά - κάρ μανίκι. 2 Μπλουζάκι σε έμπριμέ λουλουδάτο ή άλλο φανταζι ύφασμα. 3 Φούστα φαρδιά, άσορτι με τη μπλουζα δημιουργεί φόρεμα που μπορεί να φορεθί όλες τις ώρες, ακόμα και το βράδυ ως άμπιγιέ. Το σύνολο αυτό είναι καταλληλότερο για μικρή παραμονή σε άλλη πόλη, σε εξοχές ή λουτροπόλεις.

Για το βουνό

4 Σύνολο σπόρ από καμπαρντίνα ή άλλο σχετικό ύφασμα. Φούστα φαρδιά με βαθιά κουφόπιετα έμπρός (και πίσω αν θέλετε). Δεξιά κι' αριστερά απ' την κουφόπιετα μονές ατσάκιστες πιέτες. Η φούστα έχει άμπις-σμαν και τσέπες. Το ζακέτακι - μπλουζόν έχει επίσης άμπις-σμαν, μόνο έμπρός είναι μονοκόμματο, στο μέρος που κουμπώνει. Χαμηλή μα-νικοκόλλησι. 5-6 Πουκάμισο με φαρδύ μανίκι και μπλουζάκι ντεκολτέ εξυπηρετούν τις ανάλογες ανάγκες. Το σύνολο συμπληρώνεται και με παντελονάκι ή παντελόνι, αν το συνηθίζετε.

ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΜΑΘΗΜΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΟΤΑΝ η Νικολέττα άκουσε το κουδούνι της έξωπορτας να χτυπά συνηθισμένα τρεις φορές, έμεινε μία στιγμή άκίνητη στο κάθισμά της, ύστερα σηκώθηκε και πήγε ν' ανοίξει. Διασχίζοντας το μισοσκότεινο σαλόνι έβριξε μία ματιά στον καθρέπτη του τοίχου. Δε δέκονε καλά τα χαρακτηριστικά της, μά είδε τη σιλουέτα της που ήταν κομψή και χαριτωμένη και τα μακριά μαλλιά της που ήταν χτενισμένα με ασυνήθιστη φροντίδα.

Άνοιξε την πόρτα και δέθηκε μπροστά στον Φράνκο, ένα συγχρόνως τούλιζε το άρωμα που έμπαινε από το μικρό κήπο, ένα άρωμα γλυκό, μεθυστικό, που αναστάτωνε τις αισθήσεις.

—Γεια σου Νικολέττα, είπε εκείνος μπαίνοντας.

Για λίγα λεπτά μείναν κι' οί δυο άκίνητοι, ο ένας αντίκρυ στον άλλον, χωρίς να μιλούν. Ύστερα ο Φράνκο έβριξε γύρω του μία ματιά.

—Μ' αρέσει ή βίλα σου, είπε. Είναι πολύ χαριτωμένη.

Και μ' αυτά τα λόγια, σά να έβγαινε ξαφνικά κύριος του σπιτιού, πήρε τη Νικολέττα από το μπράτσο, και την ώδηγησε στο σαλόνι. Εκείνη θαύμασε την εύκολια, με την οποία αυτός ο άντρας προσαιμοόχτηαν σ' ένα ξένο περιβάλλον και ενστικτωδώς έκανε τη σύγκριση με τον Έρρικο, τον άντρα της.

Ο Έρρικο ήταν κάπως δειλός. Άκόμη τώρα, ύστερα από τριών χρόνων συζυγική ζωή, φερόταν σά φιλοξενοούμενος όταν βρισκόταν στο σπίτι αυτό που άνηκε στη γυναίκα του.

—Φυσικά, θα μου έλπιε έτοιμάσει ένα κοκτέιλ, είπε ο Φράνκο πέφτοντας θορακιά στο ντιβάνι.

—Ναι, βέβαια, έκανε εκείνη και διευθυθηκε προς το μικρό υπάρ.

Ο άντρας την παρακολουθούσε προσεκτικά. Ήταν πολύ νόστιμη, φοβερά νέα και άπειρη και γι' αυτό διαφορετική από τις άλλες γυναίκες του κύκλου του.

Η Νικολέττα του έδωσε το ένα από τα δυο ποτήρια που βαστούσε, κι' εκείνος το πήρε, κρατώντας της συγχρόνως το χέρι και υποχρεωνώντας την να καθήσει δίπλα του.

Όταν άδειασε το ποτήρι του, πέρασε το μπράτσο γύρω από τους ώμους της και την τραβήξε κοντά του για νά τη φιλήσει.

Η Νικολέττα έμεινε άκίνητη, φοβισμένη, μά ο Φράνκο την έσφιξε περισσότερο στην αγκαλιά του, κι' άκούμπησε τα χείλη του στα δικά της. Την ίδια ακριβώς στιγμή χτύπησε το τηλέφωνο.

Για μερικά λεπτά κανείς τους δεν τό πρόσεξε. Ο Φράνκο εξακολουθούσε να φιλή τη Νικολέττα κι' εκείνη ένοιωσε τον δούλο της μακριά από όποιονδήποτε άλλον σκέψι.

—Αλλά εκείνος σέ λίγο τη ρώτησε:

—Γιατί δεν απαντά κανείς;

—Μα είμαι μόνη στο σπίτι.

—Η καμαριέρα λείπει, καθώς

κι' ο άντρας μου φυσικά.

Ύστερα σηκώθηκε και πήγε στο χώλ, όπου το τηλέφωνο εξακολουθούσε να χτυπά.

Ο Φράνκο την παρακολουθούσε χαμογελώντας με ίκανοποίηση. Τού άρεσε ή ιδέα ότι βρισκόταν μόνος στο σπίτι μ' αυτή τη γοητευτική γυναίκα του.

—Εμπρός!, έκανε ή Νικολέττα ελαφρά έκνευσιμένη.

—Κυρία, απήντησε μία ταραγμένη ανδρική φωνή, εύτυχώς που απαντήσατε επίτελως. Βρισκόμαστε σέ κίνδυνο, κυρία.

Ξαφνικά ή έπικοινωνία διακόπηκε, ή Νικολέττα άκούμπησε τό άκουστικό και έμεινε εκεί άκίνητη, πετρομένη από την αγωνία. Μετά από λίγο, τό τηλέφωνο ξαναχτύπησε:

—Κάποιος μάς διέκοψε, συνεχισε ή ίδια ανδρική φωνή. Προσέξτε, κινδυνεύετε. Είδα δυο ανθρώπους που έσπασαν την πόρτα της κουζίνας και μπήκαν στο σπίτι σας. Δυο λωποδύτες. Είδοποίησα άμέσως την αστυνομία, και θα φάσση από τη μία στιγμή στην άλλη.

Έσείς εν τώ μεταξύ, προσποιηθήτε ότι δεν ξέρετε τίποτα, διαφορετικά αυτοί οί δυο θα μπορούσαν νά γίνουν επικινδυνοί. Οί κλέφτες συνήθως είναι ώπλισμένοι. Κουράγιο, κυρία, κουράγιο!

Με χέρι που έτρεμε ή Νικολέττα άκούμπησε τό άκουστικό. Ένα βήμα που άκούστηκε πίσω από την πλάτη της, την έκανε ν' αφήσει από κραυγή τρόμου. Γύρισε άπότομα, και δρέθηκε μπροστά στον Φράνκο.

—Τί συμβαίνει, αγάπη μου; τη ρώτησε πλησιάζοντας άργά. Μά τί έχεις; Είσαι χλωμή!

Η παρουσία του της έδωσε λίγο θάρρος. Εύτυχώς που ήταν ο Φράνκο κοντά της, έτοιμος νά την προστατέψει από κάθε κίνδυνο.

Τού έγεννε νά σωπάσει και νά την ακολουθήσει στο σαλόνι. Εκεί του διηγήθηκε με σι-

γανή φωνή όλα όσα άκούσε προηγουμένως. Αλλά όταν σταμάτησε, εκείνος δεν έκανε τίποτε από ό,τι ή Νικολέττα περιέμενε. Δεν την πήρε στην αγκαλιά του για νά την καθησυχάσει, ούτε της είπε ένα ενθαρρυντικό λόγο. Ήταν τώρα πολύ χλωμός, κι' έτρεμε όσο κι' εκείνη.

Την κύτταξε με μάτια γεμάτα τρόμο, ύστερα γύρισε και διευθυθηκε διαστικά προς την έξοδο.

—Πού πάς; τον ρώτησε με αγωνία.

—Φεύγω, της απάντησε άνυπόμονα.

—Φράνκο!

Η Νικολέττα άρπιαχτηκε από τό μπράτσο του.

—Τί κάνεις; Θα μ' αφήσεις ολόμυνη εδώ μέσα;

—Εσένα δε θα σου κάνουν τίποτα. Οί κλέφτες είναι εύγενείς με τις ώραιές γυναίκες.

—Μά μπορεί νά σέ δούν όταν θγαίνεις, μπορεί νά νομίσουν πώς πάς νά τους προδώσεις και νά πυροβολήσουν.

—Νά πάω ή όργη, αυτό δεν τό σκέφθηκα, έκανε θυμωμένος ο άντρας. Κι' εκείνοι οί καταραμένοι άστυνομικοί, γιατί δεν έρχονται;

—Φράνκο, έκανε ή Νικολέττα προσπαθώντας νά τον καθησυχάσει. Έλα κάθισε κοντά μου.

—Άφησέ με ήσυχο, ξέσπασε, σ' άρκετους μπελάδες μ' έβαλες. Δεν άντέχω πιά άλλο.

Ένας μικρός θόρυβος άκούστηκε στο χώλ.

—Πήγαμε νά δής τί συμβαίνει, έκανε ή Νικολέττα με φωνή άλλαζόμενη, άπότομη.

—Είσαι τρελή;

Ο άντρας την κύτταξε με μάτια πελώρια από τον τρόμο.

—Ανάνδρε!, του φώναξε.

Η περιφρόνηση και ή άηδία που ένοιωσε τώρα γι' αυτόν, ήταν ένα αίσθημα δυνατώτερο κι' από τό φόβο, μά εκείνος ούτε έδωσε σημασία στα λόγια της. Χωρίς πιά νά σκεφθή περισσότερο, άνοιξε τό παράθυρο και πήδηξε στον κήπο.

Την ίδια σχεδόν στιγμή ή Νικολέττα είδε την πόρτα του σαλονιού ν' ανοίγει και μία ανδρική σιλουέττα νά γλυστρά στο δωμάτιο.

—Έρρικο!

Έπεσε στην αγκαλιά του

Είστε έρωτευμένη;

1 Κάνετε ένα χτένισμα, που δεν άρέσει σέ κείνον μόνο και μόνο γιατί είναι της μόδας;

2 Πιστεύετε ότι εκείνος άξίζει μία καλύτερη κοινωνική ή επαγγελματική θέση από κείνη που έχει; Και ότι άδικείται από τό περιβάλλον του;

3 Όταν σάς κάνει ένα δώρο, σκέπτεστε ότι κατά βάση αυτό δεν τού στείχισε και μεγάλη θυσία;

4 Άν κάποια έννοια σάς δασαίνι, σάς άρκει νά τον σκεφθήτε για νά ή-ρημώσετε;

5 Άν «εκείνος» έπρόκειτο νά σάς εγκαταλείψει σήμερα, θα αισθανόσασθε ότι τελειώνει ή ζωή σας;

6 Σας άρέσει νά τον φιλάτε έστω και αν είναι άξύριστος και άπεριποίητος;

Πόσα Ναι σημειώσατε; 1—2; δεν πρόκειται για αγάπη, αλλά γι' ένα περαστικό φλέρι.

3—4; Τά πράγματα αρχίζουν νά γίνονται σοβαρά.

5—6; Είστε άληθινά έρωτευμένη. Δεν χωρεί θεραπεία. Σας εύχόμαστε μόνο καλή τύχη.

άνδρός της, κι' εκείνος την έσφιξε πάνω του δυνατά.

—Κλέφτες Έρρικο, τού ψέθουσε, έχουμε κλέφτες στο σπίτι.

—Κλέφτες; ρώτησε εκείνος χωρίς μεγάλη έκπληξη.

—Έβριξε μία γρήγορη ματιά στο άνοιχτό παράθυρο.

—Οί κλέφτες, αγάπη μου, είπε, φαίνεται πώς τό σκάσαν από κεί μόλις είδαν τα σκουρα.

Όπωσδήποτε μπορούμε νά ριξώμε μία ματιά στο σπίτι.

Την πήρε από τό χέρι και την παρέσυρε μαζί του στα άλλα δωμάτια. Όταν εανούρισαν στο σαλόνι, ο Έρρικο συνεχίσισε με φωνή άδιάφορη:

—Ίσως νά έπρόκειτο για καμμία φάρσα, όπωσδήποτε όμως έφτασα στην κατάλληλη στιγμή δεν είναι άλήθεια;

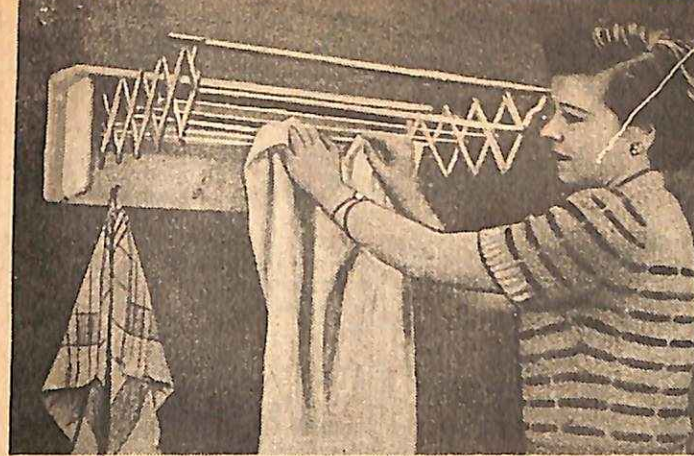
Κάθισε στο ντιβάνι και ή Νικολέττα ζάρωσε κοντά του. Μείναν για λίγο σιωπηλοί.

—Δεν πρέπει νά μ' αφήνεις τόσο πολύ μόνη, παραπονέθηκε εκείνη.

Πέρασε τό χέρι γύρω από τους ώμους της και την άγκάλιασε σφιχτά.

—Στό ταξίδι που θα πάω για τις υποθέσεις μου, της είπε, θα σέ πάρω μαζί μου.

Αργότερα, όταν έμεινε μόνος, διευθυθηκε με προσφύλαξη προς τό τηλέφωνο. Έπρεπε νά εύχαριστήσει τό φίλο του για τό τηλεφώνημα που κατά παράκλησή του έκανε στη Νικολέττα. Όσο για τους κλέφτες, δεν τους πέρασε ποτέ ή ιδέα νά πάν νά ληστεύουν μία βίλα τόσο κεντρική.

• Τό σκευός αυτό είναι συγχρόνως κρέμασμα για τις πετσέτες της κουζίνας και στεγνωτήριο. Έχει άρκετή θέση και για τις πετσέτες και για πολλά μικρά ρούχα που θα κρεμαστούν για νά στεγνώσουν. Άν δεν θέλετε τά ρούχα αυτά νά πιάνουν πολύ τόπο στην κουζίνα σας, τά σπρώχνετε προς τά μέ-σα με τη βοήθεια των πλαιών σιδεράν που άνοίγkλείνουν.

ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

Η ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ των ρούχων — πλύσιμο, σιδέρωμα, μαντάρισμα, τοποθέτημα — παίρνει από τη νοικοκυρά άρκετον από τον καιρό της. Και μόνο τά τελευταία χρόνια έχει περισσότερη άνεσι με τά ηλεκτρικά πλυντήρια και με τά τελειοποιημένα σιδερά του σιδερώματος.

Σας δείχνουμε σήμερα και άλλους νεωτερισμούς που χωρίς νά είναι πολύ ακριβοί, βοηθούν πολύ τη νοικοκυρά και την ξεκουράζουν.

ταξίδια. Μά και για τό συντάρι σας είναι πολύτιμη. Γιατί καθώς ψάχνετε — προπάντων οί κύριοι — νά βρής κά-ποιο ρούχα άνάμεσα στα άλλα, δεν υπάρχει πιά φόβος νά τσαλακώσετε τά πουκάμισα και νά τά φορέσετε με ζάρες. Ένώ με τη θήκη αυτή, τό πουκάμισο, που είναι τό "Άλφα και τό Ωμέγα της ανδρικής εμφάνισης, θα είναι πάντοτε «της ώρας».

• Δεν είναι πιά καμμία σπουδαία τέχνη νά σεβήρετε νά μακαρώνια από την πιεστική στο πιάτο, αν έχετε μία όδοντωτή λαβίδα από πλεξιγκλάς! Με τό σύστημα ενός ελατηρίου στο πίσω μέρος της, τά μεγάλα της δόντια μπορούν νά πιάνουν με εύκολία κάθε είδος μακαρόνια.

• Θήκη για πουκάμισα από σελοφάν, πολύ χρήσιμη για

• Τό ντύμα αυτού του διδίου πλένεται, είναι λοιπόν υγιεινό. Λέγεται «σουπρονούλ», βαστά περισσότερο από τά διδία και ρυσικά από τά τετραδία, και μπορεί νά χρησιμοποιηθή και σέ άλλα κατόπιν. Τό «σουπρονούλ» είναι διαφανές. Διαβάζονται, σά νά μην υπήρχε, οί τίτλοι των διδίων και οί έτικέτες στα τετραδία.

• Στο δοχείο που βλέπετε στην εικόνα μας φυλάσσονται τά λερωμένα ρούχα με τον πιο υγιεινό τρόπο. Στο άσπρο αυτό και όμορφο κουτί κρέμεται μία σακούλα στην οποία μπαίνουν τά λερωμένα ρούχα. Όταν γεμίσει, ή σακούλα μεταφέρεται ζυγιά νά πάει στο πλυστήριο και ή ίδια διακόσις έπιβάλλεται και όταν θα καλέσουν τον προσκεκλημένο σας στο τηλέφωνο. Δεν επιτρέπεται νά ρωτήσετε: «Έκ μέρους τίνος;» ούτε νά πητε: «Ναι, ναι, ξέρω. Περιμένει τό τηλέφωνο». Πάω νά τον φωνάξω». Οφείλτε ν' άρκεσθήτε σέ μία φράση σαν αυτή: «Θέλετε νά περιμένετε; Πηγαίνω νά δώ». Άρκει τότε νά πητε στον προσκεκλημένο ότι τον ζητούν, άποφεινώντας κάθε σχόλιο. Ο καλούμενος θα ζητήσει συγγνώμη και ή οικοδέσποινα θα φροντίσει όσο της είναι δυνατό νά δώση δείγματα διακριτικότητας (μετακίνησι της συσκευής, κλεισιμο της πόρτας κλπ.). Στην επιστροφή του, πρέπει ν' άγνοήσει τελείως τό τηλέφωνημα. Όχι: «Τίποτα τό σοβαρό, έλπίζω» και άκόμη λιγώτερο: «Μία κυρία ήταν (ένας κύριος), δεν είν' έτσι».

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

• Υπάρχει στην Άμερική ένας καινούργιος ηλεκτρονικός εγκέφαλος, που δεν περιορίζεται νά κάνει άστροπιαία λογαριασμούς που θ' απαιτούσαν μήνες διαφορετικά, αλλά πού, κάθε τρία δευτερόλεπτα, αυτοελεγχεται και εξακριβώνει αν κάθε κελλί του λειτουργεί κανονικά.

• Τί νοιάζει κανείς πετώντας με 1.327 μίλια την ώρα; Ο Σκότ Κρόσφιλντ, ο ταχύτερος πιλότος του κόσμου, που πραγματοποιήσε αυτό τό κατορθώμα, απαντά: «Λίγο άδιάθετο τό στομάχι του και σά νά έχη ελαφρά γρίπη».

ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

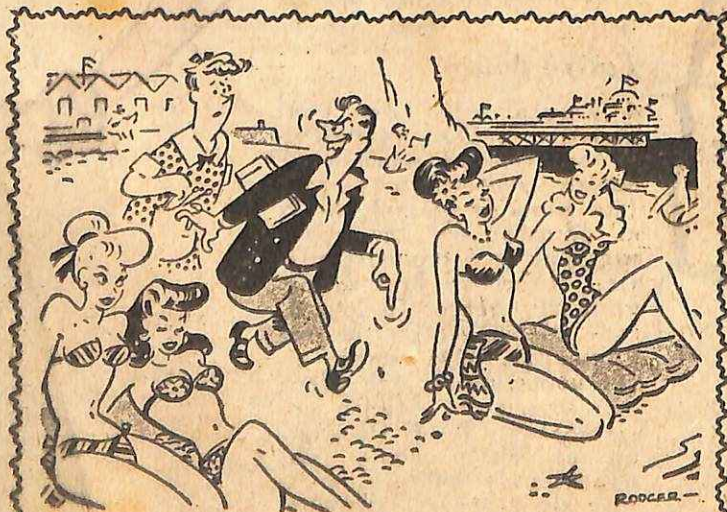
• Ποιους κανόνες πρέπει νά σέβαστε όταν ζήτε κάτω από σκηνή;

Πολλοί άνθρωποι μέμονται εκείνους που κατασκηνώνουν σ' ένα μέρος για νά περάσουν τό καλοκαίρι. Διατυπώνουν έναντιόν όλων κατηγορίες που δεν άφορούν παρά ώρισμένους. Ή άλήθεια είναι ότι κανείς δεν θα κατηγορούσε τον τρόπο αυτό ζωής αν όλοι όσοι τον διάλεγαν τηρούσαν μερικούς κανόνες πολύ άπλους. Και πρώτα — πρώτα νά μη άφίνουν ίχνη του περάσματος τους. Είναι εύκολο νά μη εγκαταλείψουν στο έδαφος χαρτιά λαδωμένα, κουτιά από κονσέρβες, μπουτίλιες και άποφάγια. Τό απλούστερο είναι νά εξαφανίσουν όλα αυτά τά «λείψανα», θάβοντάς τα σ' ένα λάκκο που άνοιξαν γι' αυτό τό σκοπό. Δεύτερο, αυτός που ζή σέ σκηνή οφείλει ν' άποφύγει νά «γίνεται θέαμα». Όρισμένο ντύσιμο, που είναι πολύ κατάρλληλο για μία πλάζ, κινδυνεύει νά φανή πολύ λιγώτερο στους γείτονες μιας κατασκηνώσεως. Επίσης πρέπει με κάθε θυσία ν' άποφειγείτε νά σκανδαλίζετε τους ντόπιους με τό ντύσιμό σας ή με τη διαγωγή σας. Άκόμη πρέπει νά φροντίζετε νά ελθετε περιποιητική προς τους γείτονές σας, αλλά αυτό δεν έπιβάλλεται κανένας νά υπερβολική οικειότητα. Τέλος, αν υπάρχουν λίγο παντού οί κόπεδα για κατασκηνώσει, έπιβάλλεται νά ζητήσουν πληροφορίες εκείνοι που θέλουν νά στήσουν τη σκηνή τους. Ποσοί ιδιοκτήται, που εξαγριώνονται όταν δούν «αγρίους» εγκατεστημένους στο οικόπεδό τους θα ήσαν εύχετες νά τους υποδέχον, αν είχαν κάμει μόνο τον κόπο νά ζητήσουν την άδεια προτού κατασκηνώσουν!

• Τί πρέπει νά κάμετε όταν ζητούν στο τηλέφωνο ένα καλεσμένο σας;

Η στοιχειώδης ευγένεια άπαιτεί νά χρησιμοποιή κανείς όσο τό δυνατό λιγώτερο τό τηλέφωνο των φίλων του, είτε για νά πάρη είτε για νά κάμει ένα τηλεφώνημα. Είναι εύνόητο ένας γιατρός (ή ένα πρόσωπο που έχει επίσημη θέση) νά έχη φροντίσει νά δώση τη διεύθυνση ή τον αριθμό του τηλεφώνου του σπιτιού στο όποιο θα βρισκείται γι' νά νά μωρέσουν νά τον είδοποιήσουν σέ μία ανάγκη. Τό ίδιο μπορεί νά συμβή και σέ διάφορες άλλες περιπτώσεις. Σ' εκείνον που περιμένει ένα τηλεφώνημα, ή ευγένεια έπιβάλλεται νά είδοποιήσει την οικοδέσποινα: «Πήρα τό θάρρος νά δώσω τον αριθμό του τηλεφώνου σας». Είναι εύνόητο ότι αυτή ή είδοποίηση δεν πρέπει νά προκαλέσει ερωτήσεις. Ή ίδια διακόσις έπιβάλλεται και όταν θα καλέσουν τον προσκεκλημένο σας στο τηλέφωνο. Δεν επιτρέπεται νά ρωτήσετε: «Έκ μέρους τίνος;» ούτε νά πητε: «Ναι, ναι, ξέρω. Περιμένει τό τηλέφωνο». Πάω νά τον φωνάξω». Οφείλτε ν' άρκεσθήτε σέ μία φράση σαν αυτή: «Θέλετε νά περιμένετε; Πηγαίνω νά δώ». Άρκει τότε νά πητε στον προσκεκλημένο ότι τον ζητούν, άποφεινώντας κάθε σχόλιο. Ο καλούμενος θα ζητήσει συγγνώμη και ή οικοδέσποινα θα φροντίσει όσο της είναι δυνατό νά δώση δείγματα διακριτικότητας (μετακίνησι της συσκευής, κλεισιμο της πόρτας κλπ.). Στην επιστροφή του, πρέπει ν' άγνοήσει τελείως τό τηλέφωνημα. Όχι: «Τίποτα τό σοβαρό, έλπίζω» και άκόμη λιγώτερο: «Μία κυρία ήταν (ένας κύριος), δεν είν' έτσι».

Τό ζήτημα αυτό είναι πολύ λεπτό και πρέπει ή οικοδέσποινα νά τό χειρίζεται με εξαίρετική προσοχή. Είναι κι' αυτό μία από τις μικρές αλλά βασικές έξέτασεις που δίνουμε στην καθημερινή μας ζωή.

ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ...

—Κύτταξε τί τυχεροί που είμαστε!... Βρήκαμε εύτυχώς μία θεούλα για νά κάσουμε!...

—Γιατί δεν απαντά κανείς;

—Μα είμαι μόνη στο σπίτι.

—Η καμαριέρα λείπει, καθώς

ΤΖΙΝΑ ΦΕΛΙΝΙ

ΔΥΟ ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ

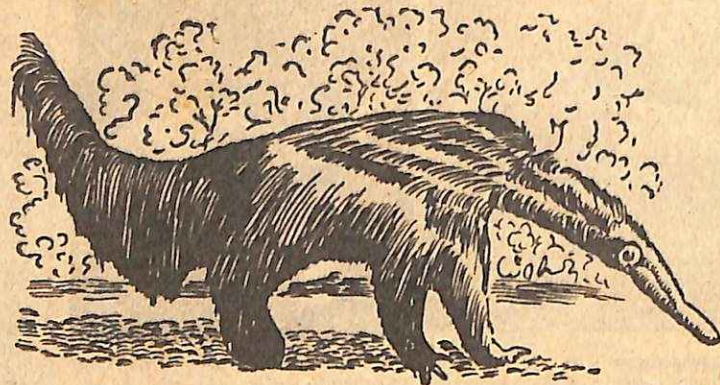
ΤΟ ΜΠΑΜΠΑΚΙ

Από πού βγαίνει το μπαμπάκι, αυτό το άσπρο χνουδωτό πράμα που πουλάνε στα φαρμακεία, αυτές οι πολύχρωμες κλωστές που ράβουμε τα ρούχα μας, αυτά όλα τα χαρούμενα υφάσματα.

Ακούστε λοιπόν παιδάκια με λίγα λόγια την ιστορία του: Το μπαμπάκι, το χρήσιμο αυτό φυτό για την ανθρωπότητα, είναι ένας χαμηλός θάμνος, με λουλούδια άσπριδερά. Οι άνθρωποι γνωρίζουν το μπαμπάκι απ' εδώ και χιλιάδες χρόνια, μπορούμε μάλιστα να πούμε πως η αρχική του πατρίδα στάθηκε οι Ινδίες. Έπειτα η καλλιέργειά του εξαπλώθηκε στην Κίνα, στην Ιαπωνία, στην Αίγυπτο, και τέλος σε όλη την Ευρώπη. Έδώ στην πατρίδα μας, το μπαμπάκι ανθίζει από τα τέλη Ιουνίου ως τον Αύγουστο. Κάθε λουλούδι σαν ώριμώσει, φέρνει στην καρδιά του μια γερή τουλίπα από μπαμπάκι. Μετά τον Αύγουστο που όλα πια τα λουλούδια έχουν ανοίξει καλά, αρχίζουν να μαζεύουνε το μπαμπάκι. Μπαλλές-μπάλλες μεταφέρεται σε αποθήκες στεγνές και καλά αερισμένες, γιατί το μπαμπάκι δε σηκώνει από υγρασία. Όσο πιο προσεκτική γίνεται η συλλογή του μπαμπάκιου και αποφεύγονται τα χώματα και οι τυχόν φλούδες, τόσο ανώτερης ποιότητας γίνεται. Σ' αυτή τη μορφή είναι το λεγόμενο ακατέργαστο μπαμπάκι, που οι μπαλλές του τώρα μεταφέρονται στα κλωστήρια για να γίνει νήμα.

Αυτό λοιπόν παιδάκια είναι το μπαμπάκι, το πολύτιμο αυτό φυτό που χρησιμοποιεί ο άνθρωπος ακόμα και τις ρίζες του για να κατασκευάσει χαρτί, τους σπόρους του για να βγάλει μπαμπάκολα και από τα υπολείμματα πάλι αυτά για να βγάλει τη μπαμπακόνη, τροφή χρησιμη και σπουδαία για τα ζώα.

ΤΖΕΝΝΥ Μ. Π.

Ο ΜΥΡΜΗΚΟΦΑΓΟΣ

Ποιό είναι άραγε το περίεργο αυτό ζώο; Σκληρές τρίχες σκεπάζουν το άχαρο κορμί του. Τα δυνατά νύχια των μπροστινών ποδιών του δείχνουν ότι μπορεί ν' ανέβει στα δέντρα και να σκάψει στη γη. Το ρυγχος του τελειώνει σε μακρύα προδοσκόιδα, που θυμίζει την προδοσκόιδα του ελέφαντα και το στόμα του μέσα δεν έχει δόντια.

Ωραία! Τώρα που τα ξέρουμε όλα αυτά, μπορούμε να το δώσουμε ένα όνομα: είναι ο μυρμηκοφάγος. Το αλλόκοτο αυτό ζώο ζει στη Νότιο Αμερική.

Δείτε πόσο μικρό είναι το κεφάλι του! Μέσα εκεί δεν υπάρχει θέσι για πολύ μυαλό! Και πραγματικά ο μυρμηκοφάγος δεν είναι έξυπνος. Πρέπει όμως να πούμε πως δε γνωρίζουμε καλά το χαρακτήρα του γιατί κανένας μέχρι σήμερα δε μπόρεσε να τον εξημερώσει.

Παρ' όλ' αυτά, στο Ζωολογικό Κήπο του Παρισιού υπήρχε άλλοτε ένας μυρμηκοφάγος, που είχε γίνει πρώτης τάξεως φίλος με το γυιό του φύλακα. Τον ακολουθούσε παντού και γινόταν μελαγχολικός όταν το αγοράκι τον άφινε.

Όταν γεννιέται, ο μυρμηκοφάγος έχει κι' όλη μακρυνή τρίχες και μεγάλα νύχια. Τα

τελευταία του χρησιμεύουν για να σκαρφαλώνει στην πλάτη της μητέρας του, που το κουβαλάει παντού. Ακόμα κι' όταν μεγαλώσει και μπορεί να μετακινηθεί μόνος του, προτιμά να πηγαίνει καβάλα.

Τ' όνομά του το χρωστάει στο ότι τρέφεται με μυρμηγκία. Σκάβει το χώμα γύρω από τη μυρμηκοφωλή ανοίγει μια τρύπα όπου χώνει την προδοσκόιδα του και γευματίζει... ρουφώντας με δύναμη. Τα μυρμηγκία πασάρονται από το δυνατό ρεύμα αέρος που δημιουργεί η μεγάλη μύτη—προδοσκόιδα του, και βρίσκονται κατ' ευθείαν στο στόμα του παράξενου αυτού ζώου!...

ΓΙΑΤΙ ΠΙΝΕΙΣ ΝΕΡΟ;

Πρωί, μεσημέρι, βράδυ, πίνεις νερό. Τώρα μάλιστα το καλοκαίρι πίνεις περισσότερο από το χειμώνα. Γιατί όμως πίνεις νερό, το ξέρεις;

Η απάντησή είναι απλή. Πίνεις γιατί δε μπορείς να ζήσεις χωρίς νερό. Και ο λόγος που δε μπορείς να ζήσεις χωρίς νερό είναι γιατί κάθε στιγμή ξεδεύεις νερό και χρειάζεται να το αναπληρώσεις.

Πώς ξεδεύεις το νερό; Δεν το καταλαβαίνεις; Δοκίμασε ν' αντισπύσεις μπροστά σ' ένα κρύο γυαλί. Το γυαλί θ' αρχίσει να ιδρώνει, θα φανούν επάνω του μικρές σταγόνες νερό. Αυτό το νερό βγαίνει από το σώμα σου. Όταν πάλι κάνει ζέστη, ιδρώνεις. Από πού βγαίνει ο ιδρώτας; Από το ίδιο μέρος, από το σώμα σου. Εάν λοιπόν ξεδεύεις διαρκώς νερό πρέπει να το αντικαθιστάς. Κάθε 24 ώρες ένας άνθρωπος χάνει περί τα 12 ποτήρια νερό. Επομένως πρέπει να πίνεις ή να τρώς άλλο τόσο νερό.

Να τρώς; Θα πητε. Ναι, να τρώς. Το κρέας, τα χόρτα, που τρώς, έχουν νερό, μάλιστα περισσότερο νερό παρά στέρεη ουσία. Το άγγουρι, λόγω χάριν, είναι όλο νερό σχεδόν. Και μη σου φανή παράξενο, το σώμα σου έχει αναλογικά, τόσο νερό μέσα του όσο ένα φρέσκο αγγούρι.

Αφού είναι έτσι, θα ρωτήσης πως δε χυνόμαστε στο πάτωμα όπως όλα τα υγρά; Δε χυνόμαστε γιατί το σώμα μας αποτελείται από μικροσκοπικά κελιά—τα κύτταρα—γεμάτα υγρό. Το υγρό δε ξεχύνεται

ξω από τα κελιά αυτά γιατί είναι κλειστά από όλες τις μεριές.

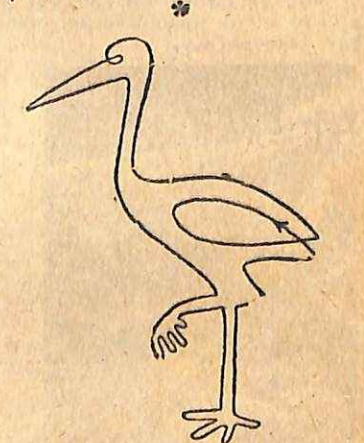
Καθώς βλέπεις λοιπόν το κύριο συστατικό του σώματός μας είναι το νερό. Γι' αυτό ενώ μπορούμε να ζήσουμε πολύ καιρό χωρίς φαί, είναι αδύνατο να μείνουμε πολλές μέρες χωρίς νερό.

ΑΤΛΑΣ ΚΑΙ ΑΤΛΑΣ

Ο "Ατλας, σύμφωνα με τη μυθολογία, ήταν ένας από τους Τιτάνες. Ο Δίας, για να τον τιμωρήσει επειδή είχε πάρει μέρος στη μάχη που είχαν κάνει οι Τιτάνες εναντίον του, τον κατέδικασε να κρατάει τον Ουράνο, στα πέρατα της Γης, μπροστά στον κήπο των Έσπεριδων.

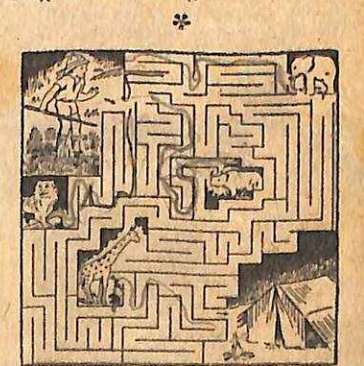
Στην αρχιτεκτονική ατλας είναι ένα άγαλμα που χρησιμεύει για την υποστήριξη επιστυλίων. "Ατλας είναι ακόμα μια συλλογή από γεωγραφικούς χάρτες.

Τέλος στην Ελλάδα «Ατλας» είναι μια μεγάλη εταιρία τσιμεντών.

Ο ΠΕΛΑΡΓΟΣ

Αυτός ο πελαργός αποτελείται, όπως βλέπετε, από μια μονάχα γραμμή. Προσπαθήστε να τον φτιάξετε κι' εσείς, ξεκινώντας και τελειώνοντας εκεί που δείχνουν τα βέλη.

ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Ο γυιός ενός απόικου προχώρησε πολύ μέσα στη ζούγκλα και χάθηκε. Μήπως μπορείτε να τον βοηθήσετε να ξαναβρεί το δρόμο του και να φτάσει σ'όλας και αβλαβής ως τη κατασκήνωσή χωρίς να πέσει πάνω στα τέσσερα αυτά άγρια ζώα, που άμα τον αντιληφθούν ασφαλώς θα τον σπαράξουν;

ΚΑΙ ΝΑ ΜΟΡΦΩΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Ο ΣΚΙΟΥΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ

Η ΓΕΩΡΓΙΤΣΑ έκλαιγε καθισμένη έξω από την καλύβα της. Οι χωροφύλακες είχαν έρθει και είχαν πάρει πριν από λίγο τον πατέρα της. Τον κατηγορούσαν ότι είχε κλέψει χρυσές λίρες από μια κυρία που έμενε σε μια γειτονική βίλα. Η Γεωργίτσα ήταν βεβαίη πως ο πατέρας της ήταν άθωος. Τι μπορούσε όμως να κάνει για να τον βοηθήσει;

Έκείνη τη στιγμή ένας σκίουρος πλησίασε το κοριτσάκι και κάθισε απαλά στον ώμο της.

—Α, εσύ είσαι Σπαζοκάρυδος; φώναξε η Γεωργίτσα. Δες πόσο δυστυχισμένη είμαι. Ο πατέρας μου κατηγορείται ότι έκλεψε χρυσά νομίσματα από την κυρία Παπαδοπούλου. Βέβαια δεν είναι ένοχος, μα για να τ' αποδείξεις πρέπει να βρεις τον κλέφτη. Έγώ είμαι ανίκανη να το κάνω. Τι θ' απογίνει τώρα;

Ο Σπαζοκάρυδος αγαπούσε πολύ τη Γεωργίτσα γιατί τον περασμένο χειμώνα, που είχε πέσει πολύ χιόνι, τον είχε περιμαζέψει και τον είχε φιλοδεύσει στο σπίτι της.

Μια και δυο λοιπόν ο Σπαζοκάρυδος πήγε και βρήκε τη νυχτερίδα. Αυτή, που τριγυρίζει τη νύχτα, ίσως να είχε δει τον κλέφτη.

Ναι, είπε η νυχτερίδα, πριν από δέκα μέρες είδα έναν άνθρωπο να δραςκελάει τη νύχτα ένα παράθυρο της βίλας.

Μήπως τ' αν γνώρισε; ρώτησε με αγωνία ο σκίουρος. —Τον γνώρισα. Ήταν ο Πέτρος, ο καλαθάς, που μένει κοντά στη λίμνη.

Ο σκίουρος ευχαρίστησε τη νυχτερίδα κι' έφυγε. Την άλλη μέρα το πρωί ο Σπαζοκάρυδος πήγε στη λίμνη. Εκεί είδε τον Πέτρο να κάθεται έξω από το καλύβι του και να φτιάχνει καλάθια.

Ο σκίουρος κάθισε πολλή ώρα εκεί να τον παρακολουθή. Κατά το μεσημέρι ο Πέτρος σηκώθηκε και πήγε να ρίξει μια ματιά σ' ένα σωρό από κουμάντα καλάθια που βρισκόταν λίγο πιο εκεί. Ύστερα πήγε μέσα στο σπίτι του για να φάει.

Όλη την ημέρα ο Πέτρος πλησίασε πέντε ή έξη φορές το σωρό με τα καλάθια, χωρίς φανερά αίτια και του έριχνε ένα βλέμμα ευχαριστημένο.

Θάχνη κρύβει από κάτω τις λίρες που έκλεψε, σκέφτηκε ο Σπαζοκάρυδος. «Πώς όμως να ειδοποιήσω τους χωροφύλακες;» Ο σκίουρος δεν απογοητεύθηκε. Πήγε και βρήκε το φίλο του τον Τυφλοπόντικα και τον παρακάλεσε να ψάξει κάτω από το σωρό τα καλάθια.

Τη νύχτα πήγαν μαζί ως το σπίτι του Πέτρου. Ο Τυφλοπόντικας χώθηκε κάτω από το σωρό, μα το μόνο που βρήκε ήταν μια άδεια τρύπα. Ο Πέτρος είχε μεταφέρει αλλού τον κλεμμένο θησαυρό.

Ο σκίουρος ευχαρίστησε τον Τυφλοπόντικα και πλησίασε

σε στη λίμνη όπου κοάζανε ένα σωρό βατράχια.

—Φίλοι, τούς είπε, μήπως είδατε τον καλαθά να κρύβει πουθενά κανένα δέμα;

—Τον είδαμε, απάντησαν τα βατράχια ν' ανεβαίνει σ' αυτή τη βάρκα, κρατώντας ένα σιδερένιο κουτί. Ξανοίχτηκε λίγο και έριξε το κουτί μέσα στο νερό.

Μήπως μπορείτε να το ανοίξετε και να μου φέρετε, τι έχει μέσα; ρώτησε ο σκίουρος. Ένα βατράχι βούτηξε μέσα στο νερό κι' έπειτ' από λίγο ξαναγύρισε.

—Δυστυχώς, είπε, το κουτί είναι κλειδωμένο.

Ο Σπαζοκάρυδος ήταν αποφασισμένος να βοηθήσει οπωσδήποτε τη μικρή του φίλη. Χωρίς να χάσει καιρό, πήγε στην καλύβα του καλαθά και άδουρβα τρύπωσε μέσα. Ο Πέτρος είχε το κλειδί από το κουτί κάτω από το μαξιλάρι του. Ο σκίουρος το πήρε με τρυφερό και ξαναγύρισε τρέχοντας στη λίμνη. Αμέσως δεκαπέντε μεγάλα βατράχια βούτηξαν στο βυθό και έπειτ' από λίγο έφεραν σαρανταπέντε χρυσές λίρες.

Ο Σπαζοκάρυδος ευχαρίστησε τα βατράχια, πήρε το θησαυρό και πήγε και βρήκε τον κύρ-Κόρακα, το σοφό πουλί του δάσους, για να τον ρωτήσει τι θα έπρεπε να κάνει τώρα. Ο κύρ-Κόρακας σκέφτηκε και στο τέλος είπε:

—Πρέπει να επιστρέψουμε το θησαυρό στην ιδιοκτησία του. Ποιος όμως θα τον δώσει; —Η Γεωργίτσα, είπε ο σκίουρος.

—Όχι. Αυτή αποκλείεται, είπε ο κύρ-Κόρακας γιατί τότε θα πουν πως τον είχε κλέψει ο πατέρας της.

—Τότε ποιος; —Θα τον δώσω εγώ, είπε αποφασιστικά το πουλί.

Την άλλη μέρα το πρωί ο κύρ-Κόρακας πήρε μια λίρα στο ράμφος του και πήγε και την πέταξε στη βεράντα της βίλας όπου εκείνη την ώρα η νοικοκυρά της έπαιρνε τον αέρα της. Μόλις είδε το πουλί να ρίχνει τη λίρα παρανεύτηκε. Ήταν από τις λίρες που είχε χάσει. Ο Κόρακας πήγε και έφερε και δεύτερη λίρα και τρίτη και τέταρτη. Η κυρία ειδοποίησε άμεσα τους χωροφύλακες. Αυτοί παρακολούθησαν το πουλί και βρήκαν το θησαυρό στην κουφάλα ενός δένδρου. Το δένδρο βρισκόταν κοντά στο καλύβι του καλαθά και οι χωροφύλακες πήγαν και τον έπιασαν. Αυτός τρόμαξε τόσο πολύ που τα όμολογησε όλα άμεσα.

Τώρα η Γεωργίτσα είναι ευτυχισμένη γιατί έχει πάλι τον πατέρα της κοντά της. Αλλά πιο ευτυχισμένος ακόμα είναι ο Σπαζοκάρυδος, που μπόρεσε να προσφέρει αυτή την υπηρεσία στη μικρή φίλη του, που δεν έμαθε ποτέ ποιος είχε ανακαλύψει τον κλέφτη.

ΠΩΣ ΤΑΙΡΙΑΖΟΥΝ;

Στην εικόνα βλέπετε έξη αντικείμενα που σημειώνονται με αριθμούς και έξη αντικείμενα που σημειώνονται με γράμματα. Κάθε πράγμα που έχει αριθμό ταιριάζει με ένα πράγμα που έχει γράμμα. Μπορείτε λοιπόν να βρείτε με τι πάει το καθένα;

ΜΕΤΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Οι λέξεις που σας ζητάμε δε διαφέρουν παρά στο αρχικό τους γράμμα, επομένως δε θα δυσκολευτήτε να τις βρείτε.

Μ' ένα Β είναι αληθινός
Μ' ένα Γ δεν είμαι νέος
Μ' ένα Θ είμαι μια έποχή
Μ' ένα Λ είμαι μια νήσος
Μ' ένα Μ είμαι ένα κομμάτι

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

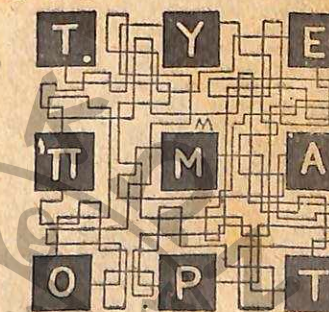
- Τι είναι εκείνο που έχει τέσσερα πόδια και δεν περπατάει;
- Ποιά πόρτα δε διαβαίνουμε ποτέ;
- Ποιό αλλογο δεν καθαλάει κανείς;
- Με ποιά πέννα δε γράφει κανείς;

ΤΕΤΡΑΓΩΝΕΣ ΛΕΞΕΙΣ

Μητέρα
Πάντοτε
Καινούργιο
Όνομα
Διαβάζονται και οριζόντια και κάθετα.

ΤΟ ΞΕΡΕΤΕ;

Ποιοί είναι οι δυο πιο μεγάλοι μήνες του έτους;

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

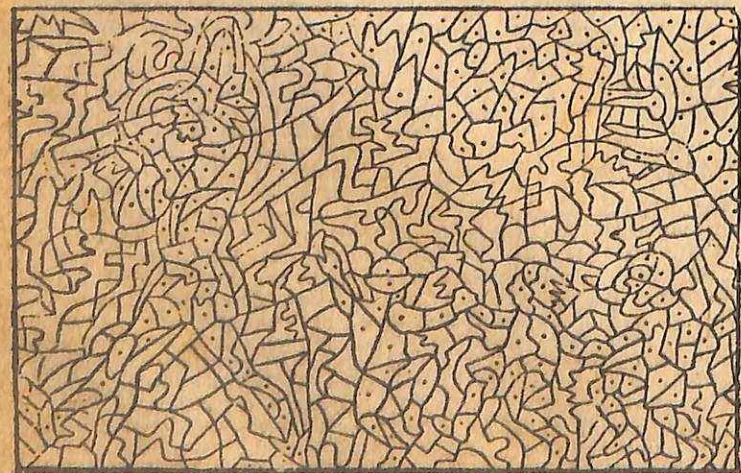
Ξεκινήστε από το γράμμα που έχει μια τελεία και ακολουθήστε με τα μάτια—όχι με το μολύβι—τη μαύρη γραμμή που θα σας οδηγήσει στα άλλα γράμματα που θα τα εντυπώσετε στο μυαλό σας έως ότου σχηματίσετε ένα μουσικό όργανο.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Να βρείτε το γνωστό άσχαλο ρητό που κρύβεται σ' αυτό το τετράγωνο των συλλαβών. Υπάρχει ένας τρόπος να το διαβάσετε κατ' ευθείαν.

Ο Π Ο Υ
Υ Ω Λ Ε
Κ Τ Λ Ο
Ε Ν Ω Τ

Οι λύσεις στη σελίδα 66

ΓΝΩΣΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Μαυρίστε με μολύβι τα μέρη που έχουν μια τελεία και θα δείτε μια σκηνή από ένα γνωστό

στο παραμύθι. Χρειάζεται όμως λιγάκι υπομονή. Προσέξτε να μη φύγετε απ' τις γραμμές

ΕΝΑΣ ΜΑΘΟΥΣΑΛΑΣ ΕΞΗΓΕΙ ΠΩΣ ΕΦΘΑΣΕ ΕΙΣ ΤΑ 113! ΠΙΝΕΙ ΑΦΘΟΝΗ ΜΠΥΡΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 'Ιούλιος.—Με δικαίαν υπερφάνειαν ὁ ὑπεργήρος Οὐγκο Στονχάλντ ἐδήλωσε πρὸ ἡμερῶν εἰς τοὺς δημοσιογράφους, ὅτι εἰς ἡλικίαν 112 ἐτῶν μὴ ἀκόμα «νὰ δάξῃ πολλὰ παλληκάρια κάτω» καὶ ὅτι ἐξακολουθεῖ ὁπως καὶ πρὸ ἐνός περίπου αἰῶνος νὰ πηγαίνει περὶ ἀπὸ τὸ χωριό. Ὁντερμπεργκόου ὅπου κατοικεῖ εἰς τὸ προγονικόν του κτήριον πού ἀπέχει περί τὰ ἑπτὰ χιλιόμετρα.

Ὁ καταπληκτικὸς αὐτὸς Μαθουάλας εἰσῆλθεν αἰσίως τὴν 21 Μαΐου εἰς τὸ 113ον ἔτος τῆς ἡλικίας του περιστοιχιζόμενος, ὅπως οἱ διδλικοὶ πατριάρχαι ἀπὸ ἑνα πλήθος εὐτυχισμένων ἀπογόνων. Πράγματι κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν γενεθλίων του, παρίσταντο περί τὸς 275 συγγενεῖς καὶ ἀπόγονοι του, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγοντο 18 δισέγγονοι του, 9 τρισεγγονοὶ του καὶ δύο τετράκις ἐγγονοὶ του!

Ο ΜΑΘΟΥΣΑΛΑΣ
ΟΥΓΚΟ ΣΤΟΝΧΑΛΝΤ

Ὁ Οὐγκο Στονχάλντ ἐγεννήθη τὸ 1842 καὶ ἐνυμφεῖτο, ὅπως συνηθίζεται ἀνεκτικῶς εἰς τὴν οἰκογενείαν, πολὺ νῆος —εἰς ἡλικίαν 20 χρόνων—. Ἀπέκτησεν ἐν ὧν 12 παιδιά, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μεγαλύτερον σήμερον εἶναι 91 ἐτῶν. Ἐπειδὴ διατρεῖ ἀκμαίως ὁ μόνον τὰς σωματικὰς ἀλλὰ καὶ τὰς πνευματικὰς του δυνάμεις εἶναι ἑνα ζωντανὸν ἡμερολόγιον τῶν ἱστορικῶν περιόδων πού ἔζησε. Πράγματι, ὁ Στονχάλντ ἔχει νὰ σὰς διηγήσῃ ἐπεισοδία ἀπὸ τὸν πόλεμον τοῦ 1866 μετὰ τὴν Αὐστροῦσας καὶ Πρωσίας διὰ τὸ Δουκάτον τοῦ Σλέσβιγκ - Χολστάν, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον τοῦ 1867. Ἐνθυμείται τὸν Μόλτικε τὴν ἡμέραν τοῦ Μάη καὶ τοῦ Ναπολέοντος Γ' εἰς τὸ Σεντάν, τὸν πρῶτον αὐτοκράτορα Γουλιέλμον καὶ τὸν Βίσμार्κ, τὸν ὁποῖον ὑπῆρξε φανατικὸς θαυμαστής.

«Εἰμαι ἀκόμα ἀρκετὰ γερός, εἶπε πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, ὥστε τὸ χειμῶνα νὰ κῶβω ζυλά καὶ τὸ καλοκαίρι νὰ βοηθῶ στὸν θερισμό. Ἐλπίζω ὅμως νὰ μὴ ζήσω ἄλλον πόλεμον... τοὺς βαρβαροὺς οἱ πόλεμοι γίνονται ἀλλοῦθις καὶ χειρότεροι... Στὸν τελευταῖον στερηθήκαμε πολλὰ πράγματα, ἰδίως τὴν μπύραν. Τώρα ὁμως πίνω πάλι ὁσπν θέλω».

Πράγματι, διὰ τὸν αἰωνόβιον αὐτόν, τὸ μυτικὸν τὴς θαυροπότητος καὶ τῆς μακροβιότητος εἶναι ἀπολύτως ἡ μύρα. Μέγας ζυθοπότης ἀπὸ νεαρὰς ἡλικίας, ὅπως ὑπῆρξε καὶ ὁ πατέρας του, πού ἀπέθανε 101 ἐτῶν ἀπὸ τῆς κατανάλουσις τοῦ αἵματος, ἀποδίδει εἰς τὴν μπύραν τὸς θαυματουργὰς ἰδιότητας, πού μάλιστα τὰ τελευταῖα χρόνια ἤχιστε νὰ διαπιστῶν ἡ ἐπιστήμη.

«Εἶναι τὸ σπουδαιότερον φάρμακον» εἶπε πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, ἂν θέλετε νὰ φθάσετε στὰ χρόνια μου χωρὶς ποτὲ νὰ

ΝΤΑΝΤΕΛΕ ΜΠΛΟΥΖΑ ΜΕ ΒΕΛΟΝΑΚΙ

ΥΛΙΚΑ: 10 κουδάρια κοτόν —περὲ γιὰ βελονάκι Νο 30 ἄσπρο ἢ σιέλ. Ἐνα σιδερένιο βελονάκι ἀνάλογο.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: «Ἀρχιτο» ὅθι μῆγξετε τὸ βελονάκι μέσα στὴ γαϊτανάκι τῆς προηγούμενης σειρᾶς, θὰ πάρετε κλωστή δυάκοντας μίαν θηλιά καὶ ξαναπαίροντας κλωστή, θὰ πλέκετε τὴς θηλίας πού εἶναι στὸ βελονάκι σας, σὲ μίαν φορά. Αὐτὸ τὸ σχέδιον ἀποτελεῖται ἀπὸ 6 σειρὰς ἀρχιτο καὶ τὴν ἀζουρὲ σειρὰ μετὰ τὰς τριφυλλίας πού θὰ πλέξετε κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: Στὸ τέλος τῆς δὲς σειρᾶς πλέξετε * 7 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ μῆγξετε τὸ βελονάκι σας μέσα στὸ τρίτο (3) γαϊτανάκι ἀπὸ τὰ 7 πού πλέξατε στὸν ἀέρα. (Θὰ μετρήσετε τὰ 3 γαϊτανάκια ἀπὸ τὸ κάτω πρὸς τὰ πάνω). Πάρετε κλωστή στὸ βελονάκι καὶ πλέξετε μετὰ τὴν κλωστή τῆς θηλίας πού εἶναι στὸ βελονάκι. Κατόπιν πλέξετε 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ μῆγξετε τὸ βελονάκι μέσα στὸ ἴδιον γαϊτανάκι πού ἐμπήξατε τὸ προηγούμενον καὶ πλέξετε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο τῆς θηλίας ὅπως καὶ προηγούμενης. Ξαναπλέξετε 4 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ ξαναμῆγξετε τὸ βελονάκι στὸ ἴδιο σημεῖον πού μῆγξατε καὶ τὸ προηγούμενον καὶ πλέξετε τὴ θηλιά κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο. Πλέξετε 3 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ μῆγξετε τὸ βελονάκι στὸ 5ο γαϊτανάκι τῆς προηγούμενης σειρᾶς. Πάρετε κλωστή, δυάκοντες μίαν θηλιά καὶ ξαναπαίροντας κλωστή πλέξετε τὴς θηλίας πού εἶναι στὸ βελονάκι

ἀρρωστήσετε καὶ νὰ ἔχετε καλὰ μετὰ τὴν γυναῖκα σας πίνετε δύο τρεῖς λίτρες τῆς ἡμέρας. Καὶ ὁ Οὐγκο Στονχάλντ ἀφοῦ ἐπέδειξε δικὴν πιστοποιητικὴν τῆς συγχαρητήριον τηλεγράφημα τοῦ Καγκελαρίου Ἀντενσόνερ διὰ τὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του, ἐσήκωσε τὸν πελοριὸν βασιρικὸν ποτηριὸν τοῦ ἡπτε μίαν δόσι ἀπὸ τὸ ἀγαπημένον του «φάρμακον»...

Πλάτη

Πλέξετε ἑνα κορδόνι ἀπὸ γαϊτανάκια 41 ἑκατ. μακρὸς γιὰ τὸ κάτω μέρος τῆς μπλούζας. Κατόπιν πλέξετε τὴς 6 σειρὰς ἀρχιτο Σημειώστε τὴν σειρὰ μετὰ τὰς τριφυλλίας, 6 σειρὰς ἀρχιτο καὶ αὐτὰ καθ' ἑξῆς. Στὴ 9 ἑκατ. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πλέξετε ἀπὸ ἑνα γαϊτανάκι λωγότερο σὲ καθὲ ἀρχὴ μίας σειρᾶς. Κατόπιν θὰ βάξετε ἑνα-ἑνα 1 καὶ 2 ἀνοίγματα σὲ καθὲ σειρὰ, ὥς ὅτου ἔχετε 30 ἑκατ. γενικὸ μακρὸς. Σ' αὐτὸ τὸ σημείον πρέπει νὰ ἔχετε 64 ἑκατ. φάρδος (κατὰ τὸ διάστημα πού θὰ κάνετε τ' ἀνοίγματα, πρέπει νὰ προσέχετε, ὥστε νὰ πέθουν κανονικά). Στὸ σημείον τῶν 30 ἑκατ. πρέπει νὰ κάνετε μερικὰ κανονικά ἀνοίγματα μετὰ ἀρχιτο (ἂν εἶναι δυνατόν κάνετε αὐτὰ τ' ἀνοίγματα στὴν πρῶτὴ ἢ τὴν τελευταία σειρὰ ἀπὸ τὴς 6 σειρὰς μετὰ ἀρχιτο). Κάνοντας αὐτὰ τ' ἀνοίγματα πρέπει νὰ ἔχετε 63 ἑκατ. φάρδος.

Πλέξετε κατόπιν 14 ἑκατ. χωρὶς ἀνοίγματα. Στὰ 9 ἑκατ. ἀπὸ τὰ 14 ἑκατ. θὰ πλέξετε μόνον ὥς τὴ μέση τοῦ φάρδους τὸν πλεκοτὸν σας γιὰ νὰ σχηματίσετε τ' ἀνοίγμα τῆς πλάτης. Ἀφοῦ συμπληρώσετε στὸ πλέξιμον καὶ τὰ 14 ἑκατ., θ' ἀρχίσετε νὰ κλείνετε γιὰ τὸν ὦμον κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: Θ' ἀφίνετε σὲ καθὲ σειρὰ 4 ἑκατ. ἀπλῆκα ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ μεριά, ὥς ὅτου φθάσετε ὥς τὸ τέλος τῶν ἀνοιγμάτων. Πλέξετε καὶ τὴν ἄλλη πλευρά, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο ἀντικρουστῇ.

Μπροστινὸν

Θὰ πλεχθῇ ἀκριβῶς ὅπως καὶ ἡ πλάτη παραλείποντας τ' ἀνοίγμα. Στὴ 18η σειρὰ μετὰ τὰς τριφυλλίας θὰ πλέξετε κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο, γιὰ νὰ σχηματίσετε τὸν νεκολτῆ: Θ' ἀφίστε 5 γαϊτανάκια ἀπλῆκα στὸ κέντρον τοῦ πλεκοτῆ. Ἡ καθὲ πλευρὰ θὰ πλεχθῇ χωριστά. Κατόπιν θὰ συνεχίσετε ν' ἀφίστε ἀπὸ 1 γαϊτανάκι ἀπλῆκα στὴ μεριά τοῦ νεκολτῆ σὲ καθὲ τέλος τῆς σειρᾶς, ὥς ὅτου ἔχετε 12 ἑκατ. φάρδος τοῦ νεκολτῆ. Στὸ ἴδιον σημείον πού σχηματίσατε τὸν ὦμον τῆς πλάτης, σχηματίσετε καὶ αὐτὸν τὸν ὦμον, μετὰ τὴν διαφορά ὅτι θ' ἀφίνετε 3 ἑκατ. σὲ καθὲ σειρὰ ἀπλῆκα ἀπὸ 4 ἑκατ. πού ἀφίνατε γιὰ τὸν ὦμον τῆς πλάτης. Πλέξετε καὶ τὴν ἄλλη πλευρὰ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο, ἀντικρουστῇ.

Ἐφαρμογὴ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια τοῦ πλεκοτῆ σας ἀπὸ τὴν ἀνάποδὴ μεριά μετὰ βρεγμένο πανὶ πολὺ ἐλαφρὰ. Ράψτε τὴς πλάινες ραφῆς καὶ τοὺς ὦμους. Γλέξετε σὲ καθὲ ἀκρὸν τοῦ μπουζινοῦ 6 σειρὰς μετὰ ἀρχιτο. Πλέξετε καὶ γύρω - γύρω στ' ἐννεῖμα τῆς πλάτης μίαν σειρὰ μετὰ ἀρχιτο. Βάλετε 1 κουμπάκι στὴν ἀρστέρα ἄκρῃ τοῦ ἀνοίγματος καὶ κάνετε μίαν θηλιά στὴ δεξιά. Ὁ γινακὸς θὰ πλεχθῇ μετὰ ἀρχιτο σὲ δύο κομμάτια μετὰ στρουγγυλῶδες στὴς δύο ἄκρες. Γιὰ νὰ ἔχη ἐπιτυχία ὁ γινακός, προτιμότερον εἶναι νὰ κόψετε ἑνα πατρίον καὶ νὰ τὸν πλέξετε πάνω σ' αὐτό. Ἀφοῦ ετοιμάσετε καὶ τὰ δύο κομμάτια τοῦ γινακοῦ, τοποθετήσατε τὰ στὸ νεκολτῆ.

Τ. Κ.

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΣΤΙΒΟΥΣ

Ἡ «ΑΡΓΩ» ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

ΕΝΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΘΕΣΙΝ ΣΤΑ ΣΠΟΡ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. ΕΠΙΔΙΩΞΙΣ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΡΙΩΝ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

ΕΙΝΑΙ ΟΧΙ Η ΝΙΚΗ, ΑΛΛΑ Η ΚΑΛΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΚΑΙ ΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΗΘΟΣ. ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΦΟΙΤΗΤΡΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ.

ΜΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Οἱ ἀθλήτριες τῆς «Ἀργού», ἔκαναν τὴν πρῶτὴν τοὺς ἐμφάνισιν στὰ ἀθλητικὰ γήπεδα, μόνον ἀπὸ δέκα μῆνες. Ὁμως σήμερον, ἡ Ἀργὼ συναγωνίζεται, συχνὰ μετὰ ἐπιτυχίας, ὁμάδες συλλόγων γυναικῶν πού ἔχουν ἀθλητικὴν δρᾶσιν πάνω ἀπὸ δέκα χρόνια.

Ἡ «Ἀργὼ» εἶναι τὸ ἀθλητικὸν τμήμα τοῦ συλλόγου Πανθρακίων. Ἀγωνοῦται - Κομνηνῶν, πού ἔχει πλοῦσιαν καὶ πολὺ πλεονη κοινωνικὴν δρᾶσιν. Ἡ Ἀργὼ ἱδρύθηκε τὸ 1949 καὶ τὸ τμήμα γυναικῶν, πέτυχε.

Ἐνός ὁμιλος ἀπὸ κορίτσια ἀρχισε νὰ παίξῃ μπάσκετ. στὸ δημοφ. γήπεδον πού ἔχει ὁ σύλλογος, στὴν Καλλιθέα, κοντὰ στὴ λεωφόρον Συγγρού.

Γιὰ τὸ σύλλογον Ἀργοναυτῶν - Κομνηνῶν, τὸ ἀθλητικὸν τμήμα ἔχει κυρίως σκοπὸν τὴν ψυχαγωγίαν καὶ τὴν προσφοράν χαρᾶς πού δίνει ἡ ἀθλήσις. Γιὰ τὴν Ἀργὼ, ἡ νίκη δὲν εἶναι σκοπός, ἀλλὰ μέσον γιὰ τὴν εὐγενῆ αἰμιλλαν. Ἐτσι οἱ ἱθύνοντες τὸ καλὸ αὐτὸ σωματεῖον, εἶναι ἀπόλυτα ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴς ἀθλήτριές τους.

● Αἱ ἀθλήτριαι μπάσκετ τῆς Ἀργού. ΑΝΘ: Ἐλενα Μεταξοπούλου (8), Φωφὼ Πουμπουρίδου (6), Μάρω Μολδοβάνη (9), Σούλα Τριανταφυλλίδου (4), Κικὴ Λιδανίου (7). ΚΑΤΩ: Κικὴ Μακρίδου (3) καὶ Μαρία Καπανίδου (5).

γιατὶ στοὺς ἀγῶνες πού ἔλαβαν ὡς τώρα μέρος διακρίθηκαν γιὰ τὴν σεμνότητα καὶ τὸ ἀθλητικὸν ἦθος.

Ἡ Ἀργὼ ἔκανε τὴν πρῶτην ἐπίσημὴν ἐμφάνισιν σὲ ἀγῶνα μπάσκετ γυναικῶν, τὸν περασμένον Ὀκτώβριον, στὸ Κυπέλλο Χατζηδελφῶν, πού ὠργάνωσε ὁ Παναθηναϊκός. Ἡ Ἀργὼ ἔδωσε τότε ἑξὶ ἀγῶνες καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν μᾶτε αὐτῶν ἦσαν τὰ ἀκόλουθα:

Ἀργὼ — Ἀρμενικὴ 38—58, Ἀργὼ — Παναθηναϊκὸς 32—34, Ἀργὼ — Σπόρτικς 26—58, Ἀργὼ — Τρίτων 19

—16, Ἀργὼ — Ἀμπελόκηποι 29—22, Ἀργὼ — Ἀμπελόκηποι 17—28.

Ποῖν ἀπὸ τὸν τομὸν αὐτὸν ἡ Ἀργὼ εἶχε ἐπιτυχίαν τὰ ἑξῆς, πολὺ τιμητικὰ ἀποτελέσματα στὰ πρῶτα τῆς μάτς ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἱδρύσεώς της: Ἀργὼ — Παναθηναϊκὸς 26—39, Ἀργὼ — Ἀρμενικὴ 34—37, Ἀργὼ — Παναθηναϊκὸς 37—38.

Ἐφέτος ἡ Ἀργὼ ὠργάνωσε μεγάλους ἀγῶνες μπάσκετ γυναικῶν στὸ γήπεδον της.

Ὅλες οἱ καλύτερες ὁμάδες γυναικῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς πῆραν μέρος στοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς πού σημειώσαν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Τὸ Κυπέλλο «Ἀργού» καθιερώθηκε καὶ θὰ γίνεταί καθὲ χρόνο, στὸ γήπεδον τοῦ συλλόγου, στὴν Καλλιθέα.

Ἡ ὁμάς μπάσκετ γυναικῶν τῆς Ἀργού, μετὰ τὴν πορτοκαλίαν φανέλλαν καὶ τὰ μπλε-σὰς σόρτς, ἔκανε ὥραϊα ἐμφάνισιν καὶ διεκδικεῖ τὴν νίκην ἀπὸ τὴς ἰσχυρῆς ἀντιπαλῆς ὁμάδας.

Τὴν ὁμάδα μπάσκετ γυναικῶν τῆς Ἀργού, ἀποτελοῦν οἱ ἑξῆς ἀθλήτριες:

τα γιὰ νὰ ἐξελεχθῇ σὲ πρῶτης σειρᾶς παίκτρια. Ὁ στίβος τῆς ζωῆς δὲν τῆς ἐπιτρέπει ἐντατικὴν προπόνησιν. Ἐργάζεται, εἶναι μάλιστα καὶ ἀντιπροσωπεύει τὴν ὁμάδα τὴν ἐργαζομένην Ἑλληνίδα.

Ἡ Κικὴ Μακρίδου (3) παίξει «δεξιὸν ἔλ». Εἶναι ὅλο ζωηρότητα, ἀντιλήψιν καὶ πείσμαν. Κατὰ τοὺς εἰδικούς, εἶναι ἑνα ταλάντο τοῦ ἐλληνικοῦ μπάσκετ. Ἡ Κικὴ εἶναι μαθήτρια τοῦ γυμνασίου Καλλιθέας.

Ἡ Φωφὼ Πουμπουρίδου (5) παίξει «δεξιὸν γκάρντ». Γεμάτη δυναμισμό καὶ μαχητικότητα. Ἡ Φωφὼ εἶναι μαθήτρια τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Καλλιθέας.

Ἡ Κικὴ Λιδανίου (7) εἶναι τὸ «ἀριστερὸν γκάρντ». Ἡ Κικὴ ἀγωνίζεται συχνὰ μετὰ νωχέλειαν ἀλλὰ καὶ γυναικεῖαν χάριν. Σὲ διαλειμματα ἔχει ἐκρηκτικὴν μαχητικότητα. Εἶναι μαθήτρια τοῦ γυμνασίου Καλλιθέας.

Τὴν ἀνωτέρω βασικὴν πεντάδα πλαισιώνουν αἱ ἀθλήτριαι: Αἰκατερίνη Λαϊνᾶ, μαθήτρια γυμνασίου, Ἀννα Τσιροπούλου, μαθήτρια Ἐμπορικῆς Σχολῆς Καλλιθέας, Ἀγγελικὴ Παναγιῶν, μαθήτρια Ἐμπορικῆς Σχολῆς Καλλιθέας, Μαρία Λούσου, μαθήτρια Ἐμπορικῆς Σχολῆς Καλλιθέας, Μαρίνα Σιρίγου, μαθήτρια Ἐμπορικῆς Σχολῆς Καλλιθέας, Μαρία Καπανίδου, Δέσποινα Μαρινάκη, Σπασιοπούλου, μαθήτριες γυμνασίου Καλλιθέας, Ἀμπελλὰ Ροζέττα, μαθήτρια γυμνασίου, Κικὴ Ἰορδανίδου, Ἐλενα Μεταξοπούλου, Στέλλα Μπαβέλα, οἰκιακὰ. Αὐτὲς ἀποτελοῦν τὸ φυτώριον τοῦ τμήματος νεανίδων τῆς Ἀργού.

Ἡ ὁμάς μπάσκετ τῆς Ἀργού, θὰ λάβῃ ἐφέτος μέρος στοὺς ἀγῶνες γιὰ τὸ πρωτάθλημα γυναικῶν Ἀθηνῶν-Πειραιῶς. Θὰ διεκδικήσουν τὸ πρωτάθλημα οἱ ἀθλήτριες τῆς Ἀργού, ἀλλὰ δὲν ἐξηνόουν τὴ βασικὴν ἀρχὴν τοῦ τμήματός τους: ὅτι δὲν πρέπει ὁποσδήποτε νὰ ἐπιδιώκουν τὴν νίκην. Δὲν τίς ἐνδιαφέρει μόνον ἡ νίκη, πρὸ σημαντικῆς εἶναι μίαν καλὴ ἐμφάνισιν στὸ γήπεδον. Θέλουν τὸ πρωτάθλημα, μετὰ θέλουν νὰ τὸ κερδίσουν χωρὶς τραχύτητα, χωρὶς σκληρότητα. Δὲν ἐξηνόουν πῶς εἶναι γυναικες.

«ΣΑΝ ΤΑ ΚΥΚΛΑΜΙΝΑ».—Παιδικὴ συλλογὴ ποιημάτων τοῦ Νάπ. Σαῖνη. Πρωτόλειαν τραγουδάκι, πού μαρτυροῦν ὅτι ὁ συγγραφεὺς εἶναι πολὺ νέος καὶ ἀπειρος. Ὡστόσο ἔχουν μίαν τρυφερότητα πού δίνει ὑποσχέσεις.

«ΧΩΜΑΤΟΔΡΟΜΟΣ».—Ζωντανὴ σκηνή, μαχητικὴ πνοή, τόλμη καὶ πρωτοτυπία διακρίνουν τὴν πρῶτη ποιητικὴ συλλογὴν τοῦ Τίτου Πατριάρχου. Ὅλα τὰ ποιήματα τῆς συλλογῆς εἶναι λουσμένα στὸ φῶς τῆς ἀγάπης, τῆς ἀγάπης στὸν ἀνθρώπον. Ἐνός δυνατὸς παλμός — αἰσθητικὴ ζωὴ, δίνει τοὺς στίχους τοῦ ποιητοῦ. Ὁ τόπος του, ἀλλοῦ ρεαλιστικοῦ γεωμετρικοῦ καὶ σαρκασμοῦ, σου ἐρεθίζουν τὴ σκέψιν καὶ ἀλλοῦ τρυφεροῦ, ἀείνου, μοναδικοῦ, σου μιλῶν στὴν καρδίαν.

ΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΑΛΛΙΝΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΣΑΛΑΚΩΝΟΝΤΑΙ; Μολοντί οἱ μάλλινες κλωστὲς εἶναι πολὺ ἐλαστικῆς, δὲ μποροῦν ὥστόσο νὰ δώσουν ἐντελὲς ἀτσάλακτα ὑφάσματα. Ἄν συνέβαινε αὐτό, δὲ θὰ μπορούσαμε νὰ σχηματίσουμε μετὰ τὸ σίδερο ὥραϊες πιέτες!

Τὰ μάλλινα ὑφάσματα ἔχουν ὅμως τὸ πλεονέκτημα νὰ ἐξαφανίζονται (ἀπὸ μόνα τους) τὴς ζαρωματικῆς καὶ τὰ τσακίσματα. Ἄν κρεμάσετε ἑνα τσαλακωμένον μάλλινον φόρεμα στὸ «ξύλον» καὶ τὸ ἀφήσετε ὅλη τὴν νύκτα στὸ μπαλκόνι ἢ στὸ ἀνοιχτὸ παράθυρον, τὸ ἐπόμενο πρῶτον θὰ τὸ δῆτε σὰ σιδερωμένο.

Εἶναι ἑνα πολὺ ἀπλό σύστημα. Δὲν ἔχετε παρά νὰ τὸ ἐφαρμόσετε. Καὶ ὅταν τὸ δῆτε τὸ πρῶτον θὰ ἐκπλαγῆτε ἀπὸ τὸ στρογγυλὸν σιδερώμα πού θὰ ἔχει κάνει μόνον τοῦ!

Ἐκδόσεις

«Κρουστάλλης», τεύχος Μαῖου —Ἰουνίου —Ἰουλίου τοῦ Συνδέσμου Φυσιοθεραπευτῶν Ὀρεβατῶν Πειραιῶς μετὰ πλήρη περιγραφὰς ἀπὸ τὸν ἐορτασμὸν τῶν 60 χρόνων ἀπὸ τὸ θάνατον τοῦ ποιητοῦ Κώστα Κρουστάλλη.

«ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΣ».—Εἰκοσιεπτὰ ποιήματα καὶ δύο σχεδιάσματα δοκιμῶν. Ὁ Γ. Τσουκαλάς πιεσὲς στὸ στίχον τῆς παραδόσεως, μὰς προσφέρει λυρικές νότες πού δονοῦνται ἀπὸ ἑνα θαυμάσιον: «Βραδύαιε κι' εἰμαστέ ἐτσι μόνον — μὲρὸς στὸ σκοτάδι πού σιμῶνει.—Σ' ἐπομό δρόμο περπατοῦμε.—Γιὰ πού κινῶμε καὶ πάμε;—Μποροῦν μὰς πόρος δόμοι μὲν! Στὸ τέμα τι νὰ μὰς προσμένει;.....

«Οἱ ἈΝΘΡΩΠΟΙ ΤΩΝ ΧΑΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΩΝ».—Δώδεκα διηγήματα τοῦ Νέστορα Μάτσα μετὰ σχέδια τῶν ζωγράφων: Θάλασσα Φλωρεντίας — Καραβία, Κ. Γιαννάκος, Γ. Σουζίου, Σ. Ἀναστόπουλου, Μ. Ἀργυράκη, Γ. Βακαλό, Σ. Βασιλείου, Π. Σαγγοράκη, Α. Τάσσου, Ν. Νικολάου καὶ Ι. Μοσάλη. Ὁ Μάτσα ἔχει ὅσον καὶ δημιουργοὶ στὰ διηγήματά του ἀτμόσφαιραν. Μετὰ τὸ διήγημα τοῦ αὐτοῦ μὰς δίνει ἑνα δέγμα μίας νέας λογοτεχνικῆς μορφῆς, πού θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ τὴν ὀνομάσῃ «εὐποδητικὴ πεζογραφία».

«ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΤΕΙΧΗ».—Μυθιστόρημα τοῦ Βασίλη Γαῖνη, γραμμένον στὴν πειραγματικὴν μορφὴ τῶν ἐπιστολῶν πού διακρίνεται γιὰ τὴν φιλοσοφικὴν αἰσθησὶν τῆς ζωῆς καὶ τῆς στοιχῆς, χωρὶς ἀκροβατισμούς, ζωντανὴ γλώσσα του.

«ΣΑΝ ΤΑ ΚΥΚΛΑΜΙΝΑ».—Παιδικὴ συλλογὴ ποιημάτων τοῦ Νάπ. Σαῖνη. Πρωτόλειαν τραγουδάκι, πού μαρτυροῦν ὅτι ὁ συγγραφεὺς εἶναι πολὺ νέος καὶ ἀπειρος. Ὡστόσο ἔχουν μίαν τρυφερότητα πού δίνει ὑποσχέσεις.

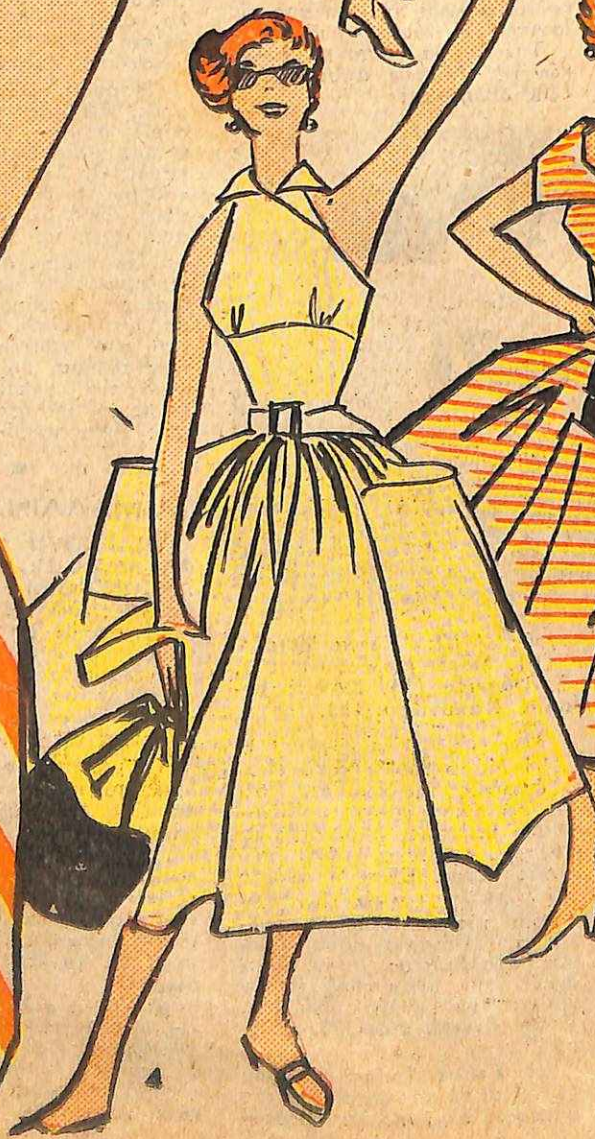
«ΧΩΜΑΤΟΔΡΟΜΟΣ».—Ζωντανὴ σκηνή, μαχητικὴ πνοή, τόλμη καὶ πρωτοτυπία διακρίνουν τὴν πρῶτη ποιητικὴ συλλογὴν τοῦ Τίτου Πατριάρχου. Ὅλα τὰ ποιήματα τῆς συλλογῆς εἶναι λουσμένα στὸ φῶς τῆς ἀγάπης, τῆς ἀγάπης στὸν ἀνθρώπον. Ἐνός δυνατὸς παλμός — αἰσθητικὴ ζωὴ, δίνει τοὺς στίχους τοῦ ποιητοῦ. Ὁ τόπος του, ἀλλοῦ ρεαλιστικοῦ γεωμετρικοῦ καὶ σαρκασμοῦ, σου ἐρεθίζουν τὴ σκέψιν καὶ ἀλλοῦ τρυφεροῦ, ἀείνου, μοναδικοῦ, σου μιλῶν στὴν καρδίαν.

«ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ».—Διηγήματα τῆς Νίνας Κ. Ραῖση. Ἡ «παιδικὴ λογοτεχνία» εἶναι ἀπὸ τὰ δυσκολότερα εἴδη τοῦ λόγου. Χρειάζεται γνώσιν τῆς ψυχολογίας τοῦ παιδιοῦ καὶ μεγάλες ἐκφραστικὰς ἱκανότητες. Ἡ συγγραφεῖς ἔχει καὶ τὰ δύο αὐτὰ στοιχεῖα. Καὶ τὰ συντηρεῖ ἀρκετὰ περὶ τὴν ὥσαν. Ἡ τεχνικὴ διαδοχὰ καὶ ἡ γλώσσα εἶναι ἀστία. Μετὰ τὸ διήγημα τῆς Ραῖσης πλουτεῖ τὴ φτωχὴ παιδικὴ διδασκαλία.

ΔΕΛΤΙΟΝ Ἐνώσεως Διόνυσου μένων Γυναικῶν. Μηνιαία ἐκδόσις πού τὴ διευθύνει ἡ κ. Π. Ν. Σαλινγγάρου. Συνεργάζονται: Ἡ κ. Π. Ζουρούδη - Σαλινγγάρου, Μαρία Διον. Φλαμπούριδου, Ἀλέκα Μαντζουλίαν, Μ. Μαγιάκου, Τασία Μπάση, Μαρία Παπαδοπούλου, Ἀννα Μ. Πετρίδου, Εὐφ. Βαρούκα - Μασκοῦνη, Μαρία Μοσχονά, Αἰκατερίνη Μακρυγιάννη, Π. Παπαδοπούλου, Φιλία Γαλακτοῦ, Τασία Γαλάφου κ.ά.

Χαρήτε
τη

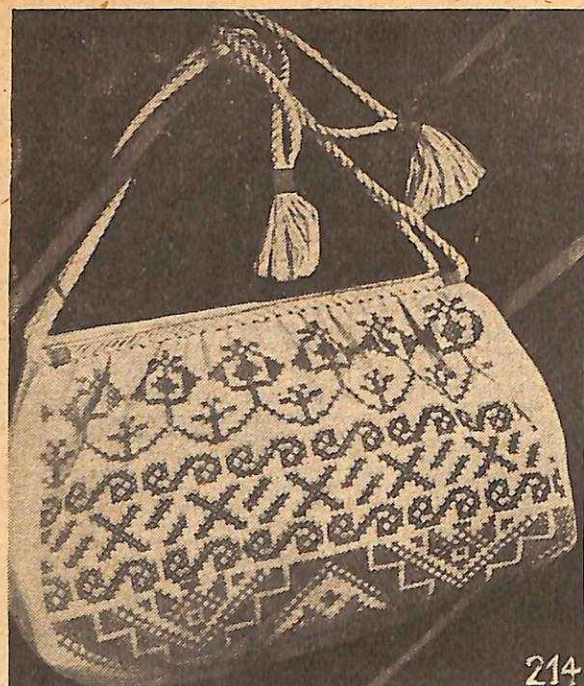
Θάλασσα

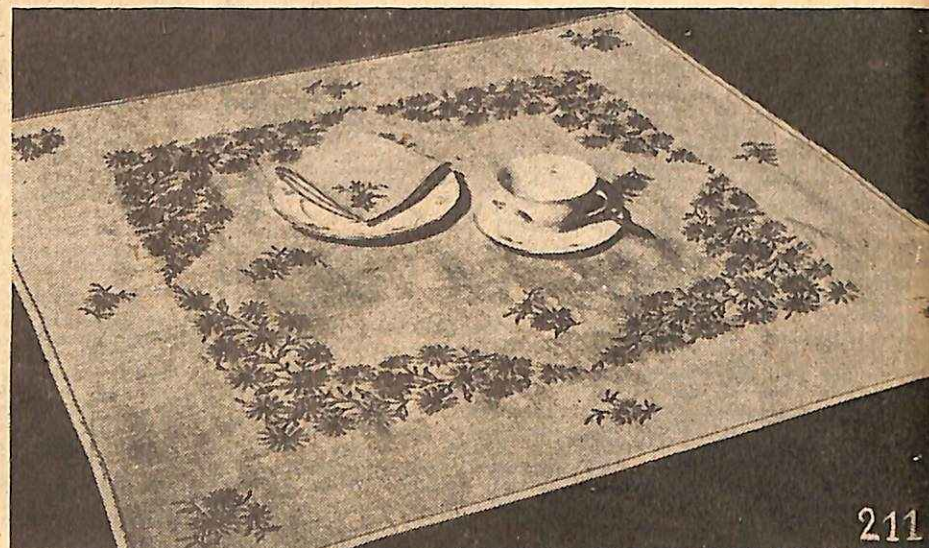
- 1 Φόρεμα της πλάζ κουμπωτό. Το επάνω μέρος του μπουστου είναι μονόχρωμο και σχηματίζει στηθόδεσμο.
- 2 Φόρεμα κουμπωτό λιγότερο γυμνό, κατάλληλο τόσο για τη θάλασσα όσο και για πόλη. Φαρδύ ρεβί αντιθέτου χρωματισμού.
- 3 Σόρτ του οποίου ο μπουστός δίνει στον ένα ώμο. Ο μπουστός του φορέματος της πλάζ που το συμπληρώνει δίνει στον αντίθετο ώμο. Έτσι εμφανίζεται στο μάτι ένα κανονικό κορσάκι που δίνει στους δύο ώμους.
- 4 Το φόρεμα αυτό αφήνει γυμνούς τους ώμους και σχηματίζει κορσάκι. Το πάνω μέρος του μπουστου, σταυρώνει και κουμπώνει πίσω στο στήθος με ιδιαίτερη χάρη και γούστο.
- 5 Πολύ φαρδιά φούστα με μοντέρνο γιακά και τη χαρακτηριστική γραβάτα της φετινής σεζόν.
- 6 Ζακέτα της πλάζ (ή μόδα τους όσο πάλι επεκτείνεται γιατί είναι πρακτικές). Κόψιμο κιμονό και στο κάτω μέρος μεγάλες τσέπες. Φοδράζεται με μονόχρωμο ύφασμα ή και με μπουρνούζι.
- 7 Ναυτική μπλούζα (μαρινιέρ) από τουάλ, ντόκ ή άλλο μονόχρωμο μπαμπακερό, γιακάς με μπορντούρα άλλου χρώματος ή και του ίδιου.
- 8 Σύνολο σόρτ. Η ελεύθερη μπλούζα φοριέται πάνω από ντεκολτέ μπλουζάκι ή φανελλάκι. Κόψιμο κιμονό. Νωμής και τσέπες διαφορετικού χρώματος. Μία πρωτότυπη δημιουργία της φετινής σεζόν.
- 9 Πρωτότυπη σταυρωτή ζακέτα με μεγάλο ναυτικό γιακά. Γίνεται από ζέρσεϋ, από μαλλινάκι, ή ακόμη από μονόχρωμο μπαμπακερό.
- 10 Μπλούζα σε ναυτική γραμμή. Τα χρώματά της συμφωνούν με τα χρώματα του παντελονιού. (Γίνεται από μπαμπακερό ή από ζέρσεϋ).
- 11 Σύνολο πλάζ. Σόρτ φουφουλίστα. Φούστα χαριστή, κουμπώνει πλάι.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

Επεξηγήσεις των σχεδίων του παρόντος τεύχους

214

211

ΑΡΙΘ. 210 ΚΕΝΤΗΤΗ ΜΠΛΟΥΖΑ

Το σχέδιο της μπλούζας, είναι το συνηθισμένο κλασσικό σχέδιο με στρώγγυλο γιακά, κοντά μανίκια με μικρό ροβέο με λίγο κέντημα. Η μόνη διαφορά είναι ότι κουμπώνει στην πλάτη. Έκείνο που την κάνει εξαιρετικά χαριτωμένη είναι το κέντημά της. Αποτελείται από καταροάκτες, άνθισμένων κλαριών, κεντημένων με δελονίες: πολύ λεπτό άνεβατό δλα τα λουλούδια και φυλλαράκια και πολύ λεπτό γαζάκι στο χέρι. Οι νευρώσεις και τα κλασάκια.

ΑΡΙΘ. 211 ΓΙΑ ΤΣΑΓΙΕΡΑ ή ΤΡΑΠΕΖΙ

Οι μαργαρίτες σ' αυτή τη γιρλάντα κεντώνται με δελονία μαργαρίτας καθώς και τα φύλλα. Όλες οι μαργαρίτες θα κεντηθούν σε ένα χρωματισμό με τρεις αποχρώσεις. Τα φυλλαράκια θα κεντηθούν με πράσινο ζωηρό χρωματισμό, και τα σποράκια προς το καφέ. Τα μπουκετάκια υπ' αριθ. 211 α' θα τα σκορπίσετε στο εξωτερικό φόντο και στις τέσσερις γωνίες εξωτερικώς της γιρλάντας και το υπ' αριθ. 211 β' μπουκετάκι θα το τοποθετήσετε στο πετσέτακι σε μία γωνιά. Το φόντο του υφάσματος σας (το οποίο υφάσμα μπορεί να είναι λινό ή ημίλινο) μπορεί να είναι πράσινο σαν ένα λιβάδι, θαλασσί σαν τον ουρανό, κόκκινο σαν τη φλόγα. Το τελείω-

μά του θα είναι ένα στοίφωμα 5-6 εκατ. και θα κεντήσετε πάνω στο ράψιμο τρεις σειρές ροβελονιά από τις τρεις αποχρώσεις που κεντήσατε τις μαργαρίτες.

ΑΡΙΘ. 212 ΣΕΝΤΟΝΙ

Το κλασσικό λευκό κέντημα άρμυζει στα λευκά είδη του κρεβατιού. Πάνω σ' αυτό το σχέδιο βλέπουμε μεγάλες γλώσσες ακριβώς πάνω από το στοίφωμα που τις συμπληρώνουν λεπτά μπουκετάκια από μαργαρίτες με τα φύλλα τους. Οι γλώσσες θα κεντηθούν με πια φεστόνι. Τις μαργαρίτες και τα φύλλα θα τα κεντήσετε με πλακέ άνεβατό καθώς και το μόνόγραμμο.

ΑΡΙΘ. 213 ΕΛΑΦΡΟ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΣΕΝΤΟΝΙ

Ένα κατάλληλο σχέδιο για το γαρνίσιμα χρωματιστών σεντονιών. Αυτή η γιρλάντα θα τοποθετηθεί μόνο στο κέντρο του σεντονιού και θα την κεντήσετε με δελονία Μπουκατέλο (την εξήγησι της δελονίας θα τη βρείτε στο τεύχος 108, σελ. 33).

ΑΡΙΘ. 214 ΤΣΑΝΤΑ ΓΙΑ ΕΞΟΧΗ

Είναι από χονδρό λινό γαρνιρισμένο από κέντημα σιμιροβελονιά σε δύο χρώματα: πράσινο και κόκκινο. Ο σκε-

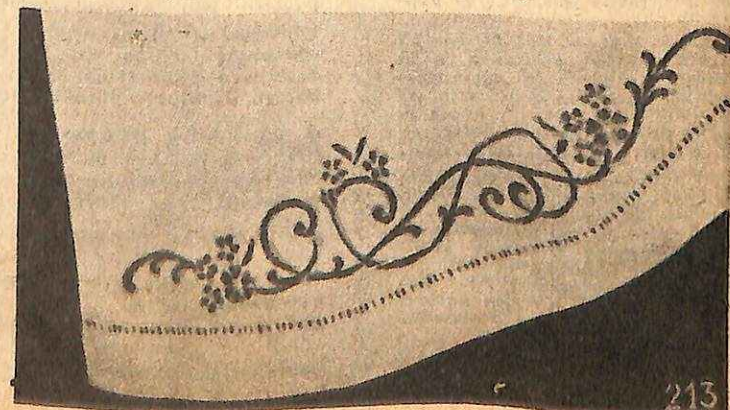
210

λετός είναι από τους εύκολους. Ράβετε στα πλγία την κοντόφορδη σακούλα από το λινό και τις νάτω γω ιέρ θα τις ράψετε στην ανάποδη μεριά οριζοντίως ώστε να δείχνουν το φάρδος. Στις πλάγιες μερές, ο ανοίγματος θα τοποθετήσετε από μια πήχη ύλη, χονδρή και θα γυρίσετε το ίδιο το λινό στρίφωμα. Κατόπιν θα τοποθετήσετε ένα χονδρό κορδόνι πάνω από κάθε πήχη στην εξωτερική μεριά και οι άκρες θα προεκτείνονται για

να χρησιμεύσουν για χερούλι. Οι άκρες θα καταλήγουν σε μεγάλες φούντες. Θα δοράρετε την τσάντα από κόκκινο ή πράσινο υφάσμα.

ΑΡΙΘ. 215 ΔΥΟ ΠΑΙΔΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

Δυο καρδάκια με ροβελονιά σε πολύ κτυπητούς χρωματισμούς. Μ' αυτά τα καρδάκια μπορείτε γαρνίρετε: παιδικές ποδίτσες, μπαμποτέζ το μαγιό και τη ζακετούλα της πλάζ.

213

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥ

ΟΤΑΝ ΑΝΑΤΕΛΛΗ Η ΗΒΗ

Β'.
ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕ σήμερα την παρακολούθησι μερικών από τις σπουδαιότερες εκδηλώσεις του παιδιού σας όταν βρίσκεται γύρω στα 12-14 χρόνια του. Όταν δηλ. η εφηβική ηλικία αποθέτει τα πρώτα χαρακτηριστικά της στις σωματικές λειτουργίες (εσωτερικές και εξωτερικές) και ο ψυχικός κόσμος του νέου αντιδρά ή προσαρμόζεται ανάλογα σ' αυτές.

Οι αλλαγές αυτές δεν είναι μόνο για το παιδί ένα άλμα, που τροποποιεί την σωματοψυχική του «ποιότητα». Είναι και για το περιβάλλον του, που το παρακολουθεί, προπάντων για τους γονείς και τους δασκάλους, ένα δύσλυτο ή, κάποτε, δυσάρεστο πρόβλημα γιατί δε βρίσκουν εύκολα τον τρόπο να προσαρμοστούν οι ίδιοι σωστά στις νέες εκδηλώσεις του παιδιού.

Ας παρακολουθήσουμε πάλι σήμερα πώς βλέπει ο πατέρας ή η μητέρα από τη σκοπιά τους τη μεταβολή αυτή του παιδιού τους και πώς πρέπει να την αντιμετωπίζουν.

ΑΛΛΟΤΕ ο γιός μου, παρατηρεί μια μητέρα, μου έλεγε όλα τα μυστικά του. Τον είχα συνηθίσει από μικρόν να μου έμπιστευεται, ότι τον άπασχολεί.

ΤΩΡΑ δε με ρωτά και δε μου δίνει λογαριασμό παρά μόνο για άσημαντα πράγματα, ενώ είμαι βεβαία πως τον άπασχολούν τόσα πολλά πράγματα.

Όσο οι απαντήσεις που του δίνετε ικανοποιούν τις απορίες του ο μικρός έτρεχε πάντα κοντά σας να σας εμπιστευθή το πλν. Με τα μάτια και τ' αυτιά εκείνης της ηλικίας εύρισκε σωστά, λογικά και αρκετά όσα του λέγατε. Όταν όμως το άγγιξαν σοβαρότερες απορίες (το σεξουαλικό, το ερωτικό κλπ.) δε βρήκε ικανοποιητικές τις απαντήσεις σας. Μήπως ή σεμνοτυφία, ή κακώς έννοση μένη ηλικία, ή συντηρητικότητα σας εμπόδισαν να του μιλήσετε πιο σωστά και με ελικρίνεια; Αν είναι έτσι, αν αρνηθήκατε να του μιλήσετε καθαρά ή δεν είχατε την ικανότητα να του παρασταθήτε σε κάποιο σοβαρό ζήτημα, που άναστασε τον εσωτερικό του κόσμο, αναγκάσθηκε να ζητήσει άλλο το σύμβουλό του. Και φθάνει σε μίαν άλλη εκδήλωσι:

ΑΛΛΟΤΕ είχε φίλους και συντρόφους του στο παιχνιδιό τα παιδιά του σχολείου του ή παιδιά φίλων μας. Μπορούσα και ήλγεχα τις συντροφίες του. Μπορούσα να το σιγώ με μία καλή συντροφία συνομηλίκων του και γρήγορα συνδεόταν μαζί τους.

ΤΩΡΑ έννοει να εκλέγη μόνο του τους φίλους του. Κάποτε βλέπει με υποψία κι' αποστρέφεται τα παιδιά, που του συνιστούμε να κάμη συντροφία μαζί τους. Αντίθετα, πιάνει φίλια με άγνωστα, με

παιδιά κατώτερα μας, τους δειχνει άφροσύνη, έμπιστοσύνη. Συμβαίνει να το στείλη ο πατέρας του στ' αντικρινό περίπτερο για ν' αγοράση μία εφημερίδα κι' εκείνο να μιλήσει θορυβιστά ώρες ολόκληρες μ' ένα άγνωστο παιδί.

Το παιδί σας αναζητεί παντού και πάντοτε να ικανοποιησθ τις απορίες του, να συλλάβη και να κατανοήση τον κόσμο του περιβάλλοντος, που σαν ένα κύμα φωτεινό πλημμυρίζει τη συνείδησί του μέσω των αισθητηρίων του. Αυτός είναι ο φυσιολογικός δρόμος της ανάπτυξής του. Γίνετε ικανή να διαβάσετε κάθε φορά μέσα του τί το άπασχολεί, βρεθείτε κοντά του, στις απορίες του, στη δίψα του, στις αναστατώσεις του. Δεν είναι μόνο πως το σώζετε από παραστρατήματα, αλλά εξασφαλίζετε και την έμπιστοσύνη του, για να σας είναι αύριο πιο εκδηλωτικό.

ΑΛΛΟΤΕ η κόρη μου ήταν πιο σταθερή στις φιλίες της, στις συνήθειές της, σε όλα της, παρατηρεί μία μητέρα. Είχε φίλες κι' ήταν συνδεδεμένη μαζί τους πέντε κι' έξη χρόνια.

ΤΩΡΑ είναι άσταθής κι' επιπόλαιη. Γρήγορα άφοσιώνεται σε μία συμμαθήτριά της και τη θαυμάζει ανεπιφύλακτα. Μιμείται τα φερσιματά της, χτενίζεται όπως εκείνη, γίνεται έπιμελής μαζί της. Ξαφνικά όμως η φίλια αυτή πεθαίνει με την ίδια ευκολία που γεννήθηκε.

Το παιδί αυτής της ηλικίας διακρίνεται για τους ενθουσιασμούς του. Δίνεται ολόκληρο σε κάτι που νομίζει σωστό. Κι' επειδή έχει πληθώρα δυνάμεων αφίνει τη μία κατάστασι για να μεταπηδά σε άλλη. Μόλις μία γνωριμία πάψει να το ικανοποιή, την εγκαταλείπει κι' αναζητεί άλλη. Μα η κρίσι του δεν το εξασφαλίζει από λάθη κι' από κακή έκλογή. Δεν είναι απάντες οι περιπτώσεις να ζημιωθεί πολύ, γιατί παρασύρθηκε από το κακό κοινωνικό περιβάλλον. Τα άκατάλληλα άναγνώσματα λ, χ., τα διάφορα φιλμ, που έξερουν να σαγηνεύουν την εφηβική ψυχή, τα λόγια άρωμένων, ξελογιάζουν εύκολα το παιδί. Κάμετε το καλύτερο για να κατορθώσετε να εισθε ο φίλος του παιδιού σας αυτής της ηλικίας. Η τουλάχιστο να κατορθώσετε να γνωρίζετε τί το άπασχολεί και πού κινείται.

ΑΛΛΟΤΕ ο μικρός Βασιλάκης έκανε θαυμάσια συντροφία με την αδελφούλα του.

ΤΩΡΑ την άποφύγει. Προχθές τον είδαμε να κυρφομιλάει ώρες ολόκληρες στη γωνία του δρόμου με την αδελφή ενός φίλου του. Τί λέγαμε; Την Κυριακή του είπε ο πατέρας του: «Πάρε την αδελφούλα σου να δγίητε μαζί περίπατος». Αυτός έκαμε μία γκριμάτσα άποστροφής.

Μη στενοχωρηθήτε γι' αυτά. Η πραγματικότητα της ζωής αυτή είναι. Ο Βασιλάκης σας δεν είναι πιά ο μικρούλης. Στην ηλικία, όπου βρίσκεται τώρα, ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στη σελίδα 65.

Ήλιος, Αέρας, Θάλασσα

Ξηραίνουν
το δέρμα

Ρυτίδες στο
πρόσωπο
και
έγκαύματα
είναι τα
δυσάρεστα
αποτελέσματα,

έναν δεν προφυλάζετε το δέρμα σας
με NIVEA.

Έχετε πάντοτε μαζί σας

NIVEA ΚΡΕΜΑ

για την ήλιοθεραπεία

NIVEA ΛΑΔΙ

για την ήλιοθεραπεία

δίνει ωραίο
μελαχρινό
χρώμα.

Απορρίπτετε σε κάθε ηλικία και χρώμα μαλλιών από τα ΓΕΡΙΖΑ της γιαγιάς ως τα ΕΛΑΝΘΑ παιδικά μαλλάκια.

- ΕΙΝΑΙ ΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ διότι περιέχει ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΔΥΟΥ
- ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΙΤΥΡΙΑΔΑ
- ΣΩΤΑΝΕΥΕΙ ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ

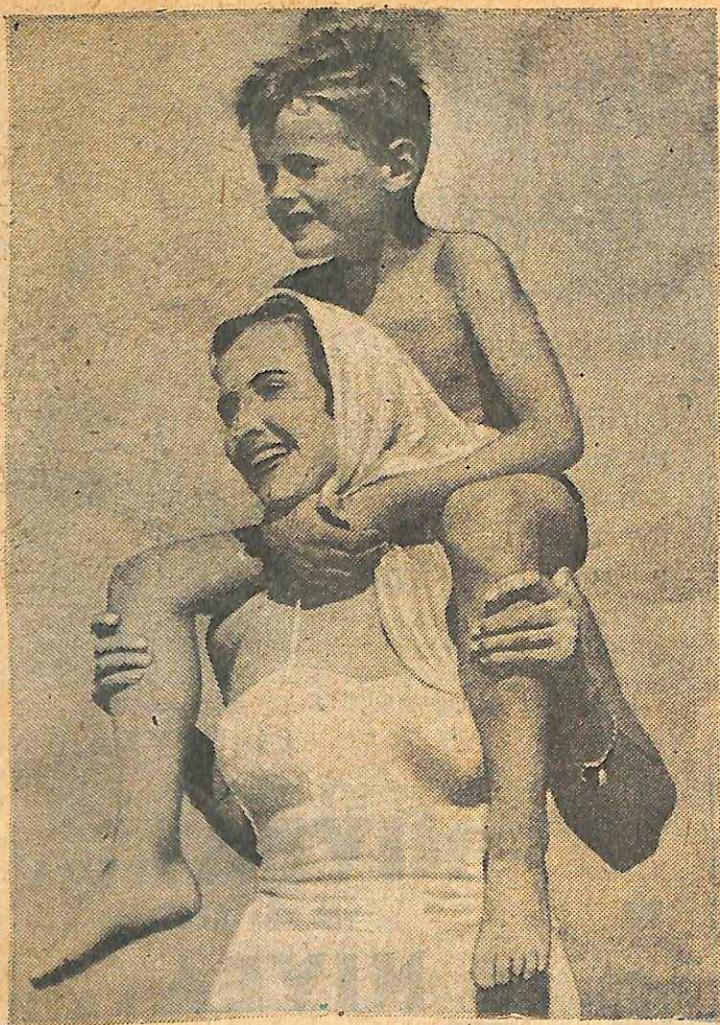
Αυτό είναι το μυστικό γιό ν' αποκτήσετε ΛΑΜΠΕΡΑ - ΜΕΤΑΞΕΝΙΑ ΜΑΛΛΙΑ

ΣΕ 5 ΧΡΩΜΑΤΑ:
ΜΑΥΡΟ-ΚΑΦΕΣΚΟΥΡΟ-ΚΑΖΙΑΝΟ-ΣΑΦΟΟ-ΓΚΡΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: ΑΙΒΑΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ-ΚΑΛΑΜΙΤΟΥ-ΑΘΗΝΑΙ

ΥΓΡΟ και ΣΑΠΟΥΝΙ

ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΣΟΒΑΡΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΓΙΑ ΤΑ παιδιά που ζουν στις πόλεις, οι καλοκαιρινές διακοπές και κυρίως η καλοκαιρινή έξοχή, είναι πολύ σοβαρή υπόθεση: γιατί πρέπει, μέσα σε λίγες εβδομάδες, να συγκεντρώσουν ένα αξιόλογο κεφάλαιο υγείας που θα τους επιτρέψει να περάσουν χωρίς δυσκολίες τους χειμωνιάτικους μήνες. Η πρώτη σας λοιπόν φροντίδα πρέπει να είναι να αποφεύγετε κάθε ιατρικό λάθος στον τομέα αυτόν.

● **Θάλασσα, πεδιάδα, βουνό:** Τα παιδιά λατρεύουν τη θάλασσα, που τους κάνει εξαιρετικό καλό, αν η διαμονή τους εκεί δεν είναι υπερβολικά συντομή (πρέπει να υπολογίσετε πώς χρειάζονται 10 μέρες για να προσαρμοσθεί το παιδί στο παραθαλάσσιο κλίμα) και—ιδίως—αν η περιοχή κοντά στην παραλία είναι πευκοφύτη, (τα πεύκα είναι επιβλαβή για το αναπνευστικό σύστημα και ο αέρας είναι πλουσιότερος σε όζον).

Εν τούτοις, πριν πάτε το παιδί σας σε παραθαλάσσιο με-

ρος, θα πρέπει πάντως να συμβουλευθείτε το γιατρό σας. Γιατί υπάρχουν τρεις τουλάχιστον περιπτώσεις, στις οποίες αντενδείκνυται κατηγορηματικά η έξοχή σε παραθαλάσσιο μέρος:

- **Το άσθμα.**
- **Οι δευτερεύουσες αντιδράσεις (αλλεργικά φαινόμενα).**
- **Η νευρική ιδιοσυγκρασία,** που τονώνεται περισσότερο από την διεγερτική επίδραση του θαλασσινού αέρα. Η παρατεταμένη παραμονή σε παραθαλάσσιο μέρος αντενδείκνυται στα παιδιά που θυμούνται εύκολα, που είναι ιδιότροπα, σ' εκείνα που «δεν μπορούν να σταθούν στο ίδιο μέρος», σ' εκείνα που έχουν νευρικά «τίκ» και σε όσα είναι υπερευαίσθητα και υποφέρουν από καρδιακό έρεθισμό (ή καρδιά τους χτυπά πολύ γρήγορα όταν συγκινηθούν).

Όλα αυτά τα παιδιά, κοντά

στη θάλασσα δεν ξεκουράζονται. Γίνονται πιο νευρικά και παθαίνουν άπνεια.

Σ' αυτές τις κατηγορίες των παιδιών αντενδείκνυται και το βουνό (1000 — 1500 μέτρα). Η διαμονή σε ψηλό βουνό (έπάνω από 1500 μέτρα) αντενδείκνυται για όλα τα παιδιά. Γιατί προκαλεί κούραση του αναπνευστικού συστήματος και μεταβολές στην αρτηριακή πίεση.

Η πεδιάδα ή το χαμηλό βουνό (ως 1000 μέτρα είναι κατάλληλα για όλα τα παιδιά. Ειδικότερα, το άσθμα συνιστάται στα παιδιά που αναρρώνουν από δυνατό κοκκύτη ή δυνατή ιλαρά, και που πρέπει να αποφεύγουν τον ήλιο.

● **Ο ήλιος και τα παιδιά.** Ο ήλιος είναι το καλύτερο και το χειρότερο πράγμα. Η καλή και λογική έκθεση του σώματος στις ακτίνες του είναι εξαιρετικά επωφέλης για τον οργανισμό, αλλά αν γίνει κακή χρήση της ηλιοθεραπείας, μπορεί να έχει σοβαρές και δυσάρεστες συνέπειες (ακόμη και σοβαρά πνευμονικά τραύματα).

Υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ του να παίξει κανείς στον ήλιο και του να κάνει ηλιοθεραπεία, ξεπλωμένος πάνω στην άμμο, σε τέλεια ακινησία. Η δεύτερη αυτή περίπτωση πρέπει να την αποκλείσουμε απολύτως για τα παιδιά. Αντίθετα, όταν το παιδί παίζει στον ήλιο, ιδρώνει και παρουσιάζει διαδοχικά στις ακτίνες διάφορα σημεία του σώματος, ενώ άλλα δρύνονται στον ήλιο. Οι κινήσεις και η γρή-

γορή αναλλαγή των τμημάτων του σώματος που είναι εκτεθειμένα στον ήλιο, περιορίζει και εμποδίζει μια υπερβολικά διεύρυνση των ήλιακών ακτίνων.

Αλλά, ακόμη και για το παινίδι στον ήλιο, το σωστό είναι να εκθέτετε βαθμιαία τα διάφορα μέρη του σώματος του παιδιού: τις πρώτες πέντε μέρες μόνο τα χέρια και τα πόδια. Κατόπιν, επί μια εβδομάδα, το στήθος και τους μούρους. Και την πλάτη και την κοιλιά μετά τη δεύτερη εβδομάδα.

Μην αφήνετε ποτέ τα παιδιά εκτεθειμένα στον ήλιο ολόκληρη τη μέρα, από το πρωί ως το βράδυ. Πρό παντός μάλιστα όταν είναι πολύ μικρά.

Μην αφήνετε ποτέ παιδιά μικρής ηλικίας (κάτω από πέντε χρόνων) στον ήλιο χωρίς καπέλο. Αν η ηλικία είναι σοβαρή για τους μεγάλους, γίνεται εξαιρετικά επικίνδυνη για τα παιδιά και μπορεί να έχει συνέπειες μιά κωματώδη κατά-

σταση και μνηιγγίτικα φαινόμενα.

● **Γενικοί κανόνες.** Για τα παιδιά κάτω των 3 ετών, η που δεν έχουν άλλοτε ξαναμπή στη θάλασσα: ένα μπάνιο κάθε δυο μέρες, διαρκείας λίγων μόνο λεπτών.

Για τα μεγαλύτερα παιδιά, η που έχουν συνηθίσει ήδη τη θάλασσα: δυο μπάνια τη μέρα, που δεν πρέπει να ξεπερνούν σε διάρκεια τα δέκα λεπτά το καθένα.

Μην αφήνετε ποτέ τα παιδιά να κάνουν μπάνιο ανεξέλεγκτα από το πρωί ως το βράδυ: το κολύμπι, όπως και όλα τα άλλα σπορ, όταν γίνεται με υπερβολή, κουράζει τους πνεύμονες και την καρδιά.

Μην αφήνετε τα παιδιά να μπαινούν στο νερό όταν είναι ιδρωμένα από το τρέξιμο και το παίγνιδι.

Μετά το μπάνιο, αφήνετε τα παιδιά να στεγνώσουν στον ήλιο (εκτός από τα μικρά παιδιά, που πρέπει να τα σκουπίζετε και να τρίψετε με την πετσέτα).

Πολλά παιδιά μπαίνουν σχεδόν από έντονο στο νερό, από την πρώτη φορά, και κάνουν μπάνιο με κέφι. Αλλά παλι νοιάθουν μια επιφυλακτικότητα, έναν ένδομοχο φόβο για το νερό. Και σ' αυτά πρέπει να συμπεριφερθούμε με πολλή προσοχή, γιατί αλλιώς μπορεί να τους δημιουργηθεί μια αληθινή φοβία για τη θάλασσα. Μην τα παρώνχτε, μην τα διαζέτε ποτέ.

Όταν το παιδί γδυθεί και πέσει κατ' ευθείαν στο νερό, διακινδυνεύει ένα δυσάρεστο συναίσθημα από την επαφή με το κρύο ύδωρ. Γι' αυτό, αφήστε το πάντα να παίξει λίγο ώρα στον ήλιο: ο οργανισμός ξεσταίνεται και γίνεται λιγότερο ευαίσθητος στο κρύο.

Το παιδί πρέπει να φοβάται στο σημείο που θα ζητήσει να μόνον του να μπη στο νερό. Ένα ζωηρό παίγνιδι με τη μπάλα μπορεί να το οδηγήσει σιγά-σιγά μέσα, χωρίς να το καταλάβει.

● **Ο ρυθμός της ζωής στις διακοπές.**

Μην υποτάσσετε το ρυθμό της ζωής των παιδιών στο ρυθμό της δικής σας ζωής. Κατά τη διάρκεια των διακοπών, της παραμονής στην έξοχή, το παιδί πρέπει να κοιμάται το λιγότερο δέκα ώρες. Τα γεύματά του πρέπει να είναι κανονικά ώρες και να μην εξαρτώνται από το κέφι των γονέων. Μια σύντομη αναπαύσις μετά το μεσημερινό φαγητό είναι λαμπρή συνήθεια. Και η βραδινή κατάκλιση πρέπει να γίνεται πάντοτε σε ώριμης ώρας—ποτέ μετά τις 8½.

● **Εκτός από τους γενικούς αυτούς κανόνες, αφήστε στα παιδιά να κάνουν περισσότερη ελευθερία στα παιδιά σας. Μην στεκόμαστε πάνω από κεφάλι τους συνεχώς...**

ΤΑ ΠΡΩΤΑ μου σχολικά χρόνια τα έκανα σ' ένα γραφικό χωριουδάκι της Σκωτίας. Και αν και περσάν τόσα χρόνια από τότε, θυμάμαι ωστόσο, σά νάταν χθές, την περιέργεια που νοιώσαμε μαθαίνοντας ότι, στην τελευταία τάξη—όπου πήγαινα κι' εγώ—θαρχόταν καινούργιος δάσκαλος. Έλεγαν πως έρχόταν από το πανεπιστήμιο του Έντινμπουργκ. Τα άγρια ήλπιζαν πως θάταν άθλητης και τα κορίτσια αναρωτιόνταν αν θάταν όμορφος και καλοκαίμενος.

Ο ίδιος ο διευθυντής του σχολείου μας παρουσίασε τον «καινούργιο». Παρ' όλη όμως την παρουσία του διευθυντού, που τον σεβάσαστε, έγινε άμεσως αναταραχή στην τάξη. Γιατί όλοι μας νοιώσαμε βαθιά απογοήτευση, βλέποντας το δασκάλό μας. Ήταν ακόμη νέος, το πολύ—πολύ 24 χρόνων, κοντός και αδύνατος και κάπως φτωχοντυμένος. Δεν απογοητευθήκαμε όμως τόσο γι' αυτά, όσο για τη σωματική του κατάσταση. Ο δάσκαλός μας ήταν κουτσός. Το άριστό του πόδι ήταν περισσότερο από μια πιθανή κοινήτη από το δεξί και από το παντελόνι του έβγαине ένα κομμάτι ξύλο, για να αντικαταστήσει το μάκρο του ποδιού που έλειπε.

Δεν ήταν δυνατό, ο Γκάβιν Μπλέιρ—έτσι ονομαζόταν ο καινούργιος μας δάσκαλος—να μη πάρει άμεσα το παρατσούκλι του. Την ίδια κιόλας μέρα τον βαπτίσαμε «Ξυλόποδο» και η άσπληχνία που χαρακτηρίζει τους νέους δεν μας άφησε να αισθανθούμε κομμάτι τύψι, για το άσχημο πράγμα που κάναμε. Τώρα, τί υπέφερε ο άνθρωπος αυτός μέσα στην τάξη μας, είναι αδύνατο να περιγραφεί. Ήταν ένας έξυπνος νέος, φύσι ευαίσθητη και δε φαινόταν να έπαιρνε για κακό, όλα όσα έρεϊς κάναμε για να τον πειράζουμε. Γι' αυτό ακριβώς δεν του είχαμε κανένα σέβας.

Αρχηγός των πνευματικών του βασανιστηρίων ήταν ο Ντόνκαν. Όρ, ένα δυνατό παιδί, δεκαεφτά χρόνων, που τον βοηθούσε πολύ στη δουλειά του αυτή η Ζάν Ντάρρυμπαλ, το άστρο και η περφόρμα της τάξεώς μας. Η Ζάν ήταν εξαιρετικά όμορφη κορίτσι, με ωραία καστανά μάτια και θαυμάσια σκαλωτά μαλλιά. Ήταν ή μοναχοκόρη ενός πλούσιου κτηματία και είχε τη φρεσκάδα και τη ζωηρότητα ενός παιδιού του υπαίθρου. Εκτός από τα κτήματα, ο πατέρας της έκανε και εμπόριο σταριού. Έτσι η κόρη του είχε μεγάλη υπόληψη στην κοινωνία. Επειτα, ήταν η μόνη που έρχόταν κάθε πρωί στο σχολείο με αυτοκίνητο, πράγμα που μόνο αυτό ήταν αρκετό για να της δώσει αγάμμάς μας μια εξαιρετική θέσι.

Η Ζάν θα έπρεπε να είχε καλόν και ήσυχον χαρακτήρα. Κατάλαβα όμως πολύ καλά τι δύναμι μπορούσαν να ασκήσουν τα ωραία μάτια της πάνω σ' ένα νέο. Η μεγάλη δημοτικότητα της και το γεγονός ότι έθεταρε σιαπηλά στο σχολείο «η καλύτερη», την είχε κάνει αναίσθητη στη δυστυχία των άλλων. Και η εμφάνισή του Γκάβιν Μπλέιρ της έδωσε μια σπουδαία ευκαιρία να το

«Όπως κάθε χρόνο, έτσι και τότε ήτανε μια χαρούμενη γιορτή. Οι μαθηταί της τελευταίας τάξεως, κάναμε όνειρα για το μέλλον μας και σχέδια για τη φοιτητική ζωή μας. Εγώ ήλπιζα να πάρω μια υποτροφία, για να μπορέσω να πάω στο πανεπιστήμιο. Ο Ντόνκαν «Όρ πήρε μια θέση σ' ένα μεγάλο χρηματιστή, στη γειτονική πόλη και η Ζάν μιλούσε για ένα ταξίδι στην Εύρωπη. Κάθε χορό σχεδόν, η Ζάν τον χορεύε με τον «Όρ. Ήταν ένα όμορφο άγριο, ψηλό και δυνατό, κάπως θρασύ, που πάντα του άρεσαν τα άσπετα. Ένοιωθε τον έαυτο του σαν κατακτητή του κόσμου, καθώς περπατούσε μέσα στη σάλα, νομίζοντας πως όλα τα κορίτσια του έκαναν γλυκά μάτια. Η Ζάν και αυτός ήταν ένα ωραίο ζευγάρι.

Ενώ παρακολουθούσα και τους δυο χωρίς να φαίνομαι, ισοδείξην. Προσπαθούσε με όλους τους δυνατούς τρόπους να ένοχλη τον ήσυχο και ντροπαλό νέο. Εμμείτο το βάδισμά του, σχεδίαζε τη γελοιογραφία του στον πίνακα και εξακολουθούσε να κάνει πολλές και διάφορες τέτοιες ανοησίες. Ο Μπλέιρ αντίθετα, έκανε τα πάντα, για να κερδίσει την εννοία της, αλλά όλες οι προσπάθειές του είχαν για άπάντησι καινούργιες ένοχλήσεις και κοροϊδίες.

Στην άρχη έναντιωνόταν κάπως στις αυθάδειες της Ζάν, ενώ στεκόταν με κοκκινισμένο πρόσωπο, δειλός, μπροστά στο θρανίο της, χωρίς να ξέρη πώς να φερθεί απέναντι σ' αυτό το όμορφο κορίτσι.

Σιγά-σιγά όμως υπέκυψε στο αναπόφευκτο και την κύταζε με λυπημένα μάτια, χωρίς να της κάνει την παραμικρή παρατήρησι.

Όταν μάς είδε, τα δημάτά του έγιναν ακόμη άδέβαια, άργα...

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΑΠΗ

Αριστουργηματικό αισθηματικό διήγημα

ανακάλυψα ξαφνικά τον «Ξυλόποδο». Ασφαλώς είχε έρθει για λίγο στο χορό, επειδή το είχε θεωρήσει καθήκον του. Στεκόταν στην πόρτα της σάλας και το χλωμό, μεγαλοχολικό πρόσωπό του βρισκόταν στη σκιά. Καθώς τον πλησίαζα, είδα στη μορφή του την ανάκλαση ενός τέτοιου κουμμένου πόνου, που φοβήθηκα και γύρισα γρήγορα πίσω.

Οι ιδέες μου για το δασκάλό μου άλλαξαν, καθώς περνούσε το καλοκαίρι. Μου είχε προτείνει να με βοηθήσει στη μελέτη μου για τις εξετάσεις που σκόπευα να δώσω. Είναι αλήθεια πως έπαιρνα μέρος στα γέλια της τάξεώς μας, που ξεσπούσαν κοροϊδευτικά εναντίον του. Ωστόσο όμως ένοιωθα μέσα μου μια συμπόνοια, γι' αυτόν τον παράξενον άνθρωπο, που αντιδρούσε τόσο άφύσικα στις επιθέσεις μας. Τα βράδια που καθόμασταν ο ένας αντίκρυ στον άλλο μέσα στο μικρό φωτικό καμαράκι του κάνοντας μάθημα, ανακάλυψα πίσω από αυτό το φοβισμένο παραστατικό του και την απηχία του, μια εξυπνάδα, ένα πλαστό πνεύματος και καρδιάς, που ντροπιάστηκα γι' τη συμπεριφορά μου.

Μου διηγήθηκε πως ήταν όρφανός και πως το έλαττωμα του ποδιού του το είχε από μικρός, όταν έπεσε κάποτε από ένα δέντρο. Ηλπιζε όμως πως θα διαδοθούν με μια εγχείρησι που θα του έκανε ένας περίφημος Σουηδός χειρουργός. «Όσο για τα έθωδα, που ήταν πολλά, ο Γκάβιν ήλπιζε να τα μαζέψει σιγά-σιγά, κάνοντας μεγάλες οικονομίες από το μισθό του.

Οι βραδυνές με τον «Ξυλόποδο» ήταν μια όασις για μένα. Όταν τελειώναμε την εργασία μας, ο δάσκαλός γέμιζε

την πίπα του και άρχιζε να μου διηγείται για ξένους τόπους και ξένους λαούς. Ξεχνούσα τότε όλα γύρω μου και τον άκουγα μαγεμένος. Πάντοτε όμως στο τέλος έφερνε την κουβέντα σ' ένα και το ίδιο θέμα: στη Ζάν.

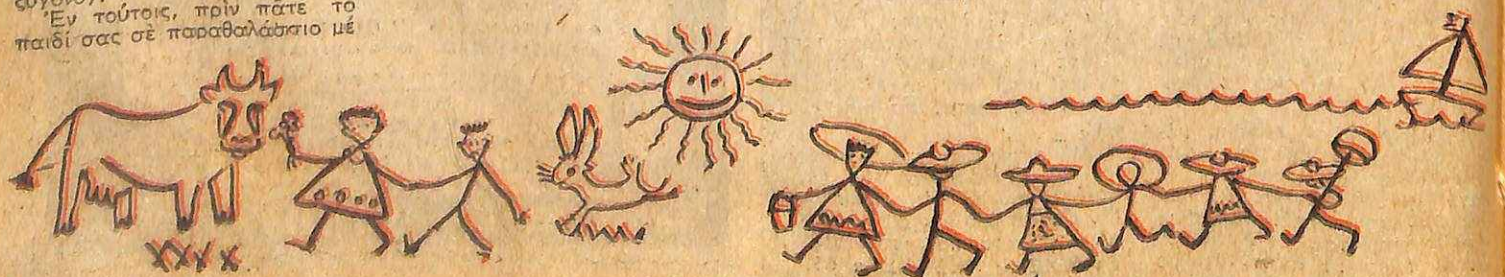
Με τη βοήθεια του Γκάβιν πήρα την υποτροφία και από την εποχή εκείνη μ' ένωσε μια βαθειά φιλία. Στις παύσεις πηγαίναμε μαζί στις λίμνες της Σκωτίας να ωρεψούμε ή να κάνουμε μακρινούς περιπάτους πάνω στους λόφους. Μια αλυσμένη βραδυά, καθώς έμπαινα στην καμαρά του, τον είδα να στέκεται στο παράθυρο με μια φωτογραφία στα χέρια. Κατάλαβα άμεσα, αν και η φωτογραφία δεν ήταν πολύ καθαρή, ότι πρόκειτο για τη Ζάν. Ο Γκάβιν με κύταζε, σαν ένας που τον πιάουν επ' αυτοφώρω να κάνει κάτι απαγορευμένο. Και τα μάτια του γεμίσαν δάκρυα. Πέρασαν λίγες στενόχωρες στιγμές, και ύστερα μου είπε με φωνή σιγαλή, σχεδόν ψιθυριστή:

—Εμμέες το μυστικό μου, που ήθελα να το κρατήσω από όλους κρυφό... Ίσως όμως να το είχατε καταλάβει από καιρό. Σε παρακαλώ μη το μαρτυρήσεις.

Κούνησα, χωρίς ν' αποκριθώ, το κεφάλι μου. Και σε λίγο έναεϊπε, ακόμη πιο σιγά από προηγουμένως:

—Σήμερα έμαθα πως αρραβωνιάστηκε με τον «Όρ. Κανένας στο χωριό δεν είχε αμφιβολία πως η Ζάν και ο Ντόνκαν θα παρευούνταν. Και πραγματικά, παντρεύτηκαν σε λίγο. Λίγους μήνες όμως μετά το γάμο τους, διεδόθη πως το νεαρό αντρόπυρο δεν ήταν ευτυχισμένο. Το άσικο, έλεγαν, το είχε ο Ντόνκαν. Γιατί γρήγορα απέκαλύφθη, ότι ο νέος αυτός δεν είχε τίποτε άλλο στο νου, από την περιουσία του γέ-

51

ρο - Ντάουμπλ, που του επέτρεπε να ζή ανεργός με τα χρήματα της γυναίκας του.
Ένα βράδυ που γύριζε στο σπίτι μου από την κλινική του Πανεπιστημίου, συνάντησα τη Ζάν. Και έμεινα έκπληκτος βλέποντας την έκφραση της λύπης και της εγκαταλείψεως που ζωγραφίζονταν στο πρόσωπό της. Δε βέλησα να της μιλήσω και προσπάθησα γρήγορα.

Πέρασαν μερικά χρόνια. 'Ο γέρο - Ντάουμπλ, ο πατέρας της Ζάν, πέθανε. 'Ο Ντουνκάν 'Ορ ανέλαβε τη διαχείριση της περιουσίας και έγινε διά μιας ένας πλούσιος άνθρωπος. 'Ακουγα να λένε πως ζούσε υποπτιχώς, πως έπινε και πως έπαιζε ασυλλογιστά στις κουρσες και στο χρηματιστήριο.

Στο μεταξύ αυτό, ή θέσι του Μπλέρι άλλαξε προς το καλύτερο. 'Η ευγένειά του, οι καλοί τρόποι του, τον έκαναν συμπαιθνικό σ' όλον τον κόσμο και έκτος αυτού απέδειξε ότι διδάσκει περίφημα τους μαθητές του. 'Ετσι απέκτησε μία πολύ καλή φήμη.

Πέσσε ακόμει καιρός. 'Εδώ και δυο χρόνια είχα πάρει το δίπλωμά μου και ήμουν γιατρός στην ύπαιθρο.

Μία κρύα βραδυά του Δεκέμβρη χτύπησαν την πόρτα μου δυνατά και ή υπηρέτριά μου με ειδοποίησε ότι ο Γκάβιν Μπλέρι ζητούσε να με δει. 'Ηταν φανερά ταραγμένος και μου τὰ είπε όλα την πρώτη στιγμή: 'Ο 'Ορ είχε χάσει στο χρηματιστήριο το σπίτι και τα κτήματα και προσπαθώντας να ξανακερδίσει τα χαμένα, έπαιξε και έχασε ξένα λεπτά. 'Ο Γκάβιν μου έδωσε μία εφημερίδα όπου διάβασα το θλιβερό τέλος του Ντουνκάν 'Ορ. 'Οταν πιά δε μπορούσε να κρύψει τις απάτες του, αποφάσισε να φύγει στο εξωτερικό. Καθώς όμως οδηγούσε με τρομερή ταχύτητα το αυτοκίνητό του, σπεύδοντας να φτάσει στο λιμάνι, συνεκρούσθη μ' ένα άλλο φορτηγό αυτοκίνητο και σκοτώθηκε.

Ωστόσο ο Γκάβιν δε φαινόταν πως είχε ρηί μόνο και μόνο για να μου πη αυτά. Είχα την εντύπωση πως ήθελε μάλλον για τη Ζάν. Αυτή, εξ αιτίας της θλιβερής ζωής που έκανε τα τελευταία χρόνια και του φοβερού χτυπήματος που ένοιωσε για τον τραγικό θάνατο του συζύγου της, αρρώστησε. Μά τώρα δεν είχε τα μέσα να πάρη καν γιατρό και φάρμακα. Και με δάκρυα στα μάτια ο Μπλέρι με παρακάλεσε να τη βοηθήσω. 'Η αγάπη του γι' αυτήν ήταν ακόμη ή ίδια.

Με την πρώτη ματιά που έβριξα στην αρρωστή, σάστισα. 'Η Ζάν με κύτταξε με απάθεια. Τὰ μάγουλά της ήταν χλωμά και αδύνατα και μονάχα στη μέση τους γυάλιζε μία παράξενη κόκκιναδα που μου μαρτύρησε άμεσα — πριν ακόμη εξετάσω την αρρωστή — ότι έπασχε από φυματίωση.

'Οταν την ακροάστηκα, θεοβιάθηκα πως ή υποψία μου ήταν αληθινή. 'Αργότερα είπα στον Γκάβιν την κατάσταση της, χωρίς να του κρύψω πως το περιβάλλον μέσα στο οποίο ζούσε ή Ζάν, δεν ήταν κατάλληλο για την αρρώστειά της.

'Ηταν ανάγκη να πάη σ' ένα καλό σανατόριο. Γι' αυτό όμως χρειαζόνταν λεφτά... και

ή Ζάν δεν είχε πιά λεφτά...

Έγινε κάμψη σιωπής.

—Κάνονισε όλα για να πάη σε σανατόριο, είπε. Τὰ έξοδα θὰ τὰ κάνω εγώ... ή Ζάν όμως δεν πρόκει να μάθη τίποτα.

'Ηξερα πως ο Μπλέρι είχε μαζέψει ένα αρκετά καλό ποσόν για την εγχείρησή του, της Σουηδίας, που σκόπευε να την κάνει εκείνη τη χρονιά. 'Η θυσία που ήθελε να κάνει τώρα, μου φάνηκε απάνθρωπη. Του τὰ είπα καθαρά πως αν έδινε τὰ λεπτά του στο σανατόριο, θὰ έμεινε ίσως ανάπηρος για όλη του τη ζωή. Το παραδέχτηκε με ένα κούνημα του κεφαλιού. 'Όσα όμως και αν του είπα, προσπαθώντας να τον μεταπείσω, πήγαν χαμένα.

Δυο μέρες αργότερα ή Ζάν βρισκόταν στο Μπρέμπαν Λότζ, ένα από τὰ καλύτερα σανατόρια της Σκωτίας. 'Ηταν ένα θαυμάσιο, μεγαλόπρεπο κτίριο, μέσα σ' ένα μεγάλο δάσος από πεύκα, ψηλά, στα βουνά, εκεί που ο αέρας ήταν καθαρός και ή Ζάν θὰ μπορούσε να θεραπευθί.

Την ιστορία που της διηγήθηκα — μία ανσπώντεχα καλή πώλησι ενός υπολοίπου της περιουσίας της που επέτρεψε να πληρώνεται το σανατόριο — την άκουσε με απάθεια και αδιαφορία. 'Ασφαλώς δεν την κατάλαβε.

'Η πελατεία μου στην ύπαιθρο ολοένα μεγάλωνε. 'Ετσι σπάνια έβρισκα τον καιρό να

πηγαίνω στο Μπρέμπαν Λότζ, να βλέπω τη Ζάν. Ένας όμως δεν άφινε καμιά ευκαιρία να περάσει. Κάθε Σάββατο, ο Γκάβιν Μπλέρι έπαιρνε το τρέινο και ταξίδευε μακριά, προς το βορρά, έχοντας μαζί του ένα σωρό δέματα με φρούτα, λουλούδια, βιβλία και περιοδικά. Σὰ δικαιολογία για τις κανονικές αυτές επισκέψεις του, έφερνε τὸ ενδιαφέρον του για τους άλλους μαθητές και μαθήτριάς του. Και κάθε φορά που έφευγε από το σανατόριο, περνούσε από τὸ γραφείο και τακτοποιούσε τὸ λογαριασμό της εβδομάδας που πέρασε.

Υστερα από έννεα μήνες, έλαβα ένα γράμμα από τὸ διευθυντή του σανατορίου, όπου μου ανήγγειλε ότι ή πελατσία μου είχε θεραπευθί εντελώς και μπορούσε πιά ν' αφήσῃ τὸ σανατόριο. Τὸ ίδιο Σάββατο πήγα στο Μπρέμπαν Λότζ. 'Ο Μπλέρι θὰ έρχόταν με τὸ επόμενο τρέινο, μου είπε.

Βοήκα τη Ζάν μόνη, σὸν κήπο. Μία ματιά μ' έπεισε πως πράγματι ήταν καλά. Ναι, είχε ακόμα ξαναγυρίσει και ή πρώτη ομορφιά της. Μία όμως φιά, όμως, όχι ξένοιαστου κοριτσιού, αλλά μίας ώριμης στο μυαλό, εξαγνισμένης από τὸν πόνο γυναίκας. 'Η Ζάν μου φάνηκε πιά ομορφή από πρώτα.

Με κύτταξε με τὰ μεγάλα σκούρα μάτια της και τὸ στόμα της άνοιξε σ' ένα χαμόγελο, όταν της είπα ότι μπορού-

σε πιά να φύγῃ από τὸ σανατόριο. Και αφού μιλήσαμε λίγο για τὸ θαυμάσιο εκείνο τοπίο και άλλα πράγματα κοινά, με ρώτησε έξυπνα:

—Γιατί μου διηγήθηκες παραμύθια, όταν μ' έφερες εδώ; Παραμύθια ήταν όλα. Ξέρω τώρα ποίος πλήρωνε τὸ σανατόριο...

Δεν της ἀποκρίθηκα. Δεν ήξερα τί νὰ της πῶ.

—Και τὸν κορόϊδεα πάντα μου τόσο απάισια!, ξανάπε. 'Ω, αὐτοὺς τοὺς μήνες που πέρασα εδώ, έμαθα πολλὰ πράγματα. Ξέρω τώρα πως ήμουν μία εγωίστρια...

—Αὐτὸ μονάχα έμαθες; 'Η Ζάν κούνησε τὸ κεφάλι.

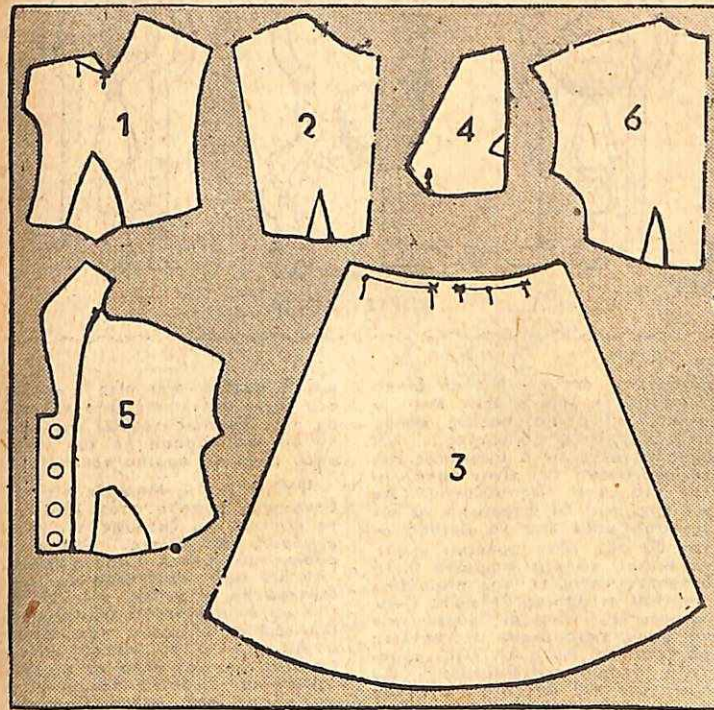
—'Όχι, έμαθα τί είναι ή ἀληθινή αγάπη...

Τὴν ὥρα που μ'λοῦσε, μπορούσε κανεὶς νὰ δῃ στο τέλος τοῦ μικροῦ δρόμου που οδηγεί από τὸ σανατόριο στο σταθμό, ένα κοντό, αδύνατον άντρα, που περπατούσε με κόπο σὸν ἀνήφορο. 'Όταν μὰς είδε, τὰ δημάτια του έγιναν ακόμη πιά αδέβαια, άργά.

Τότε σηκώθηκε ή Ζάν και ἀπλώσε τὰ χέρια της για νὰ τὸν χαιρετήσῃ. 'Εκείνος στάθηκε, κυττάζοντας έκπληκτος τὸ χαρμόμενό της χαμόγελο. Και τὰ μάτια του πλημμύρισαν δάκρυα... 'Εγὼ γύρισα ξαφνικά και ἀπομακρύνθηκα για νὰ θαυμάσω τὸν ὁμορφο κήπο.

A. KRONIN

ΤΟ ΠΑΤΡΟΝ ΤΟΥ 31ΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

Δυο συνδυασμοί σ' ένα φόρεμα

Κάνοντας αυτό τὸ μοντέλο, έχετε δυο σικ φορέματα—ένα απογευματινὸ και ένα βραδυνό. Τὸ μοντέλο είναι φτιαγμένο από άσπρο λινόμεταξο, ύφασμα με μπλε ποστέλ... χρειασθήτε 8 πηχ. και 2/8 ύφασμα με 90 έκατ. φ....

Για άπογευματινὸ θὰ παραλείπετε τὸ ζωνάκι και θὰ φοράτε μία μπουτονιέρα από λουλούδια της εποχής στο μπολερο. **Εξήγησις**

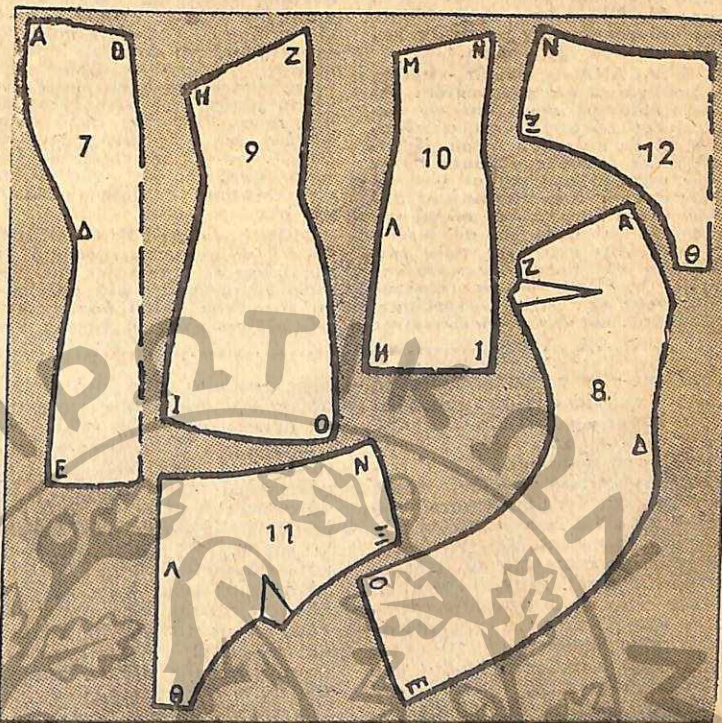
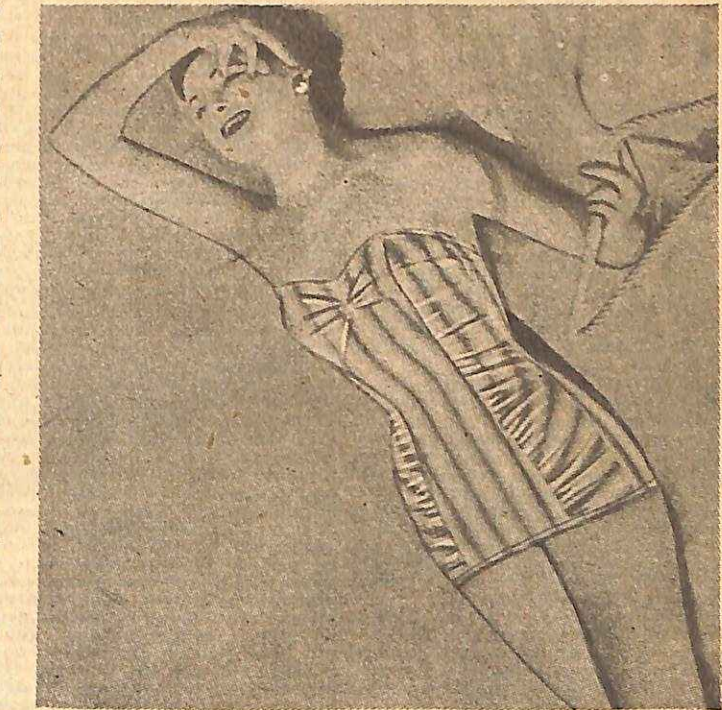
Τὸ φόρεμα αποτελείται από 3 κύρια κομμάτια και τὸ κομμάτι τοῦ φοδράρεται τὸ μπροστινὸ μέρος τοῦ κορσάκι. Τὰ κομμάτια ὑπ' αριθ. 1 και 4 θὰ τὰ κόψετε από δυο φορές τὸ καθένα. Τὸ κομμάτι ὑπ' αριθ. 2 θὰ κοπῇ διπλὸ χωρίς ραφή στο μέσον. Τὸ ὑπ' αριθ. 3 κομμάτι θὰ κοπῇ 4 φορές. Τὸ μπολερο αποτελείται από 2 κομμάτια και θὰ κόψετε ἐπὶ πλέον τὶς μίστρες. Τὶς μίστρες θὰ τὶς κόψετε στο σχεδίο και τὸ μέγεθος που είναι σημειωμένο πάνω στο πατρόν ὑπ' αριθ. 5 ἐκεὶ που γράφει τοποθετήσις μίστρας. Τὸ ὑπ' αριθ. 5 κομμάτι θὰ τὸ κόψετε δυο φορές και τὸ ὑπ' αριθ. 6 κομμάτι θὰ τὸ κόψετε διπλὸ χωρίς ραφή στο μέσον.

Ἐκτέλεσις

Βγάλετε όλα τὰ κομμάτια τοῦ πατρόν σε τσιγαρόχαρτο, σημειώνοντας κάθε λεπτομέρεια. Κατόπιν τοποθετήσέ τα πάνω στο ύφασμα και κόψτε τὰ ἀφίνοντας τὶς ραφές τοῦ ραβίματος ἐπιπλέον, καθώς και τὸ στρίψιμα αν χρειάζεται. Προτού ξεκαφισώσετε τὰ κομμάτια τοῦ πατρόν από τὸ ύφασμα, περάσετε ὅλα τὰ σημάδια.

T. K.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΑΠΟ ΩΡΑΙΟΤΑΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑ, ΕΥΚΟΛΑ ΠΑΤΡΟΝ.

Μονοκόμματο μαγιό

Εξήγησις

Τὸ μονοκόμματο μαγιό ντύνει τὸ σώμα δίδοντας ταυτόχρονα μίαν ἐξαιρετική εμφάνιση σὴν ἡλιόλουστή πλάξ. Μία καλομελετημένο πατρόν σε κανονικά μέτρα, είναι κατὰ τὸν πολὺ εύκολο για νὰ ἀποκτήσετε και σεις ένα. Τὰ κομμάτια τοῦ πατρόν αὐτοῦ τοῦ μοντέλου, θὰ τὰ δρῆτε στο παράρτημά μας μαζί με τὸ πατρόν τοῦ μοντέλου τοῦ φορέματος. Τὸ μοντέλο είναι φτιαγμένο από ριγέ λαστέξ τοῦ πήχους. Λαστέξ θὰ δρῆτε στα καταστήματα της ὁδοῦ Ἑρμοῦ στα εἶδη ἐσθροῦχων και κορσέδων. Τὸ ἴδιο μοντέλο μπορείτε νὰ τὸ κάνετε και από ύφασμα λινό ή πικέ.

“ΑΛΕΚΤΩΡ”

Λυμφισωθήτε

με τὸν ἥλιο, και ἀπολαύσατε ἀφοβα τὴν θάλασσα.

- Μὴ ἐπάλειψις με Λανολίνη Μελπᾶν, πρὶν και μετὰ τὸ μπάνιο σας, δά ἐμποδισθὴ τὴν ἀλμύρα της θάλασσας νὰ ξηράνη και νὰ βλάβῃ τὴν ἐπιδερμίδα σας και τὸν ἥλιο νὰ σας προκαλέσῃ ἐγκαύματα και πανάδες στο πρόσωπο και τὸ σῶμα.
- Ἐπίσης, μετὰ τὸ μπάνιο, ή Λανολίνη Μελπᾶν ἀναζωογονεὶ, μαλακώνει, φρεσκάρει τὴν ἐπιδερμίδα τοῦ προσώπου, δροσίζει και ἀνακουφίζει τὸ σῶμα.
- Ζητεῖτε τὸ γνωστὸ πράσινο κουτάκι κι' ἀποφεύγετε τὶς ἀπομιμήσεις.

ΜΕΛΠΑΝ

Ο ΦΥΛΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΑΣ

Η Μυρτώ

ΓΙΟΛΑΝΤΑ Π.—Θα σε συμβούλευα νασαι προσεκτική γιατί μού φαίνεται πως ο ύποπτος πέφτει σε αντιφάσεις. Σου λέει πως σ' αγαπά αλλά ταυτόχρονα δεν μπορεί να σου υποσχεθεί τίποτα γιατί πρέπει να γνωρίσει τον χαρακτήρα σου. Μα όποιος αγαπά θεωρεί τέλει το αντικείμενο της αγάπης του ή τουλάχιστον το αγαπά όπως είναι γιατί του άρεσε και το βρίσκει όμορφο. Γι' αυτό σου συνιστώ να είσαι επιφυλακτική για να μην ξαναπαθής τα ίδια.

ΕΥΘΥΜΗ Κ.Κ.—Είναι αλήθεια πως η ζωή σου είναι χωρίς χαρές και διασκεδάσεις είναι όμως γεμάτη νόημα και θα έπρεπε να σε γεμίσει ικανοποίηση το γεγονός ότι εργάζεσαι για ένα σκοπό. Δεν πρέπει να πικραίνεσαι αντίθετα νασαι περήφανη και να μην διαλέξεις να γνωρίσεις τον έρωτα άλλωστε δεν νομίζω πως η ζωή που κάνεις είναι το εμπόδιο σ' αυτό. Δεν θα έπρεπε να σκέπτεσαι έτσι. Να φροντίσεις να αφιερώσεις και λίγο ώρα για άναυχη γιατί αυτή είναι ωφέλιμη στην σωματική και ψυχική υγεία σου κι' όσον αφορά τον έρωτα θάρρη κι' αυτός με τη σειρά του. Είσαι τόσο μικρή ακόμη κι' όπως μού περιγράφεις τον έρωτά σου δεν θ' άρνησης πολύ. Φθάνει να διατηρήσεις την απλότητα και αφέλεια που έχεις τώρα.

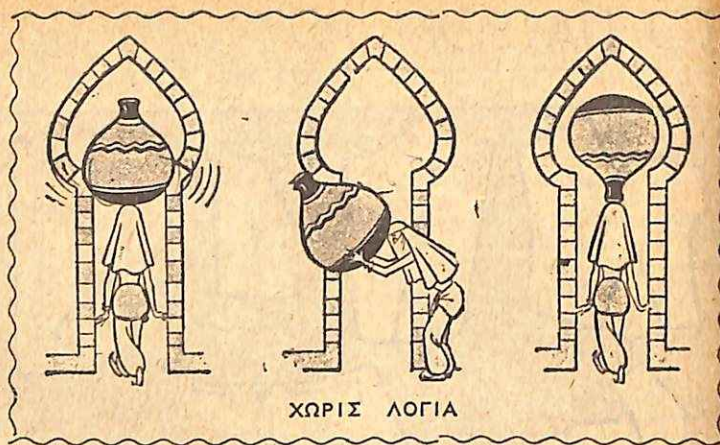
ΣΥΛΒΑΝΑ.—Πρώτα - πρώτα σε συχαίρω για την φρόνηση και όρθρη κρίση με την οποία αντιμετώπισες αυτό το ζήτημα. Τόσον καιρό, αν και τόσο μικρή, έπειδή όμως ακριβώς φοβάσαι αυτήν την απειρία σου και οι κίνδυνοι που μπορεί να αντιμετωπίσεις απ' την επιμονή του είναι πολλοί και μεγάλοι γι' αυτό δεν σου κρύβω πως η θέση σου είναι πολύ επιβλαβής και πρέπει να προσέχεις πολύ αν θέλεις να μην υποφέρεις αργότερα και να τον κερδίσεις. Φοβάμαι πως δεν είναι ελκυστική

αλλά σε κυνηγά ακόμη γιατί έλπιζε πως με την επιμονή του θα σε κατακτήσει και έτσι θα ικανοποιήσει τον εγωισμό του. Να μην του στείλεις φωτογραφία με μαγιό. Βρες μια δικαιολογία. Θα κρατήσης απόλυτως την ίδια στάση. Θα του δείχνεις ενδιαφέρον και αγάπη χωρίς να του κάνεις καμμία παραχώρηση και θ' αποφυγής κάθε συνάντησι ιδιαίτερη μαζί του σ' απόκεντρα μέρη. Νομίζω πως έτσι είναι ο μόνος τρόπος να τον κερδίσεις ή τουλάχιστον να μην καταστραφής.

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

—Λυπάμαι πολύ, αγαπητή μου φίλη, που ζεις σ' ένα τέτοιο περιβάλλον χωρίς κατανόηση. Δυστυχώς μερικοί γονείς τρομοκρατημένοι απ' όσα βλέπουν να συμβαίνουν γύρω τους παρανοούν την έννοια του περιορισμού και της ελευθερίας των παιδιών τους και δημιουργούν καταστάσεις που φέρνουν αντίθετα αποτελέσματα από εκείνα που επιδιώκουν. Δεν σε συμβουλεύω όμως να επαναστατήσεις εναντίον τους. Να υποφέρεις την κατάστασι με υπομονή και να παρηγορείσαι με τη σκέψη πως γρήγορα θα φύγεις από την κυριαρχία τους. Μην γίνεσαι νευρική και φθάσεις σε σημείο να πάρεις καμμία απόφασι καμμία φορά που να μετανοήσης αργότερα. Να μην του πεις του ενδιαφερομένου να σε ζητήσει. Δεν λέγεται αυτό ύστερα από τόσο σύντομη γνωριμία. Έξηγησε του γιατί δεν μπορείς να τον βλέπεις κι' αυτός αν σ' αγαπά πολύ θα φροντίσει να το κάνει, αν μπορεί, δέβαια. Άφησε την καρδιά σου να μιλήσει ελεύθερα και ίσως αυτό το αίσθημα να γίνη ο λυτρωτής σου. Έξηγησε απλά στον πατέρα σου πως δεν πρέπει να επιμένει να σε παντρεύει με κάποιον κατώτερο σου, τον οποίον αποστρέφεται, αν θελή την ευτυχία σου.

ΜΟΝΗ — ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ.—Με τη φαντασία σου και με τις διάφορες ανόσιες του κόσμου δημιουργήσεις μια πολύπλοκη κατάσταση και βασανίζεσαι ενώ ουσιαστικά το ζήτημα για

σενα είναι απλό. Να μη δίνεις σημασία τί λέει ο ένας και ο άλλος, τα οποία πολλές φορές είναι άνευθυνες φλυαρίες. Να σκεφθείς μόνο αν ο άνθρωπος αυτός σ' άρεση και είναι κατάλληλος για σενα ως σύζυγος. Αν νομίζεις πως θα μπορείς να ευντυχίσεις μαζί του να δεχθείς όταν θα σ' κάνει πράττασι χωρίς να δώσεις καμμία σημασία στις διάφορες ιστορίες του παρελθόντος του οι οποίες άλλωστε είναι ασήμαντες. Όλοι οι άνδρες πριν το γάμο τους έχουν περιπέτειες με γυναίκες. Αυτή δεν είναι τίποτα η ιστορία που αναφέρεται. Αν όμως δεν σου άρεση ως σύζυγος παψε να ενδιαφερόσαι για ό,τι γίνεται και λέγεται γύρω σου, και μη ενοχλησαι με κουτσομπολιά και με φλυαρίες. Δεν αξίζει τον κόπο.

ΧΩΡΙΣ ΤΡΟΠΟΥΣ.—Όταν συνιστάτε ένα κύριο σε μια κοπέλλα η κυρία θα πητε πρώτα το όνομα του και κατοπιν της γυναίκας. 'Εκείνη αν είναι καθιστή θα τον χαιρετήσει χωρίς να σηκωθεί. Η γυναίκα οφείλει πρώτα να χαιρετά πρώτη όταν συναντά ένα άνδρα. Αν είναι ξένος αυτός που θα σ' κάνει τότε να περάσετε τον ευχαριστήστε μ' ένα νεύμα αδιάφορο του κεφαλιού. Μια κοπέλλα πρέπει να σηκώνεται για να χαιρετήσει ένα δάσκαλο ή ένα προϊστάμενό της έπσης και να δίνει τη θέση της σ' αυτόν.

ΑΣΠΗΡ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ, Ο.Ν.—Είναι δέξιο πως σ' αγαπά, αλλά δεν σου το λέει γιατί ίσως να θέλη να δεσφωθή πως δεν θ' αντιμετώπιζε άρνησι. Νομίζω πως πολύ γρήγορα θα εκδηλωθή και εύχρησι να ευτυχίσεις γιατί όλα φαίνονται πολύ ταιριαστά και το αίσθημά σας είναι άγνο και ώριο.

ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ.—Πως είναι δυνατόν ν' αγαπάς ακόμη ένα παλιάνθρωπο, που σου κατέρρευσε τη ζωή; Κι' αυτό είναι ο ελαφρότερος χαρακτηρισμός που μπορεί να κάνω για ένα ο οποίος έκανε έρωτά μου μια ανήψια του, 18 χρόνια μικρότερη απ' αυτόν, που έμενε σπίτι του. Του αξίζει όχι μόνο περιφρόνησι για την ατιμία του αλλά και τιμωρία. Κι' εσύ εξακολουθείς να τον αγαπάς; Συγκέντρωσε τον εαυτό σου και πάψε να ενδιαφερόσαι για τον αίτιο της καταστροφής σου. Κύτταξε πως θα μπορούσε να ξαναφτιάσεις τη ζωή σου. Αφιερώσου στην επίσημη σου και ίσως αργότερα να γνωρίσης κανένα άνθρωπο τιμίο και να ευτυχίσης.

ΜΙΑ ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ.—Ο άνδρας σου, αγαπητή μου, είναι από τη φύσι του τέτοιος. Και αν ήσουν έου ξανθεία θα κυνηγούσε τις μελαγχρινές. Μη σε βασανίζει όμως αυτό. Πες του με ηρεμία ότι πρέπει να συμμαζευτεί γιατί είναι ντροπή να έχη μεγάλη κόρη και να φέρεται έτσι. Έσύ πάψε να ζηλεύεις. Μη του δείχνεις τουλάχιστο. Να κυττάζεις την υγεία σου, να περιποιήσαι τον εαυτό σου και να είσαι έφωρη απέναντί του. 'Ας παύει

και η μητέρα σου πως η στάσι του έγινε αντίληπτη από την κόρη του. Πάντως νομίζω πως αυτό θα του περάσει με τον καιρό αφού είναι το φυσικό του τέτοιο.

ΨΥΧΗ Π.Κ.—Μπορείς να του ξαναγράψης πάλι στον ίδιο τόνο και να του ζητήσεις τις πληροφορίες που θέλεις. Ίσως να χάθηκε το πρώτο σου γράμμα. Αν δεν σου απάντησε και στο δεύτερο θα σημαίνει πως έπαψε να ενδιαφέρεται. Θα σε συμβούλευα να μη είσαι τόσο εγωιστρια. Άλλο να κρατά κανείς τη θέση του και άλλο να φέρεται εγωιστικά. Πρόσεξε το αυτό να μη χάσης και άλλες ευκαιρίες και γίνης δυστυχισμένη. Φοβάμαι πολύ πως τώρα που τον άφησες κι' έφυγε έτσι, είναι πολύ δύσκολο να τον κερδίσεις.

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΚΥΡΙΑ.—Το πούκαμίσό του πρέπει να είναι άσπρο. Τα παπούτσια του άσπρα ή ασπρόμαυρα. 'Όσον αφορά τη γαράτα πρέπει να είναι μονόχρωμη ή φανταζή που να εναρμονίζεται με το σύνολο.

ΠΛΕΚΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

Μ.Μ., Κύπρος.—Για να γίνης πιο μεγάλο το σχέδιο, δεν έχετε παρά να μεταχειρισθήτε καθαρά με αρκετά μεγάλες τρύπες. Είναι ο μόνος τρόπος για να μεγυνθύν. Ο χρωματισμός του ύφασματος που διαλέξατε είναι πολύ ώριος καθώς και η κλωστή με την απόχρωσι, με μόνη διαφορά ότι δεν θα μεταχειρισθήτε κουδάριστρα, αλλά κόνον - περιλέ Νο 8 μάρκας Ντέ Μι Σε. Αν θέλετε να σκορπίσετε και στο υπόλοιπο ύφασμα λουλούδια πάρτε τα μικρότερα του σχεδίου.

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΝΗΣΙΑ.—Στο τεύχος που κυκλοφόρησε, (114), δημοσιεύουμε πατρών για απογευματινό φουρνάκι και σ' αυτό το τεύχος θα βρήτε άλλο ένα πιο άμυγλε. Την άλλη παράκλησι σας θα φροντίσουμε το γρηγορώτερο να την ικανοποιήσουμε.

Ξ.Π., Πειραιά.—Στο παράρτημα αυτού του τεύχους θα βρήτε αυτό που μας ζητήσατε.

ΚΑΤΙΝΑ ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗ, 'Η ΡΑΚΙΛΙΟΝ.—Στο παράρτημα του τεύχους 114 έχουμε δημοσιεύσει μετρητό ακριβώς αυτό που μου ζητάτε. Σε προσέχη τεύχη θα ξαναδημοσιεύσουμε και άλλα σχέδια. 'Όσο για το ζήτημα των αριθμών που καθορίζουν τους χρωματισμούς, είναι κάπως δύσκολο όπως έχουμε απαντήσει και σε άλλες αναγνώστριές μας. Δεν μπορούμε να ξέρουμε τη μάρκα της κλωστής που μεταχειρίσεσθε και αυτός είναι ο λόγος που δεν τους αναφέρουμε.

ΜΟΔΑ

ΝΙΤΣΑ — ΒΙΒΗ.—'Όχι μόνο δεν είναι ανήθικο, αλλά αντίθετος επιβάλλεται το ζύρισμα ή αποτρίχισις της μασχάλης. Τώρα πια που επεκράτησαν τα βτεκολλά και ξεμανικωτά δεν

πιτρέπεται να εμφανίζεται απερίτοιχη μασχάλη. Μάλλον αυτή γεννάει ανάρμοστες σκέψεις. Αυτό δεν το κάνουν μόνον οι θατρίνες, αλλά και κάθε κομμική κυρία ή δεσποινίς προκειμένου να εμφανισθή ντεκολτέ. Δεν βλέπετε και τα μανέκιν στα εξώθυρα; 'Η ζυρισμένη μασχάλη έτι άλλου είναι πάντα και καθαρότερη, δεν ιδρώνει κ.λ.π. 'Αν όμως δεν φαίνεται γυμνή η μασχάλη σας από κανένα φόρεμα, δεν υπάρχει φυσικά λόγος να την ζυρίσετε. Βεβαίως και μπορείτε να φορέσετε φορέματα ντε - πίες. 'Εκτός αν με ντε - πίες έννοείτε τα μαγιό σουτιέν - παντελονάκι. 'Αν έννοείτε αυτά δεν σας τα συνιστώ, καλύτερα να τα αποφύγετε.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ Θ.—1) Μου φαίνεται ότι το μόνο που μπορεί να συνδυάζη όλα όσα θέλετε, είναι το λουστρίνι γόβα. Για να φοριέται όμως και καλοκαίρι να το κάνετε έφωρτερο. 2) 'Όνι, τα άσπρα δεν είναι υποχρεωτικά.

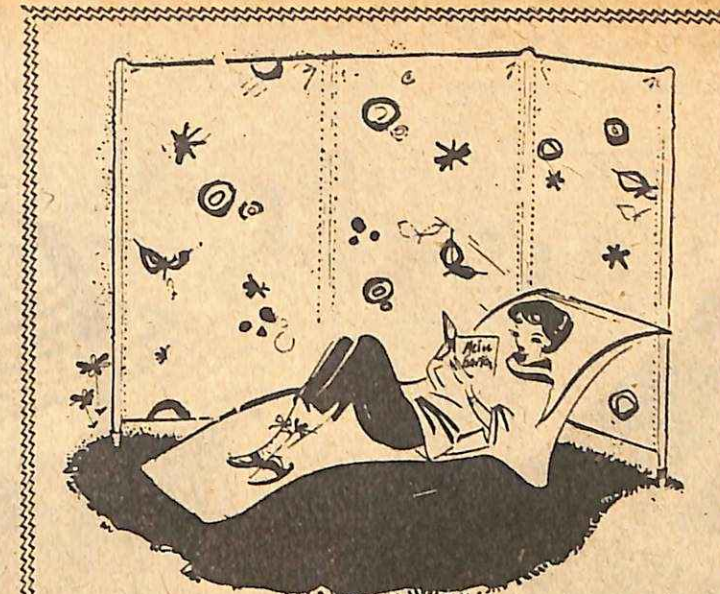
Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ

ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΗΝ. Αηδούρι. —Το γράμμα σας μού δίνει άφορη να ασχοληθώ με ξεχωριστό ενδιαφέρον με τα προβλήματα της προσωρινής προχρήσι εγκαταστάσεως των σεισμόπληκτων στην κατηγορία των οποίων, όπως μού γράφετε, ανήκετε δυστυχώς κι' εσείς. 'Επιπλέον σαν και αυτό που μού ζητάτε ασφαλώς θα εξυπηρετήση κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο την περίπτωσι σας. 'Επειδή όμως με λογία δεν είναι δυνατόν να σας δώσω να καταλάβετε τί πρέπει να κάνετε, σ' ο προσέχη τεύχος θα δημοσιεύσω σχετικό σχέδιο και θα δώσω τις απαραίτητες οδηγίες για την κατασκευή του.

ΑΝΘΗ ΜΑΝΑΣΗ Θεσσαλονίκη. —'Από το γράμμα σας δεν μπορώ να καταλάβω τί ακριβώς μού ζητάτε. Σας παρακαλώ να μού γράψετε πιο συγκεκριμένα για το πρόβλημα που σας απασχολεί και θα σας απαντήσω. Με την ευκαιρία αυτή παρακαλώ ό-λες τις αναγνώστριές μου όπως προκειμένου να μού ζητήσουν μια συμβουλή που αφορά την ελκιστική μου, να διατυπώνουν με απλά λόγια και συγκεκριμένα αυτό που θέλουν.

ΚΥΡΙΑΝ Χ., Πάτρας.—Με έρωτάς άοριστα τί είδους κουρτινες να βάλετε στα δωμάτιά σας. Μη έχοντας κανένα στοιχείο σας απαντώ γενικά. Το είδος και η ποιότης κατ' αρχήν των κουρτινών εξαρτώνται από τα χρήματα που έχουμε να διαθέσουμε. γι' αυτό το σκοπό, την επίτηλπι που έχουμε στο σπίτι μας, την άποχρησι των τοίχων και τις προσωπικές μας προτιμήσεις. Τα έπιπλα και τα στολίδια γενικά των σπιτιών πρέπει να είναι γαρούμενα και εύχρηστα στο μάτι για να μπορή να μας κρατάει κι' όχι να μας διαγών από το σπίτι μας. Το καλοκαίρι μπορούμε να τοποθετήσουμε κουρτινες από ελαφρό ύφασμα οποιασδήποτε ποιότητας (από σατέν μέχρι κρετόν) και το χειμώνα βαρύτερες και σε καλύτερη σχετικά ποιότητα. Το μάκρος των κουρτινών, τόσο στα παράθυρα όσο και στην πόρτα της βεράντας θα είναι αρκετό, και θα απέχουν 2—3 πόντους από το πάτωμα. Δεν συνιστάται σήμερα και δεν είναι άλλωστε και ώριο να ντύσετε με το ίδιο ύφασμα το ντιβάνι και τις πολυθρόνες της τραπεζαρίας. Είναι μονότονο και κουραστικό. 'Η ποιικιλία σε ώριμνα χρώμα δημιουργεί χαρούμενη ατμόσφαιρα.

Μ. Κ., Κέρκυρα.—Οι διαστάσεις του δωματίου σας και οι θέσεις των κουφωμάτων δυστυχώς δεν προσφέρονται για μια ελαστική καλή τοποθέτησι των επίπλων σας. Πάντως σαν καλή λύση βρίσκω να τοποθετήσετε το διπλό κρεβάτι σας κάθετα προς τον τοίχο Γ με το κεφαλάρι του σ' έπαφί μ' αυτόν. 'Η ντουλάπα δεν μπορεί να τοποθετηθή στον

ΤΟ ΠΑΡΑΒΑΝ

"Ένα όμορφο, καλλιτεχνικό παραβάν δεν είναι μονάχα στόλισμα του σπιτιού μας, αλλά και πράγμα χρήσιμο για τώρα το καλοκαίρι προπτάτων.

Μ' ένα παραβάν μπορείτε να φτιάσετε μια γωνιά στον κήπο σας, κι' εκεί να βάλετε την πολυθρόνα σας και να ξεπαλωθήτε το μεσημέρι, μακριά από τ' αδιάκριτα βλέμματα, μπορείτε να το τοποθετήσετε στο μπαλκόνι σας ή στη βεράντα της πολυκατοικίας σας και να κοιμηθήτε το βράδυ ανενόχλητη από κάθε περιέργεια των γειτόνων σας. "Ένα τέτοιο παραβάν δεν είναι ούτε δύσκολο να γίνη, ούτε στοιχίζει ακριβά. Θα παραγγείλετε το σκελετό του σ' ένα μαραγκό — εκτός αν ο άντρας σας ή άλλος από το σπίτι τα καταφέρνη να τον φτιάξη μόνος του. Και σείς θα προσθέσετε ένα όμορφο φιγουράτο κρετόν με ώρια χτυπητά χρώματα. "Όταν το παραβάν σας τελειώσει, τότε θα καταλάβετε τί χρήσιμο σάς είναι και τί όμορφο που θα σ' δώση στη βεράντα σας, που θα την κάνει ένα σαλονάκι ξεχωριστό. Και μπορείτε να τρώτε εκεί το βράδυ ή να δεχέσθε λίγους φίλους σας—μακριά όπως είπαμε από τα αδιάκριτα βλέμματα των άλλων. Μπορείτε μάλιστα αντί κρετόν να μεταχειρισθήτε ψάθα ή πανί τέντας, ανάλογα με την προτίμησι σας.

τοίχο Δ γιατί δεν θα μπορούν να ανοίγουν τα φύλλα της έπειδή θα εμπόδιζονται από το κρεβάτι. "Η θέση της είναι στον τοίχο Α και προς το βάθος ώστε να αφήνι την πόρτα του δωματίου ελεύθερη. "Η σιφονιέρα μπορεί να τοποθετηθή στον τοίχο Δ απέναντι από το κρεβάτι. "Η τουαλέτα θα τοποθετηθή πλάι στο παράθυρο. Στο δωμάτιό σας θα βάλετε κουρτινες και στόρ σ' όμορφο συνδυασμό με το κάλυμμα του κρεβατιού σας και το χρώμα του τοίχου.

ΝΟΛΑ, Ζάκυνθος.—Το δεύτερο δωμάτιο να το κάνετε σαλονάκι-λιδινγκ-ρούμ. "Η τραπεζαρία δεν εξυπηρετεί τίποτε στην περίπτωσι σας. Δεν θα έχετε που να δεχθήτε τους φίλους σας και να τους περιποιηθήτε με άνεσι.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ. Ένταύθα. —Το μόνο πραγματικά έμπειδο είναι ο φωταγωγός. Αυτός όμως θα αποτελέση για το παρτί της τραπεζας σας, διακοσμητικό και συγχρόνως πρακτικό στοιχείο. Μπορείτε στίς τέσσερις πλευρές του να τοποθετήσετε μια σειρά από τραπέζια σε έπαφί με τον τοίχο ώστε να δημιουργήσετε τον μουφέ σας και συγχρόνως παστό για να ακουμπάνε οι καλεσμένοι τα σερβίτσια τους. Φυσικά θα καλύψετε τα τραπέζια (ή πάγκους) με τραπέζιαντήλα καρε (ζωρού χρώματος τα οποία θα προστατευμάτων στην έπαφί έπιφάνεια με νύλιν λευκό. Το υπόλοιπο τμήμα του φωταγωγού θα το διακοσμήσετε καταλλήλως βάδοντας το προσωπικό σας γούστο. Πάντως οποιαδήποτε τομή-

ρη διακόσμηση και αν κάνετε ταιριαζέ την τράτσα σας.

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

ΜΙΑ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ.—Σας υποδεικνύουμε τρεις από τους όποιους μπορείτε να ζητήσετε πληροφορίες. Είναι πολύ καλοί: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ (Πατήσιον 61), ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ (Στουρνάρας 24), ΑΛΕΞ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΝΗΣ, 'Αραβαντινού 1.

ΚΥΡΙΑ Χ.—'Έχουμε γράψει σχετικά σε προηγούμενα τεύχη. Πάντως θα επανέλθωμεν.

Κ. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗ. 'Αλεξάνδρεια. —'Όπως πολύ σωστά συμπεράνατε, ο μεγάλος αριθμός των «δυνατών» λύσεων οφείλεται ακριβώς στον κανόνα των συνδυασμών. Πράγματι, έφ' όσον μας ενδιαφέρουν τα άθροισματα των άριθμών, κατακυρτών, και δια-αγώνων γραμμών — που αποτελούνται από 4 άριθμούς — και έφ' όσον οι άριθμοί άριθμοί είναι 16, οι δυνατές λύσεις θα είναι όσοι και οι συνδυασμοί που επιτυγχάνονται αν μεταβάλλωμε τις θέσεις των 16 άριθμών, ακολουθώντας δια περιφοράς πρώτα τη φορά των δεικτών του ωρολογίου (όποτε θα έχουμε τις πρώτες 12 λύσεις) και κατοπιν την αντίθετη φορά (όποτε θα έχουμε άλλες 12). 'Αν έχετε την έπιμονή να συνεχίσετε κατοπιν τις μεταθέσεις των άριθμών, θα έβγατε ότι από κάθε μία από τις 24 αυτές λύσεις — που σποιλίζονται στην μετάθεσι κατά τη

φορά των δεικτών του ωρολογίου ο ν ο ν των άριθμών της έξω-τερικής σειράς — προκύπτουν άλλες 7 λύσεις, διά μετακινήσεως των έσωτερικών άριθμών, και δι' άμοιβαίων μεταθέσεων των έσωτερικών άριθμών (π.χ. το 24 στη θέση του 4 και το 1 στη θέση του 7, το 9 στη θέση του 12 και το 5 στη θέση του 10, κ.ο.κ. —στη λύσι της σελ. 66).

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΔΙΚΗΜΕΝΗ. —Οι άδελφοί του συζύγου σας δεν μπορούν να προσβάλουν έπιτυχώς την διαθήκη, διότι δεν έχουν δικαίωμα νομίμου μοίρας έναντι του άδελφού των (συζύγου σας). Και αν ακόμη η υιοθεσία του παιδιού που μού αναφέρετε δεν είναι έγκυρος, δηλαδή δεν έγινε σύμφωνα με το νόμο και στην περίπτωση αυτή πάλι δεν μπορούν να έπιτύχουν τίποτε οι άδελφοί. "Ο κληρονόμος (σύζυγος σας) κατά το ισχύον 'Ελληνικόν κληρονομικόν δικαίον έχει δικαίωμα να παραλείψη έκ της διαθήκης του τού άδελφού του και να άφήση την περιουσία του σε οποιοδήποτε πρόσωπο θέλει, άρκη να μη στερη τους αναγκαίους αυτού κληρονόμους της νομίμου μοίρας (αναγκαίως κληρονόμος είσθε σείς). Συνεπώς άδικώς άνησυχείτε.

Κ.Α.Π.—'Εάν πεθάνη η μητέρα χωρίς να άφήση διαθήκη, το 1/4 της περιουσίας της θα περιέλθη στο σύζυγό της, δηλαδή στον πατέρα των δυο κοριτσιών. Το υπόλοιπο της περιουσίας (τά 3/4) θα μοιρασθή εις τέσσερα μερίδια ένα για κάθε παιδί. Κατά συνέπεια ο σύζυγος θα λάβη τα 3/16 και κάθε παιδί 3/16 της κληρονομικής περιουσίας.

Α. Μ.—Για την περίπτωση που σας ενδιαφέρει ο νόμος λέει τα έξης: «Υπό δικαστικήν απαγόρευσιν τίθεται... όστις ένεκα σωματικής αναπηρίας, ιδίως διότι είναι έκ γενετής κωφός ή άλαλος άδύνατος να έπιμελήθη έαυτού ή της περιουσίας του». "Ο άναπηρος λοιπόν συγγενής σας (δεδομένου ότι έχει και σημαντικήν περιουσία) νομίζω ότι πρέπει να τεθή υπό απαγόρευσιν ή τουλάχιστο «έάν εύρίσκειται έν μερικη άδυναμία να έπιμελήθη έαυτού και των υποθέσεων του» να τεθή υπό δικαστικήν αντίληψιν. Τούτο θα αποθώ ασφαλώς προς όφελός του.

Ο επανελθών έξ 'Αμερικής κ. ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗΣ

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ ΟΡΘΟΔΟΝΤΙΚΟΣ

δέχεται περιπτώσεις σχετικές με την στρεβλοφάν των δδόντων. 'Ακαδημίας 31, τηλέφ. 33.779.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ

Μαιευτήρ—Γυναικολόγος
Τ. 'Επιμελήτης Μαιευτηρίου «Μαρίκα 'Ηλιάδης» ('Ελένας Βενιζέλου). Δέχεται καθ' έκάστην 11—1 μ.μ., και 5—8 μ.μ., όδους Βησσαρίωνος 3 (όπισθεν 'Οφθαλμιατρείου), τηλέφ. 32.962. Τηλ. οικίας 72.709.

ΑΡΙΑΔΗΝΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
ΛΕΛΟΥΔΑ Ιατρός
Γυναικολόγος — Μαιευτήρ
Δέχεται: 11—1 και 5½—7 μ.μ., όδους ΔΕΛΦΩΝ 3 (παράδος όδου Διδότου), τηλέφ. 612-515

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
PERMANANT
ΒΑΦΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΑΙ
MANTAM ZANNET
'Οδός Πειραιώς 57Α
Τηλ. 52.940

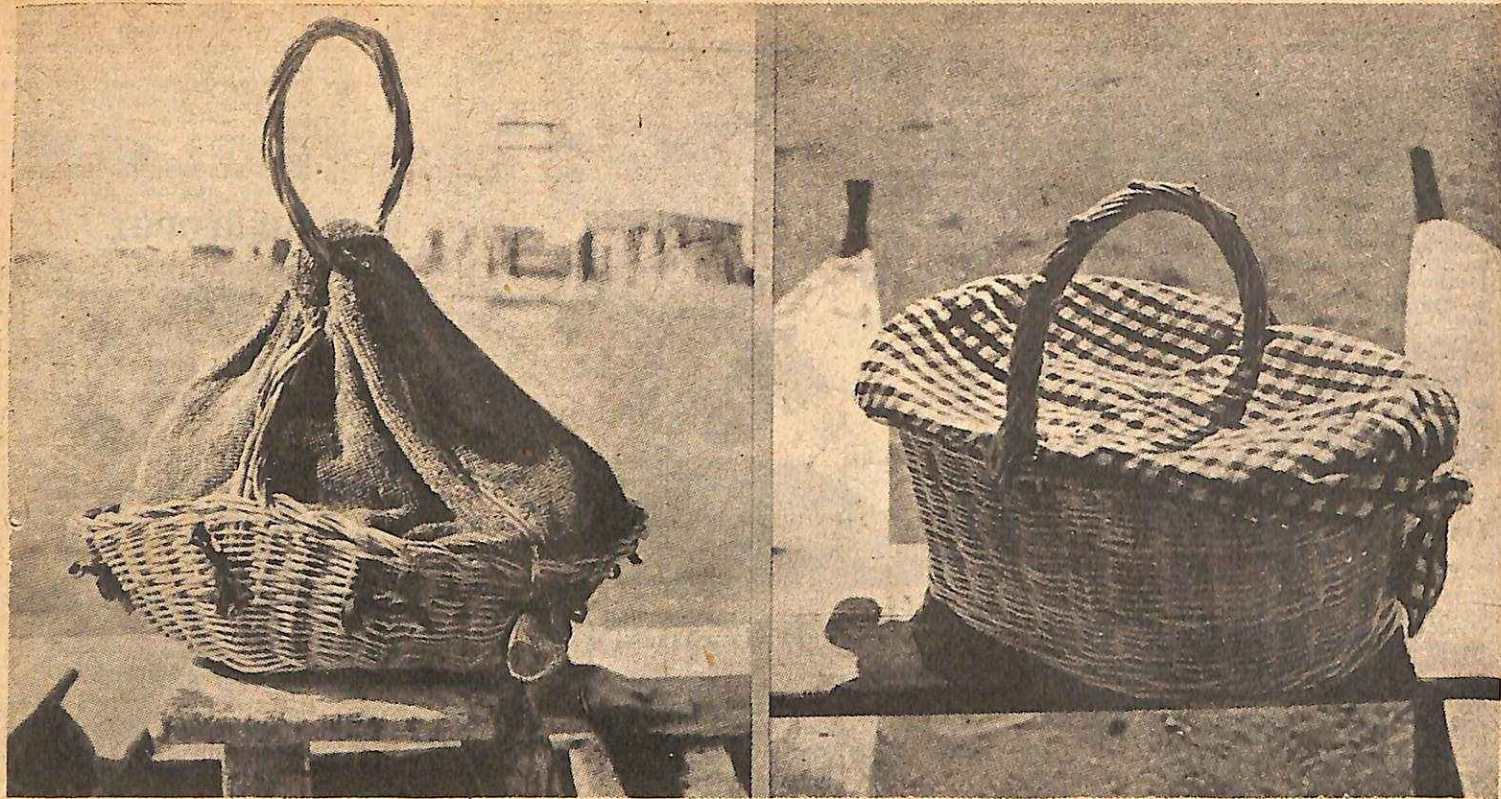
μαζί με τ' άνοιγμα της πλάτης με το έκλειρ έως το σημείο Λ. Τα κομμάτια υπ' άριθ. 7, 11 και 12 θα κοπούν διπλά χωρίς ραφή στο μέσον και όλα τ' άλλα θα κοπούν από δυο φορές το καθένα. Τα μέτρα αυτού του πατρών είναι: για σώμα με τις έξής αναλογίες: 92—94 έκατ, 66—68 έκατ. μέση, 110—112 έκατ. πιο κάτω από την τακτική περιφέρεια. Θα χροισαθήτε 2½ πηχ. ύφασμα με 90 έκατ. φάρδος. Στην περίπτωση που θα το κάνετε από λινό ή πικέ θ' άφήσετε στο κώσιμο τις ραφές του ραψίματος έπιπλέον από το πατρών σε κάθε κομμάτι. Για το λαστέθ θα κόψετε το κάθε κομμάτι ακριβώς στα μέτρα του πατρών.

Έντέλεισις

'Αφού βγάλετε όλα τα κομμάτια του πατρών σε ταυγρό-χωρο, τοποθετήστε τα πάνω στο ύλκό σας (λαστέθ ή λινό ύφασμα) και κόψετε τα όπως σας έξηγουέμε. Περάσετε όλα τα σημάδια και τα σημεία με τ' άψηφια. Κατόπιν ράψετε την πένσα στο υπ' άριθ. 7 στα σημεία Φ, Γ, και περάσετε μια τριπλή σούρα. Σουρώστε αυτές τις τρεις κλωστές ώστε να έχετε 5 έκατ. σούρα. 'Αριθ. 8: πλάινά μπουρνατί. Κλείσετε τις πέννες. Περάσετε από το σημείο Ε έως το σημείο Δ στο

κάθε κομμάτι από μια διπλή σούρα και σουρώστε τις ώστε να μείνουν μόνον 35 έκατ. Τακτοποιήστε τις σούρες και ένώσετε το κάθε κομμάτι στο κάθε πλάι του μπροστινού με τα σημεία Α με Α, Δ με Δ και Ε με Ε. Ένώσετε στο κομμάτι της πλάτης υπ' άριθ. 9 το κάθε κομμάτι υπ' άριθ. 10 με τα σημεία: Η με Ι και κατοπιν ένώσετε αυτά στο μπροστινό κομμάτι με τα σημεία Ζ με Ζ και Ο με Ο. Κλείσετε τη μεσαία ραφή της πλάτης από το σημείο Κ έως το σημείο Λ. Ένώσετε το κυλοτάκι στα σημεία Θ με Θ (καβάθι) και με τα σημεία Μ με Μ και Ξ με Ξ (πλαϊνές ραφές). Κλείσετε τις πέννες στο πίσω κομμάτι. Κατόπιν τοποθετήστε το κυλοτάκι στο μαγιό και στερεώστε το στις πλαϊνές ραφές του μαγιό με πίσω βελονιά. Βάλετε μια φαλιδά στο κομμάτι της κυλότητας της πλάτης έως το σημείο Λ. Τρυπήσετε την φαλιδά με το άνοιγμα της πλάτης της δυο άκρες. Κατόπιν τοποθετήστε το έκλειο από το σημείο Μ έως το σημείο Λ, ράβοντας ταυτόχρονα και την φαλιδά της κυλότητας. Τοποθετήστε στις πέννες του σουτιέν τις μπαλένες. Τις ίδιες μπαλένες θα τοποθετήσετε και στις πλαϊνές ραφές κάτω από τα μπουρνατί.

Τ. Κ.

ΣΤΑ άξεσουάρ που λανσάρεται φέτος ή μόδα, βλέπουμε πάρα πολλά πανεράκια που με πολύ γούστο και έξυπνους συνδυασμούς μεταβάλλονται σε τσάντες πρωινές και εκδρομικές. Κάθε παριζιάνικη μπουτίκ εμφανίζει μεγάλη

ΤΣΑΝΤΕΣ-ΠΑΝΕΡΑΚΙΑ

ποικιλία τέτοιων πρακτικών και θεαματικών πανεριών. Αριστερά βλέπετε ένα πανεράκι φρούτων με στριμμένη λαδή, στολισμένο με πέτσινα φιογ-

κάκια. Τά ύφασμα που συμπληρώνει τό πανέρι και άνεβαίνει ψηλά ως τη λαδή, κλείνει με ένα έκλαιρ, δαλμένο κάθετα στο πλάι. Τό δεξι πα-

νεράκι είναι κυρίως για έκδρομή και άποτελεί μία έκδοχή χωριάτικου πανεριού για ψώνια. Στη λαδή καρφώνονται ειδικά καρφιά των οποίων τό κεφάλι είναι ντυμένο με τό καρό ύφασμα έτσι, ώστε να μοιάζουν με μικρά κουμπιά.

ΜΙΑ φορά κι έναν καιρό ζούσε στη Φλωρεντία ένας νέος, ό Φρειδερίκος Αλμπερίχι, που ήταν περίφημος για τήν άνδρεία του, τήν ευγένειά του, για τήν ιπποτικά του κατορθώματα. Ήταν πολύ πλούσιος, αλλά σπαταλούσε όλα τή λεφτά του σε μεγαλόπρεπες γιορτές προς τιμήν μίας κυρίας που αγαπούσε με πάθος. Ή κυρία όμως αυτή, ή σινιόρα Τζιοβάννα, ήταν παντρεμένη λίγον καιρό και έπειδή ήταν τόσο ενάρετη, όσο και ώραία, είχε μονάχα μία θέσι στην καρδιά της, για τόν άντρα της.

Ο Φρειδερίκος ώστόσο έδινε όλο και μεγαλύτερες γιορτές στο παλάτι του, ώσπου καστράφηκε έντελως, χωρίς ή σινιόρα Τζιοβάννα να τόν ένθαρρύνει στο παραισιόκο. Έφυγε τότε από τη Φλωρεντία και πήγε να ζήσει σ' ένα μικρό σπιτάκι έξωχικό, όπου περνούσε τις ήμέρες του μέσα στη φτώχεια. Μία μόνη παρηγοριά του έμεινε: ένα γεράκι κυνηγετικό που ήταν τόσο έξαιρετικό, ώστε δεν υπήρχε σ' όλη τη χώρα τό όμοιο του. Όλος ό κόσμος είχε άκουστά για τό περίφημο αυτό γεράκι.

Συνέβη λοιπόν ό άντρας της Τζιοβάννας ν' άρρωστήσει και να πεθάνει, αφήνοντας όλη του τήν τεράστια περιουσία στη χήρα του και τό μονάκριβο γιού του.

Αυτός, μικρός άκόμη άγαπούσε πολύ τό κυνήγι και όλα όσα είχαν σχέση μ' αυτό. Θάυμαζε τό γεράκι του Φρειδερίκου. Ήξερε όμως πόσο τό ά-

ΤΟ ΓΕΡΑΚΙ ΤΟΥ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ

Μία ιστορία που οι άνθρωποι έδω και πολλούς αιώνες τήν έλεγαν για παραμύθι

γαπούσε ό κύριός του και ποτέ δεν είπε σε κανένα τή μεγάλη του έπιθυμία ν' άποκτήσει τό γεράκι αυτό.

Σέ λίγο καιρό τό παιδί άρρώστησε βαρεία, με πυρετό μεγάλο που του έτρωγε τό κορμί. Ή μητέρα του ήταν τρελλή από άνησυχία. Μία μέρα τόν παρακάλεσε κλαίοντας να τής πη άν υπήρχε τίποτα στον κόσμο πουν έπιθυμούσε να έχη και πουν θα μπορούσε να του δώσει πάλι τή χαρά και τήν υγεία.

Ο νέος συλλογίστηκε κάμποση ώρα και ύστερα άποκρίθηκε:

—Μητέρα, άν μπορούσες να μου φέρης τό γεράκι του Φρειδερίκου, μου φαίνεται πως θα γινώσκουν άμέσως καλά.

Τά λόγια του αυτά έφεραν τή μητέρα του σε άμηχανία, γιατί ήξερε πόσο αγαπούσε ό Φρειδερίκος τό γεράκι του και πόσο αυτό τόν βοηθούσε για να κερδίσει τό ψωμί του.

Έπειδή όμως έπρόκειτο για τή ζωή του παιδιού της, αποφάσισε να πάη να τόν παρακαλέσει. Υποσχέθηκε λοιπόν στο γιού της πως τήν άλλη ήμέρα, θα ξεκινούσε πρωί-πρωί, για να του φέρη τό γεράκι. Κατόπιν έπεσε να κοιμηθεί χωρίς άνησυχία, γιατί ήξερε πως ό Φρειδερίκος δεν είχε πάψει να τήν αγαπά και είχε πολλές

ελπίδες πως θα τής έδινε τό γεράκι.

Όπως κάθε μέρα, ό νέος εργαζόταν στον κήπο του. Άκούσε κατάπληκτος να του λένε πως ή σινιόρα Τζιοβάννα μαζί με μία άλλη κυρία τόν περίμενε στο σπίτι του, και τόν παρακαλούσε να πάη εκεί, γιατί ήθελε κάτι να του πη. Έτρεξε άμέσως να τή δεχτεί και ή άπάντησή της ήταν πολύ ευγενική στο χαιρετισμό του.

—Φρειδερίκο, είπε κατόπιν, θα ήθελα να καθήσω σά μουσφίρσισα στο τραπέζι σου.

—Αγαπητή Τζιοβάννα, σ' εύχαριστώ, είπε συγκινημένος ό Φρειδερίκος.

Και ώδήγησε τις ξένες του στον κήπο, παρακαλώντας να τόν συγχωρήσουν μία στιγμή, για να φροντίσει να τις περιποιηθεί όπως έπρεπε. Μά ή φτώχεια του ήταν τόσο μεγάλη, πουν δεν υπήρχε τίποτα στην κουζίνα του. Τό έφευρετικό μυαλό του όμως άρχισε να δουλεύει και σε λίγη ώρα έτοιμάστηκε ένα ωραίο φαγητό.

Ο Φρειδερίκος δεν άφησε να φανη πόση φροντίδα του είχε κοστίσει και ώδήγησε με ευγενικό και χαρούμενο πρόσωπο τις κυρίες στο τραπέζι. Μία άπλη χωριατοπούλα έφερε τό φαγητό και ό νέος είδε με εύ-

χαρίστησι πως οι κυρίες έτρωγαν με μεγάλη όρεξη.

Όταν έφαγαν και αφού μίλησαν για διάφορα πράγματα κάμποσην ώρα, ή σινιόρα Τζιοβάννα όρθηκε πως ήρθε ή ώρα να έξηγήσει τήν έπίσκεψή της.

—Φρειδερίκο, είπε, έλπίζω να μη μου κακίωσες, όταν άκούσες τήν παράκλησι που ήρθα να σου κάνω. Μονάχα ένας που έχει παιδιά μπορεί να νοιώσει τήν αγωνία μου. Ή αγαπητή της μητέρας και τό αίσθημα του καθήκοντος με άναγκάζουν να σε παρακαλέσω για κάτι που, καθώς ξέρω, αγαπάς πολύ. Ένωθό τό γεράκι σου. Δεν σε παρακαλώ να τό δώσης για μένα, αλλά για τό μικρό μου γιού, που είναι βαρεία άρρωστος και που ή μοναδική του έπιθυμία είναι ν' άποκτήσει τό γεράκι σου. Τό θέλει τόσο πολύ, που φοβάμαι πως άν του τό άρνηθης, ή άρρώστεια του μπορεί να χειροτερεύει, μπορεί ακόμα και να μου πεθάνει.

Όταν ό Φρειδερίκος άκουσε τά λόγια αυτά της Τζιοβάννας, έμεινε τόσο σαστισμένος, που για λίγα λεπτά δε μπορούσε να δγάλη λέξι από τό στόμα του. Έπί τέλους, έκαμε μία προσπάθεια και μίλησε:

—Από τήν ώρα που σ' άγάπησα, σεδαστή μου Τζιοβάννα, ή τύχη μου φέρθηκε τρομερά άσπραχη. Ποτέ όμως δεν ήταν τόσο άσπλαχη, όσο τώρα, που μου έπιτρέπεις επί τέλους να κάνω κάτι για σένα. Γιατί δεν είμαι σε θέσι να έκ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στη σελίδα 65

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

ΓΝΩΣΤΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Πολλά από τά άκόλουθα πρόσωπα έχουν όνόματα που έχουν γίνει γνωστά σε όλον τόν κόσμο, είτε από τά διδλία, είτε από τόν κινηματογράφο. Μπορείτε, από τόν κατάλογο που ακολουθεί, να όρθε ποιός είναι ό πνευματικός πατέρας του καθενός; Φλωμπέρ, Γκουαρέσι, Ουγκώ, Μολιέρος, Μπωμαρσαί, Ντέ Φοέ, Μυσσέ, Πακόλ, Ραμπλαί, Θερδάντες.

1. Γαβριάς, 2. Σάντος, 3. Μιμί Πενσόν, 4. Ροδινών, 5. κι Όμαί, 6. Ταρτούφος, 7. Δόν Καμίλλο, 8. Γαργαντούας, 9. Τοπάς, 10. Φίγκαρο.

ΔΕΞΙΑ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ;
Καταφεύγοντας στις γνώσεις σας και τις άναμνήσεις σας, — και όχι στο λεξικό—είσθε σε θέσι να άπαντήσετε άκριδώς στις άκόλουθες έρωτήσεις:

1. Τι σημαίνει ή έκφρασις «έξ ευνύμων»;
2. Από ποιά πλευρά της παρεγκεφαλίδος διατάσσεται ή παράλυσις της άριστερης πλευράς του άνθρωπίνου σώματος;
3. Όταν άκολουθή κανείς ένα δρόμο των Αθηνών από τήν άρχή του προς τό τέρας, από ποιά πλευρά όρίζονται οι περριτοί αριθμοί;
4. Από ποιά πλευρά κινούνται τά τραίνα στην Ελλάδα;
5. Από ποιά πλευρά του δρόμου γίνεται ή κίνηση των όχημάτων στην Αγγλία;
6. Όταν κυττάζουμε προς τό νοτιά, προς ποιά κατεύθυνσι μοιάζει να κινήται ό ήλιος στον ούρανό;
7. Με ποιο χέρι, ζωγράφισε ό Μιχαήλ Άγγελος.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									

Ο ριζοντίως:

1. Ύφασμα ή όνομα δύο Ιταλών θαλασσοπόρων, πατέρα και γιού.—Πρόθεσις.

2. Τρύπα.

3. Η γυναίκα που ένέπνεε τό μεγάλο ποιητή Πετράρχη.—Ξενικόν άρθρον.

4. Άπεραντα.

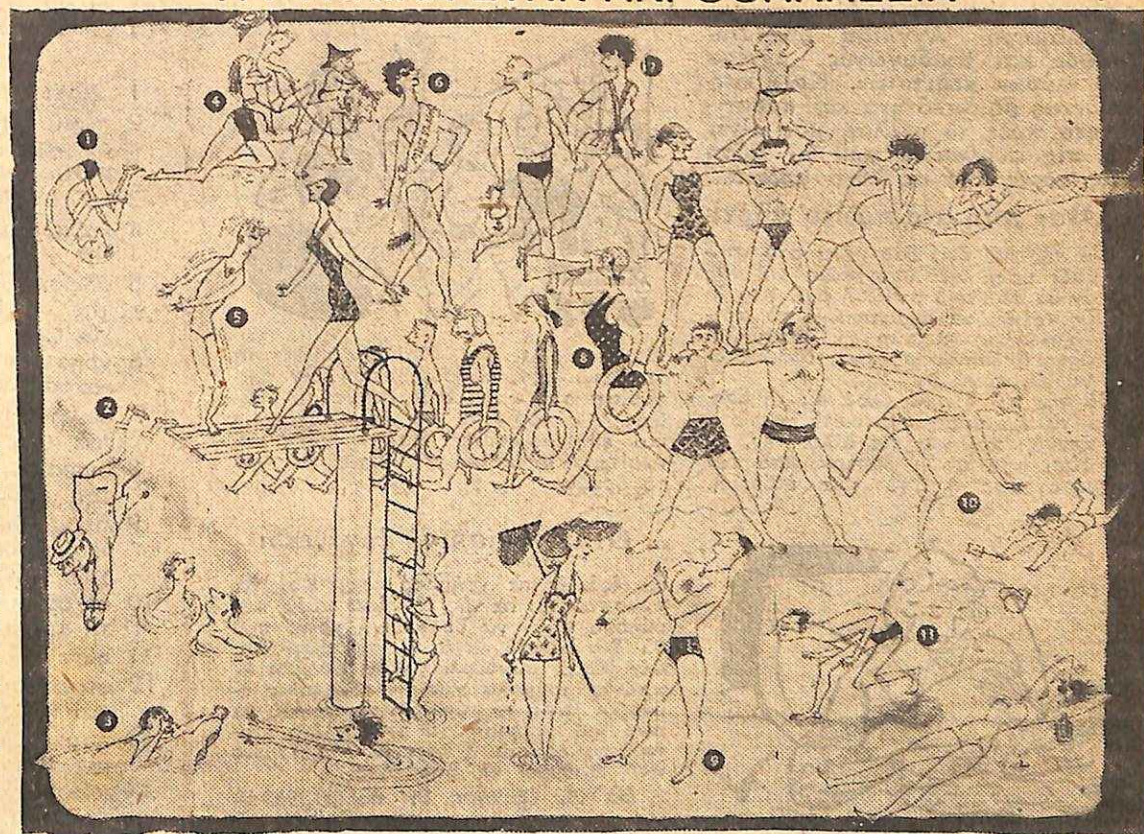
5. Παλιός Γάλλος ήθοποιός απ' τους πιο μεγάλους.—Ο άρχηγός του τουρκικού στρατού στον πόλεμο του 1897.

6. Άσιατική πρωτεύουσα.

7. Όηλικόν άνταντωμίας.—Ο Ωρος των αρχαίων.

8. Ποσοτική άνταντωμίας.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΘΑΛΑΣΣΙΑ

Ή Έλένη, μία γοητευτική μας άναγνώστρια, όρέθηκε τήν περασμένη Κυριακή στήν όμορφη πλάζ της Βουλιαγμένης. Φυσικά όμως εκεί δεν ήταν μόνοι. Γύρω της κολυμπούσαν και διασκεδάζαν πολλοί άκόμη Αθηναίοι, ντυμένοι — όπως άλλωστε και ή ίδια — με μόνο τό μαγιό τους. Και φυσικά, κάτω από τήν ένιαία αυτή... στολή, ήταν άδύνατον να ξεχωρίσει κανείς τήν κοινωνική τάξη ή τό χαρακτήρα των ανθρώπων που τήν τριγύριζαν.

Και όμως, ή Έλένη, που έχει έξαιρετική παρατηρητικότητα, κατάρθε να διακρίνη σε κάθε άτομο ή όμάδα ατόμων που, στην εικόνα

μας, υποδεικνύονται μ' ένα αριθμό, ένα από τά άκόλουθα προτερήματα ή έλαττώματα:

ΤΑΞΙΣ — ΑΦΟΣΙΩΣΙΣ — ΔΕΙΛΙΑ — ΕΥΓΕΝΕΙΑ — ΕΥΠΡΕΠΕΙΑ — ΑΦΗΡΗΜΑΔΑ — ΤΥΡΑΝΝΙΚΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ — ΜΕΡΙΜΝΑ — ΑΠΕΡΙΣΚΕΨΙΑ — ΟΜΟΡΦΙΑ — ΖΗΛΕΙΑ — ΚΑΥΧΗΣΙΑ.

Και, τό σπουδαίο είναι ότι, ή Έλένη κατάρθε, σε μερικούς από τους γείτονές της να διακρίνη δυο ιδιότητες: ένα έλαττωμα και ένα προσόν!...

Μπορείτε τάχα να κάνετε και σεις τό ίδιο;

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΓΥΙΟΙ

Οι τρεις αυτοί γιοι έχουν ηλικίες που τό σύνολό τους φθάνει τά 36 χρόνια. Τό παρτέρο είναι τό έξης: ότι αν διαρέσουμε τήν ηλικία του πρώτου διά 2, τήν ηλικία του δεύτερου διά 3, τήν ηλικία του τρίτου διά 4, έπιτυγχάνουμε τό ίδιο πηλικόν. Ποιές είναι τάχα οι ηλικίες των;

9. Προφέροντας τα άποκτάς δύναμι.—Γούδες.

10. Θεραπεία.

11. Δίφθογγος.—Πελοποννησιακή πόλις, πρωτεύουσα έπαρχίας.

Καθέτως:

1. Είναι ή πρωταθλήτριά μας Ρουμπέν.

2. Γίνονται και στους στίχους.

3. Μη με λησμόνει.

4. Γλυκά κρασιά.

5. Τμήμα κλωστής.—Μέρος του αυτοκινήτου.

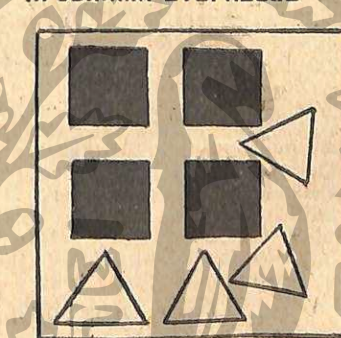
6. Κακώς λέγεται άρτηρία.

7. Αι δόμοι της έποχής.

8) Η πρώτη γυναίκα του Άλ πασά.

9. Τό φοράνε οι παπαδες.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΤΕΓΑΣΕΩΣ

Πώς μπορούμε να τοποθετήσουμε μέσα σ' ένα τετράγωνο τά τέσσερα αυτά τετράγωνα και τά τέσσερα τρίγωνα έτσι ώστε: 1) κάθε τετράγωνο να άκουμπά σε δυο τρίγωνα και 2) αν κόψουμε τό μεγάλο τετράγωνο σε όκτώ ίσα κομμάτια, καθένα να περιέχη μισό τρίγωνο και μισό τετράγωνο.

Οι λύσεις στη σελίδα 66

ΟΙ ΜΠΟΓΙΑΤΖΗΔΕΣ

Ο Γιώργος και ό Γιάννης έφθασαν στον κήπο τους, τρία μεγάλα κοτέτσια, έντελως όμοια μεταξύ τους, σε σχήμα και σε διάστάσεις. Τό μόνο που τους μένει τώρα είναι να μπογιατίσουν τά δυο κοτέτσια.

Ο Γιώργος, δουλεύοντας μόνος του, τελειώνει τό βάψιμο του πρώτου μέσα σε 4 ήμέρες.

Ο Γιάννης όμως, για να βάψι τό δεύτερο, χρειάστηκε 12 μέρες. Τέλος, οι δυο φίλοι άποφασίζουν να πιάσουν μαζί τό μπογιατίσιμα του τρίτου κοτέτσιου.

Αν υποθέσουμε ότι ό καθένας εργάζεται με τόν ίδιο ρυθμό που εργάστηκε για να μπογιατίσει τό δικό του κοτέτσι, πόσες μέρες θα χρειασθούν οι δυο άνδρες για να μπογιατίσουν τό τρίτο;

ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ

Ένας κύριος συνάντησε στο δρόμο μία παντρεμένη γυναίκα. Ή μητέρα του κυρίου είναι ή δελφή της δεύτερης κόρης του πατέρα της κυρίας.

Τι συγγένεια υπάρχει—αν υπάρχει—μεταξύ των δύο;

«ΤΙ ΘΑ ΠΩ ΣΤΗΝ ΚΟΡΗ ΜΟΥ»

Η ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ ΒΩΝ είναι μια λαμπρή Άγγλιδα δημοσιογράφος και παιδαγωγός, μητέρα δύο νεαρών κοριτσιών. Καί, κυττάζοντας με απλότητα και πρακτικότητα προς το μέλλον, μάς δίνει εδώ τις συμβουλές που θα δώση στις κόρες της σε λίγα χρόνια...

...Όταν πάη στο πρώτο πάρτυ

● Θα της πω ότι, όσο μένει στο σπίτι, μαζί μας, έχει υποχρέωση να μάς λέει αν θα πάει στο σπίτι ή όχι. Και ότι δεν πρέπει να αναστατώνει το σπιτικό, ζητώντας να φάει σε ακατάλληλες ώρες ή ξυπνώντας τους άλλους όταν γυρίσει αργά απ' έξω.

Θα της πω ότι με χαρά θα τη βοηθήσω να έτοιμάσει συνταγές, ποτά ή ένα ζεστό τσάι για τις φίλες της, αν τις φέρει στο σπίτι ύστερα από τον κινηματογράφο ή από μια έκδρομη.

Θα τη βοηθήσω να κάνει ένα λογικό προϋπολογισμό και να κανονίσει πώς

...Όταν παντρευτεί

Θα της πω ότι οι περισσότεροι συζυγικοί καυγάδες προκύπτουν από τις ακόλουθες αιτίες:

- α) την έλλειψη σεξουαλικής συνεννοήσεως,
- β) την έλλειψη χρημάτων,
- γ) τους συγγενείς,
- δ) τα προβλήματα της καθημερινής ζωής (θα μείνουμε σπίτι, θα βγούμε έξω;).

Θα της πω ότι τα σεξουαλικά προβλήματα μπορούν να λυθούν με αμοιβαία ειλικρίνεια και έμπειρες συμβουλές. Ότι οι καυγάδες από την έλλειψη χρημάτων μπορούν να αποφευχθούν αν η οικονομική κατάσταση του νεαρού ζεύγους συζητηθεί και μελετηθεί από την εποχή των αρραβώνων. Ότι τα προβλήματα που συχνά δημιουργούν οι συγγενείς εξομαλύνονται εύκολα αν η γυναίκα αποφεύγει να εκφέρει δυσμενείς κρίσεις για τους συγγενείς του συζύγου της. Και ότι το μεγάλο ζήτημα του «θα βγούμε — δεν θα βγούμε!» βρίσκεται τη λύση του χωρίς στο πνεύμα της αμοιβαίας κατανόησης και υποχωρητικότητας που πρέπει να επικρατεί στο αντρόγυνο.

Θα της πω να αγαπά τον άνδρα της όπως αυτός είναι, και όχι όπως εκείνη θα τον ήθελε να είναι.

Αλλά θα πρέπει μετά να καθarisουν και να συμμαζέψουν τα πράγματα μόνες τους.

Δεν πρόκειται να της κάνω άνακρ-σι για τους φίλους της, τις κινήσεις της, ή τα γράμματα της, ούτε να ψαρεύω δεξιά κι' αριστερά πληροφορίες,

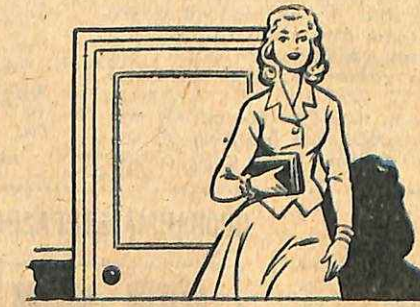

από τις φίλες της. Και δεν πρόκειται ποτέ να ξαγρυπνήσω επειδή δεν έχει γυρίσει στο σπίτι στις ένδεκα το βράδυ. Αν πρόκειται να κάνει βλακείες και επιπολαιότητες, θα τις κάνω και νωρίτερα, όπως μπορεί να τις κάνει και το βράδυ...

...Όταν αρχίσει να εργάζεται

θα ξεδεύω τα χρήματά της. Και θα προσπαθώ να της εξηγήσω πόσο παράλογο είναι να δημιουργή χρέη, που θα δυσκολευθεί μετά να τα εξοφλήσει. Δεν θα τη συμβουλεύω να δώσει στην μπάνκα χρήματα για τις «δυσκολίες ή μέρες», αλλά να κάνει οικονομίες για πάντα. Θα της πω ότι η φτώχεια είναι καινούργιο φόρεμα ή κάτι άλλο άρισμένο που επιθυμεί να αποκτήσει.

Θα της εξηγήσω ότι πρέπει να είναι ευχαριστημένη που έχει αρκετά για τις σημερινές της ανάγκες, και θα της μάθω να πιστεύει ότι θα έχει και ό,τι θα της χρειάζεται αύριο.

τημα του «θα βγούμε — δεν θα βγούμε!» βρίσκεται τη λύση του χωρίς στο πνεύμα της αμοιβαίας κατανόησης και υποχωρητικότητας που πρέπει να επικρατεί στο αντρόγυνο.

...Όταν αποκτήσει μωρό

Και γι' αυτό, το μόνο που μπορεί να κάνει η μητέρα είναι να πιστεύει στο παιδί της και να περιμένει τη φυσική του εξέλιξη.

Θα την προειδοποιήσω ότι το χειρότερο που μπορεί να κάνει στο παιδί της είναι να ανησυχά και να στενοχωριέται γι' αυτό. Δύο φορές πιο εύαισθητα από τους μεγάλους, τα παιδιά ανταποκρίνονται συνήθως στη γνώμη που έχουμε γι' αυτά. Είναι καταπληκτικό το πόσο τα παιδιά γίνονται συνήθως αυτό που περιμένουμε. Έλπίστε ότι τα παιδιά σας θα γίνουν γερά και ευτυχισμένα: είναι η αποτελεσματικότερη μέθοδος για να τα κάνετε έτσι...

Οι μικρές ατέλειες έχουν τη χάρη ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΚΑΘΕ ΠΡΩΤΗ:

1. κάνει τη γυμναστική της,
2. πίνει, νησιτική, ένα ποτήρι χλιαρό νερό με λίγες σταγόνες λεμόνι,
3. κάνει ένα ντους,
4. καθαρίζει, με λουρίδι, το πρόσωπό της,
5. αλείφει την κρέμα του προσώπου της σύμφωνα με όλους τους κανόνες,
6. χρησιμοποιεί κρέμα έναντίον της κακοσμίας,
7. βουρτσίζει πενήντα φορές τα μαλλιά της,
8. διορθώνει το βερνίκι των νυχιών της, όπου έχει γδαρθεί,
9. προσέχει να βάλλει στα χείλη της ρουζ άσπρη με το κόκκινο των νυχιών της,
10. δέ βάλλει ποτέ το δάχτυλο στη μύτη της,
11. ούτε και στ' αυτιά της,
12. φορεί εσώρουχα πάντα φρέσκα και καθαρά,
13. λαστέξ με τις τέσσερις ζαρετιέρες του τελείως εν τάξει,
14. κάλτσες με όλους τους πόντους εν τάξει,
15. παπούτσια βουρτσισμένα και γυαλισμένα,
16. μπλουζα ολόφρεσκη, χωρίς τον παραμικρό λεκέ,
17. γάντια που δεν είναι πουθενά ξελωμένα,

● ή γυναίκα αυτή που, ποτέ, δεν χρειάζεται τη βοήθεια μιας καρφίτσας ή μιας παραμάνας για να διορθώσει «προχειρώς» κάτι καινού, κάθε βράδυ:

18. καθαρίζει προσεκτικά το μακιγιάζ της,
19. περιποιείται το λαιμό και το ντεκολτέ της,
20. κάνει ένα λουτρό στα μάτια της για να τα ξεκουράσει,
21. βουρτσίζει φρούδια και τσίνορα με λίγο ρετσίνολαδο,
22. αλείφει με λουρίδι το δέρμα του κρανίου της,
23. βουρτσίζει 100 φορές τα μαλλιά της,
24. κάνει ένα αρωματισμένο λουτρό,
25. πλένει τα δόντια της με στεγνή βούρτσια (έχει δηλαδή άλλη για το πρωί και άλλη για το βράδυ),
26. τρίβει τα πόδια της με ελαφρόπετρα,
27. βουτά στο νερό τις κάλτσες και τα εσώρουχα που βγάζει,
28. κάνει μασάζ στα χέρια της με μια ειδική κρέμα,

● αυτή η γυναίκα, λοιπόν, είναι πάντοτε όμορφη, γιατί τα μάτια της είναι άψυχα και, επί πλέον, είναι ΤΟΣΟ ΤΕΛΕΙΑ, ώστε είναι ΑΝΙΑΡΗ. φοβερά ανιαρή...

ΠΩΣ ΣΥΝΤΗΡΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΠΟΡΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΔΥΡΑ

● Η πόρτα σέρνεται;

ΤΟ ΜΕΡΟΣ που είναι προς την πλευρά της κλειδαριάς — στην αντίθετη δηλαδή πλευρά από τους μεντεσέδες — είναι εκείνο που κρεμά πάντοτε και φθάνει να σέρνεται επάνω στο πάτωμα. Στην περίπτωση αυτή υπάρχουν δύο λύσεις: ή μιά, να βγάλετε την πόρτα από τη θέση της και να βάλετε στους μεντεσέδες ροδέλες (μύλιες) (εϊκ. 2) που θα ανασπώσουν την πόρτα, και ή άλλη να βγάλετε την πόρτα και να ροκανίσετε ελαφρά με την πλάνη την πλευρά που σέρνεται. Η πρώτη λύση σπανίως μπορεί να εφαρμοσθεί, γιατί, για να ανασπώδη ολόκληρη ή πόρτα πρέπει να υπάρχει από πάνω — μεταξύ της πόρτας και της κασας της — αρκετός ελεύθερος χώρος. Υπάρχει εν τούτοις περίπτωση, να μη φταί ή πόρτα που σέρνεται, αλλά το πάτωμα, που έχει τυχόν φουσκώσει στο σημείο εκείνο. Αλλά και στην περίπτωση αυτή ακόμη, επειδή το ροκανισμό του πατώματος δεν είναι εύκολο, θα προτιμήσουμε να ροκανίσουμε πάλι την πόρτα.

Για να δοήτε ποιά ακριβώς είναι το σημείο που πρέπει να ροκανισθεί, πασαλείψτε το πάτωμα με κιμωλία και ανοιγοκλείστε την πόρτα: το σημείο όπου ή κιμωλία σκουπίστηκε, θα δείξει που κρέμεται και σέρνεται ή πόρτα. (Τα ίδια πρέπει να κάνετε και στην περίπτωση του παραθύρου που κρέμεται).

Αν το κρέμασμα της πόρτας ή του παραθύρου δεν έχη γίνει στην ακοή, αλλά σε ολόκληρο το πλάτος των, αυτό σημαίνει ότι οι μπρούτζινες ροδέλες των μεντεσέδων (οι μύλιες) έχουν φαγωθεί και θέλουν αλλαγή. Στην περίπτωση αυτή, βγάλετε την πόρτα ή το παράθυρο από τη θέση του, πιάνοντας με τα δύο σας χέρια και χρησιμοποιώντας εν ανάγκη από κάτω ένα μικρό μοχλό με το πόδι (εϊκ. 1), για να ανασπώδη πιδ εύκολα και να βγί από τους μεντεσέδες.

● Πώς μπαίνουν τα δαχτυλίδια;

ΑΦΟΥ βγάλετε από τη θέση της την πόρτα ή το παράθυρο, ανασπώστε τον — όπως είπαμε — το επάνω μέρος των μεντεσέδων (εϊκ. 2), περάστε μέσα στον άξονα μιά μπρούτζινη ροδέλα (μύλια), ή εξωτερική και ή εσωτερική διάμετρος της οποίας τα ταιριάζουν με τις αντίστοιχες διαμέτρους του άξονος της βάσεως του μεντεσέ. Το πάχος και ο αριθμός των ροδελών που θα βάλετε, εξαρτάται από το πόσο χρειάζεται να ανασπώδη ή πόρτα ή το παράθυρο, και τί περιθώριο έχει από πάνω ή κάτω της πόρτας.

● Οι κλειδαριές δεν δουλεύουν καλά;

ΑΥΤΟ πιθανότατα να οφείλεται στο ότι ή κλειδαριά δεν βρίσκεται πιά ακριβώς απέναντι από τη σταθερή σιδερένια τρύπα (το κιομπρί), όπου μπαίνει ή γλώσσα της κλειδαριάς. Αν ή μετατόπιση είναι πολύ μικρή (1 ή 2 χιλιοστά), λιμάρετε με μιά σιδερόλιμα την κάτω πλευρά του ανοίγματος της υποδοχής, ώστε ή γλώσσα να μπορεί να μπη εύκολα. Αν ή μετατόπιση είναι μεγαλύτερη (εϊκ. 3), ξεβιδώστε από τη θέση της την υποδοχή της κλειδαριάς (εϊκ. 4) και μετατοπίστε την προς τα κάτω, σε νέα θέση, όσο χρειάζεται για να δροίσκεται πάλι στη θέση της.

● Η τρύπα αποχετεύσεως έχει βουλώσει;

ΚΑΠΟΙΑ μέρα δυνατής βροχής, που το νερό χτυπά με δύναμη τα τείχη, παρατηρείτε ότι τα νερά τρέχουν στο εσωτερικό του δωματίου από το κάτω μέρος του παραθύρου. Πολύ συχνά, ή ανωμαλία αυτή οφείλεται στη συσσώρευση σκόνης ή άλλων σκουπιδιών στη μικρή τρύπα αποχετεύσεως που υπάρχει σε κάθε κάσα μπαλκονόπορτας ή παραθύρου (εϊκ. 5). Ξεβουλώστε την τρύπα αυτή με ένα σύρμα ή μιά βελόνα του πλεξιμάτος.

Η ΜΙΣΤΕΓΚΕΤ ΚΑΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΗΣ

ΜΟΛΙΣ συμπλήρωσαν τα 82 τους χρόνια οι πιο διάσημες γάμπες του κόσμου, ή ... ιδιοκτήτριά τους, ή περίφημη Μιστεγκέτ, έγραψε το βιβλίο των αναμνήσεών της, με τίτλο «Όλη μου ή ζωή».

Είναι ή ζωή μιάς ακούραστης και ζωντανής γυναίκας, που θριάμβευσε στα περιφημότερα μιούζικ χάλ του Παρισιού και του κόσμου, και που σταμάτησε να χορεύει μόνον πριν από 4—5 χρόνια.

Μιά μακρυά καριέρα, που άρχισε με θυσιές και στερήσεις, για να συνεχιστεί με χειροκροτήματα, λαμπρά κοσμήματα και συναρπαστικούς έρωτες, τους οποίους διηγείται ή Μιστεγκέτ με αφάνταστη χάρη.

Η Μιστεγκέτ είναι κόρη ενός παπλωματά. Πριν δη ή στο θέατρο ώνομαζόταν απλώς Ζαν Μπουρζοί. Μικρή δεν ήταν καθόλου όμορφη — τα μάτια της ήταν πολύ ζωηρά, μα το στόμα λίγο πεταχτό, και ή μύτη ακανόνιστη. Μεγαλώνοντας όμως το μπριό της έγινε ακατανίκητο, και το χαριτωμένο και άρμονικό της σώμα, έκανε στο δρόμο τους περαστικούς να γυρίζουν το κεφάλι για να τη δούν.

Η αγάπη της για το θέατρο την έσπρωξε να γίνει ή μικρή άνθρωπώλι του Καζινό ντ' Εύκιεν. Έτσι, με τα μικρά της κέρδη, έπαιρνε μαθήματα μουσικής από ένα γέρο καθηγητή.

Εν τώ μεταξύ δεν υπήρχε καινούργια τραγουδίστρια που να μη τρέχη να τη χειροκροτήσει κατά τις εξορμήσεις της στο Παρίσι.

Γοητευμένη από τα φώτα της σκηνής κατώρθωσε να τρυπώσει στα παρασκήνια να κάνει γνωριμίες με άρτίστες και τέλος για πρώτη φορά, ακούει το κοινό τη λεπτή, παιδική ακόμη, φωνούλα της.

Έτσι ή μικρή έπαρχιωτοπούλα, ντεμπούταρε στο Καζινό ντ'Εντ Παρί με το όνομα Μιστεγκέτ, τραγουδώντας ένα αλχητικό τραγουδάκι, φτωχικά ντυμένη, και μ' ένα μπερ στραβά στο κεφάλι. Σε λίγο περνάει στο «Τριανόν» και όχι πολύ αργότερα αρχίζει πραγματικά ή καριέρα της — προς μεγάλη έκπληξη του πατέρα της και των δικών της — με τις τουρνέ της στην επαρχία.

Μα ή ζωή δεν είναι εύκολη. Τα παρασκήνια είναι βρώμικα, σκονισμένα και χωρίς αέρα. Τα πλούτη δεν έρχονται άμέσως. Τα γεύματά της ή Μιστεγκέτ τα έτοιμάζει μόνη στο σπίτι. Κανείς δεν την προσκαλεί ακόμη στο Μαζέμ, και τα μόνα λουλούδια που λαμβάνει, είναι οι βιολέτες, από κανένα άδεκαρο φοιτητή.

Μα οι γάμπες της είναι δυνατές, και ή θέλησή της πιο δυνατή ακόμη. Η φωνή υπάρχει, το ταλέντο υπάρχει, και ή Μιστεγκέτ καλείται για πρώτη φορά να παίξει και να τραγουδήσει σε μουσικές κωμωδίες, και σε κωμωδίες πρόζας.

Σιγά σιγά έρχεται ή επιτυχία. Ένας ποιητής συνθέτει ποιήματα γι' αυτήν, ένας νεαρός ράφτης αυτοκτονεί για χατήρι της, οι γνωστότεροι ράφτες του Παρισιού της ράβουν τις τουαλέτες της. Η Μιστεγκέτ γίνεται το πρόσωπο της ημέρας. Το άστρο της λαμπρεί εκθαμβωτικά επί μισό αιώνα, και όταν ακόμη έχουν σβύσει από το πρόσωπό της τα χρώματα της νεότητας.

Και να που ή Μιστεγκέτ (ή διαδολεμένη, όπως τη γράφουν οι έφημερίδες) λαμβάνει ένα καινούργιο χορό, να που ο δούκας του Ουίνδσσορ ανήκει τώρα στον κύκλο των στενών της γνωριμιών, και να, τέλος, που σφυρίζοντας και με δημα χορού, μπαίνει στη ζωή της ο Μωρίς Σεβαλιέ, ο μεγάλος της έρωτας. Μαζί του ξεναγουρεί όριστικά στα Μιούζικ χάλ, και λαμβάνει ένα καινούργιο είδος δάλε που κατακτά το Παρίσι.

Και ή Μιστεγκέτ ανεβαίνει ολόενα και ψηλότερα στα σκαλοπάτια της τέχνης, ανάμεσα στις έξαλλες ζητωκραυγές ενός κοινού που τη λατρεύει.

Φτάνει να πη ένα τραγουδί, για να το επαναλάβει την επομένη ολόκληρο το Παρίσι.

Επί 50 χρόνια, το πλάτυ της χαμόγελο στολίζει τις καρτέλες των θεάτρων...

Τέλος, έρχονται τα γεράτια. Μα ή Μιστεγκέτ δεν παραπονιέται. «Από τη στιγμή που άφησα το θέατρο, ή ζωή μου έγινε πιο ζωντανή», γράφει στις τελευταίες γραμμές του βιβλίου της.

Και τελειώνει με τα λόγια: «Τώρα ή Μιστεγκέτ μπορεί να κάνει ό,τι θέλει, και αυτό είναι το ωραιότερο πράγμα που υπάρχει στον κόσμο».

Θα της εξηγήσω ότι τα παιδιά αναπτύσσονται με άνω ρυθμό το καθένα.

● **ΝΗΤΡΟ-ΙΤ.**— Η Ντολ-
ορς Μάρτιν κατηγορήθηκε ότι
μιμήθηκε την υπογραφή του
προϊσταμένου της και εισέπρα-
ξε ένα τσέκ είκοσι επτά δολ-
λαρίων που δεν ήταν γι' αυτήν.
Η Ντολορς Μάρτιν ανενώρι-
σε την πράξη της, αλλά πρό-
σθεσε: «Μόνο διακρίνοντας από
την Τράπεζα, ντράπηκα τόσο
γι' αυτό που έκανα ώστε έ-
σπευσα να πετάξω στη φωτιά
τα χρήματα που εισέπραξα.
Αυτό είναι απόδειξη ότι δεν
είμαι ένοχη!»

● **ΠΑΣΑΝΤΙΝΑ** (Καλιφόρ-
νια).— Ο Τζόζεφ Φιν εμφανί-
ζεται ενώπιον του δικαστηρίου
με την κατηγορία ότι διέπραξε
κλοπή με όπλισμένο χέρι. Κα-
θώς δεν έχει κανένα συνήγορο,
ο δικαστής τον ρωτά αν επι-
θυμεί να διορίσει αυτός ένα γιά-
νο να τον υπερασπίσει. «Περιττόν,
άπαντά ο Φιν. Άλλα δώστε μου
μόνο ένα πολυβάλο και θα δη-
τε αν θ' άργήσω να βρεθώ
έξω!»

● **ΣΑΚΡΑΜΕΝΤΟ** (Καλιφόρ-
νια).— Παραξευμεμένος από τα
πολλά ζιγκ-ζαγκ ενός αυτο-
κινήτου που τρέχει με όλη την
ταχύτητά του στο δρόμο, ο α-
στυφύλακας Ρόμπερτ Γούντ-
γουορντ κατορθώνει να κόμει
το αυτοκίνητο να σταματήσει.
Ανακαλύπτει τότε ότι μέσα σ'
αυτό βρίσκονται δυο πρόσωπα,
ο Λίμπελ Ούλλις και η μη-
στή του, Μαρία Τζόνς, οι ο-
ποίοι φιλονικούσαν ποιος θα
πάρη το δολάν, ισχυριζόμενοι
ό καθένας τους ότι ο άλλος ή-
ταν πολύ μεθυσμένος για να
όδηγησει.

● **ΜΟΝΓΚΟΜΕΡΥ** (Άλμπά-
μα).— Το Έμπορικό Έπιμε-
λητήριο λαμβάνει από μια κυ-
ρία, κάτοικο της Φλωρίδας, ένα
δέμα που περιέχει ένα σουτιέν
και ένα σλιπ. Ένα γράμμα
που συνοδεύει το δέμα εξη-
γεί ότι τα αντικείμενα αυτά ά-
γοράστηκαν απ' αυτήν από ένα
κατάστημα του Μονγκόμερυ.
«Δυστυχώς, προσθέτει η κυρία,
δεν ξέρω πια από ποιά. Κα-
θώς δεν μου πηγαίνουν, θα ή-
θελα να μου επιστραφούν τα
χρήματα και φαντάζομαι ότι
δεν θα σας είναι δύσκολο να
βρείτε έσείς το κατάστημα ά-
πό το οποίο προέρχονται...».

● **ΠΟΝΤΙΑΚ** (Μίσισιγκαν).—
Κατηγορούμενος για άπλητη, ο
Ρόμπερτ Μότ εμφανίζεται στο
δικαστήριο χωρίς δικηγόρο. Ο
δικαστής Τζωρτζ Χάρτνικ ά-
ποφαζει να τον υπερασπίσει
αυτός. Αγορεύει υπέρ του κα-
τηγορουμένου και ύστερα τον
καταδικάζει γιατί, όπως εξη-
γεί, τα έπιχειρήματα της υπε-
ρασπίσεως είναι πολύ αδύνατα
και δεν του επιτρέπουν να έ-
κδώσει άθωωτική απόφαση.

● **ΓΑΛΛΙΑ**.— Οι Γαλλίδες νοι-
κοκυρές μπορούν να λογαριά-
ζουν με ακρίβεια όταν κάνουν
τις αγορές τους, πόσο κέρδος
εισπράττει ο έμπορος από αυ-
τές. Σύμφωνα με μια ύπου-
λή διαταγή, όλοι οι έμποροι
είναι υποχρεωμένοι να κρεμά-
σουν στα μαγαζιά τους μια έ-
πιγραφή με τις τιμές της άγο-
ράς και της πώλησής των έμ-
πορευμάτων. Η Γαλλία προ-
σπαθεί με όλα τα μέσα να ά-
ποφύγει την ύψωση των τιμών

που θα είχε σαν έπακόλουθο την
ύψωση του κέρδους των έμπό-
ρων.

● **ΙΝΔΟΚΙΝΑ**.— Οι κάτοικοι
της πόλεως Πνόν στην Καμ-
μποντζα της Ινδοκίνας, έυπνώ-
σαν ένα πρωί, δοκίμασαν μια
πολύ εύχρηστη έκπληξη: Η
πόλη τους είχε γεμίσει από έ-
κατομμύρια ακρίδες. Όλοι έ-
τρεξαν έξω από τα στίτια τους
και άρχισαν να μαζεύουν όσο
πολύ πολλές μπορούσαν, για να
τις κάμουν ψητές—φαγητό που
το θεωρούν από τα νοστιμώ-
τερα.

● **ΣΙΚΑΓΟ**.— Ο Ράλο Του-
ήτ, φύλακας στο ζωολογικό κή-
πο του Σικάγου, παντρεύτηκε.
Και φαίνεται πως ήπιε στο
τραπέζι του γάμου του περισ-
σότερο οινόπνευμα απ' όσο έ-
πρεπε. Γιατί αντί να πάρη τη

γυναίκα του στο ταξίδι που
είχαν αποφασίσει, έτρεξε στο
ζωολογικό κήπο και κλείστηκε
μέσα σ' ένα κλουβί πιθήκων, ό-
που έμεινε όλη τη νύχτα. Και
μόλις το άλλο πρωί που ξεμέ-
θυσε, πήγε να βρή τη γυναίκα
του.

● **ΟΛΛΑΝΔΙΑ**.— Η χήρα Η.
Τσουίπ, 89 χρονών, από το
Νιού Μπάλινγκεν της Ολλαν-
δίας, έγινε αυτές τις ημέρες
για έκαστη φορά γιαγιά! Τα
παιδιά της και τα εγγόνια της
μαζί φτάνουν στον αριθμό 141!

● **ΒΑΛΤΙΜΟΡΗ**.— Ένα τσίρ-
κο στη Βαλτιμόρη των Ηνω-
μένων Πολιτειών, ζήτησε να
βρή ένα Ινδό διερμινέα. Η έ-
πιχείρησής είχε λάβει από τις
Ινδίες ένα έλέφαντα, που δεν
αντιδρούσε στο παραμικρό, ά-
κούοντας τις άγγλικές φωνές
των ανθρώπων του τσίρκου.
Μαζί με τον έλέφαντα είχε έρ-
θει και ένα γράμμα που έλεγε
ότι το παχύνερμο καταλαβαί-
νει μόνο μια ώρισημένη ινδική
διάλεκτο.

**Αυτή είναι
η μοναδική
ΚΡΕΜΑ
για την επιδερμίδα
του προσώπου σας
NELSON**

**Η νέα Κρέμα προσώπου
NELSON
χρησιμοποιείται ή ίδια και
την ημέρα και την νύχτα.
Καθαρίζει το πρόσωπο από μπιμπικία
εξανθήματα και λοιπούς ερεθισμούς
Καθιστά το δέρμα λείο χαπαλό
Ενισχύει την ελαστικότητα
ΝΕΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜ. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ
NELSON**

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΦΛΥΑΡΙΑ

Σοβαρές αποκαλύψεις
Αργεντινικού μηχανικού

Ο ΑΡΓΕΝΤΙΝΟΣ μηχανι-
κός Μπερτράντο Μανές
έπαθε από χρόνια ζάλη
έξ αιτίας της ακατά-
σχετης φλυαρίας της γυναίκας
του. Στην απόγνωσή του ο άν-
θρωπος αποφάσισε να «χρονο-
μετρήσει» τη φλυαρία αυτή και
έτσι ανακάλυψε ένα σύστημα
που δείχνει πόση ώρα χάνουν
οι άνθρωποι μιλώντας. Το νο-
στιμο είναι ότι η κυρία Μαρ-
γαρίτα Μανές δέ φτάνει που ή-
ταν τόσο φλύαρη, αλλά ισχυ-
ρίζεται κιόλας ότι ο άνδρας
της μιλούσε τόσο πολύ, ώστε
πολλές φορές δεν της άφινε και-
ρό να του ειπεί εκείνα που ή-
θελε... Τότε πια, ο σύζυγος ά-
ποφάσισε να δράσει. Έπιωφελή-
θηκε μιας ολιγοήμερης άπου-
σίας της Μαργαρίτας του κι
έβαλε σ' όλα τα δωμάτια του
σπιτιού του άθόιστα μαγνητά
φωνα.

Η τύχη των ευνόησε, γιατί
όταν η γυναίκα του γύρισε ή-
ταν ελαφρά κρυολογημένη και
υποχρεώθηκε να μείνη μέσα στο
σπίτι της για λίγες μέρες. Έ-
τσι τα μαγνητόφωνα μπόρεσαν
ν' αποκτήσουν και ν' αποδώ-
σουν, φυσικά, κατόπιν, όλόκλη-
ρο το...θησαυρό της αδιάκοπης
φλυαρίας της. Ένας πρόχειρος
υπολογισμός απέδειξε ότι η κ.
Μανές, που παραπονιόταν ότι
δεν την άφιναν να μιλήσει...μι-
λούσε επί έντεκάμιση ώρες, ά-
πό τις 15—16 που δεν κοιμό-
ταν στο είκοσιτετράωρο.

Ενθουσιασμένος για την έ-
πιτυχία του, ο κ. Μανές προώ-
θησε το πείραμά του και σ'
άλλες κατηγορίες προσώπων.
Έτσι διαπίστωσε ότι οι ένήλι-
κοι άνδρες μιλούν 2—3 ώρες
την ημέρα, οι γυναίκες «μέσης
δημηλικότητας» 4—8 ώρες και
τα παιδιά 4—6 ώρες την ήμέ-
ρα. Ο Αργεντινός μηχανικός
διαπίστωσε επίσης ότι, ενώ στο
παιδιά η διάρκεια της δημιλίας
εξαρτάται από την κούραση
τους, και ότι υπάρχουν στιγ-
μές, κατά τις οποίες κι' αυτά
σιωπούν, ή... «ψυχολογική
αυτή στιγμή» είναι άγνωστη
για πολλές γυναίκες.

Άλλη διαπίστωση του έφευ-
ρέτη είναι ότι, όσο μεγαλώνουν
οι γυναίκες τόσο γίνονται πε-
ρισσότερο φλύαρες, ενώ στους
άνδρες συμβαίνει το αντίθετο.
Η «σιωπηλή» περίοδος των γυ-
ναικών είναι μεταξύ 18 και 25
ετών και των ανδρών μεταξύ
55 και 60. Οι άνδρες μιλούν
περισσότερο σε ηλικία 25—35
χρονών, ενώ στις γυναίκες η
μεγαλύτερη τάση για φλυαρία
βρίσκεται απ' τα 50—70 χρο-
νιά. Όπως και σ' άλλα πράγμα-
τα, έτσι και στο ζήτημα της
δημιλίας έχει δημιουργήσει ένα
είδος ισορροπίας. Έτσι, μια
φλύαρη γυναίκα, σύμφωνα με
τις διαπιστώσεις πάντοτε του

Αργεντινικού μηχανικού, τυχαί-
νει σε σιωπηλόν άνδρα. Μία φι-
λική οικογένεια του κ. Μανές
έχει το ρεκόρ της φλυαρίας. Σ'
αυτήν ο σύζυγος μιλάει 30—40
λεπτά την ημέρα κι' η γυναίκα
του σ' όλο το υπόλοιπο διά-
στημα της συναναστροφής τους.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

ΣΥΝΗΘΙΣΤΕ να σηκώνε-
στε πρωί. Όλες οι γυ-
ναίκες που θέλουν να
διατηρήσουν τη γραμ-
μή τους και την εύλυγι-
σία τους, αφιερώνουν κά-
θε πρωί τουλάχιστον ένα τέ-
ταρτο για άπλες κινήσεις γυ-
μαστικής. Όταν μπορούν
κάνουν μασάζ, ιατρικά ή αι-
σθητικά μασάζ. Παίρνουν το
μπάνιο τους με στυπτικά ά-
λατα, που τσώνουν το δέρμα,
το απαλύνουν και το άρωμα-
τίζουν. Οι περιποιήσεις του
προσώπου και των μαλλιών
χρειάζονται τις συμβουλές
των ειδικιτώντων καλλονής, ό-
που ειδικευμένοι φροντίζουν να
βελτιώσουν πρώτα το δέρμα,
προτού συμπληρώσουν την ό-
μορφιά με το μακιγιάζ. Η
καθαρότης του δέρματος είναι
ούσιώδης. Η καθαριότητά του
ή εξέλειψις του χνουδιού, των
μελανών σημείων προετοιμά-
ζουν το έδαφος για ένα μακι-
γιάζ σταθερό και άμεπτο. Υ-
πάρχει έξ' άλλου το βασικό
ζήτημα υγιεινής, της υγι-
εινής του οργανισμού που ύ-
πάγεται στον ιατρικό τομέα
και που δεν πρέπει να παρα-
μελούμε.

Αφού επιτύχουμε την προ-
ετοιμασία αυτή του δέρματος
το πρόσωπο είναι τότε έτοιμο
για το μακιγιάζ. Έχει μεγα-
λη σημασία, το έχουμε πη
πολλές φορές και το ξανατο-
νίζουμε, να έχετε να τοποθε-
τήτε σύμφωνα με τα χαρακτη-
ριστικά σας το ρουζ σ' ένα
δέρμα όμοιομορφο. Ένας γνω-
στός προσωπολόγος, συνιστά
το στρώσιμο του ρουζ στο
όλο το δέρμα. Η μέθο-
δος αυτή δίνει τη διαφάνεια
που είναι της μάδας αυτών
των καιρών. Είναι υπόθεσις γού-
σου και συνηθείας. Μη ξε-
χνάτε ότι το ρουζ στρωμένο
καθέτως θα μακρύνει ένα
πρόσωπο πολύ στρογγυλό και
ότι το ρουζ τοποθετημένο ψη-
λά τριγωνικώς μικραίνει τα
χαρακτηριστικά. Το ρουζ δεν
είναι μόνο χρώμα, αλλά και
κρύβει μερικά ελαττώματα.

Αφού γίνη αυτό, τα δυο
σημεία, που θα αξιοποιήσετε
και που δίνουν τον τόνο είναι
τα μάτια και το στόμα.

Τα φρύδια, το στόμα, θα
δώσουν στο πρόσωπο τον χα-
ρακτήρα του, αλλά όλη η γοη-
τεία της γυναίκας βρίσκεται
στα μάτια που είναι η έκφρα-
σις του ψυχικού της έγω.

ΤΑ ΜΑΤΙΑ—Τα μάτια έ-
χουν ανάγκη από πολλές προ-
φυλάξεις. Δεν πρέπει ποτέ να
τα τρίβετε με τα δάχτυλα από
πρωί όταν ξυπνάτε, όπως
πολλές από σας κάνουν. Την
ώρα που θα ξυπνήσετε, ανοί-
χτε άργα τα βλέφαρά σας
πολλές φορές, για να τα συ-
νηθίσετε προοδευτικώς στο
φως της ημέρας. Δεν πρέπει
έξ' άλλου να διατάξετε να συμ-
βουλευθήτε ένα οφθαλμίατρο
που θα σας υποδείξει, αν αυ-
τό είναι αναγκαίο, τα γυαλιά
που πρέπει να φοράτε όταν
διαβάξετε για να μη κουράζε-
τε τα μάτια σας και με αυ-

**ΠΑΙΔΙΑ
ΓΕΜΑΤΑ
ΥΓΕΙΑ**

...ΧΑΡΙΣ ΣΤΟ
ΟΜΟΙΟ ΜΕΤΟ
ΜΗΤΡΙΚΟ ΓΑΛΑ

ΓΑΛΑ ΕΙΣ ΚΟΝΙΝ
● ΔΕΝ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΨΥΓΕΙΟΝ

Πωλείται εις όλα τα Φαρμακεία

SIMILAC
ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ M.R. DIETETIC LAB. INC., ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΑΝΤ/ΠΟΙ ΑΦΟΙ ΚΟΛΟΚΥΘΑ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 49 - ΤΗΛ. 33.386

Η δουλεία δεν πέθανε

Ξέρατε ότι υπάρχουν ακόμη
έμποροι δούλων;

Μάλιστα. Στην εποχή της
ηλεκτρονικής, των αεροπορο-
βουμένων, αεροπλάνων, της πε-
νικιλίνης, άρπάζουν ακόμη
μαύρους από τα χωριά τους,
από την οικογένειά τους, για
να τους πουλήσουν.

Το νόμισμα ανταλλαγής;
Παλιά τουφέκια που έχουν μα-
ζέψει στη Λιβύη. Ένα τουφέκι
αξίζει τρεις γυναίκες. Ένα μι-
κρό παιδί ανταλλάσσεται με
μια λόχη. Δυο άνδρες αξίζουν
ένα κιβώτιο φυσιγγία.

Οι έμποροι δούλων δρούν νο-
τίως του Μαρόκου. Συγκροτούν
στρατοπέδα συγκέντρωσης ό-
που μαζεύουν τη λεία που προ-
έρχεται από το Κάμερούν, από
την Αιθιοπία, την Ερυθραία,
το Ουμπάντ. Το καραβάνι ξε-

κινεί και πάει προς το Νείλο.
Φθάνει στη Μεντίνε. Κάθε υπ-
νά πεντε χιλιάδες Αφρικανοί
υποτάσσονται σ' αυτή την έ-
ξοδο. Όταν τα κορπιάκια εί-
ναι όμορφα, έχουν την τύχη να
μπούν στο χαρέμι Άράβων που
πλούτισαν από τα πετρέλαια.

**ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ**
Ιατρός
Μαιευτήρ Γυναικολόγος.
Λέγεται καθ' έκαστην 9-12 5-7
ώς και επί συνεντεύξει.
Χαρ. Τσιγκαύτη 113 Τηλ 613 610

Δρ ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
Βρεφολόγος—Παιδίατρος
Λέγεται 8-11 και 4-6
Τηλέφ. 610.888 Όμηρου 54

ΜΕ ΔΑΚΡΥΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

19^{ον}

«Έτσι κοινοστάθηκε λιγάκι μπροστά στην κατοικία του Χόβαρτ και σκέφθηκε: «Θά-ναι κακό άραγε ν' ανέβω και να δω λίγο τον Χόβαρτ;»

Χωρίς να τ'όποιο πολυσκεπτή μπήκε στην πολυκατοικία. Άνέβηκε με το άσαντερ και χτύπησε την πόρτα του διαμερίσματος του.

«Ο κύριος Άϊτκιν δεν γύρισε ακόμη, της είπε ο υπηρέτης που της άνοιξε. Τόν περιμένω όμως από στιγμή σε στιγμή. Θέλετε να περάσετε, κυρία;»

«Η Ζακελίνα μπήκε.

«Αν επιθυμείτε να σάς σερβίρω ένα δροσιστικό, είπε ο υπηρέτης. Έν τώ μεταξύ, με την άδειά σας, θα συνεχίσω την προετοιμασία του δείπνου, γιατί άπόψε ο κύριος θα φάει εδώ.

Πήρε το δροσιστικό η Ζακελίνα και άναψε ένα τσιγάρο. Ύστερα σηκώθηκε και άρχισε να δηματιάζει νευρικά, εξετάζοντας το κάθε τι που βρισκόταν μέσα στο σαλόνι. «Η ιδέα πως σε λίγο θα ξαναβλέπω τον Χόβαρτ, την είχε άνοστατώσει.

Βηματίζοντας, πλησίασε την πόρτα της κρεβατοκάμαρας που ήταν άρδανωχτή και μπήκε μέσα. Το δωμάτιο ήταν έπιπλωμένο με γούστο. Μά απ' όλα την προσοχή της τραβήξε περισσότερο μία φόρμα μηχανικού που ήταν ριγμένη πάνω σ' ένα κάθισμα. Ήταν η φόρμα που φορούσε ο Χόβαρτ στην κούρσα της Ίνδιανούπλεως και που μόλις το άπόγευμα εκείνης της ημέρας είχε δγάλει άπό το βάθος μίας δαλίτσας, στην οποία έβγαζε να δοή κάτι που του είχε χρειαστή.

«Η Ζακελίνα άναγνώρισε τη φόρμα άπό τις πολλές φωτογραφίες του Χόβαρτ που είχε δ'ή σε έφημερίδες και περιοδικά, ύστερα άπό την περιήμη κούρσα της Ίνδιανούπλεως. Την πήρε στα χέρια και με κάποια συγκίνηση τη σήκωσε ψηλά, ώστε να τη δ'ή όλόκληρη. Έξαφνα, δέκρινε στο τσεπάκι της μέσα τσέπης ένα χαρτάκι που φαινόταν ή άκρη του μόνο. Με την άδιακρίσία που τη δέκρινε, έχωσε το χέρι της και έδγαλε το χαρτί.

Μία κραυγή εκπλήξεως της ξέφυγε σ'άν άναγνώρισε στο τσαλακωμένο αυτό χαρτί το γράμμα που είχε στείλει του Χόβαρτ. Λοιπόν; Για να β'ρίσκεται το γράμμα της ακόμη στο τσεπάκι αυτής της φόρμας, θα πη πως ο Χόβαρτ το είχε πάρει λίγες στιγμές πριν άοχίση ή κούρσα. Ίσως ο έκνευριασμός του μετά την άγωνιώδη εκείνη κούρσα, να τόν είχε κάνει να ξεχάσει αυτό το γράμμα, κι' αυτός να ήταν ο λόγος που δεν της άπάντησε...

Ξεδίπλωσε καλά το χαρτί κι' έτοιμάστηκε να δαιμονιάσει το γράμμα της, όταν τραβήξον την προσοχή της κάτι λέξεις που ήταν γραμμένες με μολύβι στο πίσω μέρος του γράμματος και που μόλις διαβάζον άπό το τσαλακωμένο του χαρτιού. Πήγε κοντά στο παράθυρο και με δυσκολία διάβασε: «Τζιλ Ουίλσον. Κατάστημα

Ένα τρυφερό αισθηματικό μυθιστόρημα της Άγγλίδος συγγραφέως ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΤΖΟΝΣΟΝ

Χάντλες. Ρέτζεν - Στρούτ. Λονδ'ινον. Σ' αγαπάω. Θέλεις να παντρευτούμε; Χόβαρτ Άϊτκιν».

«Η Ζακελίνα διάβασε και ξαναδιάβασε πολλές φορές αυτό το μήνυμα, πριν υπορέσει να το καταλάβη. Ήταν ένα τηλεγράφημα του Χόβαρτ προς την Τζιλ, μα που δεν είχε σταλή. Γιατί; Μήπως ο Χόβαρτ είχε μετανοιώσει την τελευταία στιγμή; Και δεν ήταν π'όσο παρ'όλο της ακόμη το ότι ο Χόβαρτ που είχε γράψει αυτό το τηλεγράφημα άπέφυγε συστηματικά να δ'ή τη Τζιλ όταν γύρισε στην Άγγλία;

«Ενώ προσπαθούσε να λύσει αυτό το αίνιγμα η Ζακελίνα, με μεγάλη της έκπληξη διεπίστωσε πως το μόνο συναίσθημα που την κατείχε ήταν ή περιέργεια και καθόλου ή ζήλεια. Έχωσε διαίστικα το γράμμα στην τσάντα της, ακοιδώς τη στιγμή που άκουσε θήματα άπ' έξω άπό το σαλόνι και τη φωνή του Χόβαρτ, που μίλούσε με τόν υπηρέτη. «Η Ζακελίνα πρόλαβε και μπήκε πρώτη στο σαλόνι.

—Ζακελίνα!, έκαμε με έκπληξη ο Χόβαρτ και δίνοντας της και τα δυο του τα χέρια

σε χαιροετισμό, της είπε: Τί λαμπρή ιδέα να έρθεις να με δ'ής!

—Άλήθεια, σ' εύχαριστεί ή επίσκεψίς μου; τόν ρώτησε τσαχπινικά. Γιατί δεν άπάντησες στο γράμμα μου;

—Ήθελα πολύ... Σκόπευα να σου τηλεγραφήσω... γιά να σε συγχωρώ... μά...

—Φοβήθηκες να μη παρεξηγηθής; τόν έκοψε ή Ζακελίνα.

—Όχι, άπάντησε κοκκινίζοντας. Μη τ'άπαίρνης έτσι. Άς μείνουμε φίλοι. Πάντα επιθυμούσα και επιθυμώ την εύτυχία σου.

—Είμαι εύτυχής, τού είπε τονίζοντας τις λέξεις της. Είμαι ΠΟΛΥ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ.

Και με μεγάλη της πάλι έκπληξη κατάλαβε ή Ζακελίνα πως αυτά που έλεγε ήταν και ή αλήθεια!

—Λαμπρά!, έκαμε ο Χόβαρτ. Είμαι εύχαριστημένος Ζακελίνα, μ' αυτά που άκουσα.

—Είναι καλό, έκείνο που τελειώνει καλά. Δεν είναι έτσι, Χόβαρτ; τόν ρώτησε χαιροετώντας ειρωνικά.

—Είχα στενοχωρηθ'ή πολύ γιά σένα, μετά την διάλυση των άρραβώνων μας, είπε χαιροετώντας στενοχωρημένα ο Χό-

βαρτ. Μά καλύτερα που έγινε έτσι το πράγμα, Ζακελίνα. Δεν θα ήσουν εύτυχισμένη μαζί μου ούτε κι' εγώ μαζί σου.

—Τό παραδέχομαι, έκαμε ύστερα άπό κάμψη σιωπής ή Ζακελίνα.

Σταμάτησε γιά λίγο και ύστερα τού είπε με παιγνιδάικο ύφος:

—Δε σου φαίνεται πως καιρός είναι να μου 'στομάσεις ένα κοκταίλ;

—Ό! Με συγχωρήσε. Είχα άφαιρεθ'ή με την κουβέντα που μου άνοιξης, είπε ο Χόβαρτ πηγαίνοντας προς το μπαράκι.

«Όταν τ'όφερε, κάθισαν άντίκρου - άντίκρου σε δυο αναψαυτικές πολυθρόνες και άοκισαν να πίνουν φλυσιώνοντας εύθυμα.

«Η Ζακελίνα τού μίλησε γιά το καινούργιο της σπίτι, κι' έκείνος ύποσχέθηκε πως θα π'γαίνε γρήγορα να τ'ό δ'ή γιά να γνωρίσει και τόν άντρα της.

«Ύστερα μίλησαν γιά τη Ρίκαρδσον, γιά το θάνατο τού γέρο - Ρίκαρδσον, γιά τις ποσειστικές κούρσες που θα έτρεχε ο Χόβαρτ και γιά πολλά άλλα. Μόνο γιά τη Τζιλ δ'ή μίλησαν καθόλου.

«Η Ζακελίνα προσπαθούσε κάμψους φορές να φέρη την κουβέντα γύρω άπό τη Τζιλ, μά πρόσθετε πως ο Χόβαρτ άπέφυγε συστηματικά να δώση συνέχεια κι' άλλαξε θέμα. Στο τέλος, τοιμημένη άπό την περιέργειά της, ή Ζακελίνα τού είπε χωρίς περιστροφές:

—Δε μου λές; Είδες τώρα κοντά τη Τζιλ;

«Ο Χόβαρτ, που δεν περιέμενε τέτοια άπ' εύθείας έρώτη-

σι, τάχασε. Τά δάχτυλά του σφίξανε σπασμωδικά το ποτήρι τού κοκταίλ.

—Την είδα μία φορά, έντελώς τυχαία, άπό τότε που γύρισα άπό την Άμερική, της είπε με φωνή που μάταια προσπαθούσε να κάνει φυσική.

—Μά μου φαίνεται πως συν-εξόσαστε φιλικά, επέμεινε ή Ζακελίνα, κυττάζοντάς τον στα μάτια.

—Ναί, ήμασταν φίλοι... Δε μου λές; Πως το β'ρίσκες αυτό το κοκταίλ; Θα ήθελες άλλο ένα; ρώτησε ο Χόβαρτ προσπαθώντας και πάλι ν' άλλαξε κουβέντα.

Μά ή Ζακελίνα δεν τ'ό είχε σκοπό.

—Εύχαριστώ, όχι άλλο, είπε και συνέχισε άμέσως: Είδες τύχη που την είχα! Να της άφηση ο γέρος τέτοια περιουσία! Δεν είναι έτσι;

—Τύχη; Άσφαλώς...μεγάλη τύχη!, άπάντησε ο Χόβαρτ μη μπορώντας να κρύψη την πίκρα του. Γι' αυτήν το πράγμα ήταν ύπέροχο. Φαντάζομαι πως θα ζή πολύ εύχρηστα άπό τότε που έγινε πολυεκατομυριούχος.

—Δεν τ'ό πολυπιστεύω, έκαμε ή Ζακελίνα κουνώντας σκεπτικά το κεφάλι της. Δε φαίνεται και πολύ εύτυχισμένη.

—Εμένα δεν μου έδωσε εντύπωση, άπάντησε ξερά ο Χόβαρτ. Την τελευταία φορά που την είδα, φαινόταν πολύ εύχαριστημένη.

—Δεν πρέπει να κρίν'η κανείς άπό τ'ά φαινόμενα, είπε σιγα - σιγα ή Ζακελίνα.

«Έγινε πάλι σιωπή, που τη δέκρινε πρώτος ο Χόβαρτ, φέροντας την κουβέντα σε άλλο θέμα. «Η Ζακελίνα δεν ξαναέκανε λόγο γιά τη Τζιλ, γιατί είχε πιά καταλάβει έκείνο που ήθελε να μάθ'η.

Σε λιγάκι τόν χαιρέτησε και έφυγε. Φθάνοντας στο δρόμο, στάθηκε γιά λίγο στο πεζοδρόμιο και σκέφθηκε τί έπρεπε να κάνει. Άναλογίστηκε πως άλλοτε ούτε θα της περνούσε ή ιδέα να κάνει μια καλή πράξη. Με χαρά της, διεπίστωσε πως τώρα μπορούσε να σκέπτεται τόσο διαφορετικά άπό άλλοτε. Κι' αυτό γιάτί αισθανόταν πως αυτή ή επίσκεψίς στου Χόβαρτ της είχε δγάλει ένα βάρος άπό το στήθος. Μένοντας και κουβεντάζοντας μαζί του τόση ώρα είχε διαπιστώσει πως δεν ήταν πιά έρωτευμένη μαζί του. Π'ήρε μία βαθειά άναπνοή και αισθανόθηκε τόν έαυτό της ελεύθερο. «Ο έφιάλης μίας καθισμένης άγάπης δεν την πίεζε πιά. Θά μπορούσε να ζήση εύτυχισμένη κοντά στόν άντρα της.

«Ύστερα, άρχισε πάλι να συλλογίζεται το πρόβλημα τού τηλεγραφήματος τού Χόβαρτ που δεν τ'ό είχε στείλει ποτέ. Ήταν φανερό — ο τρόπος τού Χόβαρτ δεν άφινε καμιά άμφιβολία γιά τη Ζακελίνα που τόν ήξερε πολύ καλά — πως ο Χόβαρτ άγαπούσε τη Τζιλ. Μά τότε γιάτί να μη στείλ'η έκείνο το τηλεγράφημα; Γιατί να μη πάη άμέσως να τη βοή μόλις γύρισε στην Άγγλία; Γιατί δεν παντρενόταν, άφού και ή Τζιλ άγαπούσε τόν Χόβαρτ; Ποιό ήταν άραγε το έμποδιο;

Αυτά άναλογίζονταν ή Ζακελίνα ενώ περπατούσε άφηρημένη σιγα - σιγα, χωρίς να προσέχη προς τ'ά που π'γαίνε. Έξαφνα θυμήθηκε μία παράγραφο τού τηλεγραφήματος:

«Κατάστημα Χάντλες», έγραφε. Άρα δεν ήξερε ο Χόβαρτ όταν ζητούσε τη Τζιλ σε γάμο, πως ήταν πλούσια. Καί τότε... ξεκαθάρισε το μυαλό της. «Τά λεφτά», μονολόγησε. «Τά λεφτά τού Ρίκαρδσον». Τί τραγική ειρωνία! Έκείνος της είχε άφηση όλη του την περιουσία γιά να την κάνει εύτυχισμένη κι' αυτή ή ίδια περιουσία στάθηκε αίτία της δυστυχίας της.

Μά ύστερα της ήρθε της Ζακελίνας μία άλλη σκέψις που την έκανε να κοκκινίσει ως τις ρίζες τών μαλλιών της. Θυμήθη κε πως όταν ο Χόβαρτ διέλυσε τούς άρραβώνες τούς, αυτή γιά να ίκανοποίηση τόν έγωισμό της, είχε πείσει τόν Ρίκαρδσον και είχε δισδώσει σ' όλον τόν κόσμο πως ή διάλυσις αυτή ώφειλόταν άποκλειστικά στην άνησι τού πατριού της να την προικίσει και πως ο Χόβαρτ ήταν ένας κοινός προικοθήρας. Κι' όλα αυτά, ενώ στο βάθος της ψυχής της ήξερε καλά πως αν ο Χόβαρτ την άγαπούσε πραγματικά, δεν θα υπελόγιζε καθόλου στα λεπτά. Δεν ήταν, λοιπόν, αυτή ή αίτία που τώρα ο Χόβαρτ δεν τολμούσε γιά να μη θεωρηθ'ή ως προικοθήρας να έξομολογήθ'η τόν έρωτά του στην πάμπλουτη Τζιλ;

Στη σκέψι αυτή ή Ζακελίνα πήρε άμέσως την άπόφασή της. Άνέθηκε στο πρώτο ταξί που β'ρήκε μπροστά της και έδωσε στο σωφέρ τη διεύθυνσι της άδελφής της. «Η ώρα ήταν λίγο περασμένη και ο Τζόνι ίσως να είχε γυρίσει στο σπίτι. Μά τώρα τίποτα δ'ή λογαριάζονταν μπροστά στη Τζιλ!

«Όταν έφτασε στής Τζιλ τη β'ρήκε έτοιμη να καθήση στο τραπέζι. —Καλώς την, έκαμε με χαρά ή Τζιλ. Έρχεσαι στην ώρα. Άπόψε θα δειπνήσω όλο-μοναχή. «Η Ντορίν λείπει στής θείας της.

—Τόσο τ'ό καλύτερο, είπε ή Ζακελίνα. Μά στάσου πρώτα θέλω να τηλεφωνήσω τού Τζόνι.

«Ο Τζόνι άπήντησε πως θα έρχόταν σε λίγο. Ύστερα ή Ζακελίνα ήρθε και κάθισε κοντά στη Τζιλ και ενώ άρχιζαν να τ'όανε, της είπε χωρίς πρό-λόγους:

—Ξέρεις, άπόψε, λίγο π'ριν έρθω εδώ, ήμουνά στο σπίτι τού Χόβαρτ.

—Μπά!, έκαμε ή Τζιλ και παράτησε το πηρούνι στο πιάτο της γιάτί τ'ό χέρι της άρχισε να τρέμει.

—Μου είπε πως συναντηθήκατε τυχαία μία βραδυά στου Μάλμπτ.

—Πράγματι... Και ή Ζακελίνα ήταν τώρα συγκινημένη. Δεν μπορούσε να βάλ'η πηρουσιά πιά στο στόμα της. Με μία κίνηση έσπρωξε άπό μπροστά της τ'ό πιάτο και είπε δυνατά στη Τζιλ:

—Τζιλ... Τζιλ, πές μου. Τόν αγαπάς πάντα τ'ό Χόβαρτ;

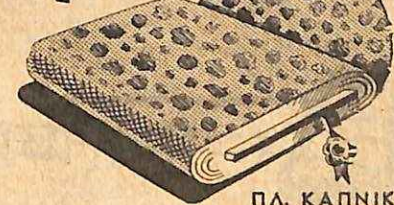
«Η Τζιλ έχασε πιά την άυτοκυριαρχία της.

—Άν τόν αγαπάς; Θεέ μου! Και λέγοντας αυτά, σηκώθηκε άπό το τραπέζι, έπρεξε στο ντιβάνι άναλύθηκε σε λυγμούς.

«Η Ζακελίνα την άκολούθησε και στάθηκε κοντά της.

Στρατηγίου

Π.Λ. ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ 5

—Κάποτε σε, κατέκοινα, έλεγε μέσα στο κλάμμα της ή Τζιλ. Μά τώρα καταλαβαίνω. Καταλαβαίνω τί δοκιμάσες και σύ. Συγχωρέσε με...

«Η Ζακελίνα γονάτισε κοντά στην άδελφή της και άρχισε να της χαιδεύ'η τα μαλλιά.

—Άδελφούλα μου, μωρμούρισε. Ναί, καταλαβαίνω κι' εγώ τί ύποφέρεις. Την πέρασά αυτήν τη κόλασι. Μά τώρα τελείωσε. Τελείωσε όριστικά γιά μένα. Τ'ό κατάλαβα, τ'ό αισθανό-θακα βαθειά, άπόψε που τόν ξαναείδα.

—Τί θέλεις να π'ής; ρώτησε ή Τζιλ σκουπίζοντας τ'ά μάτια της. Σου είναι πιά άδιάφορος;

—Αυτό ακριβώς, άπάντησε ή Ζακελίνα, τονίζοντας τις λέξεις. Όχι μόνο μου είναι τελείως άδιάφορος, μά μου είναι επίσης άδιάφορο και αν σε άγαπά. Τ'όταν τόν τ'ό χαιρώμαι.

«Η Τζιλ κύτταξε με άγωνία την άδελφή της στα μάτια.

—Τί... Τί έννοείς; τη ρώτησε.

—Ένωσ'ή αυτό που λέω. Δηλαδή πως ο Χόβαρτ είναι έρωτευμένος μαζί σου. Και πως είναι πιά καιρός να τ'ό μάθ'ης.

Και λέγοντας αυτά άνοίξε την τσάντα της και έβγαλε ένα τσαλακωμένο χαρτί άπό μέσα.

—Πιά διάβασε αυτό, της έι-πε βάδοντας τ'ό χαρτί σ'ά χέ-

ρια της Τζιλ. Τ'ό β'ρήκα άπό-ψε στη φόρμα που φορούσε ο Χόβαρτ στην κούρσα της Ίνδιανούπλεως. Είχα την άδιακρίσια να τ'ό πάρω την ώρα που έκείνος έλειπε. Μά τώρα δικαιολογώ αυτή την άπρέπεια μου. Είναι ένα γράμμα που τ'ό είχα στείλει στην Άμερική γιά να τ'ό άναγγείλω τούς γάμους μου με τόν Τζόνι. Κύτταξε, όμως, στο πίσω μέρος. Είναι κάτι γραμμένο άπό τόν Χόβαρτ, μά όχι γιά μένα! Γιά ΣΕΝΑ!

«Η Τζιλ σηκώθηκε μηχανικά και πλησίασε με τ'ό χαρτί στα χέρια στο πορτατίο που ήταν στο τραπέζακι και διάβασε το σημείωμα που ήταν γραμμένο με μολύβι. Κύτταξε ύστερα τη Ζακελίνα σ'ά χαμένη. Ξαναδιάβασε πάλι το σημείωμα δυο - τρεις φορές.

—Μά... μά άφού έγραψε αυτό το τηλεγράφημα, ψέλλισε, γιάτί... γιάτί δεν μου τ'ό έστειλε; Τί τόν έμποδίζει; Μετανοίωσε; Δεν... Δεν μπορώ να καταλάβω.

—Μάντεψε, σκάμω λιγάκι, έκαμε ή Ζακελίνα. Ίσως β'ρής τ'ό γιάτι.

—Ό! Ζακελίνα! Σε παρακαλώ, είπε ή Τζιλ με άγωνία, άγκαλιάζοντας την άδελφή της. Σε παρακαλώ... πές μου τί έέρεις; Λυπήσου με!...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

MOYGASHEL

Λινά και Ραιγιόν

Ίρλανδίας

INFROISSABLES

σε χαρούμενα σχέδια

και ποικιλίαν χρωμάτων

εις τ'ά έκλεκτότερα

Καταστήματα

τ'ών Άδηνών

Άντιπρόσωπος
ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΣΩΡΤΣΙΛ 29 — ΑΘΗΝΑΙ

ΔΕΚΟ.

Η ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ απαντά στις αναγνώστριες της «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» για κάθε ζήτημα που αφορά την...

ΟΜΟΡΦΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Διαιτητική για να παχύνετε

ΛΙΛΙΑΝ.—Σας εύχαριστώ πολύ, αγαπητή μου φίλη για τα καλά σας λόγια. Είστε 16 ετών με ύψος 1,58. Να είστε βέβαιη πως θα ψηλώσετε. Για το ύψος σας αναλογεί ιδανικόν βάρος 54-55 κιλά. Δηλαδή σας λείπουν 14 κιλά το λιγότερο. Πρέπει με κάθε προσπάθεια να παχύνετε. Αυτό θα φέρει στην επιφάνεια όλη την ομορφιά σας. Λοιπόν πρέπει πρώτα να εξετασθείτε με κάθε σχολαστικότητα για να εξακριβωθεί μη τυχόν και υπάρχουν κάπου στον οργανισμό σας εστίες απορροφίσεων. Όπως π.χ. αγγούρι, κρομμύδι, αμυγδαλίτις, σκληροειδίτις, παρσίτις, εντέρου, δηλαδή ταίνια, αιμορροΐδες κ.ά. Πρέπει μέχρις ότου ανευρεθεί το κανονικό βάρος σας να μένετε εσπλωμένη 10—12 ώρες το 24 ωρο, άσχετα και αν θα καταρθώ-νετε να κοιμάσθε όλο αυτό το διάστημα. Πράγμα που θα ήταν το καλύτερο. Διαβάσετε κατά προτί-

μησι ένα ελαφρό φυσιολόγιο που αφαιρεί από κάθε στενόχωρο σκέψη της καθημερινής ζωής και ξεκουράζει ψυχικά και οργανικά. Ακόλουθα πρέπει ο ιατρός σας να σας αναγράψει Μουλιτ — Βιταμίνες Μίνεραλ Στάνταρ. Θα λαμβάνετε 3 χάπια την ημέρα από ένα μετά κάθε κύριο γεύμα, ώστε να μη ενοχληθεί ο στομάχι. Θα ζητήσετε επίσης ένα φάρμακο ορεκτικό για να αρχίσετε μερά με την ημέρα να τρώτε περισσότερο. Να τρώτε 4 φορές έως 5. Το πρωί απαραίτη-τα γάλα με καφέ ή σοκολάτα δύο φλυτζάνια. Ένα αυγό μαλακό. Δύο φέτες με φρέσκο βούτυρο και μαρμελάδα. Στα κύρια γεύματα να προσθέτετε πούρε πατάτας με γάλα, λίγη ζάχαρη και φρέσκο βούτυρο. Σιγά - σιγά θα τρώτε δαμένα και από κάτι περισσότε-ρο. Μόνο με τον προοδευτικόν αυ-τόν τρόπο θα τα καταφέρετε γιά-τί το στομάχι σας είναι μικρό.

Και πριν 7000 χρόνια στην θρυλική τη Βαβυλώνα οι άνθρωποι είχαν την πείρα να ξεκουράζονται με μπύρα.

Και οι Βαβυλώνιοι εγνώριζαν πως:

Η ΜΠΥΡΑ ΚΑΝΕΙ ΚΑΛΟ!

Δεν πρέπει άμεσα να το δια-κρίνετε για να μη αντίδρα και πε-ριπέσετε σε φαύλο κύκλο. Το στομάχι θα μεγαλώσει μέσα σε μερικούς μήνες ώστε να χωρέσει και να κωνήσει περισσότερη ποσότη-τα φαγητού. Το άπογευμα ό-ταν είναι εύκολο να τρώτε τυρο-πητά και γλυκά. Να πίνετε δυο ποτήρια μπύρα την ημέρα ή 1½ ποτήρι του κρασιού γλυκό κρασί. Να μη κουράζεσθε καθόλου. Να διακόψετε κάθε συνήθεια περιπα-τών, γυμναστικής και περιττών κόπων. Όταν τελειώσετε δυο μεγάλα μπουκάλια βιταμινών, κά-νετε ενέσεις Καλσιμπρομίνης και ήπατικων εκχυλισμάτων. Τα τελευταία επί ένα μήνα και ακό-λουθα επαναλάβετε τις βιταμίνες με άλλα δυο μπουκάλια.

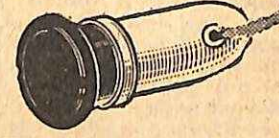
Τώρα έρχομαι στον ψυχικό πα-ράγοντα που σε πολλές περιπτώ-σεις απισχνάσεως μπορεί να εί-ναι ο κυριώτερος. Βέβαια δεν έ-χει κανένα νόημα να σας συμβου-λεύσω: Μη στενοχωρήσθε. Είναι εύκολο να το λέει κανείς, αλλά με τι τρόπο να μη στενο-χωριέται το άτομο στο οποίο η στενοχωρία νικά πάντα και του επιβάλλεται. Πρέπει να ξέρετε λοιπόν ότι το κάθε τι που θέλου-με να αποφορτίσουμε με την ενδι-άβητη θέλησή μας, που θέλουμε να το κάνουμε κτήμα πραγματι-κό της ιδιοσυγκρασίας μας, να το εξασφαλίσουμε σ' ένα αυτομα-τικό κέντρο κάπου στον εγκέφαλό μας, πρέπει να επιζητήσουμε να το επιτύχουμε σιγά - σιγά. Να το τοποθετήσουμε δηλαδή με τρόπο, με ελάχιστες και σχεδόν απαρα-τήρητες στην αρχή δόσεις για την ήδη ιδιοσυγκρασία μας. Πρέ-πει να εξασκηθούμε. Γιατί αλ-λοίως αν βελώσμε άμεσα και α-πότομα να εναντιωθούμε στις ή-δη οργανωμένες συνήθειες του έ-αυτού μας θα υποστούμε ακόλου-θα τις καταστρεπτικές αντιδρά-σεις αυτών των ερεθισμένων πιά υποσυνείδητων μας. Έστω και αν για μία στιγμή, για μία μέ-ρα, καταρθώσμε να επιβληθούμε άδιαφορώντας για ό,τι προημέ-ρα μας στενοχωρούσε, ο επανα-στατών και ο εκδικούμενος συνη-θισμένος έαυτός μας θα μάς κινή και πληρώσμε πολύ άκριβα την ούτοπιστική αυτή νίκη. Αν στενοχωριέστε, αυτό είναι το φυ-σικό. Αλλά να αρχίσετε σιγά - σιγά να κάνετε μία βήσι μέσα στη στενοχωρία σας για τη λογι-κή κρίση. Πάρτε το κατ' αρχήν απόφασι ότι έτσι πρέπει να συμβαίνει. Αλλά αρχίστε να κα-ταλαβαίνετε ότι ο κόσμος όλος δεν γυρίζει, ούτε θα γυρίσει πο-τέ γύρω από τον άξονά σας, και ότι όλοι οι άνθρωποι στενοχω-ριούνται ή στενοχωρήθηκαν, και ότι αναριθμητά εκατομμύρια ό-μοιών σας γεννήθηκαν για να στε-νοχωριούνται σε όλη τους τη ζωή πολύ περισσότερο από σας. Και αρχίστε να πιστεύετε ότι έτσι σιγά - σιγά θα αποκτήσετε μαζί με τη λογική κρίση, και τη ψυ-χραιμία που θα σας χρειάζεται πάντα ώστε αργότερα κάθε ένο-χλητικό συναίσθημα ιδίως της τρεχούσης ζωής να μη διαπερνά περισσότερο από ένα εξασφαλι-στικό σημείο βάθους τον θώρακα του αρόχου ψυχικού εξοπλι-σμού σας. Με δυο λόγια θα μά-θετε να μη τρώτε για να τρώγε-σθε. Και έτσι θα παχύνετε. Σας ζυγίζετε απαραίτητα δυο φορές το μήνα και να παρακολουθήτε, αυξανοντας ανάλογα τις ώς ά-νω φροντίδες σας, την αύξηση του βάρους σας που έστω ως μη είναι περισσότερο από 1 κιλό κάθε μήνα. Ας περάσει και κάτι περισσότερο από ένα χρόνο για να ξαναεπιστολήτε στα 15 κι-λά που πρέπει να αποκτήσετε ά-κόμη. Αλλά έτσι θα τα αποκτή-σετε άσφαλως. Επαναλαμβάνω ότι αυτό θα αποδώσει όλη την λάμψη κάθε δυνατής ομορφιάς σας. Και αυτό θα γυρίσει μέσα στην ψυχή σας θα σας γεμί-σει χαρά που πάλι θα ξανααντανα-κλάται σε μία ακόμη περισσό-τερη ομορφιά. Θα μηήτε πιά και θα ζητε μέσα σ' ένα αίσιο κύκλο, μέσα στον οποίο είναι προϋπολογισμένο να εξελισσεται.

Το 'ινυτιτούτ
καλλονής
στο σπίτι σας

FLOROS
(Φλορός)

- Αναζωογονεί τους ι-στός.
- Κινητοποιεί τα κύτταρα
- Αυξάνει την κυκλοφο-ρία του αίματος, και το δέρμα εμφανίζει το χρώ-μα των ρόδων
- Ρυθίζει, ιμμημία εξασ-φάνιζονται.
- Τονώνει τους μύς του δέρματος, του στήθους κλπ.
- Το "Φλορός", είναι η τελευταία καταπληκτική εφεύρεσις της Εύρώπης.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Β. ΑΛΙΦΕΡΗΣ
ΟΜΟΝΟΙΑ • ΤΗΛ. 20.720 • 20.050

να αισθάνεται και να δημιουργή το ανθρώπινο γένος.

Τελείωσα, αγαπητή μου φίλη, Μου απομένει με τη σειρά μου να ευχαριστήσω και εγώ σας, για το θέμα που μου δώσατε με τις ερω-τήσεις σας. Είναι ένα θέμα γε-νικού ενδιαφέροντος που απευθύ-νεται σύγχρονα με σας και προς πολλές άλλες αγαπητές μου ά-ναγνώστριες που βρίσκονται επί-σης στην ανάγκη να διαβάσουν έτσι αναλυτικά, τις παραπάνω συμβουλές. Γι' αυτό, Λίλιαν, και η απάντησή μου προς σας, δι-αμορφώθηκε έτσι σχεδόν χωρίς να το καταλάβω και η ίδια σ' ένα μικρό άρθρο με τον παραπάνω τί-τλο που εκ των υστέρων του έ-δωσα.

BANAN. Βόλον.—Να στείλετε διευθύνσι υπενθυμίζοντας και το ως άνω ψευδώνυμό σας για να σας απαντήσω ιδιαιτέρως.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ Α.Ε.Π., ΦΟΙ-ΤΡΙΑΝ ΧΗΜΕΙΑΣ, να περά-σετε να εξετασθείτε.

ΚΟΥΛΑΝ. Αιμπελοκίπους.—Να περάσετε να εξετασθείτε φιλι-κά, επιδεικνύοντας την παρούσα απάντησή μου στην γραμματέα του Θεραπευτηρίου.

MATINAN, Α.Μ.Π., Β.Κ., Τρί-πολη, ΜΑΛΑΜΑ, ΑΘΗΝΑΙΑΝ, σας απάντησα ιδιαιτέρως.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ
Διευθύντρια του Φυσιολογικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου
Αθηνών—Γίνω Σιαγές 38—Τηλ. 611-009

ΧΑΜΕΝΗ ΘΥΣΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 12.

μα. Έστω κι' αν δεν ήταν δι-κό σου σφάλμα, ό,τι έγινε, έ-στω κι' αν εσύ ήθελες μονάχα να τον σώσεις.

Σηκώθηκε και τράβηξε προς την πόρτα. Έκει σταμάτησε. —Πρό όλιγου υπήρξες ειλι-κρινής μαζί μου, του είπες, πρέ-πει να είμαι κι' εγώ το ίδιο. Λοιπόν άκουσε δε θέλω να σε παντρευτώ!

Ο Έρρικο χαμογέλασε νο-μίζοντας πως άστειλέται, μα η Φλώρα συνεχίσε σοβαρά:

—Βλέπεις υπολόγισες άσχη-μα στα αισθήματά μου. Έγώ είχα βαρεθεί, κι' είχα σκοπό να διακόψω. Ύστερα μεσολά-βησε η άρρώστια σου κι' η σκέψις ότι είχες την ανάγκη μου, δε μου επέτρεπε να σε έγ-καταλείψω. Η αγάπη όμως, εί-χε πιά σβύσει, δεν αισθανό-μουν πιά σένα παρά οίκτο. Ό-ταν γίνη καλά, έλεγα, θα φύ-γω και δε θα ξαναγυρίσω. Τώ-ρα, ύστερα από την εξομολό-γησή σου, όλα τακτοποιούνται κι' εγώ είμαι ελεύθερη να φύ-γω...

Την κύτταξε στην αρχή σιω-πής, ύστερα της φώναξε ά-γρια: —Πές μου, είναι κάποιος άλ-λος στη ζωή σου; —Ναι. —Ξαφνικά, ο Έρρικο έβαλε τα γέλια. —Ανοησίες, έκανε, ό,τι και να μου πής δεν το πιστεύω. Ου μάλιστα την άγωνία σου όταν με νομίζεις άρρωστο, το δυστυχι-σμένο ύφος που είχες πρό ό-λιγου, όταν σε συνάντησα μπροστά στην πόρτα του σπι-τιού σου. Ξέρεις, ως έκρινη τη στιγμή δεν είχα ακόμη άποφα-σίσει αν έπρεπε να παντρευ-

τούμε, μα τότε κατάλαβα πόσο σ' αγαπώ, πόσο μ' αγαπάς κι' εσύ, πόσο εύχισμένοι θα είμαστε μαζί. Καταλαβαίνω πώς η αποκαλύψις που έκανα σε πείραξε, μα θα δης πως ό-λα θα ξεχασθούν.

Η Φλώρα αισθάνθηκε την προηγούμενη δύναμη να την έγ-καταλείπει, ενώ μία άπέραντη κούρασι απλωνόταν σ' όλοκλη-ρο το κορμί της. Δεν είχε πιά τη δύναμη να παλαίψη με τον έαυτό της, να πάρη ήρωικές ά-ποφάσεις. Κύτταξε τον Έρρι-κο χωρίς ν' άκούη άλλο τα λό-για του και σκεπτόταν πως αν τον έκανε, δε θα ξαναγαπούσε πιά ποτέ στη ζωή της.

—Δεν είμαι καλά Έρρικο, ψιθύρισε. Δε ξέρω πιά τι λέω, σ' αγαπώ, μα τώρα πρέπει να φύγω. Καληνύχτα.

—Θα σε συνοδεύσω εγώ Φλώρα.

—Όχι, όχι, θέλω να φύγω μόνη. Έχω ανάγκη να μείνω μόνη μου, καταλαβαίνεις πως όλα αυτά που μου είπες με έ-χουν άναστατώσει.

—Μα πως είσαι έτσι χλωμή Φλώρα, έκανε τρομαγμένος ο Έρρικο. Στάσου να σου φέρω λίγο νερό.

Θα ήθελε να του πη ότι δε διψά, αλλά δεν είχε πιά τη δύ-ναμη να μιλήση άλλο, κι' έμε-νε εκεί ακίνητη, με τα μάτια καρφωμένα στη φωτιά του τζα-κιού. Ξαφνικά, χωρίς σχεδόν να καταλαβαίνει τι κάνει, σά να την έσπρωχνε σ' αυτό μία δύναμη άνώτερη, πήρε από την τσάντα της το τσάκ, το έσφιξε στη φούχτα της, και μετά το πέταξε στο τζάκι. Μία φλόγα το τύλιξε διαστικά, και σε λί-γα λεπτά το μετέβαλε σε στά-χτη.

Σε λίγο η Φλώρα κατέβαι-νε διαστικά τις σκάλες.

«Θα παντρευτώ τον Έρρικο. Θα παντρευτώ τον Έρρικο», έλεγε σε κάθε σκαλοπάτι. Θα έπρεπε να είναι τρελή από χαρά, κι' όμως κάτι σαν πι-κρός κόμπος της έσφιγγε το λαιμό.

«Είναι από τη συγκίνησι», σκεπτόταν. Από τη συγκίνησι για όσα μου είπες. Ίσως να εί-ναι ακόμη γιατί ήμουν πάντο-τε φτωχή, κι' όλα εκείνα τα χαμένα λεπτά μου έχουν κλονί-σει τα νεύρα».

Όταν βγήκε στο δρόμο έέ-σπασε σε κλάματα, μα δεν προσπάθησε πιά να ξεγυλώ-ση τον έαυτό της. Ήξερε πως ο λόγος που την έκανε να κλαί-η ήταν άλλος. Ήταν η σκέψις πως θα σήκωνε σ' όλοκληρη την υπόλοιπη ζωή της, το βά-ρος της άνώφελης θυσίας της.

ΜΠΡΥΝΟ ΚΟΡΡΑ

Τούμε, μα τότε κατάλαβα πόσο σ' αγαπώ, πόσο μ' αγαπάς κι' εσύ, πόσο εύχισμένοι θα είμαστε μαζί. Καταλαβαίνω πώς η αποκαλύψις που έκανα σε πείραξε, μα θα δης πως ό-λα θα ξεχασθούν.

Η Φλώρα αισθάνθηκε την προηγούμενη δύναμη να την έγ-καταλείπει, ενώ μία άπέραντη κούρασι απλωνόταν σ' όλοκλη-ρο το κορμί της. Δεν είχε πιά τη δύναμη να παλαίψη με τον έαυτό της, να πάρη ήρωικές ά-ποφάσεις. Κύτταξε τον Έρρι-κο χωρίς ν' άκούη άλλο τα λό-για του και σκεπτόταν πως αν τον έκανε, δε θα ξαναγαπούσε πιά ποτέ στη ζωή της.

—Δεν είμαι καλά Έρρικο, ψιθύρισε. Δε ξέρω πιά τι λέω, σ' αγαπώ, μα τώρα πρέπει να φύγω. Καληνύχτα.

—Θα σε συνοδεύσω εγώ Φλώρα.

—Όχι, όχι, θέλω να φύγω μόνη. Έχω ανάγκη να μείνω μόνη μου, καταλαβαίνεις πως όλα αυτά που μου είπες με έ-χουν άναστατώσει.

—Μα πως είσαι έτσι χλωμή Φλώρα, έκανε τρομαγμένος ο Έρρικο. Στάσου να σου φέρω λίγο νερό.

Θα ήθελε να του πη ότι δε διψά, αλλά δεν είχε πιά τη δύ-ναμη να μιλήση άλλο, κι' έμε-νε εκεί ακίνητη, με τα μάτια καρφωμένα στη φωτιά του τζα-κιού. Ξαφνικά, χωρίς σχεδόν να καταλαβαίνει τι κάνει, σά να την έσπρωχνε σ' αυτό μία δύναμη άνώτερη, πήρε από την τσάντα της το τσάκ, το έσφιξε στη φούχτα της, και μετά το πέταξε στο τζάκι. Μία φλόγα το τύλιξε διαστικά, και σε λί-γα λεπτά το μετέβαλε σε στά-χτη.

Σε λίγο η Φλώρα κατέβαι-νε διαστικά τις σκάλες.

«Θα παντρευτώ τον Έρρικο. Θα παντρευτώ τον Έρρικο», έλεγε σε κάθε σκαλοπάτι. Θα έπρεπε να είναι τρελή από χαρά, κι' όμως κάτι σαν πι-κρός κόμπος της έσφιγγε το λαιμό.

«Είναι από τη συγκίνησι», σκεπτόταν. Από τη συγκίνησι για όσα μου είπες. Ίσως να εί-ναι ακόμη γιατί ήμουν πάντο-τε φτωχή, κι' όλα εκείνα τα χαμένα λεπτά μου έχουν κλονί-σει τα νεύρα».

Όταν βγήκε στο δρόμο έέ-σπασε σε κλάματα, μα δεν προσπάθησε πιά να ξεγυλώ-ση τον έαυτό της. Ήξερε πως ο λόγος που την έκανε να κλαί-η ήταν άλλος. Ήταν η σκέψις πως θα σήκωνε σ' όλοκληρη την υπόλοιπη ζωή της, το βά-ρος της άνώφελης θυσίας της.

ΜΠΡΥΝΟ ΚΟΡΡΑ

ΟΤΑΝ ΑΝΑΤΕΛΛΗ Η ΗΒΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Από τη σελίδα 49
οι αδελφές σπάνια είναι οι εύ-νοουμενες της αγάπης του ά-δελφού. Η έλευθερία που διεκ-δικεί για την έκλογη του φίλου του είναι φυσιολογική, νόμιμη κι' απαραίτητη. Θάνατι δυσάρε-στα τ' άποτελέσματα αν παρα-τάξτε έμποδία. Άνοιξτε τις πόρτες του σπιτιού σας στους φίλους του. Νομιμοποιώντας τις φιλίες του, τις πράξεις του θα μάθετε τα ερωτηματικά του, αλλά θα δρής και το έδαφος να συζητήσετε μαζί του επάνω στα πράγματα. Θα το κάμνετε να δεχθή την κριτική σας—θα του αποδείξετε γιατί γελάσθη-

κε σε μία έκλογη, γιατί προτί-μησε τούτο κι' όχι εκείνο.

Κάθε μητέρα θα είχε ν' ά-ναφέρει πλήθος, δυσάρεστα, ί-σως, γι' αυτήν, περιστατικά ά-πό τη ζωή του παιδιού της, ά-ταν αυτό διασκελίζει το κατώ-φλι της ήθης. Είναι άπέραντο το μωσαϊκό της παιδικής ψυ-χής, όταν κεντρίεται με την έν-τονη δυναμικότητα του συναι-σθήματος της έφηβικής ηλικίας και τη δίψα να εξαπολυθή και να κατακτήση με τη συνείδησή του το περιβάλλον του. Όλα όμως τα περιστατικά αυτά, έ-λες οι έκδηλώσεις, ακόμα κι' οι πιο δυσάρεστες δεν άποτελούν άνωμαλία, όπως φοβούνται πολλοί γονείς, αλλά μορφή της ομαλότητας. Κι' εδώ έγκειται ο ρόλος των γονέων: Να προ-λάβουν κάτι δυσάρεστο στην έ-ξέλιξη της φύσεως. Μα αν ό έν-τυπος χώρος μιας τελείωσε, φο-βόμαστε πως δεν έκλεισε και το θέμα μας.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΜΗΧΙΩΤΗΣ

ΤΟ ΓΕΡΑΚΙ ΤΟΥ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Από τη σελίδα 56

πληρώσω την επιθυμία σου. Όταν προημέρα είπες ότι ή-θελες να μου κάνης την τιμή να φας στο τραπέζι μου, πρό-μαζα πολύ, γιατί η φτώχεια μου δε μου επέτρεπε να σου προσφέρω κάτι καλό, όπως έ-πιθυμούσα. Άρχισα λοιπόν να συλλογίζωμαι τι να κάνω, ό-ταν έξαφνα θυμήθηκα το γερά-κι μου — το γεράκι που μου μίλησες προημέρα. Το κρέας του ήταν νόστιμο και τρυφε-ρό... Το σκότασα με το ίδιο μου το χέρι, το έδωσα να το μαγειρέψουν και να το φέρουν στο τραπέζι μας.

Και η σινιόρα Τζιοβάννα μά-λωσε το φίλο της που θυσιάσε το αγαπημένο του πουλί για να της το προσφέρει, μέσα όμως στην καρδιά της, γεννήθηκε ο θαυμασμός για τον άντρα που ήξερε ν' άντεπεξέρχεται με τό-σο θαυμαστό τρόπο στα γυ-πνήματα της μοίρας.

Όπως είχε φοβηθή, το παι-δί της πέθανε μερικές ημέρες αργότερα. Ο πόνος της δεν πε-ριγράφεται με λέξεις και υή-νες όλοκληρους έμεινε κλεισμέ-νι, άπαιρηγόρητη. Και μόνον έ-πειτα από καιρό άφησε τους άδελφούς της να έρθουν να τη δούν. Αυτοί προσπάθησαν να την πείσουν να παντρευτή γιά-τί ήταν νέα, ώραια και πολύ πλούσια.

Η Τζιοβάννα συλλογίστηκε την ευγένεια και την αγάπη του Φρειδερίκου και είπε σ' άδελφούς της: —Θα επιθυμούσα να μείνω χήρα, αν όμως σεις θέλετε ά-ρισμένως να παντρευτώ, άς γίνη δική για την έκλογη του φίλου του είναι φυσιολογική, νόμιμη κι' απαραίτητη. Θάνατι δυσάρε-στα τ' άποτελέσματα αν παρα-τάξτε έμποδία. Άνοιξτε τις πόρτες του σπιτιού σας στους φίλους του. Νομιμοποιώντας τις φιλίες του, τις πράξεις του θα μάθετε τα ερωτηματικά του, αλλά θα δρής και το έδαφος να συζητήσετε μαζί του επάνω στα πράγματα. Θα το κάμνετε να δεχθή την κριτική σας—θα του αποδείξετε γιατί γελάσθη-

«Θα παντρευτώ τον Έρρικο. Θα παντρευτώ τον Έρρικο», έλεγε σε κάθε σκαλοπάτι. Θα έπρεπε να είναι τρελή από χαρά, κι' όμως κάτι σαν πι-κρός κόμπος της έσφιγγε το λαιμό.

«Είναι από τη συγκίνησι», σκεπτόταν. Από τη συγκίνησι για όσα μου είπες. Ίσως να εί-ναι ακόμη γιατί ήμουν πάντο-τε φτωχή, κι' όλα εκείνα τα χαμένα λεπτά μου έχουν κλονί-σει τα νεύρα».

Όταν βγήκε στο δρόμο έέ-σπασε σε κλάματα, μα δεν προσπάθησε πιά να ξεγυλώ-ση τον έαυτό της. Ήξερε πως ο λόγος που την έκανε να κλαί-η ήταν άλλος. Ήταν η σκέψις πως θα σήκωνε σ' όλοκληρη την υπόλοιπη ζωή της, το βά-ρος της άνώφελης θυσίας της.

ΜΠΡΥΝΟ ΚΟΡΡΑ

Μπορείτε να ΕΙΣΘΕ ΩΡΑΙΑ ΧΩΡΙΣ ΜΑΚΙΓΙΑΡΙΣΜΑ

Πρακτική συμβουλή στις γυ-ναίκες που δεν μπορούν να χάσουν πολλή ώρα στην πε-ριποίησι της ομορφιάς τους.

Ακόμη και στο σπίτι σας, με την ρόμπα σας, είναι πολύ έν-διαφέρον για την εύτυχία σας να μη σάς βλέπουν ποτέ άλλοιώς, παρά ομορφ.

Ακολουθήστε αυτήν την συμ-βουλή.

Βάλετε πρωί και θράδυ, στο πρόσωπό σας, στο λαιμό και στα χέρια σας λίγο από αυτόν τον άγνόν κηρόν, που σοφοι κατά-φεραν να μαζέψουν από τα πιο σπάνια άνθη. Θα το βρήτε στο έμπόριο με το όνομα CIRE ASEPTINE. Τα άποτελέσματα είναι καταπληκτικά. Το δέρμα σας γί-νεται δροσερό, άπαλό, δελουδι-νο, σαν ροδοπέταλο. Δεν δάχε-τε πιά άγριο δέρμα, ούτε μαύρα σπυράκια, ούτε ανοιγμένους πό-ρους. Σε όλες τις περιπτώσεις η CIRE ASEPTINE σάς βοηθάει και προστατεύει τα χέρια σας και το πρόσωπό σας από τις δουλειές του σπιτιού και την κακοκαιρία.

Μία δοκιμή φθάνει για να σάς πείση για την επιτυχία σας.

Ο Δρ **ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΝΑΟΣ**
Γενική Ιατρική Παθολογία
Εγκατεστάθη εις την οδόν **ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 52**
(Α' όροφο)
(Πλατεία Κάνιγγος)
Δέχεται καθημερινώς 8—10 π.μ. και 4—7 μ.μ. (πλην Σαββάτου). Τηλέφ. 28.497.

τόν λέτε — έχασε τα πλούτη του μόνο και μόνο γιατί μ' ά-γαπούσε. Θυσίασε ακόμη προς χάρη μου και το τελευταίο πράγμα που του έμεινε.

Και τους διηγήθηκε την ί-στορία του γερακιού. Οι άδελ-φοί της συγκινήθηκαν τόσο, που έδωσαν τη συγκατάθεσή τους στο γάμο.

Έτσι ο Φρειδερίκος άπόκτη-σε τέλος την πολυαναπημένη του Τζιοβάννα και έζησε εύτυ-χισμένως μαζί της, όπως και έ-κείνη μ' αυτόν.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ 57

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζοντίως:

1. ΚΑΜΠΟΤ — ΕΚ, 2. ΤΡΗΜΑ, 3. ΛΑΟΥΡΑ — ΙΛ, 4. ΑΧΑΝΗ, 5. ΜΠΟΡ — ΕΤΕΜ, 6. ΤΟΚΙΟ, 7. ΗΤΙΣ — ΑΜΟΥ, 8. ΤΟΣΟΣ, 9. ΛΑΚΚΟΙ, 10. ΙΑΣΙΣ, 11. ΑΙ — ΑΙΓΙΟΝ.

Καθ' ύψος:

1. ΚΟΛΥΜΒΗΤΡΙΑ, 2. ΤΟΜΑΙ, 3. ΜΥΟΣΤΙΣ, 4. ΡΟΣΟΛΙΑ, 5. ΟΤΡΑ — ΣΑΞΙ, 6. ΤΡΑΧΕΙΑ, 7. ΑΤΟΜΙΚΑΙ, 8. ΕΜΙΝΕ, 9. ΚΑΛΗΜΑΧΙΟΝ.

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΘΑΛΑΣΣΙΑ

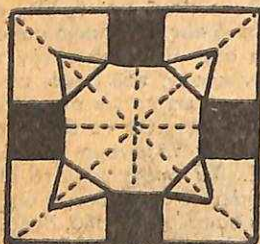
1. Απερίσκεψτα, 2. Αφρημάδα, 3. Εύπρεπεια, 4. Αφούσις, 5. Δείλια, Εύγενεια, 6. Ομορφία, 7. Ζήλεια, 8. Τυραννικήτης, 9. Καυχισία, 10. Μέρμυα, 11. Λεπτότης.

ΓΝΩΣΤΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

1. Ουγκό, 2. Θερδάντες, 3. Μυσέ, 4. Ντέ Φοέ, 5. Φλωμπέρ (στην «Μαντάμ Μποβαρύ», ο φαρμακοποιός), 6. Μολιέρ, 7. Γκουαράνι, 8. Ραμπέρ, 9. Παγκόλ, 10. Μπαρμάρσι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΤΕΓΑΣΕΩΣ

Ίδου πώς πρέπει να τοποθετη-

θούν τα τετράγωνα και τα τρίγωνα:

ΔΕΞΙΑ Ή ΑΡΙΣΤΕΡΑ;

1. Από αριστερά, 2. Από δεξιά (και αντίστροφα), 3. Από την αριστερή, 4. Δεξιά, 5. Αριστερά, 6. Από αριστερά προς τα δεξιά, 7. Με το αριστερό.

ΟΙ ΜΠΟΓΙΑΤΖΗΔΕΣ

Τρεις ημέρες. Μέσα στο διάστημα αυτό, ο Γιώργος θα έχει βάλει τα τρία τέταρτα του κοτετσιού, και ο Γιάννης το ένα τέταρτο.

ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ

Ο κύριος, συνάντησε τη θεία του.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ

(18ε σελ. 57 τεύχος 115)

Ίδου η σειρά με την οποία θα κινηθεί η Μαρία:

1. Φέρνει πρώτα τις μπουκάλες στο πλυντήριο των κρασιών (10 λεπτά + 5 λεπτά). 2. Περνά από το χαράκι, παραγγέλνει το κρέας της και αφήνει εκεί για λίγο τα βιβλία της (10 λεπτά + 5 λεπτά). 3. Ξαναγυρίζει σπίτι της και παίρνει τα πλυντήρια (10 λεπτά + 5 λεπτά). 4. Φέρνει τα ρούχα στο πλυντήριο (10 λεπτά + 5 λεπτά). 5. Πηγαίνει στην Τραπεζα, όπου φθάνει στις 11.10, και παίρνει τα χρήματα που χρειάζεται (10 λεπτά + 5 λεπτά). 6. Πηγαίνει στο χαράκι, πληρώνει, παίρνει τον κιμά και τα βιβλία της (5 λεπτά + 5 λεπτά). 7. Πηγαίνει κατόπιν στη βιβλιοθήκη (στις 11.30) και αλλάζει τα βιβλία της (5 λεπτά + 5 λεπτά). 8. Επιστρέφει σπίτι της και βάζει το

κρέας στη φωτιά (5 λεπτά + 5 λεπτά). 9. Ξαναφύγει και πηγαίνει στο μπακάκι για να κάνει τα ψώνια της (10 λεπτά + 5 λεπτά). 10. Πηγαίνει στο σχολείο να πάρει την κόρη της, που είχε ήδη σχολάσει πριν 5 λεπτά (15 λεπτά + 5 λεπτά). 11. Μαζί με τη μικρή, πηγαίνει στο πλυντήριο, παραλαμβάνει τα ρούχα και τα πληρώνει (10 λεπτά + 5 λεπτά). 12. Γυρίζει σπίτι της 1.05 λεπτά (δηλαδή 2 ώρες και 45 λεπτά) αφού πρωτόφυγε. Η ώρα είναι πια 12.45 και η Μαρία κατάρρωσε να κάνει όλες τις δουλειές εγκαίρως (10 λεπτά).

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΓΥΙΟΙ

8, 12 και 16 ετών. Οι ηλικίες είναι ανάλογες με το 2, 3 και 4, το άθροισμα των οποίων είναι 9. Άρκει να διαιρέσουμε το 36 δια του 9, για να δούμε με ποιόν αριθμό πρέπει να πολλαπλασιασθούν τα 2, 3 και 4. Το πηλίκον είναι 4 και επομένως οι ηλικίες θα είναι 2X4=8, 3X4=12, 4X4=16.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Οι λύσεις των πνευματικών παιχνιδιών

ΤΕΤΡΑΓΩΝΕΣ ΛΕΞΕΙΣ

ΜΑΝΑ
ΑΙΕΝ
ΝΕΟΝ
ΑΝΝΑ

ΤΟ ΞΕΡΕΤΕ:

Ο Φεβρουάριος και ο Σεπτέμβριος έχουν από 11 γράμματα ο καθένας.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

ΟΥΚ ΕΝ ΤΩ ΠΟΛΛΩ ΤΟ ΕΥ

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

● Η καρέκλα, το τραπέζι.
● Την πόρτα της ντουλάπας.
● Το αλγόο της θάλασσας.
● Με την πένα του μαντολίνου ή της κιθάρας.

ΜΕΤΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Βέρος, Γέρος, Θέρος, Λέρος. Μέρος.

ΠΩΣ ΤΑΙΡΙΑΖΟΥΝ:

Το αύριο πάει με την αεροπορία, το ψάρι με το καλάμι του ψαρέματος, το κλειδί με την κλειδαριά, το πεννάνι με τον κοντολοφόρο, τα ξύλα με το ταμπουρό, οι καραμέλες με το κουτί.

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ ΤΡΟΥΜΠΕΤΑ

ΨΑΦΟ - ΠΛΕΚΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ

Διά το πλέξιμο με ψάφα: ΚΑΠΕΛΛΩΝ, ΖΩΝΩΝ, ΤΖΑΝΤΩΝ κ.λ.π. δια τα καλοκαίρι, γίνονται αι πλεκτικές μηχαναί

PASSAP - D

με ένα πρόσθετον εξάρτημα. Εξασφαλίζετε εργασία χειμώνα και καλοκαίρι. Τιμή δια ψαφοπλεκτική μηχανή 3.400. Τιμή δια πλεκτική μηχανή 3.200. Πλήρης επαγγελματική εκπαίδευσις ΔΩΡΕΑΝ.

Θ. ΜΠΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Νίκης 21, Αθήναι.

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 75 · Τηλ. 55-633

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 1-14 Ιουλίου για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 30 Μαρτίου): Μια μικρή απογοήτευση σας περιμένει στα μέσα του δεκαπενθήμερου. Οι άλλες μέρες χωρίς αντιδράσεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου — 9 Απριλίου): Πολλά πράγματα θα δεκτιωθούν χωρίς όμως και να σημειώσουν σοβαρή εξέλιξη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10 — 19 Απριλίου): Οι έρωτες δεν θα ευνοηθούν αυτό το δεκαπενθήμερο.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20 — 30 Απριλίου): Η φαντασία σας θα σας οδηγήσει αυτό το δεκαπενθήμερο σε πανανέρες κατευθύνσεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαΐου): Η ατμόσφαιρα λίγο σκοτεινή, κανένας λόγος όμως για απογοήτευση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαΐου): Προβλεπεί προς τη μελαγχολία. Ίσως και αρρώστια.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαΐου): Θα βρεθεί διέξοδος σε ένα ζήτημα που σας απασχολεί.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Ιουνίου): Αποτυχία στα αισθηματικά ζητήματα, ευνοία στις άλλες εκδηλώσεις.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Ιουνίου): Υπερβολική ευαισθησία, που δεν θα σας κάνει καλά.

Σαρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουνίου — 1 Ιουλίου): Θα σας τύχει κάτι που θα ξεπερνά τις δυνατότητές σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2 — 11 Ιουλίου): Θα αναθεωρήσετε μια παλιά σας απόφαση. Θα σμίξετε μ' ένα αγαπημένο σας πρόσωπο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Ιουλίου): Θα συναντήσετε αντίδραση από εκεί που δεν το περιμένατε.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουλίου — 1 Αυγούστου): Θα χρειαστήτε δύναμη και θάρρος. Ίσως όμως και να μη συμβεί.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2 — 11 Αυγούστου): Θα συναντήσετε δυσκολίες στο δρόμο που ακολουθείτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Αυγούστου): Απογοήτευση που θα τη διαδεχθεί αμέσως αισιοδοξία.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου — 2 Σεπτεμβρίου): Θα μπλέξετε σε μια πειρατεία, μάλλον ευχάριστη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 12 Σεπτεμβρίου): Ηθική κρίση που θα οφείλεται σε μια κακή σας ενέργεια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13 — 22 Σεπτεμβρίου): Υπάρχουν πολλά λουλούδια γύρω σας.

ΣΙΒΥΛΛΑ

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου — 1 Οκτωβρίου): Υπόσχεται που δεν θα πραγματοποιηθεί.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2 — 12 Οκτωβρίου): Πολύ αποδοτικό δεκαπενθήμερο. Θα έχετε διάθεση για δουλειά, για δράση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13 — 22 Οκτωβρίου): Οι σχέσεις σας με το περιβάλλον σας θα σημειώσουν μίαν ένταση.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Οκτωβρίου — 2 Νοεμβρίου): Φυλαχθείτε από τα κουτσουμπολιά που μπορούν να γίνουν εις βάρος σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 11 Νοεμβρίου): Ευχάριστες μέρες, δυσάρεστες ώρες, μα έσεις δεν θα πάθετε τίποτα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 21 Νοεμβρίου): Είναι μερικά ζητήματα που θέλουν διπλωματικό χειρισμό. Η απότομη αντιμετώπισή τους μπορεί να τα καταστρέψει.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου — 1 Δεκεμβρίου): Πρέπει να φερθείτε έξυπνα και με καπτασώφνη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2 — 11 Δεκεμβρίου): Δεν θα έχετε κέφι για τίποτα, μα η κρίση δεν θα διαρκέσει πολλές μέρες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Δεκεμβρίου): Θα σας κορτάρουν, θα σας θαυμάσουν, θα αναγνωρίσουν τα προτερήματά σας.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου — 1 Ιανουαρίου): Ταράχμενο δεκαπενθήμερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2 — 11 Ιανουαρίου): Θα ζητήσετε μέσα σ' ένα περιβάλλον πάθους. Πρέπει να είσαστε προσεκτική.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 21 Ιανουαρίου): Δεν θα βγη τίποτα απ' όλη αυτή την ιστορία.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 — 30 Ιανουαρίου): Προσμονή ως το άλλο δεκαπενθήμερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανουαρίου — 9 Φεβρουαρίου): Θα βγείτε από την αβεβαιότητα, μα δε θα χαρήτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10 — 20 Φεβρουαρίου): Ένα μεγάλο δίλημμα, μα θα πάρετε τη σωστή απόφαση.

Ίχθεις

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 29 Φεβρουαρίου): Η ευνοία της τύχης εξακολουθεί να επεκτείνεται και σε άλλα ζητήματα.

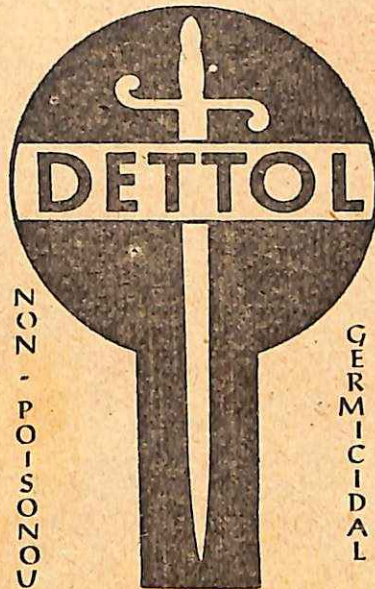
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαρτίου): Οι σχέσεις σας με ωρισμένα πρόσωπα δεκτιώνονται.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαρτίου): Πολλά μικρογεγονότα θα σας δημιουργήσουν μια ευχάριστη προδιάθεση.

ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΟΝ & ΜΙΚΡΟΒΙΟΚΤΟΝΟΝ ΝΤΕΤΤΟΛ
ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΕΥΡΥΤΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΝ, ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΑΝ ΚΑΠ.

ΑΛΛΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙ' ΑΤΟΜΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ

ΑΝΤΙΣΕΠΤΙΚΟΝ

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΙΑΤΡΟΥΣ ΤΗ ΑΙΤΗΣΕΙ ΤΩΝ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Γενικοί Αντιπρόσωποι εν Ελλάδι:
ΑΝ. ΕΤ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΝΤΕΣΤΡΕ (ΕΛΛΑΣ)
Ευδοίας 17 ♦ Πειραιεύς ♦ Τηλέφωνον 462-618

Αριθ. Έγκ. Άν. Υγ. Συμβ. Ε.Β. 5159) 11.5.1954

«ΑΘΗΝΑ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρελάβομεν και έκτελοῦμεν τὴς νέες εὐρωπαϊκὲς κρέμες βαφῆς μαλλίων εἰς ὅλους τοὺς χρωματισμοὺς ἐγκεκριμένους συμφώνως τοῦ ἀπὸ 10/12/53 τεύχος 343, Β. Δ. ατάγματος τοῦ ὑπουργείου Προνοίας.
Βάθεσθε ἐντὸς ἡμισείας ὥρας μεθυσμένης ἀποτελέσματα. Ἡ εἰδικότης μας εἰς τὰς βαφὰς εἶναι ἀνεγνωρισμένη.

«ΛΟΥΞ»

ΑΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59α, ΤΗΛΕΦ. 23-776

«ΑΘΗΝΑ»

Τελειώνουν τὰ βάσανα...

για τις χιλιάδες νοικοκυρές από τον καιρό που χρησιμοποιούν

ΧΑΡΠΙΚ!

●Το HARPIC καθαρίζει την λεκάνη του αποχωρητηρίου σας ακόμη και εις το μέρος που δεν φθάνει η βούρτσα.

●Το HARPIC εξαφανίζει την κακοσμία εις την ρίζαν της.

Κάνετε την ζωή σας εύκολη.

Έχετε στο σπίτι σας ένα HARPIC.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΗΝ ΣΑΣ

Προϊόν των αγγλικών εργοστασίων Reckitt & Colman Ltd. — Hull & London.

Γενικοί Αντιπρόσωποι: ΕΤΑΙΡΙΑ ΝΤΕΣΤΡΕ Α.Ε. ΤΗΛ. 462.618

ΑΔΕΛΑ

Το γάδι της Ελλάδας

ο ευγενικός ιδρύτας της ελληνικής γής...

έλβιτίνη - μαρέλ

παρασκευάζονται μόνον από αγνό ελαιόλαδο

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

